

1900.

No. 1

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 17 Januari 1900 La. B No. 550, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het te 's Gravenhage op 9 April 1895 tusschen Nederland en den Oranje-Vrijstaat gesloten tractaat van handel en vriendschap.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van den 16^{den} November 1899 Litt. A² en B No. 21/333, waaruit blijkt dat het op den 9^{den} April 1895 te 's Gravenhage tusschen Nederland en den Oranje-Vrijstaat gesloten, en bij de wet van 9 April 1897 (Staatsblad No. 81, Gouvernementsblad No. 16) goedgekeurd tractaat van vriendschap en handel door de Koningin is bekrachtigd en dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging den 26^{en} Juni 1897 te 's Gravenhage heeft plaats gehad;

B E S L U I T :

Te bepalen dat genoemd tractaat zal worden afge-

1900.

No. 1.

kondigd door plaatsing van deze resolutie met den daaraan gehechten afdruk van het tractaat in het *Gouvernementsblad*.

Paramaribo, den 17^{den} Januari 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven den 18^{den} Januari 1900.

De Gouvernements-Secretaris

C. F. SCHOU.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogst-Derzelve naam, Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, en Zijn HoogEdele de President van den Oranjevrijstaat, gelijkelijk bezield met den wensch de banden van vriendschap, die tusschen de beide Landen reeds door taal- en stamverwantschap bestaan, nauwer toe te halen en de handelsbetrekkingen tusschen beide Staten te verbeteren en uit te breiden, hebben goedgevonden tot dat einde een tractaat te sluiten en hebben tot Hunne gevolmachtigden benoemd, te weten :

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, den Heer Jhr. Mr. JOAN RÖELL, Minister van Buitenlandsche Zaken van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Zijn HoogEdele de President van den Oranjevrijstaat den heer Mr. HENDRIK ANTONIE LODEWIJK HAMELBERG, Consul-Generaal van den Oranjevrijstaat in Nederland,

die, na elkander hunne in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen.

Artikel 1.

De wederzijdsche onderdanen der beide Hooge contracteerende Partijen zullen volkomen met de nationalen worden gelijkgesteld voor alles wat aangaat de uitoefening van den handel, de nijverheid en de beroepen, de be-

taling van belastingen, de uitoefening van den godsdienst, het recht om allerlei roerende en onroerende eigendommen te verkrijgen of daarover te beschikken bij koop, verkoop, schenking, ruil, laatste wilsbeschikking, en erfopvolging ab intestato.

Zij zullen volkomen gelijk gesteld worden met de onderdanen behoorende tot de meest bevoorrechte vreemde natie, voor zooveel aangaat hunnen persoonlijken toestand onder alle andere opzichten.

Door de bovenstaande bepalingen wordt niet atgeweken van de wettelijke onderscheidingen tusschen personen van Westersche en Oostersche herkomst in de Nederlandsche bezittingen van den Oosterschen Archipel, onderscheidingen, welke eveneens toepasselijk zullen zijn op onderdanen van den Oranjevrijstaat in die bezittingen.

Artikel 2.

De voortbrengselen van den grond en de nijverheid van het Koninkrijk der Nederlanden en zijne koloniën, van waar ook komende, en alle koopwaren, zonder onderscheid van oorsprong, komende uit dat Koninkrijk of zijne koloniën, zullen in den Oranjevrijstaat worden toegelaten op denzelfden voet als, en zonder aan andere of hoogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde Natie.

Wederkeerig zullen de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van den Oranjevrijstaat, vanwaar ook komende, en alle koopwaren zonder onderscheid van oorsprong, komende uit dat Gemeenebest, in de Nederlanden worden toegelaten op denzelfden voet als en

zonder aan andere of hogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn, dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde Natie.

De beide Hooge contracteerende Partijen waarborgen elkander insgelijks de behandeling der meest begunstigde vreemde Natie voor alles wat den doorvoer en den uitvoer aangaat.

Artikel 3.

Elke tariefsvermindering, elke gunst, elke vrijdom, die eene der Hooge contracteerende Partijen zal toestaan aan de onderdanen, aan den handel, aan de voortbrengselen van den grond of de nijverheid eener derde Mogendheid zal onmiddellijk en onvoorwaardelijk worden uitgestrekt tot de andere der Hooge contracteerende Partijen.

Geene der Hooge contracteerende Partijen zal onder een dezer opzichten de andere onderwerpen aan een verbod of wettelijke heffing, wanneer die niet te gelijker tijd toegepast wordt op alle andere Naties.

Artikel 4.

De bepalingen van de artikelen 2 en 3 zijn niet toepasselijk op maatregelen ter bevordering van het grensverkeer met aangrenzende Staten, koloniën of landstreken. Evenmin zullen deze artikelen geacht worden aanspraak te geven op begunstiging door den Oranjevrijstaat aan Staten, koloniën of landstreken in Zuid-Afrika, bij wijze van tolverbond verleend of te verleenen, of afbreuk te doen aan het onbepaalde recht van dien Staat om met zulke Staten, koloniën of landstreken een tolverbond te sluiten en hun daaronder begunstiging toe te staan.

Artikel 5.

De onderdanen van eene der Hooge contracteerende Partijen zullen in het gebied der andere, ten aanzien van fabrieks- en handelsmerken dezelfde bescherming genieten als de eigen onderdanen en die der meest begunstigde vreemde Natie.

Artikel 6.

De wederzijdsche consulaire ambtenaren zullen alle voorrechten, vrijstellingen of vrijdommen genieten, welke door de consulaire ambtenaren van denzelfden rang van de meest begunstigde vreemde Natie worden genoten.

Artikel 7.

Alle twistvragen of alle geschillen omtrent de uitlegging of de uitvoering van de tegenwoordige overeenkomst en eveneens elke andere twistvraag, welke zich tusschen de beide Landen mocht voordoen, en die noch hunne onafhankelijkheid, noch hunne autonomie raakt, zullen — indien zij niet in der minne beslecht kunnen worden — aan het oordeel van twee scheidslieden worden onderworpen, waarvan ieder der beide Regeeringen er één zal benoemen. Voor het geval van verschil van gevoelen tusschen de beide scheidslieden zullen deze reeds dadelijk gezamenlijk een derde aanwijzen die alsdan zal beslissen.

Artikel 8.

Dit tractaat zal van kracht blijven gedurende drie jaar, te rekenen van den dag der uitwisseling van de akten van bekrachtiging.

1800.

No. 1.

Bijaldien geen der beide Hooge contracteerende Partijen twaalf maanden voor het einde van gezegd tijdperk haar voornemen om hetzelfde te doen ophouden mocht hebben bekend gemaakt, zal het tractaat van kracht blijven tot na het eindigen van één jaar te rekenen van den dag, waarop de eene of de andere der beide Hooge contracteerende Partijen het zal hebben opgezegd.

Dit tractaat zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te 's Gravenhage worden uitgewisseld, zoo spoedig mogelijk na de vervulling der door de wetgeving van beide Staten voorgeschreven formaliteiten.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gemachtigden de tegenwoordige overeenkomst geteekend en er hunne zegels op gesteld hebben.

Gedaan te 's Gravenhage, den 19^{den} April 1895.

(L. S.) (get.) J. RÖELL. (L. S.) (get.) H. A. L. HAMELBERG.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

RESOLUTIE van 17 Januari 1900 La. B No. 551 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het den 22sten September 1897 te Mexico tusschen Nederland en de Vereenigde Staten van Mexico gesloten tractaat van handel en vriendschap.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 16n November 1899 Litt. A² en B No. 21/333, waaruit blijkt dat het op den 22sten September 1897 te *Mexico* tusschen *Nederland* en de Vereenigde Staten van *Mexico* gesloten en bij de wet van 8 April 1899 (Staatsblad No. 92, Gouvernementsblad No. 32) goedgekeurd tractaat van handel en vriendschap door de Koningin is bekrachtigd en dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging den 12n Juli 1899 mede te *Mexico* heeft plaats gehad ;

BESLUIT:

Te bepalen dat genoemd tractaat zal worden afgekondigd door plaatsing van deze resolutie met den daaraan gehechten afdruk van het tractaat en van de vertaling daarvan in het *Gouvernementsblad*.

Paramaribo, den 17^{den} Januari 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven, den 18^{den} Januari 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, en in Hoogstderzelver naam, Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, en de President der Vereenigde Staten van Mexico :

Bezield met den wensch om de ontwikkeling der tusschen de beide Staten bestaande betrekkingen van handel en vriendschap te bevorderen, hebben goedgevonden tot dat einde een tractaat te sluiten en hebben tot Hunne gevolmachtigden benoemd :

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk der Nederlanden, den heer KAREL GUSTAAF MAXIMILIAAN VON DÜRING, officier der Oranje-Nassau-orde ; en

de President der Vereenigde Staten van Mexico, den heer Licenciado FRANCISCO LEON DE LA BARRA, die, na elkander hunne in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen :

Artikel I.

De wederzijdsche onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen volkomen met de nationalen worden gelijkgesteld, voor alles wat aangaat de uitoefening van den handel en de nijverheid, de betaling der belastingen, het recht om allerlei roerende eigendommen te verkrijgen en daarover te beschikken bij koop, verkoop, schenking, ruil, laatste wilsbeschikking en erfopvolging ab intestato.

El Presidente de los Estados Unidos Mexicanos y Su Majestad la Reina Regente, en nombre de Su Majestad la Reina de los Países Bajos,

animados del deseo de favorecer el desarrollo de las relaciones de comercio y de amistad entre ambos Estados han resuelto celebrar un tratado con este objeto y han nombrado sus Plenipotenciarios respectivos :

El Presidente de los Estados Unidos Mexicanos al Señor Licenciado DON FRANCISCO LEON DE LA BARRA ; y

Su Majestad la Reina Regente del Reino de los Países Bajos, al Señor DON CARLOS MAXIMILIANO GUSTAVO DE DÜRING, oficial de la Orden de Orange-Nassau,

Quienes, después de haberse comunicado sus Plenos Poderes y de haberlos encontrado en buena y debida forma, han convenido en los artículos siguientes :

Artículo I.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes estarán completamente asimilados á los nacionales, en todo aquello que se refiera al ejercicio del comercio y de la industria, al pago de los impuestos y al derecho de adquirir y disponer de toda clase de bienes muebles por compra, venta, donación, cambio, testamento y sucesión *ab-intestato*.

Zij zullen onder alle andere opzichten volkomen gelijkgesteld worden met de onderdanen der meest bevoorrechte vreemde natie. Door de bovenstaande bepalingen wordt niet afgeweken van de wettelijke onderscheidingen tusschen personen van Westersche en van Oostersche herkomst in de Nederlandsche bezittingen van den Oosterschen Archipel.

Artikel II.

De voortbrengselen van den grond en de nijverheid van het Koninkrijk der Nederlanden en van zijne koloniën, van waar ook komende, en alle koopwaren zonder onderscheid van oorsprong komende uit dat Koninkrijk of uit die koloniën, zullen in de Vereenigde Staten van Mexico worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde natie.

Wederkeerig zullen de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van de Vereenigde Staten van Mexico, van waar ook komende, en alle koopwaren, zonder onderscheid van oorsprong, komende uit die Staten, in het Koninkrijk der Nederlanden en in zijne koloniën worden toegelaten op denzelfden voet als en zonder aan andere of hoogere rechten, hoe ook genaamd, onderworpen te zijn dan de gelijksoortige voortbrengselen van de meest begunstigde vreemde natie.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op den vrijdom van invoerrechten, toegekend aan de inlandsche Staten van den Oosterschen Archipel voor den invoer hunner voortbrengselen in de koloniën van Nederland.

1900.

No. 2.

En todos los demás respectos serán asimilados á los súbditos de la nación extranjera más favorecida.

Las disposiciones que preceden no derogan las distinciones legales entre las personas de origen occidental y las de origen oriental en las posesiones holandesas del Archipiélago Oriental.

Artículo II.

Los productos del suelo y de la industria de los Estados Unidos Mexicanos, cualquiera que sea su procedencia, y las mercancías, sin distinción de origen, procedentes de dichos Estados serán admitidos en el Reino de los Países Bajos y en sus colonias, en las mismas condiciones que los productos similares de la nación extranjera más favorecida, y sin estar sujetos á otros ó mayores derechos que éstos, cualquiera que sea su denominación.

Recíprocamente, los productos del suelo y de la industria del Reino de los Países Bajos y de sus colonias, cualquiera que sea su procedencia, y las mercancías, sin distinción de origen, procedentes de este Reino ó de sus colonias, serán admitidos en los Estados Unidos Mexicanos en las mismas condiciones que los productos similares de la nación extranjera más favorecida y sin estar sujetos á otros ó mayores derechos que éstos, cualquiera que sea su denominación.

Estas estipulaciones no se aplican á la franquicia de derechos de entrada concedida á los Estados indígenas del Archipiélago Oriental, para la importación de sus productos en las colonias de los Países Bajos.

Artikel III.

De beide Hooge contracteerende Partijen waarborgen elkander wederkeerig de behandeling der meest begunstigde vreemde natie voor alles wat den doorvoer en den uitvoer aangaat.

Artikel IV.

Behalve om redenen van sanitairen aard of tot voorkoming hetzij van verbreiding van veeziekten, hetzij van vernietiging van den oogst, of eindelijk in geval van oorlog, zal geen verbod of beperking van invoer of van uitvoer met betrekking tot den wederzijdschen handel van beide landen worden uitgevaardigd, tenzij zoodanig verbod of zoodanige beperking insgelijks worde toegepast op alle andere natiën.

Artikel V.

Voor alles wat aangaat de scheepvaart, waarborgen de beide Hooge contracteerende Partijen elkander wederkeerig voor hunne schepen en de lading daarvan, de behandeling der meest begunstigde vreemde natie.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op de voorrechten, in de Nederlandsche koloniën verleend aan de Inlandsche Staten van den Oosterschen Archipel.

Artikel VI.

De Hooge contracteerende Partijen komen overeen, als territoriale kustzee te beschouwen eenen afstand van twintig kilometers, te rekenen van de lijn van de laagste ebbe.

Artículo III.

Las dos Altas Partes Contratantes se garantizan recíprocamente el tratamiento de la nación extranjera más favorecida en todo lo que se refiera al tránsito y á la exportación.

Artículo IV.

Ninguna prohibición ó restricción en la importación ó exportación tendrá lugar en el comercio recíproco de ambos países, á no ser que se aplique también á toda^s las demás naciones, salvo por motivos sanitarios ó par^a impedir, ya sea la propagación de epizootias, ó la destrucción de cosechas, ó bien en virtud de acontecimiento de guerra.

Artículo V.

En todo lo que se refiere á la navegación, las dos Altas Partes Contratantes se garantizan recíprocamente para sus navíos y sus cargamentos el tratamiento de la nación extranjera más favorecida.

Estas disposiciones no se aplican á los privilegios concedidos en las colonias holandesas á los Estados indígenas del Archipiélago Oriental.

Artículo VI.

Las Altas Partes Contratantes convienen en considerar como límite de la soberanía territorial en sus costas respectivas la distancia de veinte kilómetros, contados desde la línea de la marea más baja. Sin embargo, esta regla será

Deze bepaling evenwel, zal alleen van toepassing zijn met betrekking tot de uitoefening der douanecontrôle, de uitvoering der douaneverordeningen en de voorschriften tegen den smokkelhandel, en zal daarentegen volstrekt niet gelden bij alle overige quaestien van internationaal zeerecht.

Artikel VII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen in elkanders gebied, voor alles wat den eigendom van handels- en fabrieksmerken aangaat, onder dezelfde voorwaarden dezelfde bescherming genieten als de nationalen of de burgers of onderdanen der meest begunstigde vreemde natie.

Artikel VIII.

De wederzijdsche onderdanen en burgers van elke der Hooge contracteerende Partijen zullen op het gebied van de andere, op het stuk van handel, scheepvaart, nijverheid en belastingen al de voorrechten, vrijstellingen en gunsten genieten die zijn of zullen worden toegekend aan de onderdanen of burgers der meest begunstigde vreemde natie.

Artikel IX.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied volledige gewetensvrijheid genieten en hunnen godsdienst mogen uitoefenen op de wijze welke de grondwet en de wetten van het land hun toestaan.

aplicada solamente para la vigilancia de la Aduana, para la ejecución de las Ordenanzas aduanales y para las prevenciones relativas al contrabando; pero de ninguna manera tendrá aplicación en todas las demás cuestiones de derecho marítimo internacional.

Artículo VII.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán en los Estados de la otra, en iguales condiciones, de la misma protección que los nacionales ó los ciudadanos ó súbditos de la nación extranjera más favorecida, en todo lo concerniente á la propiedad de las marcas de comercio y de fábrica.

Artículo VIII.

Los ciudadanos y súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes gozarán en uno y otro Estado, en materia de comercio, de navegación, de industria y de impuestos de todos los privilegios, inmunidades y favores que hayan sido ó que sean concedidos á los ciudadanos ó súbditos de la nación extranjera más favorecida.

Artículo IX.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán respectivamente en uno y otro Estado de completa libertad de conciencia y podrán ejercer su propio culto de la manera que les permitan la Constitución y las leyes del país.

Artikel X.

De onderdanen en burgers der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op elkanders gebied de meest volledige en duurzame bescherming genieten voor hunne personen, woningen en eigendommen.

Met uitzondering van de gevallen waarin sprake is van schuld of gebrek aan toezicht van de zijde der autoriteiten of van hunne vertegenwoordigers, zullen zij geen recht hebben op vergoeding van schade, hun in tijden van oproer of burgeroorlog toegebracht door oproerlingen of door wilde volksstammen of benden, die gehoorzaamheid weigeren aan de Regeering.

Artikel XI.

De Hooge contracteerende Partijen zijn overeengekomen, om wederkeerig aan hunne diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers dezelfde rechten, voorrechten en vrijstellingen te verleenen, welke onder gelijke omstandigheden de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigers van denzelfden rang der meest begunstigde vreemde natie genieten of zullen genieten.

Artikel XII.

In geval van overlijden van een onderdaan of burger van een der Hooge contracteerende Partijen op het grondgebied der andere, zullen, wanneer noch bekende erfgenamen in persoon of bij gemachtigde, noch door den overledene benoemde uitvoerder van zijnen uitersten wil, noch voogd in geval van minderjarigheid der erfgenamen ter plaatse aanwezig is, de wederzijdsche

Artículo X.

Los ciudadanos y súbditos respectivos de las dos Altas Partes Contratantes gozarán en uno y otro Estado de la más completa y constante protección para sus personas, habitaciones y propiedades.

No tendrán derecho á indemnización por daños causados en tiempo de insurrección ó de guerra civil por parte de los sublevados ó por tribus ú hordas salvajes substraídas á la obediencia del Gobierno, sino en el caso en que hubiere culpa ó falta de vigilancia por parte de las autoridades ó de sus agentes.

Artículo XI.

Las Altas Partes Contratantes convienen en conceder recíprocamente á sus agentes diplomáticos y consulares, respectivamente, los mismos derechos, privilegios é inmunidades de que gozan ó gozaren en igualdad de circunstancias los agentes diplomáticos y consulares del mismo rango de la nación extranjera más favorecida.

Artículo XII.

En caso de fallecimiento de un ciudadano ó súbdito de una de las Altas Partes Contratantes en el territorio de la otra, si no hubiere en el lugar del fallecimiento algún heredero conocido, presente ó representado, ó algún ejecutor testamentario instituido por el difunto, ó, en caso de minoridad de los herederos, algún tutor, los funcionarios consulares respectivos tendrán el derecho

consulaire ambtenaren het recht hebben, om voor het behoud en beheer der nêlatenschap alle handelingen te verrichten, tot welke de consulaire ambtenaren van de meest begunstigde vreemde natie bevoegd zijn.

Artikel XIII.

Alle bemoeiingen ter zake van redding van Nederlandsche schepen, die op de kusten der Vereenigde Staten van Mexico schipbreuk hebben geleden, zullen door de consulaire ambtenaren van Nederland geleid worden, en wederkeerig zullen de Mexicaansche consulaire ambtenaren de bemoeiingen leiden ter zake van redding van schepen hunner natie, die op de kusten van Nederland schipbreuk hebben geleden of gestrand zijn.

In beide landen zal de plaatselijke overheid slechts optreden tot handhaving der orde, tot waarborging van de belangen der redders, indien deze niet tot de bemanning der verongelukte schepen behooren, en ter verzekering van de uitvoering der voorschriften, die met betrekking tot den in- en uitvoer der geredde koopmanschappen moeten worden in acht genomen.

Bij afwezendheid en tot aan de komst der consulaire ambtenaren zal de plaatselijke overheid overigens al de maatregelen moeten nemen welke noodig zijn tot bescherming der schipbreukelingen en tot behoud der gestrande goederen.

Daarenboven is overeengekomen, dat geredde koopmanschappen aan geenerlei douanerechten onderworpen zullen zijn, tenzij zij in binnenlandsch verbruik worden gebracht.

de hacer para la conservación y administración de la sucesión todos aquellos actos que están permitidos ó lo estén en lo futuro á los funcionarios consulares de la nación extranjera más favorecida.

Artículo XIII.

Todas las operaciones relativas al salvamento de los buques mexicanos, que hayan naufragado en las costas de los Países-Bajos, serán dirigidas por los funcionarios consulares mexicanos, y, reciprocamente, los funcionarios consulares holandeses dirigirán las operaciones relativas al salvamento de los buques de su nación que naufraguen ó encallen en las costas de los Estados Unidos Mexicanos.

Las autoridades locales en los dos países solamente intervendrán para mantener el orden, garantizar los intereses de los salvadores, si éstos no pertenecen á la tripulación del buque naufragado, y asegurar la ejecución de las disposiciones que haya que cumplir para la entrada y la salida de las mercancías salvadas.

Durante la ausencia y hasta la llegada de los funcionarios consulares, las autoridades locales deberán también tomar todas las medidas necesarias para la protección de los individuos y la conservación de los efectos que hubieren naufragado.

Se conviene, además, en que las mercancías salvadas no estarán sujetas á pagar derechos aduanales, sino en el caso de que sean admitidas para el consumo interior.

Artikel XIV.

De consulaire ambtenaren der beide landen zullen de officieren, matrozen of andere personen, deel uitmakende van de bemanning van oorlogs- of koopvaardij-schepen hunner natie, die gedeserteerd zijn in eene haven van de andere, kunnen doen aanhouden en terugzenden, hetzij naar boord, hetzij naar hun vaderland.

Te dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke overheid en zullen zij door overlegging in originali of in behoorlijk gewaarmerkt afschrift van het register van het schip of der monsterrol of door andere officieele documenten het bewijs leveren, dat de personen die zij opeischen, behooren tot de gezegde bemanning.

Op zoodanige aanvraag zal hun alle mogelijke hulp verleend worden tot opsporing en aanhouding der bedoelde deserteurs, die zelfs op verzoek en op kosten der consulaire ambtenaren in de huizen van bewaring van het land zullen worden opgesloten, totdat die ambtenaren eene gelegenheid zullen hebben gevonden om de deserteurs huiswaarts te zenden.

Indien evenwel zoodanige gelegenheid zich binnen het tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanhouding, niet mocht voordoen, zullen de deserteurs in vrijheid gesteld en niet opnieuw wegens dezelfde reden aangehouden mogen worden.

Onderdanen of burgers van het land waar de aanvraag heeft plaats gehad, zijn van deze bepalingen uitgezonderd.

Indien de deserteur eenig misdrijf heeft begaan, zal hij niet eer ter beschikking van den consul worden

Artículo XIV.

Los funcionarios consulares de los dos países podrán, respectivamente, hacer aprehender y remitir, sea á bordo ó sea á su país, á los oficiales, marineros, ó cualesquiera otras personas pertenecientes á la tripulación de un buque de guerra ó mercante de su nación que hubieren desertado en uno de los puertos de la otra.

Para este efecto, se dirigirán por escrito á las autoridades locales competentes, y justificarán, por la presentación del original ó de copia debidamente certificada de los registros del buque ó del rol de la tripulación, ó por otros documentos oficiales, que los individuos que son reclamados formaban parte de dicha tripulación.

Así justificada esta demanda, les será dada toda clase de auxilios para buscar y aprehender á dichos desertores, que serán detenidos y custodiados en las prisiones públicas del país á petición y á expensas de los funcionarios consulares, hasta que éstos encuentren oportunidad de remitir los desertores.

Sin embargo, si esta ocasión no se presentare dentro del plazo de dos meses contado desde el día del arresto, los desertores serán puestos en libertad y no podrán ser de nuevo aprehendidos por la misma causa.

Queda entendido que estarán exceptuadas de las presentes estipulaciones las personas que sean ciudadanos ó súbditos de la nación en que haya hecha sido la demanda.

Si el desertor hubiere cometido algún delito, no será puesto á la disposición del cónsul, sino después de que

gesteld, dan nadat de rechter, die bevoegd is om van de zaak kennis te nemen, uitspraak zal hebben gedaan en die uitspraak ten uitvoer zal zijn gelegd.

Artikel XV.

Alle twistvragen of alle geschillen omtrent de uitlegging, de toepassing of de uitvoering van dit tractaat zullen, indien zij niet in der minne beslecht kunnen worden, aan het oordeel eener commissie van scheidslieden worden onderworpen. Ieder der beide Hooge contracteerende Partijen zal eenen scheidsman aanwijzen en deze beide scheidslieden zullen den derden benoemen.

Indien zij het over de keuze niet eens kunnen worden, zal de derde scheidsman worden benoemd door de Regeering van eenen derden Staat, aangewezen door de beide Hooge contracteerende Partijen.

Artikel XVI.

De Hooge contracteerende Partijen, beziel met den wensch om alles te vermijden wat hare vriendschappelijke betrekkingen zoude kunnen verstoren, zijn overeengekomen dat hunne diplomatieke vertegenwoordigers, behalve om, waar dit mogelijk is, eene minnelijke schikking te verkrijgen, niet officieel zullen intervenieeren naar aanleiding van reclamatiën of klachten van particulieren over zaken die tot het ressort van den burgerlijken of strafrechter behooren en die reeds bij den rechter van het land aangebracht zijn, tenzij er sprake is van rechtsweigering, vertraging in strijd met het gebruik of de wet, of van niet tenuitvoerlegging van een vonnis in kracht van gewijsde, of eindelijk van gevallen dat er, hoewel alle wettelijke rechtsmiddelen

el Tribunal competente haya dictado su sentencia y que ésta haya sido ejecutada.

Artículo XV.

Todas las cuestiones ó controversias relativas á la interpretación, la aplicación ó la ejecución del presente tratado, sino pudieren ser resueltas amistosamente, serán sometidas á la decisión de una comisión de árbitros. Cada una de las dos Altas Partes Contratantes nombrará un árbitro y estos dos árbitros nombrarán el tercero. Si no pudieren ponerse de acuerdo acerca de esta elección, el tercer árbitro será nombrado por el Gobierno de un tercer Estado, que designaran las dos Altas Partes Contratantes.

Artículo XVI.

Las Altas Partes Contratantes, animadas del deseo de evitar todo lo que pudiera turbar sus relaciones amistosas, convienen en que sus representantes diplomáticos no intervendrán oficialmente (si no es para obtener, si hubiere lugar, un arreglo amistoso), en las reclamaciones ó quejas de los particulares, relativas á los negocios que son de la incumbencia de la justicia civil ó penal y que estén ya sometidos á los tribunales del país, á no ser que se trate de denegación de justicia, de retardo en su administración, contrario al uso ó á la ley, ó de la falta de ejecución de una sentencia que tenga autoridad de cosa juzgada, ó en fin en aquellos casos en los cuales á pesar de haberse agotado los recursos legales, haya violación evidente de los tratados existentes entre las

zijn aangewend, klaarblijkelijke schending heeft plaats gehad van de tusschen de beide Hooge contracteerende Partijen bestaande tractaten of van de door de beschaafde natiën algemeen erkende regelen van het volkenrecht of het internationaal privaatrecht.

Artikel XVII.

Dit tractaat treedt in werking drie maanden na de uitwisseling der akten van bekrachtiging en zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, te rekenen van dien datum.

Bijaldien geene der beide Hooge contracteerende Partijen twaalf maanden vóór het einde van gezegd tijdperk Haar voornemen om hetzelfde te doen ophouden mocht hebben bekend gemaakt, zal het tractaat van kracht blijven tot na het eindigen van een jaar, te rekenen van den dag waarop de eene of de andere der beide Hooge contracteerende Partijen het zal hebben opgezegd.

Dit tractaat zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te Mexico worden uitgewisseld, zoo spoedig mogelijk na de vervulling der in de beide landen vereischte grondwettige voorschriften.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden dit tractaat in dubbel hebben geteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan te Mexico, den twee en twintigsten dag der maand September van het jaar onzes Heeren achttienhonderd zeven en negentig.

(*l. s.*) CARL MAX. GUSTAV VON DÜRING.

(*l. s.*) F. L. DE LA BARRA.

dos Altas Partes Contratantes ó de las reglas de derecho internacional, ya sea público ó privado, reconocidas generalmente por las naciones civilizadas.

Artículo XVII.

El presente tratado comenzará á regir tres meses después del canje de las ratificaciones, y continuará en vigor durante cinco años contados desde esta última fecha.

Si ninguna de las dos Altas Partes Contratantes notificare doce meses antes de que expire dicho período, su intención de hacer cesar los efectos del tratado, éste seguirá siendo obligatorio durante un año después del día en que una ú otra de las dos Altas Partes Contratantes lo denunciare.

El presente tratado será ratificado y las ratificaciones se canjearán en México, tan luego como sea posible después de que se hayan llenado las formalidades constitucionales exigidas en ambos países.

En fe de lo cual, los Plenipotenciarios respectivos han firmado en dos originales el presente tratado y han puesto en él sus sellos.

Hecho en México, el día veintidos de Septiembre del año mil ochocientos noventa y siete.

(*l. s.*) F. L. DE LA BARRA.

(*l. s.*) CARL MAX GUSTAV VON DÜRING,

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a paragraph or two.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

1900.

No. 3.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 2 Februari 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 30sten
December 1898 (Staatsblad No. 297), tot wijziging
van de koloniale huishoudelijke begrooting van
Suriname voor het dienstjaar 1898.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van ondestaande wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN
DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ.,
ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut,
doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat het
noodig is de koloniale huishoudelijke begrooting van
Suriname voor het dienstjaar 1898, definitief vastgesteld
bij de wet van 2 Februari 1898 (*Staatsblad* n°. 46),
te wijzigen ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en
met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goed-

gevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Artikel 1.

De navolgende artikelen van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1898 worden *verhoogd* met en mitsdien gebracht op de bedragen daarbij vermeld :

wordt ver- en mitsdien
hoogd met : gebracht op :

Art. 2. Meubilair, bureelbehoefden, bindloon, abonnement op couranten en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen van gouvernements - commissiën , reis- en teerkosten van den ijker en onderhoud van gereedschappen voor het ijkwezen, alsmede boek- en drukwerken, frankeergelden, advertentiekosten, telegrammen, schrijffloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst

	f 4592,92	f 26092,92
--	-----------	------------

Art. 9. Transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafeniskosten van Boschnegers en Indianen . . . . .

	3117,49	5217,49
--	---------	---------

Art. 10. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van ver-

1900.

No. 3.

wordt ver- en mitsdien
hoogd met : gebracht op :

lof terugkeerende en gepensioneerde ambtenaren met hunne gezinnen . . . . . f 5537,34 f 25537,34

Art. 32. Traktementen of verloftraktementen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën, de ambtenaren en bedienden van zijn bureel, van den gouvernements-landmeter en verdere ambtenaren op het bureel der domeinen, alsmede toelage voor het houden van toezicht op in pacht en kosteloos gebruik uitgegeven perceelen land 169,15 29201,65

Art. 55. Premiën aan gewezen immigranten aan wie domeingrond is afgestaan en die afzien van het recht op vrije terugreis 7200,00 8700,00

Art. 70. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogens binnen en buiten het gesticht Boniface 4119,18 24819,18

Art. 77. Kosten van verpleging en geneesmiddelen enz. van burgerlijke personen in en buiten het militair hospitaal en in de districten en in de yaws-inrichting op het station Groningen (Saramacca) . . . . . f 652,29⁵ 52652,29⁵

Art. 82. Uitgaven ten behoeve der verpleegden en verder personeel (in de Inrichting voor melaatschen op

wordt ver- en mitsdien
hoogd met : gebracht op :

Chatillon), alsmede kosten
verbonden aan de keu-
ring van levensmiddelen en
voor toezicht op de ver-
zending daarvan . . . . . f 3864,89⁵ f 27514,89⁵

Art. 97. Materialen, arbeids-
loonen, werktuigen, gereed-
schappen en verdere uitgaven
voor aanschaffing vernieuwing
en het gewoon onderhoud
der (koloniale) vaartuigen,
alsmede steenkolen 28574,67 119493,67

Art. 98. Huur en sub-
sidie van vaartuigen ten be-
hoeve van den rivier- en
zeedienst en voor reizen van
hoofdamtbenaren en commis-
siën 4066,98 14366,98

Art. 105. Onderhoud van
het lichtschip en voor olie
voor de lichttoestellen en voor
het havenvuur aan den mond
der Nickerie, mitsgaders aan-
koop en onderhoud van
kettingen, ankers en tonne-
boeien 4265,13 7915,13

Art. 110. Pensioenen van
burgerlijke landsdienaren.. 3770,61 122525,91

Art. 111. Pensioenen van
weduwen en kinderen van
overleden burgerlijke lands-
dienaren 2580,65⁵ 91920,75

Artikel 2.

Het navolgend artikel der genoemde begrooting wordt

1900.

No. 3.

verminderd met en mitsdien gebracht op het bedrag
daarbij vermeld :

wordt ver- en mitsdien
minderd met : gebracht op :

Art. 94. Uitgaven voor bui-
tengewone productieve werken f 147708,57 f 135584,01⁵

Artikel 3.

Het eindcijfer van de voormelde begrooting wordt ten gevolge van de in de artikelen 1 en 2 dezer wet vermelde wijzigingen *verminderd* met f 73197,25⁵ (*drie en zeventig duizend eenhonderd zeven en negentig gulden vijf en twintig en een halve cent*), en mitsdien gebracht op f 2275127,79 (*twee millioen tweehonderd vijf en zeventig duizend eenhonderd zeven en twintig gulden negen en zeventig cent*).

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 30sten December 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *negenden* Januari 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

1900.

No. 3.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo den 2^{den} Februari 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHOON.

Uitgegeven den 14^{den} Februari 1900.
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHOON.

PUBLICATIE van 21 Februari 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 11^{den}
December 1899 (Staatsblad No. 254) houdende goed-
keuring der overeenkomst van handel en scheepvaart
den 15^{den} Maart 1899 tusschen Nederland en Ru-
menië te 's Gravenhage geteekend.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande
wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut!
doen te weten :

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat in de
overeenkomst van handel en scheepvaart, tusschen *Neder-
land* en *Rumenië*, den 15 Maart 1899, door wederzijdsche
gevolmachtigden te 's *Gravenhage* geteekend, bepalingen
voorkomen die wettelijke rechten betreffen ;

Gelet op het tweede gedeelte van artikel 59 der
Grondwet ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Eenig artikel.

De nevens deze wet in afdruk gevoegde overeenkomst tusschen *Nederland* en *Rumenië* den 15 Maart 1899 door wederzijdsche gevolmachtigden te 's *Gravenhage* geteekend, wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 11den December 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

*De Minister van Waterstaat, Landel
en Nijverheid,*

G. LELY.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* December 1899.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

1900.

No. 4

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 21sten Februari 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHUCH.

Uitgegeven den 22sten Februari 1900.
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHUCH.

Sa Majesté la Reine des Pays Bas et Sa Majesté le Roi de Roumanie, animés du même désir de consolider les liens d'amitié et de développer les rapports commerciaux entre les deux Etats, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Monsieur WILLEM HENDRIK DE BEAUFORT, chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais, etc. etc., Son Ministre des Affaires Etrangères ;

Sa Majesté le Roi de Roumanie.

Monsieur JEAN N. PAPINIU, commandeur des Ordres de l'Etoile et de la Couronne de Roumanie, etc., etc., Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour Royale des Pays-Bas,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des stipulations suivantes :

Article premier.

Les ressortissants, les navires et les marchandises produits du sol et de l'industrie de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront dans les territoires de l'autre des privilèges, immunités ou avantages quelconques accordés à la nation étrangère la plus favorisée.

Il est entendu toutefois que la stipulation qui précède ne déroge en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie, de police

et de sûreté générale en vigueur dans chacun des deux pays et applicables à tous les étrangers en général.

Article II.

Tous les objets produits du sol et de l'industrie des Pays-Bas qui seront importés en Roumanie et tous les objets produits du sol et de l'industrie de la Roumanie qui seront importés dans les Pays-Bas, destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation, soit au transit, seront soumis pendant la durée de cette convention au même traitement et nommément ne seront passibles de droits ni plus élevés, ni autres, que les produits ou les marchandises de la nation étrangère a plus favorisée

A l'exportation pour les Pays-Bas il ne sera perçu en Roumanie et à l'exportation pour la Roumanie il ne sera perçu dans les Pays-Bas des droits de sortie autres ni plus élevés qu'à l'exportation des mêmes objets pour le pays le plus favorisé à cet égard.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre immédiatement de toute faveur, de tous privilèges ou abaissements de droits qu'elle a déjà accordés ou pourrait accorder par la suite sous les rapports mentionnés, à une tierce Puissance par des Conventions similaires.

Les marchandises de toute nature provenant du territoire de l'une des Hautes Parties contractantes ou y allant, seront exemptes dans le territoire de l'autre de tous droits de transit.

Le traitement de la nation étrangère la plus favorisée

est réciproquement garanti à chacune des Hautes Parties contractantes pour tout ce qui concerne le transit.

Article III.

Les ressortissants de chacune des deux Hautes Parties contractantes seront exempts dans le territoire de l'autre de tout service militaire et de toutes réquisitions extraordinaires qui seraient établies par suite de circonstances exceptionnelles.

Sont toutefois exceptées les charges qui sont attachées à la possession d'un bien fonds, ainsi que les prestations et réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires, fermiers ou locataires d'immeubles.

Article IV.

Le traitement de la nation étrangère la plus favorisée accordé par la présente convention, s'appliquera également aux Colonies et Possessions Néerlandaises.

Toutefois, il est entendu que par cette application, il ne sera pas dérogé aux distinctions légales entre les personnes d'origine occidentale et orientale, ni à la franchise des droits d'entrée et aux privilèges accordés quant au cabotage aux nations asiatiques de l'Archipel oriental.

Article V.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent respectivement la faculté de dénoncer à toute époque la présente Convention en se prévenant un an à l'avance.

Article VI.

Toute question ou tout différend sur l'interprétation, l'application ou l'exécution de la présente Convention, s'il ne peut être réglé à l'amiable, sera soumis à la décision d'une commission de trois arbitres. Chacune des deux Hautes Parties contractantes désignera un arbitre et ces deux arbitres nommeront le troisième.

S'ils ne peuvent s'entendre sur ce choix, le troisième arbitre sera nommé par le Gouvernement d'un tiers Etat désigné par les deux Hautes Parties contractantes.

Article VII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à la Haye le plus tôt possible dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des deux Hautes Parties contractantes auront été accomplies.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait, en double, à la Haye, le 3/15 mars 1899.

(L. S.) (get.) W. H. DE BEAUFORT. (L. S.) (get.) PAPINIUS.

Accordeert met het oorspronkelijke.

*De Secretaris-Generaal van het
Ministerie van Buitenlandsche Zaken,
PISTORIUS.*

Behoort bij de Publicatie van 21 Februari 1900
(G. B. No. 4.)

*De Gouvernements-Secretaris,
G. F. SCHOCH.*

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to a certain type of boundary value problem for a second order elliptic equation. The second part of the paper is devoted to the construction of the Green's function for this problem. The third part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for large values of the parameter. The fourth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for small values of the parameter. The fifth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for intermediate values of the parameter.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to a certain type of boundary value problem for a second order elliptic equation. The second part of the paper is devoted to the construction of the Green's function for this problem. The third part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for large values of the parameter. The fourth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for small values of the parameter. The fifth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for intermediate values of the parameter.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem. It is shown that the problem is equivalent to a certain type of boundary value problem for a second order elliptic equation. The second part of the paper is devoted to the construction of the Green's function for this problem. The third part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for large values of the parameter. The fourth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for small values of the parameter. The fifth part of the paper is devoted to the construction of the asymptotic expansion of the Green's function for intermediate values of the parameter.

1900.

No. 5.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 21 Februari 1900 La. B No. 1455, *bepalende de plaatsing in het Gouvernemen'sblad van de overeenkomst van handel en scheepvaart den 15^{den} Maart 1899 tusschen Nederland en Rumenië te 's Gravenhage geteekend.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 13^{den} Januari 1900 Lett. A² en B No. 18/10, waaruit blijkt dat de op den 15^{den} Maart 1899 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Rumenië gesloten en bij de wet van den 11^{den} December 1899 (Staatsblad No. 254, Gouvernementsblad No. 4) goedgekeurde overeenkomst van handel en scheepvaart door de Koningin is bekrachtigd en dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging den 22sten December 1899 te 's Gravenhage heeft plaats gehad;

B E S L U I T :

Te bepalen dat genoemde overeenkomst zal worden afgekondigd door plaatsing van deze resolutie met den

1900.

No. 5.

daaraan gehechten afdruk van de overeenkomst en van de vertaling daarvan in het *Gouvernementsblad*.

Paramaribo, den 21sten Februari 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven, den 22sten Februari 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Roumanie, animés du même desir de consolider les liens d'amitié et de développer les rapports commerciaux entre les deux Etats, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Monsieur WILLEM HENDRIK DE BEAUFORT, chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais, etc., etc., Son Ministre des Affaires Etrangères ;

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

Monsieur JEAN N. PAPINU, commandeur des Ordres de l'Etoile et de la Couronne de Roumanie, etc., etc., Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour Royale des Pays-Bas,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des stipulations suivantes :

Article premier.

Les ressortissants, les navires et les marchandises produits du sol et de l'industrie de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront dans les territoires de l'autre des privilèges, immunités ou avantages quelconques accordés à la nation étrangère la plus favorisée.

Il est entendu toutefois que la stipulation qui précède ne déroge en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie, de police

et de sûreté générale en vigueur dans chacun des deux pays et applicables à tous les étrangers en général.

Article II.

Tous les objets produits du sol et de l'industrie des Pays-Bas qui seront importés en Roumanie et tous les objets produits du sol et de l'industrie de la Roumanie qui seront importés dans les Pays-Bas, destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation, soit au transit, seront soumis pendant la durée de cette convention au même traitement et nommément ne seront passibles de droits ni plus élevés, ni autres que les produits ou les marchandises de la nation étrangère la plus favorisée.

A l'exportation pour les Pays-Bas il ne sera perçu en Roumanie et à l'exportation pour la Roumanie il ne sera perçu dans les Pays-Bas des droits de sortie autres ni plus élevés qu'à l'exportation des mêmes objets pour le pays le plus favorisé à cet égard.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre immédiatement de toute faveur, de tous privilèges ou abaissements de droits qu'elle a déjà accordés ou pourrait accorder par la suite sous les rapports mentionnés, à une tierce Puissance par des Conventions similaires.

Les marchandises de toute nature provenant du territoire de l'une des Hautes Parties contractantes ou y allant, seront exemptes dans le territoire de l'autre de tous droits de transit.

Le traitement de la nation étrangère la plus favorisée

est réciproquement garanti à chacune des Hautes Parties contractantes pour tout ce qui concerne le transit.

Article III.

Les ressortissants de chacune des deux Hautes Parties contractantes seront exempts dans le territoire de l'autre de tout service militaire et de toutes réquisitions extraordinaires qui seraient établies par suite de circonstances exceptionnelles.

Sont toutefois exceptées les charges qui sont attachées à la possession d'un bien fonds, ainsi que les prestations et réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires, fermiers ou locataires d'immeubles.

Article IV.

Le traitement de la nation étrangère la plus favorisée accordé par la présente convention, s'appliquera également aux Colonies et Possessions Néerlandaises.

Toutefois, il est entendu que par cette application il ne sera pas dérogé aux distinctions légales entre les personnes d'origine occidentale et orientale, ni à la franchise des droits d'entrée et aux privilèges accordés quant au cabotage aux nations asiatiques de l'Archipel oriental.

Article V.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent respectivement la faculté de dénoncer à toute époque la présente Convention en se prévenant un an à l'avance,

Article VI.

Toute question ou tout différend sur l'interprétation, l'application ou l'exécution de la présente Convention, s'il ne peut être réglé à l'amiable, sera soumis à la décision d'une commission de trois arbitres. Chacune des deux Hautes Parties contractantes désignera un arbitre et ces deux arbitres nommeront le troisième.

S'ils ne peuvent s'entendre sur ce choix, le troisième arbitre sera nommé par le Gouvernement d'un tiers Etat désigné par les deux Hautes Parties contractantes.

Article VII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à la Haye le plus tôt possible dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des deux Hautes Parties contractantes auront été accomplies.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets

Fait, en double, à la Haye, le 3/15 mars 1899.

(L. S.) W. H. DE BEAUFORT. (L. S.) J. N. PAPINIU

VERTALING.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Rumenië, gelijkelijk bezielde door het verlangen om de tusschen de wederzijdsche Staten bestaande vriendschapsbanden te bevestigen en de handelsbetrekkingen te ontwikkelen, hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten, en hebben tot Hoogstderzelver gevolmachtigden benoemd, te weten :

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, den heer WILLEM HENDRIK DE BEAUFORT, ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, enz. enz., Hoogstderzelver Minister van Buitenlandsche Zaken ;

Zijne Majesteit de Koning van Rumenië, den heer JEAN N. PAPINIU, commandeur der Orden van de Ster en van de Kroon van Rumenië, enz. enz., Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij het Nederlandsche Hof,

die, na mededeeling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen :

Artikel I.

De onderdanen, de schepen en de goederen, voortbrengselen van den grond en van de nijverheid van elke der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op

het grondgebied der andere de voorrechten, vrijstellingen of voordeelen genieten, van welken aard ook, toegestaan aan de meest begunstigde vreemde natie.

Met dien verstande echter, dat de voorafgaande bepaling in geen enkel opzicht inbreuk maakt op de bijzondere wetten, verordeningen en reglementen; in elk der beide landen op het stuk van handel, nijverheid, politie en algemeene veiligheid van kracht en op alle vreemdelingen in het algemeen toepasselijk.

Artikel II.

Alle goederen, voortbrengselen van den grond en van de nijverheid der Nederlanden, die ingevoerd zullen worden in Rumenië, en alle goederen, voortbrengselen van den grond en van de nijverheid van Rumenië, die ingevoerd zullen worden in de Nederlanden, en bestemd, hetzij voor het gebruik, hetzij om te worden opgeslagen, hetzij voor den wederuitvoer of voor den doorvoer, zullen gedurende het bestaan van dit verdrag op gelijke wijze behandeld worden en met name aan geen hoogere noch andere rechten onderworpen zijn, dan de voortbrengselen of de goederen der meest begunstigde vreemde natie.

Bij den uitvoer naar de Nederlanden zullen er in Rumenië en bij den uitvoer naar Rumenië zullen er in de Nederlanden geen andere noch hoogere uitvoerrechten geheven worden, dan bij den uitvoer naar de, te dien opzichte, meest begunstigde vreemde natie.

Elke der beide Hooge contracteerende Partijen verbindt zich de andere onmiddellijk te doen deelen in alle gunstige bepalingen, in alle voorrechten of verlaging van rechten, die zij reeds heeft toegestaan of in het vervolg

in gemeld opzicht bij een gelijksoortig verdrag aan eene derde mogendheid zoude kunnen toestaan.

De goederen, van welken aard ook, herkomstig van het grondgebied van een der beide Hooge contracteerende Partijen of met bestemming derwaarts, zullen op het grondgebied der andere vrijgesteld zijn van alle rechten van doorvoer.

De behandeling op den voet der meest begunstigde vreemde natie wordt wederkeerig aan elke der beide Hooge contracteerende Partijen gewaarborgd voor alles wat den doorvoer betreft.

Artikel III.

De onderdanen van elk der beide Hooge contracteerende Partijen zullen op het grondgebied der andere zijn vrijgesteld van allen krijgsdienst en van alle buitengewone requisities, die het gevolg mochten zijn van buitengewone omstandigheden.

Met uitzondering evenwel van de lasten, verbonden aan het bezit van een onroerend goed en van de militaire leveringen en requisities, waaraan alle onderdanen verplicht kunnen worden zich te onderwerpen als eigenaars, pachters of huurders van onroerend goed.

Artikel IV.

De behandeling op den voet der meest begunstigde vreemde natie, verleend bij dit verdrag, is eveneens toepasselijk op de Nederlandsche koloniën en bezittingen.

Met dien verstande evenwel, dat daardoor geen inbreuk worde gemaakt op de wettelijke onderscheidingen tusschen de personen van Westersche en Oostersche afkomst,

noch op den vrijdom van invoerrechten en op de voorrechten op het stuk van den kusthandel verleend aan de Aziatische volken van den Oost-Indischen Archipel.

Artikel V.

De beide Hooge contracteerende Partijen behouden zich wederzijds de bevoegdheid voor om te allen tijde dit verdrag op te zeggen, onder inachtneming van een opzeggingstermijn van één jaar.

Artikel VI.

Alle geschillen of oneenigheden, die mochten rijzen nopens de uitlegging, de toepassing of de ten uitvoerlegging van dit verdrag, zoo zij niet in der minne geschikt kunnen worden, zullen worden onderworpen aan de beslissing van eene commissie van drie scheidslieden. Elk van de beide Hooge contracteerende Partijen zal een scheidsman aanwijzen en deze beide scheidslieden zullen den derden benoemen.

Indien zij het omtrent deze keuze niet eens kunnen worden, zal de derde scheidsman benoemd worden door de Regeering van een derden Staat, aangewezen door de beide Hooge contracteerende Partijen.

Artikel VII.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zoo spoedig mogelijk te 's Gravenhage worden uitgewisseld, zoodra aan de grondwettelijke voorschriften der beide Hooge contracteerende Partijen zal zijn voldaan.

1900.

No. 5.

Ter oirkonde waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden dit verdrag hebben geteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan, in dubbel, te 's Gravenhage, den 3/15 Maart 1899.

W. H. DE BEAUFORT.

J. N. PAPINIU.

Behoort bij de resolutie van 21 Februari 1900 La. B. No. 1455 (G. B. No. 5.)

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

1900. No. 6.
G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

VERORDENING van 29 November 1899,
*houdende strafbepalingen tegen het aan boord van
schepen voeren van onderscheidingsteekenen, vast-
gesteld voor Nederlandsche oorlogsvaartuigen, koloni-
ale gouvernementsvaartuigen of loodsvaartuigen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN
SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is straf te stellen op het aan boord van schepen voeren van onderscheidingsteekenen, vastgesteld voor Nederlandsche oorlogsvaartuigen, koloniale gouvernementsvaartuigen of loodsvaartuigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De schipper, die opzettelijk door het voeren van eenig voorgeschreven onderscheidingsteeken aan zijn vaartuig den schijn geeft alsof het een Nederlandsch oorlogsvaartuig of een koloniaal gouvernementsvaartuig ware of een loodsvaartuig in Surinaamsche wateren of

1900.

No. 6.

zeegaten dienst doende, wordt gestraft met gevangenisstraf van één dag tot drie maanden of geldboete van één tot driehonderd gulden.

Art. 2.

De overtreding van de bepaling van deze verordening wordt vervolgd en berecht overeenkomstig de voorschriften van de Herzienne Strafverordening van 1874.

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten November 1899.

VAN OOSTERZEE.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 23sten Februari 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

1900,

No. 7.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

VERORDENING van 16 December 1899,

*houdende strafbepalingen tegen het veroorzaken van
gevaar voor het verkeer over spoorwegen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN
SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodzakelijk is strafbepalingen te maken tegen het veroorzaken van gevaar voor het verkeer over spoorwegen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Hij, die opzettelijk gevaar veroorzaakt voor het verkeer door stoomvermogen over een spoorweg, wordt gestraft met dwangarbeid van vijf tot tien jaren.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met dwangarbeid van vijf tot vijftien jaren.

Art. 2.

Hij, aan wiens schuld te wijten is dat gevaar ontstaat voor het verkeer door stoomvermogen over een spoor-

1900.

No. 7.

weg, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder gedwongen tewerkstelling van eene maand tot zes maanden en geldboete van vijftig tot driehonderd gulden, te zamen of afzonderlijk.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf met of zonder gedwongen tewerkstelling van drie maanden tot twee jaren en geldboete van vijftig tot drie honderd gulden te zamen of afzonderlijk.

Het in het eerste lid van dit artikel genoemd misdrijf wordt vervolgd en berecht overeenkomstig de voorschriften der Herziane Strafverordening van 1874.

Gegeven te Paramaribo, den 16^{den} December 1899.

VAN OOSTERZEE.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. СНОСН.

Uitgegeven den 23sten Februari 1900
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. СНОСН.

VERORDENING van 16 December 1899,
*houdende strafbepalingen tegen hen, die immigran-
ten, door het Koloniaal Gouvernement aangevoerd,
na het verstrijken hunner werkovereenkomst behulp-
zaam zijn om de kolonie te verlaten zonder dat
deze voorzien zijn van een schriftelijk door den
Agent-Generaal afgegeven bewijs dat tegen hun
vertrek geen bezwaar bestaat, alsmede tegen hen,
die zonder vergunning immigranten werven tot het
verrichten van arbeid buiten de kolonie, of dergel-
ijke aangeworvenen behulpzaam zijn om de kolonie
te verlaten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

**DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN
SURINAME,**

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is
straf te bepalen tegen hen, die immigranten, door het
Koloniaal Gouvernement aangevoerd, na het verstrijken
hunner werkovereenkomst behulpzaam zijn de kolonie
te verlaten, alsmede tegen hen, die zonder vergunning
immigrant werven tot het verrichten van arbeid buiten
de kolonie;

1900.

No. 8.

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,
vastgesteld onderstaande verordening :

Art. 1.

Na art. 155 der Herziene Strafverordening worden als artt. 155*bis*, 155*ter* en 155*quater* in die verordening opgenomen de volgende bepalingen :

Art. 155*bis*.

Met geldboete van vijf en twintig tot vijfhonderd gulden en gevangenisstraf met of zonder gedwongen tewerkstelling van veertien dagen tot drie maanden, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft hij, die niet onder contract verbonden immigranten, door het Koloniaal Gouvernement in *Suriname* aangevoerd, wanneer zij niet voorzien zijn van een schriftelijk door den Agent-Generaal afgegeven bewijs, dat tegen hun vertrek geen bezwaar bestaat, behulpzaam is om de kolonie te verlaten.

Art. 155*ter*.

Met geldboete van vijftig tot vijfhonderd gulden en gevangenisstraf met of zonder gedwongen tewerkstelling van één tot zes maanden, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft :

- 1°. hij, die zonder vooraf daartoe vergunning te hebben verkregen van den Gouverneur, immigranten al of niet door het Koloniaal Gouvernement in *Suriname* aangevoerd, aanwerft tot het

1900.

No. 8.

verrichten van arbeid op plaatsen buiten de kolonie gelegen;

- 2°. hij, die de aldus aangeworven immigranten behulpzaam is om de kolonie te verlaten.

Art. 155^{quater}.

Onder immigranten als bedoeld in de beide vorige artikelen zijn ook begrepen hunne kinderen.

Art. 2.

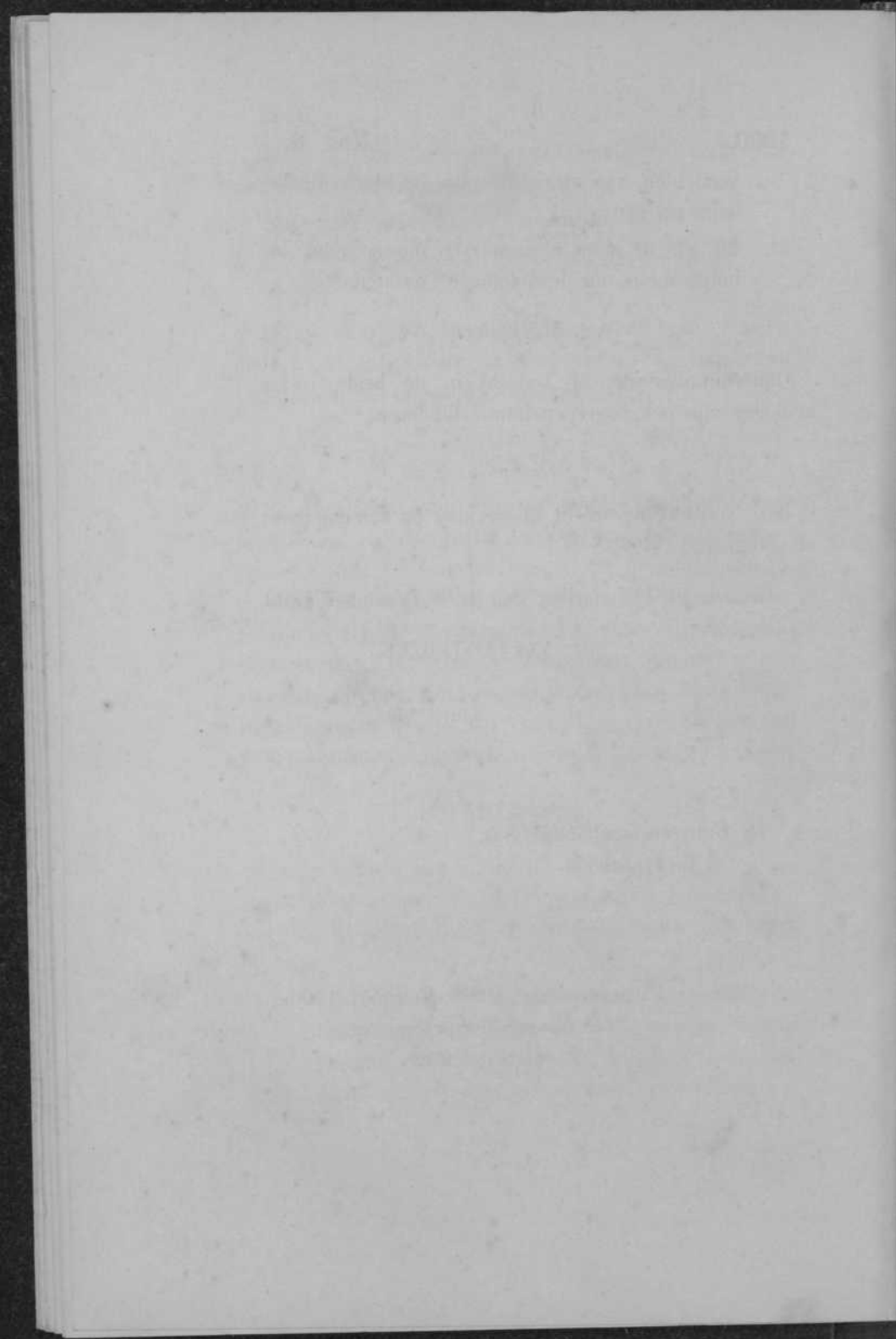
Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 16^{den} December 1899.

VAN OOSTERZEE.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 23sten Februari 1900.
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHOCH.

VERORDENING van 22 Februari 1900,
waarbij de verordening van 28 Februari 1883
(G. B. No. 5), houdende wijziging van de veror-
dening betreffende de oprichting van een immigratie-
fonds, van toepassing wordt verklaard op het
verscheppingsseizoen 1900/1901.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wensche-
lijk is om de verordening van 28 Februari 1883
(G. B. No. 5), *houdende wijziging van de verordening*
betreffende de oprichting van een immigratiefonds, van
toepassing te verklaren op het verscheppingsseizoen
1900/1901;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen
goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het
regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De verordening van 28 Februari 1883 (G. B. No. 5),
houdende wijziging van de verordening betreffende de

oprichting van een immigratiefonds, is van toepassing op de bestellingen over het verschepingsseizoen 1900/1901, hare uitvoering ter plaatse van inscheeping, de toewijzing en toedeeling der arbeiders en de daaruit tegenover het immigratiefonds voortvloeiende verplichtingen der aanvragers.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 22sten Februari 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 23sten Februari 1900.

De Gouvernements-Secretaris

C. F. SCHOCH.

PUBLICATIE van 19 Februari 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 30sten
December 1899 (Staatsblad No. 205), tot vaststelling
van het slot der rekening van de koloniale uitgaven
en ontvangsten voor Suriname over het dienst-
jaar 1896.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN
DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ.,
ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut !
doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat volgens
artikel 114 van het Reglement op het beleid der regeer-
ing in de kolonie *Suriname*, vastgesteld bij de wet van

1900.

No. 10.

31 Mei 1865 (*Staatsblad* n°. 55), het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten in het daarbij gemelde geval behoort te worden vastgesteld bij de wet ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Eenig artikel.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1896 wordt vastgesteld als volgt :

De uitgaaf bedraagt :

Twee millioen tweehonderd twee en negentig duizend vijfhonderd zes en tachtig gulden vier cent (f 2292586,04).

De ontvangst bedraagt :

Een millioen negenhonderd negen en vijftig duizend tweehonderd twee gulden een en dertig cent (f 1959202,31).

Het nadeelig slot der rekening bedraagt alzoo :

Driehonderd drie en dertig duizend driehonderd drie en tachtig gulden drie en zeventig cent (f 333383,73), welk bedrag dientengevolge tot aanvulling der koloniale middelen is noodig geweest.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen,

1900.

No. 10.

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat,
aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 30sten December 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *elfden* Januari 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouverne-
mentsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo den 19^{den} Februari 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

Uitgegeven den 24sten Februari 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

K O L O N I E S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 10 Maart 1900,
waarbij wordt afgekondigd de wet van den 3^{den} Fe-
bruari 1900 (Staatsblad No. 27), houdende definitieve
vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting
van Suriname voor het dienstjaar 1900.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN
DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ.,
ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut!
doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de
koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor
het dienstjaar 1900 definitief behoort te worden vast-
gesteld bij de wet, omdat de omstandigheid zich voordoet,
voorzien bij art. 112, sub 1°. van het Reglement op
het beleid der Regeering in de kolonie *Suriname*,
vastgesteld bij de wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* n°. 55);

1900.

No. 11.

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Artikel 1.

De koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1900 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, definitief vastgesteld als volgt :

Iste AFDEELING.

Gouvernements-Secretarie, Koloniale Staten en algemeene dienst.

Gouvernements-Secretarie en algemeene dienst.

Art. 1. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden . . . . . f 31447,50

Art. 2. Meubilair, bureelbehoeften, bindloon, abonnement op couranten en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen van gouvernements-commissiën, reis- en teerkosten van den ijker en onderhoud van gereedschappen voor het ijkwezen, alsmede boek- en drukwerken, frankteergelden, adver-

1900.

No. 11.

tentiekosten, telegrammen, schrijffloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst f 45500,00

Art. 3. Traktement of verloftraktement en toelage voor de bewaking en het schoonmaken van het gebouw voor de Koloniale Staten en van de daarin en op het erf gevestigde bureelen 625,00

Koloniale Staten.

Art. 4. Traktementen of verloftraktementen van den griffier, den commies ter griffie, den surnumerair, alsmede den huisbewaarder en bode 7000,00

Art. 5. Bureel-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken en aankoop van boeken 4400,00

Districts-bestuur.

Art. 6. Traktementen of verloftraktementen en fouragegeld van de districts-commissarissen, secretarissen en klerken, en abonnement voor bureelkosten van commissarissen en burgerkapiteins, alsmede toelage voor huisvesting, benevens meubilair aan ieder der districts-commissarissen, ten behoeve kunner bureelen en van de zittingplaatsen der rechters 57000,00

Art. 7. Loon en kleeding der roeiers van de vaartuigen ten dienste van de districts-commissarissen 900,00

1900.

No. 11.

**Toezicht op de Bosch-
negers en Indianen.**

Art. 8. Traktementen van de opperhoofden van de Boschnegers en Indianen, toelage aan den vertegenwoordiger te Paramaribo van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede toelage en reiskosten voor den burgerofficier in Boven-Saramacca ..... f 2600,00

Art. 9. Transportkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten en begrafenis-kosten van Boschnegers en Indianen 2100,00

**Transportkosten van
ambtenaren en gepen-
sionneerden.**

Art. 10. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren, benevens transport van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen 20000,00

Art. 11. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd personeel 100,00

Art. 12. Reis- en teerkosten, alsmede verhuizingskosten en rijtuighuren binnen de kolonie van ambtenaren, beambten en andere personen in

1900.

No. 11.

kolonialen dienst, voor zoover daartoe geen afzonderlijke gelden bij andere artikelen der begrooting zijn toegestaan. . f 4000,00

Volksfeesten.

Art. 13. Uitgaven ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin. . 1250,00

Subsidie aan eene militaire sociëteit.

Art. 14. Subsidie aan eene militaire sociëteit of dergelijke inrichting buiten de kazerne. . . . . 2000,—
 ————— f 148922,50

IIde AFDEELING.

Justitie en Politie.

Hof van Justitie en parket van den Procureur-Generaal.

Art. 15. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den president, de leden, den procureur-generaal, den advocaat-generaal, den griffier, den substituut-griffier, en de verdere ambtenaren en surnumerairs of geëmployeerdentergriffie en op het parket, alsmede den boden van het hof van justitie f 67747,50

Art. 16. Meubilair, bureelkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van

1900.

No. 11.

justitie en het parket van den
procureur-generaal ..... f 2770,00

Kantongerecht te Paramaribo en rechterlijke macht in de districten.

Art. 17. Traktementen of verloftraktementen van den kantonrechter te Paramaribo, den griffier, de ambtenaren en de geëmployeerden ter griffie van het kantongerecht te Paramaribo, van de kantonrechters van Nickerie en Coronie en hunne griffiers en van de omme gaande rechters en hunne griffiers 40200,00

Art. 18. Meubilair voor het kantongerecht te Paramaribo en abonnement voor den griffier voor bureelkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede toelagen voor bureelkosten aan den griffier en aan de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongerechten in Nickerie en in Coronie en aan de griffiers van de omme gaande rechters, benevens abonnement voor reiskosten 1680,00

Art. 19. Huisvesting van ambtenaren bij de rechterlijke macht 2730,00

Gevangeniszen.

Art. 20. Bewaking van veroordeelden en gedetineer-

den en toelage aan den persoon belast met de zorg voor het opslaan en de geregelde verzending der goederen voor de gestraften in de districten en abonnement voor reiskosten, schrijfbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie . . . . . f 14062,00

Art. 21. Voeding, kleding, ligging, bewassing, genees- en heilkundige verpleging en verschillende andere uitgaven voor gedetineerden en veroordeelden, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de gevangenen en arresthuizen 28400,00

Rechterlijke Politie.

Art. 22. Traktementen of verloftraktementen van het politiepersoneel, toelagen voor bovenkleding en schoei- sel, vergoeding van tekort op de algemeene kleedingrekening der politie en toelage aan den persoon belast met de zorg voor het opslaan, het verzenden en het verrekenen der goederen voor de beambten van politie, gestationneerd in de goudvelden en andere afgelegen plaatsen 151240,00

Art. 23. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiestations 27212,50

1900.

No. 11.

Art. 24. Kosten van uit- levering en uitzetting..... f	3800,00	
Art. 25. Toezicht op het terrein tusschen de Lawa en de Tapanahony	1605,00	
Art. 26. Toelagen aan de wijkmeesters te Paramaribo.	625,00	
Algemeene kosten.		
Art. 27. Toelage aan den landspraktizijn	1500,00	
Art. 28. Vervolgingen en procedures, waarvan de kos- ten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen	12000,00	
	<hr/>	f 55572,00

IIIde AFDEELING.

Schutterij te Paramaribo.

Art. 29. Traktementen en toelagen van den kapitein- kwartiermeester, den chirur- gijn-majoor, den auditeur, den kapelmeester en van het ver- dere personeel der schutterij te Paramaribo	f 3350,00	
Art. 30. Aankoop van four- nitures, maakloon van unifor- men, kosten der muziek en der schietoefeningen, alsmede schrijfbehoeften en diverse be- noodigheden	3400,00	
	<hr/>	f 6750,00

IVde AFDEELING.

**Administratie van
Financiën.****Centrale administratie
en domeinen.**

Art. 31. Traktementen of verloftraktementen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën, de ambtenaren en bedienden van zijn bureel, van den gouvernements-landmeter en verdere ambtenaren op het bureel der domeinen . . . . . f 27932,50

Art. 32. Toelage voor het houden van toezicht op in pacht en kosteloos gebruik uitgegeven perceelen land 1700,00

Art. 33. Voorschotten aan kleine landbouwers (creolen) 2500,00

Art. 34. Traktementen of verloftraktementen, toelagen en daggelden van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester en de verdere ambtenaren van 's lands middelen 91528,75

Art. 35. Huur van woningen van ambtenaren der belastingen bij de stijlerijen en toelagen voor huishuur aan de ambtenaren der belastingen in Nickerie 3400,00

Art. 36. Tafelgelden, victualie en andere kosten van het personeel aan boord van het

1900.

zeilvaartuig voor het toezicht op den in- en uitvoer te water f 1906,75

Art. 37. Uitgaven voor den dienst der accijnzen, de invoerrechten en de goudbelasting, onderhoud en vernieuwing van werktuigen, gereedschappen, balansen, maten en gewichten, hondepenningen, licht en andere behoeften voor den dienst der belastingen, onderhoud van en materialen voor het vaartuig voor het toezicht te water, mitsgaders aandeelen van ambtenaren en anderen in ontvangen boeten, alsmede kosten van vervolging en proceskosten in zake belastingen en inkomsten van onderscheiden aard 4203,00

Art. 38. Toelagen voor den secretaris der commissie voor de inkomstenbelastingen abonnement voor schrijfbehoeften en schrijfloonen, en voor den scriba der commissie tot de patenten . . . . . 900,—

Posterij, telephoon en telegraaf.

Art. 39. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van het personeel bij de posterij 9382,50

Art. 40. Uitkeering aan de Nederlandsche postadministratie van het aandeel van Suriname in de kosten wegens het vervoer van brievenmalen en postpak-

ketten, alsmede voor de uit Suriname verzonden en in Nederland en andere landen betaald wordende postwissels, betalingen aan de naburige koloniën en Staten wegens de stuksgewijze van Suriname verzonden correspondentie enz. aan het Internationaal Bureau der Algemeene Postvereeniging te Bern en kosten van den binnelandsehen postdienst. . . . .

7400,00

Art. 41. Toelagen voor den ambtenaar belast met het beheer over het telefoonwezen en voor het verder personeel bij het telefoonwezen werkzaam . . . . .

3529,50

Art. 42. Onderhoud van de telefoon, aanschaffing van reserve materieel, vernieuwing van telefoonpalen, kosten van aanschaffing van materieel voor het maken van aansluitingen voor particulieren aan gouvernements-telefoonlijnen, welke kosten worden terugbetaald, en meubilair en bureelbehoefsten . . . . .

6100,00

Art. 43. Subsidie voor de telegraphische verbinding der kolonie met de naburige koloniën en Staten en met Europa.

24000,00

Hypotheekkantoor.

Art. 44. Traktementen of verloftraktementen van den hypotheekbewaarder en de ambtenaren van zijn kantoor.

7520,00

1900.

11.

Art. 45. Meubilair en bu-
reelbehoefden voor het hypo-
theekkantoor . . . . . f 500,00

Algemeene kosten.

Art. 46. Meubilair, schrijf-
behoefden, papier en bind-
loon, abonnement op cou-
ranten, briefporten en an-
dere uitgaven voor het bu-
reel van den administrateur
van financiën, voor het bu-
reelder domeinen, voor den con-
troleur der belastingen, voor
de kantoren der ontvangers en
voor de kantoren der pos-
terij 9850,00

Art. 47. Reis- en teer-
kosten 2000,00

**Rente en aflossing van
leeningen.**

Art. 48. Renten en aflossing
van de geldleening van 1874
tot bevordering van de immi-
gratie, ten laste der kolonie
Suriname, benevens kosten
daarop vallende 44100,00

Art. 49. Rente en aflossing
van de geldleening van 1895
ten behoeve van het immi-
gratiefonds van de kolonie Su-
riname, benevens kosten vallen-
de op de uitgifte, loting, enz. 22470,00

Art. 50. Renten en aflossing
van de geldleening ten behoeve
der buitengewone productieve
werken, benevens kosten val-
lende op de uitgifte, loting, enz. 31180,00

31180,00 f 302100,00

1900

11.

Vde AFDEELING.

**Immigratie en
kolonisatie.****Immigratie - departement.**

Art. 51. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van het personeel bij het departement in de kolonie .	f 28635,00
Art. 52. Toelagen aan tolken voor huisvesting.....	1260,00
Art. 53. Reis- en teerkosten van de ambtenaren bij het departement in de kolonie	500,00
Art. 54. Meubilair, kantoor- en schrijfbehoeften, bindloon, abonnement op couranten, briefport, telegrammen en andere uitgaven voor het departement in de kolonie, mitsgaders kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het koeliedepot te Paramaribo	1440,00
Kolonisatie.	
Art. 55. Voorschotten aan kolonisten.....	7000,00
Art. 56. Terugvoerkosten van gewezen immigranten aan wie domeingrond is afgestaan.	1500,00
Art. 57. Premiën aan gewezen immigranten aan wie domeingrond is afgestaan en die afzien van het recht op vrije terugreis.....	4000,00
Art. 58. Premiën uit te loven op de in 1900 te houden tentoonstelling van landbouw en veeteelt.....	1500,00

1900

11.

Art. 59. Kosten van de in
1900 te houden tentoonstel-
ling van landbouw en veeteelt f 2500,00

————— f 48385,00

Vide AFDEELING.

Eeredienst, onder- wijs, armenzorg en burgerlijke genees- kundige dienst.

Eeredienst.

Art. 60. Traktementen
of verloftraktementen en toe-
lagen voor huishuur van de
predikanten der Hervormde en
Luthersche gemeenten te Para-
maribo, van den predikant te
Niekedie, van de geestelijken
der Roomsche-Katholieke ge-
meente en van twee godsdienst-
leeraars der Nederlandsch-
en Nederlandsch-Portugeesch
Israëlietische gemeenten .... f 40300,00

Art. 61. Subsidiën voor
den eeredienst..... 7000,00

Onderwijs.

Art. 62. Traktementen of
verloftraktementen en toe-
lagen van den inspecteur
voor het onderwijs en van
diens klerk, alsmede den bode,
en abonnement voor den se-
cretaris der commissie van
onderwijs voor bureelbehoef-
ten en schrijffloon 7500,00

Art. 63. Meubilair, bureel-
 behoeften, reis- en teerkosten
 van den inspecteur voor het
 onderwijs, en kosten van
 examens ..... f 1530,00

Art. 64. Traktementen of
 verloftraktementen en toe-
 lagen van onderwijzers en
 onderwijzeressen 111898,75

Art. 65. Huur van ge-
 bouwen of lokalen, schoolmeu-
 belen en schoolbehoefden 10500,00

Art. 66. Subsidiën voor het
 onderwijs 54100,00

Art. 67. Tegemoetkoming
 aan de Moravische Broedergemeente
 voor uitgaven voor de
 school bij de Aucaner Bosch-
 negers aan de Tapanahony .. 2000,00

Art. 68. Traktement van
 den custos van het koloniaal
 museum en van de bibliotheek 480,00

Art. 69. Kosten van we-
 tenschappelijke verzamelin-
 gen en inrichtingen 13028,00

Art. 69bis. Subsidie voor
 eene onderzoekingsreis in Su-
 riname 6000,00

Armenzorg.

Art. 70. Traktementen of
 verloftraktementen en dag-
 gelden van het personeel en
 abonnement aan de commis-
 sie van regenten van het ge-
 sticht Boniface 4452,00

1900.

No. 11.

Art. 71. Uitgaven ten be-
hoeve der ouden, gebrekkigen
en onvermogensden binnen en
buiten het gesticht Boniface f 20700,00

Art. 72. Subsidie aan kerk-
genootschappen voor weezen,
verpleging en alimentatie van
weezen van immigranten ... 34800,00

**Burgerlijke geneeskun-
dige dienst.**

Art. 73. Traktementen
of verloftraktementen en toe-
lagen van den geneeskundigen
inspecteur en van diens klerk,
van de geneeskundigen belast
met de stadsarmenpraktijk en
van den secretaris en den bode
van de geneeskundige commis-
sie, van officieren van gezond-
heid en apothekers in het mili-
tair hospitaal, van geadmit-
teerde vroedvrouwen en van
den veearts..... 16380,00

Art. 74. Toelagen aan de
leeraren aan de school tot
opleiding van jongelieden tot
districts-geneesheer 6800,00

Art. 75. Behoeften voor de
school tot opleiding van jong-
elieden tot districts-genees-
heer 800,00

Art. 76. Personeel van het
abattoir 1320,00

Art. 77. Onderhoud van
het abattoir, brandstoffen, enz.
en bureelbehoeften 660,00

Art. 78. Kosten verbonden

1900.

No. 11.

aan de keuring van levens-
middelen, enz. op de venduën,
kosten ter verkrijging van
animale koepokstof en kosten
van quarantaine-maatregelen f 1050,00

Art. 79. Meubilair, bureel-
behoeften en reis- en teerkos-
ten van den geneeskundigen in-
specteur en kosten van examens 1550,00

Art. 80. Traktementen of
verloftraktementen en toela-
gen van, alsmede huur en toe-
lagen voor huishuur aan dis-
trictsgeneesheeren en toelagen
aan officieren van gezondheid,
die bij het uitoefenen van den
burgerlijken geneeskundigen
dienst behulpzaam zijn 40500,00

Art. 81. Vergoeding voor
het gebruik van vaartuigen,
fouragegelden en restitutie
van uitgaven voor de beman-
ning der vaartuigen van de
districtsgeneesheeren 9915,00

Art. 82. Kosten van ver-
pleging en geneesmiddelen,
enz. van burgerlijke personen
in en buiten het militair hos-
pitaal en in de districten en
in de yaws-inrichting op
station Groningen (Saramacca) 50000,00

Art. 83. Geneeskundige be-
handeling van en opzicht over
de krankzinnigen 12865,00

Art. 84. Onderhoud der
krankzinnigen 13000,00

Art. 85. Kosten van kan-
toorbehoeften, aankoop van

1900.

No. 11.

boeken en reparatie van instrumenten, ten behoeve van de inrichting ter verpleging van krankzinnigen..... f 150,00

Inrichting voor melaatschen op Chatillon.

Art. 86. Traktementen of verloftraktementen, abonnement en daggelden van den directeur-geneesheer, den onder-directeur, den ziekenoppasser en verder personeel.. 40897,75

Art. 87. Uitgaven ten behoeve der verpleegden en verder personeel, alsmede kosten verbonden aan de keuring van levensmiddelen en voor het toezicht op de verzending daarvan 34775,00

Art. 88. Subsidie aan inrichtingen tot isoleering van lepralijders 4000,00

Begrafenissen en kerkhoven.

Art. 89. Traktement van den bedienaar der begrafenissen..... 300,00

Art. 90. Onderhoud der begraafplaatsen, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften, alsmede begrafenissen van onvermogenen 6500,00

————— f 525721,50

1900.

No. 11.

VIIde AFDEELING.

Bouwdepartement.**Het departement.**

Art. 91. Traktementen of
verloftraktementen van den
chef van het bouwdepartement;
van de ambtenaren van zijn
bureau, alsmede daggeld van
den bode . . . . . f 17165,00

Art. 92. Meubilair, bureaube-
hoefden en reis- en teerkosten 4650,00

**Landsgebouwen en pu-
blike werken.**

Art. 93. Onderhoud van de
landsgebouwen met hun toe-
behooren, onderhoud en ver-
nieuwing van de voer- en
werktuigen en gereedschappen 82800,00

Art. 94. Bezoldiging van
den molenbaas, den machi-
nist en het verder personeel
van den baggermolen 10000,00

Art. 95. Onderhoud van
den baggermolen, scheepsbe-
hoefden, en steenkolen werk-
premiën 5716,00

Art. 96. Onderhoud van land-
en waterwegen en daarmee
in verband staande werken te
Paramaribo en in de distric-
ten, benevens kosten van be-
sproeiing van de straten en
wegen van Paramaribo in den
drogen tijd 47500,00

Art. 97. Onderhoud en aan-
leg van centrale vestigings-

1900.

plaatsen en andere vestigin- gen van kleine landbouwers. f	25000,00
Art. 98. Kosten van de open- bare verlichting te Paramaribo	9200,00
Art. 99. Onderhoud van fortificatiën	<i>Memorie.</i>
Art. 100. Nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen.....	10200,00
Art. 101. Uitgaven voor bui- tengewone productieve werken	242333,57
	<hr/> f 454564,57

VIIIste AFDEELING.

**Koloniale vaartui-
gen, betonning, beba-
kening, seinwezen en
brandweer.****Algemeen beheer.**

Art. 102. Traktementen of
verloftraktementen en toela-
gen van den beheerder en
diens klerk, van den hoofd-
machinist der koloniale vaar-
tuigen en van beambten in
algemeenen dienst..... f 10980,00

Art. 103. Meubilair, bu-
reelkosten, briefporten en
andere kleine uitgaven, kos-
ten voor het viseeren van de
gezondheidspassen der mail-
vaartuigen en belooning voor
het innen van passagegelden 3080,60

1900.

No. II.

Onderhoud, aanschaffing en vernieuwing van het materieel der koloniale vaartuigen, alsmede steenkolen voor de stoomvaart en de smederij.

Art. 104. Materialen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het materieel der koloniale vaartuigen, aanschaffing en vernieuwing van vaartuigen, alsmede steenkolen | 100400,00.

Art. 105. Huur en subsidie van vaartuigen ten behoeve van den rivier- en zeedienst en voor reizen van hoofdamtbenaren en commissiën ..... 10300,00.

Personeel der koloniale vaartuigen.

Art. 106. Traktementen of verloftraktementen, gages, toelagen en tatelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen 93760,00

Art. 107. Loon van naar behoefte aan te huren bemanning 1200,00

Art. 108. Victualie voor de equipages en voor den waker van het terrein 33135,60

Art. 109. Vergoeding van tekort op de algemeene kleedingrekening van het personeel der koloniale vaartuigen. *Memorie.*

1900.

Art. 110. Cursus bij het departement der koloniale vaartuigen tot opleiding van machinist-leerlingen . . . . . f 1100,00

Betoning en bebakening.

Art. 111. Traktement en gages van het personeel van het lichtschip en van het geleidelicht aan den mond van de Suriname en toelage aan het personeel van den vuurtoren aan de Marowijne 3640,00

Art. 112. Victualie, licht en andere benodigdheden voor de equipage van het lichtschip en het licht aan den mond van de Suriname, benevens transport van levensmiddelen voor het personeel van den vuurtoren aan de Marowijne. 2204,37

Art. 113. Onderhoud van het lichtschip en voor olie, enz. voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie, voor het licht aan den mond van de Suriname en voor den vuurtoren aan de Marowijne mitsgaders aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien 2650,00

Seinwezen.

Art. 114. Toelage aan een seinwachter 91,25

Art. 115. Vlaggen en andere benodigdheden voor het seinwezen 250,00

1900.

No. 11.

Brandweer

Art. 116. Traktementen en toelagen van het personeel der brandweer	f 5720,00
Art. 117. Materieel van de brandweer	51496,00
	<hr/>
	f 317007,82 ⁵

IXde AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en toelage.

Art. 118. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren..	f 121932,50
Art. 119. Pensioenen van weduwen en kinderen van overleden burgerlijke landsdienaren	93804,84 ⁵
Art. 120. Wachtgelden ..	600,00
Art. 121. Onderstanden ..	1275,00
Art. 122. Toelage aan een broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw.....	200,00
	<hr/>
	f 217812,34 ⁵

Xde AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 123. Onvoorziene uitgaven.....	50000,00
	<hr/>
	<u>f 2423835,74</u>

Twee millioen vierhonderd drie en twintig duizend achthonderd vijf en dertig gulden vier en zeventig cent.

Artikel 2.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der artikelen 2, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 21, 23, 24, 25, 28, 30, 33, 35, 36, 37, 40, 42, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 63, 65, 71, 72, 75, 77, 78, 79, 81, 82, 84, 85, 87, 90, 92, 93, 95, 96, 97, 98, 100, 103, 104, 105, 107, 108, 110, 112, 113, 115, 117, 118, 119, 120 en 121 van de bij deze wet vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, kan het, evenals de posten bij *artikelen* 99 en 109 voor *Memorie* uitgetrokken, door overschrijving uit *artikel* 123 dier begrooting worden aangevuld.

Uit dat artikel (onvoorziene uitgaven) worden de toelagen voor de waarneming van tijdenk opengevallen betrekkingen betaald, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen waarin de traktementen voor die betrekkingen zijn omschreven.

Artikel 3.

Op *artikel* 123 van de bij deze wet vastgestelde begrooting worden aangewezen de tot het dienstjaar 1900 behorende uitgaven, die hare omschrijving niet vinden in een der andere artikelen van die begrooting.

Die uitgaven worden, voor elke soort afzonderlijk, in de rekening gebracht en omschreven, en moeten diener

ter voorziening in behoeften, die in den loop van het dienstjaar onverwacht opkomen.

Artikel 4.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1900, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten :

A. Directe en indirecte belastingen.

- a. inkomstenbelasting ;
- b. patentrecht ;
- c. belasting op de huurwaarde van huizen te Paramaribo en op die van huizen, gebouwen en erven te Nieuw-Nickerie ;
- d. paardengeld ;
- e. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd ;
- f. invoerrechten ;
- g. belasting op goud ;
- h. weeg-, rooi- en bergloonen en entrepôt-rechten ;
- i. zegelrechten ;
- k. geneeskundige belasting ;
- l. successie- en overgangsrechten ;
- m. begrafenisrechten ;
- n. recht op verlotingen ;
- o. opbrengst van de gouvernements-school voor uitgebreid lager onderwijs ;
- p. opbrengst van de tweede gouvernementsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool) ;
- q. hondenbelasting .

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

- a.* passagegelden ;
- b.* opbrengst der posterij ;
- c.* opbrengst van de telephoon ;
- d.* opbrengst van het abattoir ;
- e.* opbrengst van huren, erfpachten, verkooping van domeinen en afkoop van zakelijke rechten ;
- f.* concessierecht tot het ontginnen van balata op domeingrond ;
- g.* concessierecht tot het ontginnen van delfstoffen op domeingrond ;
- h.* landtaxen of akkergelden ;
- i.* inhoudingen (korting en storting) voor pensioen ;
- k.* renten van de kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds ;
- l.* terugbetaling van voorschotten ;
- m.* restitutie van kosten van materieel, enz. bij het tot stand brengen van aansluitingen van particulieren aan gouvernements-telephoonlijnen ;
- n.* boeten, opbrengst van verbeurdverklaringen en terugbetaling van voorloopig betaalde justitie- en proceskosten ;
- o.* griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas ;
- p.* salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas ;
- q.* leges, te heffen ter gouvernements-secretarie ;
- r.* ontvangsten van den secretaris der geneeskundige commissie ;
- s.* justeerloonen van den ijker ;
- t.* opbrengst van scheepvaart-formulieren ;

1900.

No 11.

- u. restitutie der kosten voor het gebruik van gereedschappen en verbruikte materialen ten behoeve van particulieren, mitsgaders ontvangen gelden wegens aan particulieren verkochte materialen en steenkolen;
- v. sleeploon van vaartuigen door de stoomschepen van het departement der koloniale vaartuigen;
- w. de helft van het werkloon der gevangenen;
- x. agio op verkochte gouvernementswissels;
- y. eindtaxes van de Compagnie française des cables télégraphiques;
- z. opbrengst van port d'armes;
- aa. opbrengst van marktvergunningen;
- bb. aandeel der eigenaren van plantages in het district Beneden-Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van fort Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek;
- cc. opbrengst van de leening voor productieve werken;
- dd. realiseering, ten behoeve van de productieve werken, van f 200000,— van de op de Grootboeken van de Nederlandsche Werkelijke Schuld uitgezette kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indische pensioenfonds;
- ee. overschrijving van een bedrag van f 42341,07 in 1898 door leening ontvangen, doch niet besteed voor productieve werken;
- ff. verschillende ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de koloniale geldmiddelen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen,

1900.

No. 11.

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat,
aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 3^{den} Februari 1900.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den zestienden Februari 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouverne-
mentsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo den 10^{den} Maart 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 10^{den} Maart 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

1900.

No. 11.

Baming der middelen en inkomsten van de kolonie Suriname, dienst 1900.

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
	Directe en indirecte belastingen.	
A.		
a.	Inkomstenbelasting	f 62000,—
b.	Patentrecht	» 24000,—
c.	Belasting op de huurwaarde van huizen te Paramaribo en op die van huizen, gebouwen en erven te Nieuw-Nickerie.	» 38500,—
d.	Paardengeld	» 1400,—
e.	Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	» 200000,—
f.	Invoerrechten	» 1100000,—
g.	Belasting op goud.	» 63000,—
h.	Weeg-, rooi- en bergloonen en entrepotrechten	» 8000,—
i.	Zegelrechten	» 42000,—
k.	Geneeskundige belasting	» 56000,—
l.	Successie- en overgangsrechten	» 10000,—
m.	Begravenisrechten	» 2000,—
n.	Recht op verlotingen	» 100,—
o.	Opbrengst van de gouvernements-school voor uitgebreid lager onderwijs	» 24000,—
p.	Opbrengst van de tweede gouvernements-school voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteyn-school).	» 1600,—
q.	Houdenbelasting	» 2500,—
B.	Inkomsten van onderscheiden aard.	
a.	Passagegelden	» 85000,—
b.	Opbrengst der postery	» 32000,—
c.	Opbrengst van de telephoon	» 6500,—
d.	Opbrengst van het abattoir	» 2880,—
e.	Opbrengst van huren, erfpachten, verkooping van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	» 21000,—

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
<i>f.</i>	Concessierecht tot het ontginnen van balata op domeingrond .	f 10000,—
<i>g.</i>	Concessierecht tot het ontginnen van delfstoffen op domeingrond	» 100000,—
<i>h.</i>	Landtaxen of akkergelden	» 10000,—
<i>i.</i>	Inhoudingen (kortingen en storting) voor pensioën	» 87000,—
<i>k.</i>	Renten van de kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	» 8993,68
<i>l.</i>	Terugbetaling van voorschotten.	» 9500,—
<i>m.</i>	Restitutie van kosten van materieel, enz. bij het tot stand brengen van aansluitingen van particulieren aan gouvernementstelefoonlijnen	» 2000,—
<i>n.</i>	Boeten, opbrengst van verbeurdverklaringen en terugbetaling van voorloopig betaalde justitie- en proceskosten	» 9000,—
<i>o.</i>	Griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas	» 1300,—
<i>p.</i>	Salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas	» 1700,—
<i>q.</i>	Leges, te heffen ter gouvernementsecretarie	» 4700,—
<i>r.</i>	Ontvangsten van den secretaris der Geneeskundige Commissie	» 300,—
<i>s.</i>	Justeerloon van den ijker . .	» 150,—
<i>t.</i>	Opbrengst van scheepvaart-formulieren	» 300,—
<i>u.</i>	Restitutie der kosten voor het gebruik van gereedschappen en verbruikte materialen ten behoeve van particulieren, mitsgaders ontvangen gelden wegens	

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Gesamd bedrag.
	aan particulieren verkochtema- terialen en steenkolen	f 6500,—
<i>t.</i>	Sleeploon van vaartuigen door de stoomschepen van het departe- ment der koloniale vaartuigen	» 600,—
<i>w.</i>	De helit van het werkloon der gevangenen	» 200,—
<i>x.</i>	Agio op verkochte gouverne- mentswissels	» 1000,—
<i>ij.</i>	Eindtaxes van de Compagnie fran- çaise des cables télégraphiques	» 450,—
<i>z.</i>	Opbrengst van port d'armes	» 1800,—
<i>au.</i>	Opbrengst van marktvergunningen	» 5800,—
<i>bb.</i>	Aandeel der eigenaren van plan- tages in het district Beneden Commewijne in de kosten van on- derhoud van den rijweg van fort Nieuw-Amsterdam naar Spie- ringshoek	» 2000,—
<i>cc.</i>	Opbrengst van de leening voor productieve werken	» — —
<i>dd.</i>	Realisecring ten behoeve van de productieve werken van f 200000,— van de op de Groot- boeken van de Nederlandsche Werkelijke Schuld uitgezette kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pen- sioenfonds	200000,—
<i>ee.</i>	Overschrijving van een bedrag van f 42341,97, in 1898 door leening ontvangen doch niet besteed voor productieve werken	» 42341,97
<i>ff.</i>	Verschillende ontvangsten	» 7500,—
C.	bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aan- vulling van de koloniale geld- middelen.	» 128228,49
		<u>f 2423835,74</u>

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the various branches of industry and commerce. It is found that the country has made considerable progress in the last few years, and that the various branches of industry and commerce are all flourishing. The progress of the various branches of industry and commerce is as follows:

Branch	Progress
Agriculture	Flourishing
Manufacturing	Flourishing
Commerce	Flourishing
Industry	Flourishing

The second part of the report deals with the progress of the various branches of industry and commerce. It is found that the various branches of industry and commerce are all flourishing, and that the country has made considerable progress in the last few years. The progress of the various branches of industry and commerce is as follows:

Branch	Progress
Agriculture	Flourishing
Manufacturing	Flourishing
Commerce	Flourishing
Industry	Flourishing

The third part of the report deals with the progress of the various branches of industry and commerce. It is found that the various branches of industry and commerce are all flourishing, and that the country has made considerable progress in the last few years. The progress of the various branches of industry and commerce is as follows:

Branch	Progress
Agriculture	Flourishing
Manufacturing	Flourishing
Commerce	Flourishing
Industry	Flourishing

The fourth part of the report deals with the progress of the various branches of industry and commerce. It is found that the various branches of industry and commerce are all flourishing, and that the country has made considerable progress in the last few years. The progress of the various branches of industry and commerce is as follows:

Branch	Progress
Agriculture	Flourishing
Manufacturing	Flourishing
Commerce	Flourishing
Industry	Flourishing

The fifth part of the report deals with the progress of the various branches of industry and commerce. It is found that the various branches of industry and commerce are all flourishing, and that the country has made considerable progress in the last few years. The progress of the various branches of industry and commerce is as follows:

Branch	Progress
Agriculture	Flourishing
Manufacturing	Flourishing
Commerce	Flourishing
Industry	Flourishing

VERORDENING van 24 Maart 1900.

houdende vrijstelling van zegel en leges voor alle stukken, betrekking hebbende op het verleenen door het Gouvernement van rentelooze voorschotten aan kleine landbouwers.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is alle stukken betrekking hebbende op het verleenen door het Gouvernement van rentelooze voorschotten aan kleine landbouwers vrij te stellen van zegel en leges;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Alle stukken, betrekking hebbende op het verleenen door het Gouvernement van rentelooze voorschotten aan kleine landbouwers, zijn vrij van zegel en leges.

1900.

No. 12.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op den dag van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten Maart 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOEL.

Uitgegeven den 24ste Maart 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOEL.

VERORDENING van 12 Maart 1900,
houdende bepalingen omtrent het rijden.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is nieuwe bepalingen te maken omtrent het rijden;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Het is verboden met rij- of voertuigen, bespannen met paarden, muildieren, muilezels of ezels of op andere wijze voortbewogen, en met rijwielen harder te rijden dan in draf of daarmede in snelheid overeenkomenden gang.

Te *Par. amaribo* mag met de rij- of voertuigen, in het eerste lid bedoeld, met paarden, muildieren, muilezels of ezels onder den man en met rijwielen niet harder gereden worden dan in matigen draf of daarmede in snelheid overeenkomenden matigen gang.

Met beladen voertuigen mag alleen stapvoets worden gereden.

Art. 2.

Waar markt gehouden wordt of waar zich eene volksmenigte bevindt, als bij het uitgaan van kerken of scholen, moet met rij- of voertuigen en onder den mar- stapvoets en met rijwielen langzaam worden gereden.

Art. 3.

De bestuurders of berijders van rij- en voertuigen of rijdieren, in art. 1 alinea 1 bedoeld, die elkander tege- moet rijden, zijn gehouden ter linkerzijde uit te halen.

Bij het achterop rijden van rij- en voertuigen, van rijdieren en van voetgangers, waarschuwt hij, die wensch- voorbij te rijden den voor hem rijdende of den voet- ganger door hoorbaar aanroepen en deze is verplicht alsdan links uit te wijken.

Art. 4.

Het is verboden met de in art. 1 alinea 1 genoemde vervoermiddelen of rijdieren te rijden tusschen de huizen en de daarvoor staande boomen of de zich daarvoor bevindende trezen, en in straten zonder boomen of trezen vlak langs de huizen.

Art. 5.

Bij het omrijden van hoeken moeten de bestuurders of berijders van de in art. 1 alinea 1 genoemde ver- voermiddelen of rijdieren het midden van de straat of van den weg houden.

Art. 6.

Het is verboden met stilstaande rij- of voertuigen de straat of den weg te versperren, tenzij, waar uithalen niet mogelijk is, gedurende den tijd noodig om personen of goederen in te nemen of te ontladen.

De bestuurders moeten op de eerste aanmaning der politie oprijden.

Art. 7.

Het is verboden met een rijwiel te rijden, dat niet voorzien is van eene helderklinkende schel of hoorn.

Bij het omrijden van hoeken, het tegemoet rijden of achterop rijden van de andere in art. 1 alinea 1 genoemde vervoermiddelen, van rijdieren of van voetgangers, moet de berijder op behoorlijken afstand zijne komst met schel of hoorn aankondigen.

De berijder van een rijwiel is verplicht voor andere vervoermiddelen of voor voetgangers uit te wijken.

Art. 8.

Het is verboden met de in art. 1 alinea 1 genoemde vervoermiddelen te rijden van 6 uur des namiddags tot 5 uur des morgens, zonder dat voorzien zijn :

- a. de rijtuigen van 2 helderbrandende aan weerszijden vooraan bevestigde lantarens, van voren en op zijde wit licht gevende.
- b. de voertuigen van één helderbrandende lantaren aan de rechterzijde aangebracht, naar alle zijden licht gevende.

- c. de rijwielen van één helderbrandende lantaren van voren aangebracht, vooruit licht gevende.

Art. 9.

Het is verboden met de in art. 1, alinea 1, genoemde vervoermiddelen of rijdieren of met enkele daarvan te rijden :

- a. op straten en wegen bij Besluit van den Gouverneur daarvoor aangewezen.
- b. op straten en wegen ten aanzien waarvan een tijdelijk verbod van zoodanig verkeer door het Hoofd der Politie is uitgevaardigd en vooraf in het Gouvernements-Advertentieblad ter algemeene kennis gebracht.

Art. 10.

De bestuurders en berijders van de in art. 1 alinea 1 genoemde vervoermiddelen en rijdieren door de Politie gelast stil te houden, moeten onmiddellijk aan dat bevel voldoen.

Art. 11.

Overtreding van de bepalingen dezer verordening wordt gestraft met geldboete van 50 cent tot 25 gulden.

Bij herhaling van eenige overtreding dezer verordening binnen één jaar na eene veroordeeling, die in kracht van gewijsde is gegaan, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van 1 tot 6 dagen en geldboete van 3 tot 50 gulden, te zamen of afzonderlijk.

Art. 12.

Overtreding van de bepalingen dezer verordening wordt vervolgd en berecht overeenkomstig de voorschriften der Herziene Strafverordening van 1874.

Art. 13.

Deze verordening treedt in werking op den dag waarop zij wordt afgekondigd; terwijl alsdan worden ingetrokken de Publicatiën van 30 April 1857 (G. B. No. 4) en van 17 Mei 1859 (G. B. No. 3).

Gegeven te Paramaribo, den 12^{den} Maart 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 31sten Maart 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

1870

Received of the Treasurer of the
Board of Education the sum of
\$100.00 for the year 1870

1870

RESOLUTIE van 17 Maart 1900 La. B
No. 2067 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de op den 3^{den} April 1894 te Parijs tusschen Nederland, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Griekenland, Italië, Perzië, Portugal en Rusland gesloten internationale sanitaire conventie, alsmede van de op 30 October 1897 terzelfder plaatse, namens genoemde Staten, onderteekende verklaring tot wijziging dier overeenkomst.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 30sten Augustus 1898 Lett. A¹ No. 16/260, waaruit blijkt dat de op den 3^{den} April 1894 te Parijs tusschen Nederland, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Griekenland, Italië, Perzië, Portugal en Rusland gesloten en bij de wet van den 6^{den} Juni 1898 (Staatsblad No. 122, Gouvernementsblad No. 37) goedgekeurde internationale sanitaire conventie, alsmede de op 3¹ October 1897 terzelfder plaatse, namens genoemde Staten, onderteekende verklaring tot wijziging dier overeenkomst, door de Koningin is bekrachtigd en dat de nederlegging

1900.

No. 14.

der akten van bekrachtiging den 20sten Juni 1898 te Parijs heeft plaats gehad;

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën, dd. 23 Februari 1900 Lett. A¹ en B No. 5/56;

BESLUIT:

Te bepalen dat genoemde conventie en verklaring zullen worden afgekondigd door plaatsing van deze resolutie met den daaraan gehechten afdruk van de conventie en verklaring en van de vertaling daarvan in het *Gouvernementsblad*.

Paramaribo, den 17^{den} Maart 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven, den 28sten April 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOEN.

CONVENTION.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire d'Allemagne; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

Ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour la prophylaxie du pèlerinage de la Mecque et la surveillance sanitaire à établir au golfe Persique, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

M. le Chevalier DE STUERS, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la

République française, Commandeur de l'Ordre du Lion néerlandais ;

M. le Docteur V. P. RUYSCH, Conseiller sanitaire au Ministère de l'Intérieur des Pays-Bas, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais ;

M. J. A. KRUYT, Consul général des Pays-Bas à Pénang, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais ;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

M. DE SCHOEN, Son Conseiller de Légation à l'Ambassade d'Allemagne à Paris ;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

M. le Comte CHARLES DE KUEPSTEIN, Son Chambellan et Conseiller intime, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Seigneurs d'Autriche, Chevalier de 2e classe de l'Ordre de la Couronne de fer ;

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. le Baron EUGÈNE BEYENS, Conseiller de la Légation de Belgique à Paris, Chevalier de l'Ordre de Léopold ;

M. le Docteur ALFRED DEVAUX, Inspecteur général du Service de Santé civil et de l'hygiène au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et des Travaux publics, Officier de l'Ordre de Léopold ;

M. le Docteur E. VAN ERMENGEM, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Chevalier de l'Ordre de Léopold ;

Sa Majesté le Roi de Danemark,

M. le Comte GEBHARD LÉON DE MOLTKE-HVITFELDT, Son Chambellan et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République française, Grand Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre ;

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume,

M. FERNAND JORDAN DE URRIES, Marquis DE NOVALLAS, Son Chambellan, premier secrétaire de l'Ambassade d'Espagne à Paris, commandeur de l'ordre de Charles III ;

M. AMALIO JIMENO Y CABANAS, Sénateur du Royaume, Professeur à la Faculté de Médecine de Madrid, Commandeur avec plaque de l'ordre d'Isabelle la Catholique ;

Le Président de la République française,

M. CAMILLE BARRÈRE, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Chargé d'affaires de la République française à Munich, Officier de l'ordre national de la Légion d'honneur ;

M. GABRIEL HANOTAUX, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, directeur des consulats et des affaires commerciales, Officier de l'ordre national de la Légion d'honneur ;

M. le professeur BROUARDEL, Président du comité consultatif d'hygiène publique de France, doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie des Sciences, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur ;

M. HENRI MONOD, Conseiller d'État, directeur de l'assistance et de hygiène publiques au Ministère de l'Intérieur, Membre de l'Académie de médecine, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur ;

M. le Professeur PROUST, Inspecteur général des services sanitaires, Professeur à la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur ;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

M. PHIPPS, Ministre Plénipotentiaire ;

M. le Docteur THORNE THORNE, Chef du Département sanitaire au «Local Government Board», Compagnon de l'Ordre du Bain ;

M. le Chirurgien général J. M. CUNINGHAM, ancien chef du Département Médical au Gouvernement de l'Inde, Compagnon de l'ordre de l'Étoile des Indes ;

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

M. CARRIS, Chargé d'affaires de Grèce à Paris ;

M. le Docteur VAFIADÉS, Délégué grec au conseil sanitaire de Constantinople ;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

M. le Marquis MALASPINA DI CARONARA, Premier secrétaire de l'ambassade d'Italie à Paris, Officier de l'ordre des Saints Maurice et Lazare ;

Sa Majesté le Schah de Perse,

M. le Docteur MIRZA ZEYNEL ABIDINE-KHAN MOÏN-OL ATEBBA, Médecin spécial de S. A. I. le Prince héritier ;

M. le Docteur MI ZA KHALIL-KHAN, Médecin du Ministère des Affaires Étrangères de Perse ;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. GABRIEL-JOSÉ DE ZOGHEB, Consul général, agent diplomatique du Portugal en Egypte,

et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

M. MICHEL DE GIERS, Conseiller d'état, Chambellan de sa Cour, conseiller du Ministère des Affaires étrangères de Russie ;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. *En ce qui concerne la police sanitaire dans les ports de départ de l'Extrême-Orient (Indes Britanniques, Possessions neerlandaises, etc., etc.) :*

Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans l'Annexe I de la présente Convention.

II. *En ce qui touche la surveillance sanitaire des pèlerins dans la mer Rouge :*

Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe II.

III. *En ce qui concerne la protection du golfe Persique :*

Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe III.

IV *En ce qui touche l'application des mesures contenues dans les précédentes annexes :*

Sont adoptées les mesures prescrites dans l'Annexe IV.

V. Les Annexes ci-dessus indiquées ont la même valeur que si elles étaient incorporées dans la présente Convention.

VI. Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer, sur leur demande. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la République française, et par celui-ci aux autres Gouvernements signataires.

VII. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années par tacite reconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets.

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard.

La présente Convention sera ratifiée ; les ratifications en seront déposées à Paris le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en treize exemplaires, le trois avril mil huit cent quatre-vingt-quatorze.

(L. S.) A. DE STUERS.

(L. S.) Dr. RUYSCH.

(L. S.) J. A. KRUIJ.

(L. S.) SCHOEN.

(L. S.) KUEFSTEIN.

(L. S.) B^{re}. EUG. BEYENS.

(L. S.) ALF. DEVAUX.

(L. S.) Dr. VAN ERMENGEM.

1900.

No. 14.

- (L. S.) MOLTKE-HVITFELDT.
- (L. S.) MARQUIS DE NOVAL-
LAS. (L. S.) DR. AMALIO JIMENO.
- (L. S.) CAMILLE BARRERE. (L. S.) GABRIEL HANOTAUX.
- (L. S.) A. BROUARDEL.
- (L. S.) H. MONOD.
- (L. S.) A. PROUST.
- (L. S.) CONSTANTINE PHIPPS. (L. S.) R. THORNE THORNE.
- (L. S.) J. M. CUNINGHAM.
- (L. S.) CRIESIS. (L. S.) DR. VAFIADES.
- (L. S.) MALASPINA.
- (L. S.) MOÏN-OL ATEBBA. (L. S.) KHALIL KHAN.
- (L. S.) Cte GABRIEL DE
ZOGHEB
- (L. S.) MICHEL DE GIERS.

ANNEKE I.

A. *Police sanitaire dans les ports de départ des navires à pèlerins venant de l'Océan Indien et de l'Océanie.*

1. Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par un médecin, délégué de l'autorité publique, de toutes personnes prenant passage à bord d'un navire à pèlerins.

2. Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'Annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

3. Interdiction d'embarquement de toute personne atteinte de choléra, d'affection cholériforme et de toute diarrhée suspecte.

4. Lorsqu'il existe des cas de choléra dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises pendant cinq jours à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte du choléra.

Il est entendu que, pour exécuter cette mesure, chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales (1).

(1) La Conférence a décidé par voie d'interprétation, d'une part, que l'observation de cinq jours pourrait être pratiquée à bord des navires entre l'inspection médicale effectuée au départ des Indes britanniques et la seconde visite passée à Aden, et, d'autre part, que dans les Indes néerlandaises cette observation pourrait avoir lieu à bord des navires en partance.

5. Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux Saints.

B. *Mesures à prendre à bord des navires à pèlerins.*

RÈGLEMENT.

TITRE I. *Dispositions générales.*

Art. 1. Ce règlement est applicable aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Art. 2. N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Art. 3. Toute navire à pèlerins, à l'entrée de la mer Rouge et à la sortie, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz*, qui sera publié par le Conseil de Santé de Constantinople conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Art. 4. Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

Les navires à pèlerins faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée, dits «voyages au cabotage», sont soumis aux prescriptions contenues dans le Règlement spécial mentionné à l'article 3.

TITRE II. *Mesures à prendre avant le départ.*

Art. 5. Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le

1900.

propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente (1) du port de départ son intention d'embarquer des pèlerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Art. 6. A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

Il est procédé seulement à l'inspection si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne répond plus à l'état actuel du navire.

Art. 7. L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pèlerins qu'après s'être assurée :

a. Que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté ;

b. Que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois et pas en fer ;

c. Qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement

(1) L'autorité compétente est actuellement, dans les Indes anglaises, un *officer* désigné à cet effet par le gouvernement local (*Native passenger ships Act*, 1887, art. 7) ; — dans les Indes néerlandaises, le maître du port ; — en Turquie, l'autorité sanitaire ; — en Autriche-Hongrie, l'autorité sanitaire ; en Italie, le capitaine de port ; — en France, en Tunisie et en Espagne (îles Philippines), l'autorité sanitaire.

de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage ;

d. Que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination ; qu'elle existe en quantité suffisante ; qu'à bord les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes ;

e. Que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage ;

f. Que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité ;

g. Que l'équipage comprend un médecin et que le navire possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23 ;

h. Que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants ;

i. Que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Art. 8. Le capitaine est tenu de faire afficher à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant :

1°. La destination du navire ;

2°. La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin ;

3°. Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

Art. 9. Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main :

1°. Une liste, visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer ;

2°. Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées : équipages, pèlerins et autres passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ, celui de la destination, l'état de la santé publique dans le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complémentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Art. 10. L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect (1), suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les ports.

TITRE III. *Précautions à prendre pendant la traversée.*

Art. 11. Chaque navire embarquant 100 pèlerins ou

(1) D'après la définition de l'Annexe V, I, 1o, de la Convention de Venise.

plus doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1000.

Art. 12. Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment :

1°. S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés ;

2°. S'assurer que les prescriptions de l'article relatives à la distribution de l'eau sont observées ;

3°. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21 ci-dessous ;

4°. S'assurer que le navire est maintenu en état constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18 ci-dessous ;

5°. S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19 ci-dessous ;

6°. Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface d'au moins deux mètres carrés, soit un mètre sur deux mètres, avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.

Art. 14. Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Art. 15. Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés, numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Art. 16. Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec avec lequel on mélangera des agents désinfectants convenables pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Art. 17. De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main de manière à fournir de l'eau de mer pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Art. 18. Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisances à l'usage de l'équipage, de latrines à effet

d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucuns lieux d'aisances ne doivent exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers aussi bien que celles affectées à l'équipage doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Art. 19. La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des paragraphes 5 et 6 de l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise (1).

Art. 20. La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Art. 21. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie et stérilisée, et le capitaine est tenu de la rejeter à la

(1) On videra les cabines et toutes les parties du bâtiment. On désinfectera le paroi à l'aide de la solution de sublimé additionné de 10 p. 100 d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de liquide en fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec la même solution.

Deux heures après, on frotera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

Pour désinfecter la cale d'un navire, on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

mer au premier port de relâche où il lui est possible de s'en procurer de la meilleure.

Art. 22. Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Art. 23. Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et les quantités des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Art. 24. Une infirmerie régulièrement installée, et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité, doit être réservée au logement des malades.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5 p. 100 des pèlerins embarqués, à raison de 3 mètres carrés par tête.

Art. 25. Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériformes.

Les personnes chargées de soigner de tels malades peuvent seules pénétrer auprès d'elles et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent des malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres

doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables imprégnés d'une solution de sublimé.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément à l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise.

Art. 26. En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer (1).

Art. 27. La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit :

1°. Le nombre des passagers débarqués ou embarqués à nouveau ;

2°. Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées ;

3°. L'état sanitaire du port de relâche.

(1) Convention de Venise, annexe V, titre II, 6°.

Art. 28. Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau.

Art. 29. Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutés pendant le voyage soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée (1).

Art. 30. Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans le prix du billet.

TITRE IV. *Pénalités.*

Art. 31. Tout capitaine convaincu de ne s'être pas conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de 2 livres turques. Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Art. 32. Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Art. 33. Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque

(1) Convention de Venise, annexe V, titre II, 7e.

concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9 est passible d'une amende de 50 livres turques.

Art. 34. Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrement tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Art. 35. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de 100 pèlerins sans la présence d'un *médecin commissionné*, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Art. 36. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer conformément aux prescriptions de l'article 9 est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Art. 37. Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Art. 38. Toute infraction aux autres prescriptions du présent règlement est punie d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Art. 39. Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Art. 40. Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions de l'Annexe IV de la Convention.

Art. 41. Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions conformément aux lois de leurs pays respectifs, en cas de fautes commises par eux dans son application.

Art. 42. Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

ANNEXE II.

SURVEILLANCE SANITAIRE DES PÈLERINAGES DANS LA MER ROUGE.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après :

Les navires reconnus indemnes après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées :

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si aucun cas de choléra, de diarrhée ou accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires suspects, c'est-à-dire ceux à bord desquels il y a eu des cas de choléra au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis sept jours, seront traités de la façon suivante: les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures. Si aucun cas de choléra ou d'accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord certifiant, sous serment, qu'il n'y a pas eu de cas pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériformes avaient été constatés pendant le voyage ou au

moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les navires infectés, c'est-à-dire ayant à bord des cas de choléra ou des accidents cholériques, ou bien en ayant présenté depuis sept jours, subiront le régime suivant :

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériques seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront cinq jours à l'établissement de Camaran ; lorsque les cas de choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériques s'étaient montrés à bord pendant le voyage ou au moment de

l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira de nouveau le régime des navires infectés.

*Améliorations à apporter à la station sanitaire
de Camaran.*

A. — Évacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. — Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran :

1°. Installation de bouées et de balises en nombre suffisant ;

2°. Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis ;

3°. Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement ;

4°. Des chalands en nombre suffisant avec un remorqueur à vapeur, pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens de bord.

C. — Installation de la station sanitaire qui comprendra :

1°. Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux des divers services et aux campements ;

2°. Des locaux pour l'administration et pour le personnel des services sanitaires et autres ;

3°. Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets non portés et autres objets ;

4°. Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bainsdouches ou bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage ;

5°. Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés :

- a) pour l'observation des suspects ;
- b) pour les cholériques ;
- c) pour les malades atteints d'autres affections contagieuses ;
- d) pour les maladies ordinaires ;

6°. Les campements seront séparés les uns des autres d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible ; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes ;

7°. Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 m. 50 au-dessous du plan des fosses.

D. — Outillage sanitaire et accessoires :

1°. Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité ;

2°. Pulvérisateurs, cuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique, analogues à ceux qui ont été indiqués par la Convention sanitaire de Venise du 30 janvier 1892 ;

3°. Machines à distiller : appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur ; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable, canalisations et réservoirs fermés, étanches et ne pouvant se vider que par des robinets ou par des pompes ;

4°. Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire ;

5°. Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Epandage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs, au point de vue de l'hygiène ;

6°. Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans la Convention de Venise.

E. — L'autorité sanitaire assurera dans chaque campement l'établissement de magasins de comestibles et de combustible.

Le tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché en plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins.

Le contrôle de la qualité des vivres et d'un approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médecin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre E sont applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Améliorations à apporter aux stations sanitaires d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali, ainsi qu'à Djeddah et à Yambo.

1°. Création de deux hôpitaux pour cholériques, hommes et femmes, à Abou-Ali ;

2°. Création à Vasta d'un hôpital pour maladies ordinaires ;

3°. Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierres capables de contenir 500 personnes, à raison de 25 personnes par logement ;

4°. Trois étuves à désinfection placées à Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali, avec buanderies et accessoires ;

5°. Établissement de douches-lavages à Abou-Saad et Vasta ;

6°. Dans chacune des îles d'Abou-Saad et Vasta des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour ;

7°. Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé suivant les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans chacune des îles ;

8°. Installation d'étuves et autres moyens de désinfection à Djeddah et à Yambo pour les pèlerins quittant le Hedjaz.

Réorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

En ce qui concerne la réorganisation de la station de Djebel-Tor, les Hautes Parties contractantes, confirmant

les recommandations et vœux formulés par la Conférence de Venise relativement à cette station, laissent au Conseil maritime sanitaire d'Alexandrie le soin de réaliser ces améliorations et estiment en outre :

1°. Qu'il est nécessaire d'avoir également dans la station des machines à stériliser par la chaleur l'eau qu'on peut trouver sur place ;

2°. Qu'il importe que tous les vivres qui sont emportés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a du choléra au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses ;

3°. Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ du Djebel-Tor des outres qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques ;

4°. Que chaque section doit y être pourvue d'un médecin ;

5°. Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour y diriger les embarquements et les débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les samboukdji.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. *Voyage d'aller.* — Si la présence du choléra n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs et aucun accident cholérique ne s'étant produit pendant

la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence du choléra est constatée dans le port de départ ou dans ces environs ou si un accident cholérique s'est produit pendant la traversée, le navire sera soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. *Voyage de retour.* — Si la présence du choléra n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes :

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si la présence du choléra est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pèlerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés :

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériques seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tous les pèlerins sont soumis à une observation de sept jours plains à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un accident cholérique s'est produit dans une section, la période de sept jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Mesures sanitaires à appliquer aux départs des pèlerins des ports du Hedjaz.

Les mesures à adopter pour le départ de Djeddah et Yambo des pèlerins qui vont vers le Sud sont les mêmes que celles édictées pour le départ des ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb, en ce qui concerne la visite médicale et la désinfection, soit :

1°. Visite médicale obligatoire individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par des médecins délégués de l'autorité sanitaire, de toute personne prenant passage à bord d'un navire ;

2°. Désinfection obligatoire et rigoureuse faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

Pour les pèlerins qui s'embarquent sur des navires dirigés vers le Nord, la désinfection se fera à Djebel-Tor, sauf quand il y a du choléra au Hedjaz : en ce cas, les mesures ci-dessus sont appliquées aussi à ces navires à Djeddah et Yambo.

ANNEXE III.

1. *Régime sanitaire applicable aux provenances maritimes dans la golfe Persique.*

Est considéré comme *infecté* le navire qui a du choléra à bord ou qui a présenté des cas nouveaux de choléra depuis sept jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis sept jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès, ni cas de choléra à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant :

1°. Les malades sont immédiatement débarqués et isolés ;

2°. Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser cinq jours ;

3°. Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés,

seront désinfectés, ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures ci-après :

1°. Visite médicale ;

2°. Désinfection : le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés ;

3°. Evacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

Il est recommandé de soumettre l'équipage et les passagers à une observation de cinq jours à compter de la date à laquelle le navire a quitté le port de départ.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est recommandé de soumettre les passagers et l'équipage à une observation de cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est recommandé également d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat attestant

qu'il n'y a pas eu de cas de choléra sur le navire au port de départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires à pèlerins ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit, et de quarantaine (*voir Annexe de la Convention sanitaire de Dresde, titre IV*).

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, savoir :

- 1°. Isolement du navire, de l'équipage et des passagers;
- 2°. Evacuation de l'eau de la cale, après désinfection;
- 3°. Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. — Postes sanitaires à établir.

1. A Faô ou à proximité de ce point : grand lazaret sur terre ferme avec service sanitaire complet ayant sous

sa direction les postes sanitaires du golfe Persique mentionnés ci-dessous ;

2. Petit lazaret dans l'un des deux îlots ottomans Sélahiyé ou Yilaniyé, situés près de Bassorah, pour surveiller les individus qui auraient échappé à la visite de Faô ;
3. Maintien du poste sanitaire existant actuellement à Bassorah ;
4. Installation d'un poste sanitaire dans la baie de Koveit ;
5. Poste sanitaire à Menama, chef-lieu des îles de Bahrein ;
6. Poste sanitaire à Bender-Abbas ;
7. Poste sanitaire à Bender-Bouchir ;
8. Poste sanitaire à Mohammerah ;
9. Poste sanitaire dans le port de Gwadar (Béloutchistan) ;
10. Poste sanitaire dans le port de Mascate (sur la côte d'Oman).

ANNEXE IV.

Surveillance et exécution.

1. La mise en pratique et la surveillance des mesures concernant les pèlerinages arrêtées par la présente Convention sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil supérieur de santé de Constantinople, à un Comité pris dans le sein de ce Conseil. Ce Comité est composé de trois des représentants de la Turquie dans ce Conseil, et de ceux des Puissances qui ont adhéré ou qui adhéreront

aux Conventions sanitaires de Venise, de Dresde et de Paris. La présidence du Comité est déléguée à l'un de ses membres ottomans. En cas de partage des voix, le président a voix prépondérante.

2. Afin d'assurer les garanties nécessaires au bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés dans la présente Convention, il sera créé un corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire comme officiers ou sous-officiers.

3. En ce qui concerne les frais résultant du régime établi par la présente Convention, il y a lieu de maintenir l'état actuel au point de vue de la répartition des frais entre le Gouvernement ottoman et le Conseil supérieur de santé de Constantinople, répartition qui a été fixée à la suite d'une entente entre le Gouvernement ottoman et les Puissances représentées dans ce conseil.

4. L'autorité sanitaire du port ottoman de relâche ou d'arrivée qui constate une contravention en dresse un procès-verbal sur lequel le capitaine peut inscrire ses observations. Une copie certifiée conforme de ce procès-verbal est transmise, au port de relâche ou d'arrivée, à l'autorité consulaire du pays dont le navire porte le pavillon. Cette autorité assure le dépôt de l'amende entre ses mains. En l'absence d'un consul, l'autorité sanitaire reçoit cette amende en dépôt. L'amende n'est définitivement acquise au Conseil supérieur de santé de Constantinople que lorsque la Commission consulaire indiquée à l'article suivant aura prononcé sur la validité de l'amende.

Un deuxième exemplaire du procès-verbal certifié conforme devra être adressé par l'autorité sanitaire qui a constaté le délit, au Président du Conseil de santé de Constantinople, qui communiquera cette pièce à la Commission consulaire.

Une annotation sera inscrite sur la patente par l'autorité sanitaire ou consulaire indiquant la contravention relevée et le dépôt de l'amende.

5. Il est créé à Constantinople une Commission consulaire pour juger les déclarations contradictoires de l'agent sanitaire et du capitaine inculpé. Elle sera désignée chaque année par le corps consulaire. L'Administration sanitaire pourra être représentée par un agent remplissant les fonctions de ministère public.

Le Consul de la nation intéressée sera toujours convoqué. Il a droit de vote.

6. Le produit des taxes et des amendes sanitaires ne peut, en aucun cas, être employé à des objets autres que ceux relevant des Conseils sanitaires.

DECLARATION.

Les Gouvernements signataires de la Convention sanitaire internationale conclue à Paris, le 3 avril 1894, ayant jugé utile d'apporter certains amendements à l'instrument diplomatique de ladite Convention, avant l'échange des ratifications, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes :

I. L'alinéa 5 de la section A de l'annexe I de la Convention sera rédigé comme suit :

« 5. Les pèlerins seront tenus, si les circonstances locales le permettent, de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux Saints. »

II. L'article 13 du Règlement inséré à la section B de la même annexe I sera remplacé par l'article suivant :

« Article 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage le navire doit fournir à chaque individu quel que soit son âge, une surface d'au moins 150 décimètres carrés avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire. »

1900.

No. 14.

III. Les Gouvernements signataires consentent à ce que les ratifications du Gouvernement de Sa Majesté Britannique ne contiennent pas l'annexe III de la Convention. Les dispositions de cette annexe ne seront pas appliquées, en conséquence, aux navires de guerre ou de commerce de la Grande Bretagne et de l'Irlande et de l'Inde Anglaise.

IV. La présente Déclaration, qui restera annexée à la Convention sanitaire internationale de Paris du 3 avril 1894, sera insérée dans les ratifications des Hautes Parties contractantes et est substituée aux réserves inscrites dans le procès-verbal de signature de la Convention en date du 3 avril 1894.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont dressé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait en treize exemplaires, à Paris, le 30 octobre 1897.

Pour les Pays-Bas,
(L. S.) A. DE STUERS.

Pour l'Allemagne,
(L. S.) MUNSTER.

Pour l'Autriche-Hongrie,
L'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie,
(L. S.) A. WOLKENSTEIN.

Pour la Belgique,
(L. S.) BARON D'ANETHAN.

Pour le Danemark,
(L. S.) J. HEGERMANN-LINDENCRONE.

Pour l'Espagne,

(L. S.) DIEU DE MANDAS.

Pour la République française

(L. S.) HANOTAUX.

Pour la Grande Bretagne,

(L. S.) MARTIN GOSSELIN.

Pour la Grèce,

(L. S.) C. A. CRIÉSIS.

Pour l'Italie,

(L. S.) G. TORNIELLI.

Pour la Perse,

(L. S.) NAZARE AGA.

Pour le Portugal,

(L. S.) ANTONIO MARIA BARTEOLOMEA
FERREIRA.

Pour la Russie,

(L. S.) MOHRENHEIM.

VERTALING.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogst-Derzelve naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk ; Zijne Majesteit de Keizer van Duitschland, Koning van Pruisen, in naam van het Duitsche Rijk ; Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Bohemen enz. enz. en Apostolisch Koning van Hongarije ; Zijne Majesteit de Koning der Belgen ; Zijne Majesteit de Koning van Denemarken ; Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in Hoogst-Deszelfs naam Hare Majesteit de Koningin-Regentes van het Koninkrijk ; de President der Fransche Republiek ; Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, Keizerin van Indië, Zijne Majesteit de Koning der Grieken ; Zijne Majesteit de Koning van Italië ; Zijne Majesteit de Schach van Perzië ; Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven en Zijne Majesteit de Keizer aller Russen,

Besloten hebbende zich met elkander te verstaan omtrent de vaststelling der maatregelen, te nemen voor het voorkomen van ziekten bij de bedevaarten naar Mekka en omtrent het gezondheidstoezicht in de Perzische golf, hebben tot Hun Gevolmachtigden benoemd, te weten :

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogst-Derzelve naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk,

1900.

No. 14.

den heer RIDDER DE STUERS, HoogstDerzelver Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij de Regeering der Fransche Republiek, Commandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw ;

den heer Dr. W. P. RUYSCH, Geneeskundig Adviseur aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw ;

den heer J. A. KRUYT, Consul-Generaal der Nederlanden te Penang, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw ;

Zijne Majesteit de Keizer van Duitschland, Koning van Pruisen,

den heer VON SCHOEN, HoogstDeszelfs Gezantschapsraad bij de Deutsche Ambassade te Parijs ;

Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Bohemen enz. enz. en Apostolisch Koning van Hongarije,

den heer Graaf CARL VON KUEFSTEIN, HoogstDeszelfs Kamerheer en Geheimraad, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, Lid van het Oostenrijksche Heerenhuis, Ridder tweede klasse der Orde van de Ilzeren Kroon ;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

den heer Baron EUGÈNE BEIJENS, Gezantschapsraad van België te Parijs, Ridder van de Leopoldsorde ;

den heer Dr. ALFRED DEVAUX, Inspecteur-Generaal van den Burgerlijken Geneeskundigen en Hygiënischen Dienst aan het Ministerie van Landbouw, Nijverheid en Openbare Werken, Officier van de Leopoldsorde ;

den heer Dr. E. VAN ERMENGEM, Hoogleeraar in de gezondheidsleer en bacteriologie aan de Universiteit van Gent, Ridder van de Leopoldsorde;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken,

den heer Graaf GEBHARD LEO VON MOLTKE-HUITFELT, HoogstDeszelfs Kamerheer en Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij de Regeering der Fransche Republiek, Grootkruis van de Danebrogs-orde en begiftigd met het eerekrus van dezelfde Orde;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in HoogstDeszelfs naam de Koningin-Regentes van het Koninkrijk,

den heer FERNAND JORDAN DE URRIES, Markies van Novalas, HoogstDeszelfs Kamerheer, Eerste Secretaris der Ambassade van Spanje te Parijs, Commandeur der Orde van Karel III,

den heer AMALIA JIMENO Y CABANAS, senator van het Koninkrijk, Hoogleeraar bij de Faculteit der geneeskunde te Madrid, Commandeur met de ster der Orde van Isabella de Katholieke;

De President der Fransche Republiek,

den heer CAMILLE BARRÈRE, Gevolmachtigd Minister 1ste klasse, Zaakgelastigde der Fransche Republiek te München, Officier der nationale Orde van het Legioen van Eer;

den heer GABRIEL HANOTAUX, Gevolmachtigd Minister 1ste klasse, Chef der afdeeling Consulaten en Handelszaken, Officier der nationale Orde van het Legioen van Eer;

den heer Professor BROUARDEL, Voorzitter van het raadgevend Comité van openbare gezondheid van Frank-

rijk, Deken van de Medische Faculteit te Parijs, Lid der Akademie van Wetenschappen, Commandeur der nationale Orde van het Legioen van Eer ;

den heer HENRI MONOD, Staatsraad, Hoofd der afdeeling openbare armenzorg en gezondheidsdienst aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, Lid der Akademie van Geneeskunde, Officier der nationale Orde van het Legioen van Eer ;

den heer Proust, Inspecteur-generaal van den sanitairen dienst, Hoogleeraar aan de Medische Faculteit te Parijs, Lid der Akademie van Geneeskunde, Commandeur der nationale Orde van het Legioen van Eer ;

Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, Keizerin van Indië,

den heer PHIPPS, Gevolmachtigd Minister ;

den heer Dr. THORNE THORNE, Hoofd der sanitaire afdeeling van den »Local Government Board«, Ridder der Badorde,

den heer Chirurgijn-generaal J. M. CUNNINGHAM, oud-Hoofd van het geneeskundig Departement der Indische Regeering, Ridder der Orde van de Ster van Indië ;

Zijne Majesteit de Koning der Grieken,

den heer CRÉSTIS, Zaakgelastigde van Griekenland te Parijs ;

den heer Dr. VAFIADÉS, Gedelegeerde van Griekenland in den Gezondheidsraad te Constantinopel ;

Zijne Majesteit de Koning van Italië ;

den heer Markies MALASPINA DI CARONARA, Eersten secretaris der Italiaansche Ambassade te Parijs, Officier der Orde van de Heiligen Mauritius en Lazarus ;

Zijne Majesteit de Schah van Perzië,

den heer Dr. MIRZA ZEYNEL ABIDINE-KHAN MOÏN-OL
ATEBBA, lijfarts van Zijne Keizerlijke Hoogheid den
Kroonprins,

den heer Dr. MIRZA KHALIL KHAN, geneesheer van het
Ministerie van Buitenlandsche Zaken van Perzië;

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven,

den heer GABRIEL JOSÉ DE ZOGHEB, Consul-Generaal,
Diplomatick Agent van Portugal in Egypte;

en Zijne Majesteit de Keizer aller Russen,

den heer MICHEL DE GIERS, Staatsraad, Kamerheer
van Hoogst-Deszelfs Hof, Raad aan het Ministerie van
Buitenlandsche Zaken van Rusland,

welke, na uitwisseling hunner in behoorlijken vorm
bevonden volmachten, zijn overeengekomen nopens de
volgende bepalingen:

I. Wat betreft de gezondheidspolitie in de havens van
vertrek van het Verre-Oosten (Britsch-Indië, Nederlandsche
Bezittingen, enz., enz.):

Zijn aangenomen de in Bijlage I dezer overeenkomst
aangeduide en omschreven maatregelen.

II. Wat aangaat het gezondheidstoezicht op de pelgrims
in de Roodde Zee:

Zijn aangenomen de bepalingen, vervat in Bijlage II.

III. Wat betreft de bescherming van de Perzische golf:

Zijn aangenomen de bepalingen, vervat in Bijlage III.

IV. Wat aangaat de toepassing der maatregelen, in de voorgaande Bijlagen vervat :

Zijn aangenomen de maatregelen, voorgeschreven in Bijlage IV.

V. De boven aangewezen bijlagen hebben dezelfde kracht alsof zij in deze overeenkomst waren opgenomen.

VI. De Staten, die geen deel hebben genomen aan deze overeenkomst kunnen op hun verlangen tot haar toetreden. Die toetreding zal langs diplomatieken weg ter kennis worden gebracht van de Regeering der Fransche Republiek en door deze van de overige onderteekend hebbende Regeeringen.

VII. Deze overeenkomst zal een duur hebben van vijf jaren te rekenen van de uitwisseling der akten van bekrachtiging af. Zij zal telkens stilzwijgend met vijf jaren verlengd worden, tenzij een der Hooge Contracteerende Partijen zes maanden vóór het verstrijken van dien termijn van vijf jaren, haar verlangen mocht hebben te kennen gegeven haar te doen eindigen.

Voor het geval dat eene der Mogendheden de overeenkomst mocht opzeggen, zal die opzegging slechts ten haren opzichte van kracht zijn.

Deze overeenkomst zal bekrachtigd worden ; de akten van bekrachtiging zullen zoo spoedig mogelijk en niet later dan één jaar na den dag van onderteekening te Parijs worden nedergelegd.

Ter oorkonde waarvan de respectieve Gevolmachtigden haar hebben onderteekend en van hun zegel hebben voorzien.

1900.

No. 14.

Gedaan in dertien exemplaren te Parijs, den derden
 April achttienhonderd vier en negentig.

- (L.S.) A. DE STUERS.
 (") Dr. RUYSCH.
 (") J. A. KRUYT.
 (") SCHOEN.
 (") KUEFSTEIN.
 (") BARON EUGÈNE BEYENS.
 (") ALF. DEVAUX.
 (") Dr. VAN ERMENGEM.
 (") MOLTKE-HUITVELDT.
 (") Markies DE NOVALLAS.
 (") Dr. AMALIO JIMENO.
 (") CAMILLE BARRÈRE.
 (") GABRIEL HANOTAUX.
 (") A. BROUARDEL.
 (") H. MONOD.
 (") A. PROUST.
 (") CONSTANTINE PHIPPS.
 (") R. THORNE THORNE.
 (") J. M. CUNNINGHAM.
 (") CRIÉSIS.
 (") Dr. VAFIADÉS.
 (") MALASPINA.
 (") MOÏN-OL ATEBBA.
 (") KHALIL KHAN.
 (") Graaf GABRIEL DE ZOGHEB.
 (") MICHEL DE GIERS.

BILLAGÉ I.

A. *Gezondheidspolitie in de havens van vertrek der pelgrimsschepen, komendé van den Indischen Oceaan en Oceanie.*

I. Verplicht geneeskundig onderzoek van ieder afzonderlijk, die overtocht aan boord van een pelgrimsschip genomen heeft, gedaan bij den dag en aan land, op het oogenblik der inschepping, gedurende den noodigen tijd, door een officieel aangewezen geneesheer.

II. Verplichte en strenge ontsmetting, aan land, onder toezicht van een officieel aangewezen geneesheer, van elk besmet of verdacht voorwerp, onder de voorwaarden van art. 5 van het eerste reglement, vervat in bijlage 4 der sanitaire conventie van Venetië.

III. Verbod van inschepping voor ieder, die aangetast is door cholera, choleraächtige aandoening of verdachten buikloop.

IV. Wanneer zich gevallen van cholera in de haven voordoen, zal de inschepping aan boord der pelgrimsschepen eerst mogen geschieden nadat de personen gedurende vijf dagen groepsgewijze aan een waarneming zijn onderworpen, waardoor het mogelijk is geweest zich te verzekeren dat geen van hen door cholera is aangetast.

Elke Regeering zal bij de uitvoering van dezen maatregel rekening kunnen houden met de locale omstandigheden en met hetgeen ter plaatse mogelijk is. (1)

V. De pelgrims zijn verplicht aan te toonen dat zij de strikt noodige middelen bezitten voor het volbrengen der reis heen en terug en voor het verblijf op de Heilige Plaatsen.

B. *Maatregelen, te nemen aan boord der pelgrimsschepen.*

REGLEMENT.

Titel I. Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Dit reglement is van toepassing op de pelgrimsschepen, die Mohammedaansche pelgrims naar of van den Hedjaz vervoeren.

Artikel 2.

Als pelgrimsschip wordt niet beschouwd het vaartuig, dat behalve zijn gewone passagiers, waaronder de pelgrims van hogere klassen begrepen kunnen worden, minder pelgrims der laagste klasse aan boord heeft dan één op de 100 ton bruto.

(1) De Conferentie heeft bij wege van interpretatie uitgemaakt dat eenerzijds de waarneming van 5 dagen zal kunnen geschieden aan boord der schepen tusschen het bij het vertrek uit Britsch-Indië gehouden geneeskundig onderzoek en het tweede onderzoek, hetwelk te Aden gedaan wordt, en dat anderzijds in Ned.-Indië die waarneming zal kunnen plaats vinden aan boord der voor het vertrek gereed liggende schepen.

Artikel 3.

Elk pelgrimsschip moet bij het in- en uitvaren der Roode Zee zich gedragen naar de voorschriften, vervat in het „Bijzonder Reglement voor de bedevaarten naar den Hedjaz”, dat in overeenstemming met de in deze overeenkomst nedergelegde beginselen door den Gezondheidsraad te Constantinopel zal worden uitgevaardigd.

Artikel 4.

Alleen stoomschepen zijn toegelaten tot het vervoer van pelgrims in de groote vaart. Dit is aan andere vaartuigen verboden.

De pelgrimsschepen, die de kustvaart uitoefenen en bestemd zijn voor vervoer van korten duur, z. g. kustreizen, zijn onderworpen aan de voorschriften, vervat in het in art. 3 genoemde bijzondere reglement.

Titel II. Maatregelen te nemen vóór het vertrek.

Artikel 5.

De kapitein of, bij gebreke van den kapitein, de eigenaar of de agent van ieder pelgrimsschip, is verplicht om ten minste drie dagen vóór het vertrek aan het bevoegd gezag (1) in de haven van vertrek kennis te geven van zijn voornemen om pelgrims in te schepen.

(1) De bevoegde autoriteit is op dit oogenblik in Britsch-Indië een „officer” te dien einde door het plaatselijk bestuur aangewezen (Navy passenger ships Act. 1857 art. 7), in Ned.-Indië de havenmeester, in Turkije de geneeskundige autoriteit, in Oostenrijk-Hongarië de geneeskundige autoriteit, in Italië de havenkapitein, in Frankrijk, Tunis en Spanje (Philippijnsche eilanden) de geneeskundige autoriteit.

Die verklaring moet inhouden den voorgenomen dag van vertrek en de bestemming van het schip.

Artikel 6.

Op deze verklaring gaat het bevoegd gezag voor rekening van den gezagvoerder over tot het *onderzoek* en de *meting* van het schip. De consulaire ambtenaar, onder wien het schip staat, kan dit onderzoek bijwonen.

Tot onderzoek alieen wordt overgegaan, indien de gezaghebber reeds voorzien is van een meetbrief, afgegeven door het bevoegd gezag van zijn land, tenzij er verdenking bestaat dat het stuk niet meer aan den tegenwoordigen toestand van het schip beantwoordt.

Artikel 7.

Het bevoegd gezag staat het vertrek van een pelgrimsschip slechts toe na zich er van te hebben overtuigd :

a. dat het schip in volkomen zindelijken staat gebracht en zoo mogelijk ontzmet is ;

b. dat het schip in staat is om de reis zonder gevaar te ondernemen, dat het goed uitgerust, goed ingericht en goed gelucht is, dat het voorzien is van een voldoende getal sloepen, dat het niets aan boord heeft, wat schadelijk voor de gezondheid en gevaarlijk voor de veiligheid der passagiers is of kan worden, dat het dek en het tusschendeck van hout en niet van ijzer zijn ;

c. dat er, behalve de proviand voor de bemanning, levensmiddelen en brandstof behoorlijk gestuwd aan boord zijn, alles van goede hoedanigheid en in eene hoeveel-

heid, die voldoende is voor alle pelgrims en voor den geheelen aangegeven duur van de reis ;

d. dat het ingescheepte drinkwater van goede hoedanigheid is en afkomstig van eene plaats, tegen elke besmetting beveiligd, dat er een voldoende hoeveelheid van aanwezig is, dat de waterbakken aan boord tegen bevuiling beschut en zoodanig afgesloten zijn, dat de uitdeeling van water slechts kan geschieden door middel van kranen of pompen ;

e. dat het schip een distilleertoestel bezit, hetwelk een hoeveelheid van ten minste vijf liter water, per hoofd en per dag, voor elk ingescheept persoon, de bemanning inbegrepen, kan afleveren ;

f. dat het schip een ontsmettingsoven bezit, waarvan geconstateerd is dat hij veilig is en afdoende werkt ;

g. dat er zich een geneesheer onder de bemanning bevindt en dat het schip geneesmiddelen aan boord heeft, overeenkomstig hetgeen gezegd zal worden in de artt. 11 en 23 ;

h. dat zich op het dek van het schip geen koopwaren en hinderlijke voorwerpen bevinden ;

i. dat de inrichting van het schip van dien aard is dat de maatregelen, door titel III voorgechreven, kunnen worden ten uitvoergelegd.

Artikel 8.

De kapitein is gehouden om aan boord op een zichtbare en voor de belanghebbenden toegankelijke plaats billetten aan te plakken, gesteld in de voornaamste talen

der landen waar de in te schepen pelgrims wonen, aanwijzende :

- 1°. de bestemming van het schip ;
- 2°. het dagelijksch rantsoen water en levensmiddelen voor elken pelgrim ;
- 3°. het tarief der levensmiddelen, die niet onder het dagelijksch rantsoen begrepen zijn en afzonderlijk moeten betaald worden.

Artikel 9.

De kapitein kan niet vertrekken dan nadat hij in handen heeft :

- 1°. een lijst, door het bevoegd gezag gevisieerd en aanwijzende de namen, het geslacht en het totaal getal der pelgrims, die hij mag inschepen ;
- 2°. een gezondheidspas, vermeldende den naam, de nationaliteit en de tonnenmaat van het schip, den naam van den gezagvoerder, dien van den dokter, het juist getal der opvarenden : bemanning, pelgrims en andere passagiers, den aard der lading, de plaats van vertrek, die van bestemming, den openbaren gezondheidstoestand in de haven van vertrek.

Het bevoegd gezag zal op den pas aanteekenen of het reglementair aantal pelgrims bereikt is of niet en, zoo niet, het getal passagiers, dat het schip alsnog in de volgende havens mag opnemen.

Artikel 10.

Het bevoegd gezag is verplicht om afdoende maatregelen te nemen ten einde de inscheping van elk ver-

dacht persoon of voorwerp te verhinderen (1), volgens de voorschriften betreffende de in de havens te nemen voorzorgen.

Titel III. Voorzorgen gedurende den overtocht.

Artikel 11.

Elk schip, dat 100 of meer pelgrims heeft ingescheept, moet aan boord hebben een geneesheer, die behoorlijk gediplomeerd is en aangesteld door de regeering van het land, waartoe het schip behoort. Een tweede geneesheer moet zich aan boord bevinden, zoodra het getal der op het schip aanwezige pelgrims 1000 te boven gaat.

Artikel 12.

De geneesheer onderzoekt de pelgrims, behandelt de zieken en waakt er voor dat aan boord de voorschriften der hygiëne worden in acht genomen. Hij moet inzonderheid :

1°. zich er van verzekeren dat de aan de pelgrims uitgereikte levensmiddelen van goede hoedanigheid zijn, dat de hoeveelheid overeenkomt met aangegane verplichtingen en dat zij behoorlijk zijn toe bereid ;

2°. zich er van verzekeren dat de voorschriften van het artikel betreffende de waternitdeeling worden nageleefd ;

3°. indien er twijfel bestaat omtrent de hoedanigheid van het drinkwater, den kapitein schriftelijk aan de voorschriften van art. 21 hieronder herinneren ;

4°. zich er van verzekeren dat het schip voortdurend zindelijk wordt gehouden en in het bijzonder dat de

(1) Volgens de bepaling van bijlage V, I, 10. van de overeenkomst van Venetië.

gemakken overeenkomstig de voorschriften van art. 18 hieronder worden schoongemaakt;

5°. zich er van verzekeren dat de verblijfplaatsen der pelgrims rein en gezond worden gehouden en dat, in geval van besmettelijke ziekte, de ontsmetting geschiedt op de wijze als bepaald in art. 19 hieronder;

6°. dagboek houden van alle gebeurtenissen op sanitair gebied, die zich in den loop der reis hebben voorgedaan en dat dagboek aan het bevoegd gezag in de haven van aankomst toonen.

Artikel 13.

Het schip moet de pelgrims in het tusschendek kunnen bergen

Op het schip moet voor ieder persoon (de bemanning niet inbegrepen), van welken leeftijd ook, een oppervlakte beschikbaar zijn van ten minste twee vierkante meter, of een bij twee meter, met een tusschendekshoogte van ten minste 1.80 Meter.

De schepen, die de kustvaart uitoefenen, moeten voor ieder pelgrim een ruimte beschikbaar hebben van ten minste twee meter breedte langs de boerden van het schip.

Artikel 14.

Op het dek mogen zich gedurende den overtocht geen hinderlijke voorwerpen bevinden; het dek moet dag en nacht gereserveerd blijven voor de ingescheepte personen en kosteloos te hunner beschikking zijn.

Artikel 15.

De groote bagage der pelgrims wordt ingeschreven, genummerd en in het ruim geplaatst.

De pelgrims mogen slechts de strikt noodzakelijke voorwerpen bij zich houden.

De reglementen, die elke regeering voor hare schepen zal maken, zullen den aard, de hoeveelheid en de afmetingen dier voorwerpen bepalen.

Artikel 16.

Elken dag moeten, terwijl de pelgrims op het dek zijn, de tusschendekken zorgvuldig worden gereinigd en geboend met droog zand, vermengd met doelmatige ontsmettende stoffen.

Artikel 17.

Aan elke zijde van het schip moet op het dek een plek afgezonderd zijn, aan het gezicht onttrokken en voorzien van een handpomp om ten behoeve der pelgrims zeewater te kunnen geven. Een van die plaatsen moet uitsluitend voor vrouwen bestemd blijven.

Artikel 18.

Het schip moet, behalve de gemakken ten dienste der bemanning, voor elke honderd ingescheepte personen ten minste één bestekamer met waterdoorloop hebben.

Er moeten afzonderlijke gemakken zijn voor vrouwen. Tusschendeks en in het ruim mogen geen gemakken zijn.

De gemakken, zoowel die voor de passagiers als die voor de bemanning bestemd, moeten zindelijk gehouden, schoon gemaakt en driemaal per dag ontsmet worden.

Artikel 19.

De ontsmetting van het schip moet geschieden overeenkomstig de voorschriften van paragrafen 5 en 6 van art. 5 van bijlage IV der overeenkomst van Venetië. (1)

Artikel 20.

De hoeveelheid drinkwater, die dagelijks gratis ter beschikking van iederen pelgrim, van welken leeftijd ook, moet gesteld worden, moet ten minste 5 liter bedragen.

Artikel 21.

Indien er twijfel bestaat omtrent de hoedanigheid van het drinkwater of omtrent de mogelijkheid dat het, hetzij op de plaatsen van herkomst, hetzij tijdens de reis, is besmet geworden, moet het gekookt en gesteriliseerd worden, en is de kapitein verplicht om het in zee te

(1) De hutten en alle deelen van het schip zullen ontruimd worden. De beschotten worden ontsmet door middel van een sublimaat-oplossing, waaraan 10 pct. alcohol toegevoegd wordt. De besprekeling geschiedt te beginnen bij het bovengedeelte van het beschoot, een horizontale lijn vormende en vervolgens afdalende, zoodat de geheele oppervlakte bedekt wordt met een laag vloeistof in fijne druppeltjes. De vloeren en zolders worden met dezelfde oplossing gewasschen. Twee uren later boent en spoelt men de beschotten, vloeren en zolders af met water.

Om het ruim van een schip te ontsmetten, moet er eerst, ten einde de zwavelwaterstof te neutraliseeren, eene voldoende hoeveelheid ijzersulfaat ingespoten worden; het ruimwater moet verwijderd en het ruim met zee water gewasschen worden; vervolgens moet er een zekere hoeveelheid sublimaat-oplossing ingespoten worden. Het ruimwater zal niet in een haven geworpen mogen worden.

werpen in de eerste haven, waar hij binnenloopt en waar hij zich beter drinkwater kan verschaffen.

Artikel 22.

Het schip moet voorzien zijn van twee localiteiten, bestemd voor de eigen keuken der pelgrims.

Het is den pelgrims verboden elders vuur aan te maken, inzonderheid op het dek.

Artikel 23.

Elk schip moet geneesmiddelen en de voorwerpen, die voor de verpleging der zieken noodig zijn, aan boord hebben.

De reglementen, die iedere regeering voor hare schepen maakt, zullen de soort en de hoeveelheid der geneesmiddelen bepalen.

Behandeling en medicijnen worden den pelgrims gratis verstrekt.

Artikel 24.

Een behoorlijk ingerichte ziekenzaal, die goede waarborgen voor veiligheid en gezondheid aanbiedt, moet voor de zieken bestemd blijven. Zij moet, met beschikbaarstelling eener ruimte van 3 vierkante meter per persoon, ten minste 5 pct. der ingescheepte pelgrims kunnen opnemen.

Artikel 25.

Personen, door cholera of choleraächtige aandoeningen aangetast, moeten behoorlijk op het schip kunnen worden afgezonderd. Zij zullen alleen bezocht mogen worden

door hen, die met hunne verpleging belast zijn, terwijl laatstgenoemden geen aanraking mogen hebben met de andere personen aan boord.

Het beddegoed, de vloerkleeden en de kleedingstukken, die met de zieken in aanraking geweest zijn, moeten onmiddellijk ontsmet worden. Op de naleving van dit voorschrift wordt meer in het bijzonder aangedrongen ten opzichte van de kleederen der personen, die bij de zieken komen en bevuild kunnen zijn.

Voor zoover de bovengenoemde voorwerpen geen waarde hebben, moeten zij óf in zee worden geworpen, — indien het schip zich niet in een haven noch in een kanaal bevindt — óf worden verbrand. De andere moeten in waterdichte zakken, doortrokken met sublimaat-oplossing, naar den oven gebracht worden.

De uitwerpselen der zieken moeten opgevangen worden in potten, waarin zich een ontsmettende oplossing bevindt.

Die potten worden geledigd in de gemakken, welke na iedere dergelijke storting zorgvuldig moeten worden ontsmet.

De ziekenzalen moeten mede zorgvuldig worden ontsmet.

De ontsmetting moet geschieden overeenkomstig art. 5 van bijlage IV der overeenkomst van Venetië.

Artikel 26.

Indien er zich een sterfgeval tijdens den overtocht voordoet, moet de kapitein daarvan melding maken achter den naam op de lijst, die door het bevoegd gezag in de haven van vertrek voor gezien is geteekend, en bovendien den naam van den overleden persoon, diens leeftijd, woonplaats, de vermoedelijke oorzaak van den dood

volgens het getuigschrift van den geneesheer en den datum van overlijden in het scheepsjournaal inschrijven.

Indien de dood aan een besmettelijke ziekte te wijten is, moet het lijk, na vooraf in een in sublimaat gedrenkt lijkkleed gewikkeld te zijn, in zee geworpen worden. (1)

Artikel 27.

De in de haven van vertrek uitgereikte pas mag niet tijdens de reis worden verwisseld.

Zij wordt gevisceerd door het sanitair gezag in elke haven van oponthoud. Dit teekent er op aan :

1°. het getal ontscheepte of nieuw ingescheepte reizigers ;

2°. het op zee voorgevallene, voor zoover het op de gezondheid of het leven der ingescheepte personen betrekking heeft ;

3°. den gezondheidstoestand van de haven van oponthoud.

Artikel 28.

In iedere haven, die hij aandoet, moet de kapitein de lijst ter voldoening aan art. 9 opgemaakt, door het bevoegd gezag voor gezien doen teekenen.

Voor het geval, dat een pelgrim tijdens de reis ontscheept is, moet de gezagvoerder de ontscheeping op die lijst achter den naam van den pelgrim vermelden.

Bij inscheeping moeten de ingescheepte personen op die lijst worden vermeld overeenkomstig art. 9 en vóór de nieuwe viseering.

(1) Conventie van Venetië, bijlage V, Titel II, 6o.

Artikel 29.

De kapitein moet zorgen dat alle voorbehoedmidde'en, die gedurende de reis genomen zijn, in het scheeps-journaal worden ingeschreven. Dat journaal wordt door hem aan het bevoegd gezag van de haven van aankomst vertoond. (1)

Artikel 30.

De kapitein is verplicht om alle sanitaire rechten te betalen die onder de prijs van het billet begrepen moeten zijn.

Titel IV. Strafbepalingen.

Artikel 31.

Ieder kapitein, van wien bewezen wordt dat hij zich ten opzichte der uitdeeling van water, levensmiddelen of brandstof niet naar de op zich genomen verplichtingen gedragen heeft, is strafbaar met eene boete van 10 Turksche ponden. Die boete wordt geheven ten voordeele van den pelgrim, die het slachtoffer van de tekortkoming geweest is, als hij kan aantoonen dat hij te vergeefs nakoming van de aangegane verbindtenis gevorderd heeft.

Artikel 32.

Iedere inbreuk op art. 8 is strafbaar met eene boete van 30 Turksche ponden.

(1) Conventie van Venetië, bijlage V, Titel II, 7o.

Artikel 33.

Ieder gezagvoerder, die eenig bedrog pleegt, of met zijn medeweten heeft laten plegen ten opzichte van de lijst der pelgrims of den gezondheidspas, bedoeld in artikel 9, zal gestraft worden met eene boete van 50 Turksche ponden.

Artikel 34.

Ieder scheepskapitein, die aankomt zonder gezondheidspas van de haven van vertrek of zonder visa van de havens van oponthoud, of die niet voorzien is van de reglementaire en volgens de artt. 9, 27 en 28 geregeld bijgehouden lijst, is voor elk dier gevallen strafbaar met eene boete van 12 Turksche ponden.

Artikel 35.

Ieder kapitein, van wien blijkt dat hij meer dan 100 pelgrims aan boord heeft of gehad heeft, zonder de tegenwoordigheid van een overeenkomstig de voorschriften van art. 11 aangesteld geneesheer, is strafbaar met eene boete van 300 Turksche ponden.

Artikel 36.

Ieder kapitein, van wien blijkt dat hij een getal pelgrims aan boord heeft of gehad heeft, grooter dan dat hetwelk hij krachtens de voorschriften van art. 9 gerechtigd is om in te schepen, is strafbaar met eene boete van 5 Turksche ponden voor elken pelgrim boven het geoorloofd getal.

Op den eersten post, waar een bevoegd gezag aanwezig is, worden de pelgrims, waarmede het voorgeschreven getal is overschreden, ontscheept. De kapitein is verplicht hun het noodige geld tot voortzetting hunner reis naar de plaats van bestemming te verschaffen.

Artikel 37.

Ieder gezagvoerder, van wien blijkt dat hij zonder hun toestemming of buiten geval van overmacht pelgrims heeft ontscheept op eene andere plaats dan die hunner bestemming, is strafbaar met eene boete van 20 Turksche ponden voor elken ten onrechte ontscheepten pelgrim.

Artikel 38.

Ieder inbreuk op de andere voorschriften van dit reglement is strafbaar met eene boete van 10 tot 100 Turksche ponden.

Artikel 39.

Iedere overtreding, gedurende den loop der reis geconstateerd, wordt zoowel op den gezondheidspas als op de lijst der pelgrims aangeteekend. Het bevoegd gezag maakt er proces-verbaal van op en stelt dit in handen van den daartoe bevoegden persoon.

Artikel 40.

In de Turksche havens wordt de overtreding geconstateerd en de boete opgelegd door het bevoegd gezag, overeenkomstig de bepalingen van Bijlage IV dezer Overeenkomst.

Artikel 41.

Alle ambtenaren, geroepen om tot de uitvoering van dit reglement mede te werken, zullen voor misgrepen, door hen bij de toepassing begaan, overeenkomstig de wet van hun land gestraft worden.

Artikel 42.

Dit reglement zal in de taal van den staat van het schip en in de voornaamste talen der door de in te schepen pelgrims bewoonde landen op een zichtbare en toegankelijke plaats aan boord van ieder vaartuig, dat pelgrims vervoert, worden aangeplakt.

BIJLAGE II.

SANITAIR TOEZICHT OP BEDEVAARTEN IN DE ROODE ZEE.

Sanitair stelsel, in het (gereorganiseerd) sanitair station te Camaran op de pelgrimsschepen toepasselijk.

De pelgrimsschepen, die uit het Zuiden komen en zich naar den Hedjaz begeven, moeten vooraf het sanitair station van Camaran aandoen en zullen aan de navolgende behandeling worden onderworpen.

De na geneeskundig onderzoek als onbesmet erkende schepen zullen tot het vrije verkeer worden toegelaten, nadat het volgende zal hebben plaats gehad :

De pelgrims zullen ontscheept worden; zij zullen een stortbad of een zeebad nemen, hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenoodigdheden en van hun bagage, hetwelk volgens de meening der sanitaire overheid verdacht kan zijn, zal ontsmet worden, een en ander, met inbegrip van de ontscheping en de inscheping, zal niet langer dan 48 uur duren.

Indien tijdens deze handeling geen geval van cholera, buikloop of cholera-achtige aandoening is waargenomen, zullen de pelgrims onmiddellijk weder worden ingescheept en zal het schip naar den Hedjaz vertrekken.

De verdachte schepen, d. w. z. die waarop zich gevallen van cholera voordeden op het oogenblik van vertrek, doch op welke sedert zeven dagen geen nieuw geval voorkwam, zullen op de volgende wijze behandeld worden: de pelgrims zullen ontscheept worden, zij zullen een stort- of zeebad nemen; hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenoodigdheden en van hun bagage, hetwelk volgens de meening van de geneeskundige autoriteit verdacht kan zijn, zullen ontsmet worden; een en ander, daaronder begrepen de ontscheping en de inscheping, zal niet langer dan 48 uur duren. Indien gedurende deze verrichtingen geen geval van cholera of cholera-achtige aandoening is geconstateerd, zullen de pelgrims onmiddellijk weder worden ingescheept en zal het schip naar Djeddah vertrekken, waar een tweede geneeskundig onderzoek aan boord zal plaats vinden. Indien de uitslag daarvan gunstig is en de geneesheeren van het schip schriftelijk onder eede verklaren dat zich gedurende den overtocht geen geval heeft voorgedaan, zullen de pelgrims onmiddellijk ontscheept worden.

Indien daarentegen cholera of choleraachtige aandoeningen gedurende de reis of op het oogenblik van aankomst zijn waargenomen, zal het schip naar Camaran worden teruggezonden, waar het aan de behandeling voor besmette schepen zal worden onderworpen.

De besmette schepen, d. w. z. schepen, aan boord waarvan zich gevallen van cholera of choleraachtige aandoeningen voordoen of in de laatste zeven dagen voorgegaan hebben, zullen de volgende behandeling ondergaan :

De personen, door cholera of choleraachtige aandoeningen aangetast, zullen ontscheept en in het hospitaal afgezonderd worden. De ontsmetting zal volledig geschieden. De overige passagiers zullen worden ontscheept en in zoo klein mogelijke groepen worden afgezonderd, zoodat, indien de cholera in een bepaalde groep mocht uitbreken, niet allen daarvan afhankelijk zijn.

Het vuile linen, de reisbenoodigdheden en kleederen van bemanning en passagiers zullen, evenals het schip, ontsmet worden.

Het plaatselijk sanitair gezag zal uitmaken of het uitladen der groote bagage en der koopmansgoederen noodig is, en of het geheele schip dan wel een gedeelte daarvan moet worden ontsmet.

De passagiers zullen 5 dagen in de inrichting te Camaran blijven ; wanneer de gevallen van cholera meerdere dagen oud zijn, zal de duur der afzondering verkort kunnen worden. Die duur zal kunnen verschillen naar gelang van het tijdstip waarop het laatste geval zich voordeed, en naar de beslissing van het sanitair gezag.

Het schip zal vervolgens naar Djeddah vertrekken, waar een streng geneeskundig onderzoek aan boord zal plaats

vinden. Indien de uitslag gunstig is, zullen de pelgrims ontscheept worden. Indien daarentegen cholera of cholera-achtige aandoeningen zich gedurende de reis of het oogenblik van aankomst aan boord hebben voorgedaan, zal het schip naar Camaran worden teruggezonden, waar het opnieuw de behandeling voor besmette schepen zal ondergaan.

Verbeteringen, aan te brengen aan het sanitair station te Camaran.

A. Volledige ontruiming van het eiland Camaran door de bewoners.

B. Middelen ter verzekering der veiligheid en ter vergemakkelijking van de scheepvaartbeweging in de baai van het eiland Camaran.

1°. Het aanbrengen van boeien en bakens in voldoende getale.

2°. Het bouwen van een havenhoofd of hoofdkade voor het ontschepen van passagiers en goederen.

3°. Het aanbrengen van verschillende stijgers om de pelgrims van elk kampement afzonderlijk in te schepen.

4°. Een voldoende getal sloepen met een stoomsleeptboot ter verzekering van den dienst van ontscheping en inscheping der pelgrims.

De ontscheping der pelgrims van de besmette schepen zal worden verricht met de zich aan boord bevindende middelen.

C. Het inrichten van het sanitair station, waaronder zal worden begrepen:

1°. Een spoorwegnet, hetwelk de aanlegplaats verbindt met de bestuurs- en ontsmettingsgebouwen en met

de gebouwen der verschillende takken van dienst en met de kampementen.

2°. Gebouwen voor het bestuur en het personeel van den gezondheidsdienst en van andere diensttakken.

3°. Inrichtingen voor het ontsmetten en het wasschen van niet gedragen kleedingstukken en andere zaken.

4°. Gebouwen, waarin de pelgrims stort- of zeebaden zullen moeten nemen tijdens de ontsmetting hunner kleederen.

5°. Volkomen afgezonderde ziekenhuizen, voor elk der beide sexen afzonderlijk :

a. voor de waarneming der verdachten ;

b. voor de lijders aan cholera ;

c. voor de zieken, die door andere besmettelijke ziekten zijn aangetast.

d. voor de gewone zieken.

6°. De kampementen zullen op afdoende wijze van elkander moeten zijn afgescheiden en de onderlinge afstand zal zoo groot mogelijk moeten zijn ; de voor de pelgrims bestemde verblijfplaatsen moeten volgens de strengste eischen der gezondheidsleer gebouwd worden en mogen niet méér dan 25 personen bevatten.

7°. Een kerkhof, goed gelegen en verwijderd van elke bewoonde plaats, zonder eenige aanraking te hebben met grondwater en gedraineerd tot 50 centimeter beneden den plattegrond der graven.

D. Geneeskundig materiaal met bijbehooren.

1°. Een voldoende aantal stoomovens, die aan alle

eischen van veiligheid, afdoende werking en snelheid voldoen.

2°. Sproeiers, ontsmettingskuipen en de noodige middelen voor chemische reiniging, gelijk zij door de sanitaire conventie van Venetië van 30 Januari 1892 zijn voorgeschreven.

3°. Distilleermachines, werktuigen om door hitte het water te steriliseeren, ijsmachines.

Voor het verstrekken van drinkwater: waterleidingen en gesloten vergaarbakken, volkomen dicht en niet gelidigd kunnende worden dan door middel van kranen of pompen.

4°. Een bacteriologisch laboratorium met het noodige personeel.

5°. Vervoerbare tonnen voor het opnemen van vooraf ontsmette uitwerpselen.

Verspreiding dier stoffen op een der van de kampementen meest verwijderde gedeelten van het eiland, met inachtneming van hetgeen uit een gezondheidsoogpunt voor de goede werking van die velden noodig is.

6°. Het vuile water moet uit de kampementen worden verwijderd zonder dat het kan stilstaan of voor voedingsdoeleinden worden gebruikt.

Het gebruikte water van de ziekenhuizen moet door kalkwater worden ontsmet volgens de voorschriften der Conventie van Venetië.

E. De sanitaire overheid zal in elk kampement zorgen voor het vestigen van magazijnen van levensmiddelen en brandstoffen.

Het tarief der door de bevoegde overheid vastgestelde prijzen wordt op verschillende plaatsen in het kampement aangeplakt en in de voornaamste talen van de landen der pelgrims.

Het toezicht op de hoedanigheid der levensmiddelen en op het voldoende van den aanvoer geschiedt dagelijks door den geneesheer van het kampement.

Water wordt kosteloos verstrekt.

Wat levensmiddelen en water betreft, zijn de regelen, voor Camaran onder E aangenomen, ook van toepassing op de kampementen van Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali.

Verbeteringen aan te brengen op de sani'aire stations van Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali benevens te Ijeddah en te Yambo.

1°. Het oprichten van twee ziekenhuizen voor cholera-lijdens, mannen en vrouwen, op Abou-Ali.

2°. Het oprichten op Vasta van een hospitaal voor gewone zieken.

3°. Het bouwen op Abou-Saad en Vasta van steenen huizen voor 500 personen, elk niet meer dan 25 personen kunnende opnemen.

4°. Drie ontsmettingsovens op Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali met waschplaatsen en bijbehooren.

5°. Het inrichten van stortbaden op Abou-Saad en Vasta.

6°. Op elk der eilanden Abou-Saad en Vasta distilleermachines die samen 15 ton water per dag kunnen leveren.

7°. Voor de kerkhoven, de uitwerpselen en het vuile water zal de behandeling geregeld worden volgens de voor Camaran aangenomen beginselen. Op ieder der eilanden zal een kerkhof worden aangelegd.

8°. Het inrichten van ovens en andere ontsmettingsmiddelen te Djeddah en Yambo voor de pelgrims die den Hedjaz verlaten.

Reorganisatie van het Sanitair station te Dje'e'-Tor.

Wat betreft de reorganisatie van het station te Djebe'-Tor, zoo laten de Hooge Contracteerende Partijen het onder bevestiging der aanbevelingen en wenschen, door de Conferentie van Venetië ten opzichte van dien post geformuleerd, aan den munitiem gezondheidsraad te Alexandrië over om die verbetering te verwezenlijken. Bovendien zijn zij van oordeel:

1°. Dat het noodig is om eveneens op dat station werktuigen te hebben tot het door middel van lichte steriliseeren van het water, dat ter plaatse gevonden wordt.

2°. Dat het van belang is alle levensmiddelen, die door de pelgrims van Djeddah en Yambo zijn medegebracht, indien er in den Hedjaz cholera is, als verdacht te ontsmetten of, als zij zich in bedorven toestand bevinden, geheel te vernietigen.

3°. Dat maatregelen moeten worden genomen om de pelgrims te beletten bij het vertrek van Djebel-Tor waterzakken mede te nemen. Deze moeten worden vervangen door aarden kruiken of metalen veldflesschen.

4°. Dat iedere afdeeling een geneesheer moet hebben.

5°. Dat te El-Tor een havenkapitein moet benoemd worden om de in- en ontschepingen te leiden en voor de inachtneming der reglementen door de gezagvoerders en de Samboukdji zorg te dragen.

Sanitaire behandeling, toe te passen op de pelgrimschepen die van het Noorden komen.

I. Heenreis.

Indien noch in de havens van vertrek noch in de omstreken cholera is waargenomen en zich gedurende den overtocht geen geval van cholera heeft voorgedaan, wordt het schip terstond tot het vrije verkeer toegelaten.

Indien in de haven van vertrek of omstreken cholera is waargenomen of een geval zich op reis heeft voorgedaan, zal het schip te Djebel-Tor onderworpen worden aan de behandeling, ingesteld voor de schepen die van het Zuiden komen en zich te Camaran ophouden.

II. Terugreis.

Indien er geen cholera is geconstateerd in den Hedjaz noch gedurende de geheele bedevaart, worden de schepen te Djebel-Tor onderworpen aan dezelfde behandeling, die te Camaran op onbesmette schepen wordt toegepast.

De pelgrims moeten ontscheept worden; zij moeten een stort- of zeebad nemen; hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenodigdheden en bagage, dat naar de meening van de sanitaire overheid verdacht kan zijn, zullen ontsmet worden; de duur van die verrichtingen, in- en ontscheping er onder begrepen, zal 48 uren niet te boven gaan.

Indien er cholera in den Hedjaz is of gedurende de bedevaart geweest is, zullen de schepen te Djebel-Tor onderworpen worden aan de behandeling, die te Camaran voor besmette schepen geldt.

De door cholera of choleraächtige aandoeningen aangestaste personen zullen ontscheept en in het ziekenhuis afgezonderd worden.

Er moet eene volledige ontsmetting plaats vinden.

De verdere passagiers zullen ontscheept en in zoo klein mogelijke groepen worden afgezonderd, zoodat, indien er cholera in een bijzondere groep mocht uitbreken, niet allen daarmede in gemeenschap zullen zijn.

Het vuile linnen, de reisbenoodigheden en kleederen van bemanning en passagiers zullen, evenals het schip, ontsmet worden.

De plaatselijke sanitaire overheid zal uitmaken of lossing der groote bagage en der koopwaren noodig is, en of het geheele schip dan wel slechts een gedeelte moet ontsmet worden.

Alle pelgrims zullen gedurende 7 dagen, te rekenen van den dag af waarop de ontsmettingshandelingen ten einde gebracht zijn, onder toezicht worden gehouden.

Indien zich in een afdeeling een geval van cholera heeft voorgedaan, begint voor die afdeeling de termijn van 7 dagen eerst te loopen van den dag af, waarop het laatste geval is geconstateerd.

Gezondheidsmaatregelen, toe te passen bij het vertrek der pelgrims uit de havens van den Hedjaz.

De maatregelen bij het vertrek uit Djeddah en Yambo toe te passen op de pelgrims, die naar het Zuiden gaan, zijn voor zoover betreft het geneeskundig onderzoek en

de ontsmetting, dezelfde als die, welke voorgeschreven zijn bij het vertrek uit de havens aan gene zijde der straat van Bab-el-Mandeb, nl.:

1°. Verplicht geneeskundig onderzoek afzonderlijk van ieder persoon die overtocht aan boord van een schip heeft genomen, welk onderzoek moet geschieden bij dag en aan land, op het oogenblik der inscheping, gedurende den noodigen tijd, door officieel aangewezen geneesheeren.

2°. Verplichte en strenge ontsmetting aan land, onder toezicht van een officieel aangewezen geneesheer, van elk besmet of verdacht voorwerp volgens art. 5 van het 1ste reglement vervat in bijlage IV der Sanitaire Overeenkomst van Venetië.

Voor de pelgrims, die zich inschepen op naar het Noorden bestemde vaartuigen, zal de ontsmetting plaats vinden te Djebel-Tor, behalve wanneer er in den Hedjaz cholera heerscht; in dat geval zullen ook op die schepen de boven omschreven maatregelen te Djeddah en Yambo toegepast worden.

BIJLAGE III.

I. *Sanitaire behandeling toepasselijk op helgeen in de Perzische golf uit zee aankomt.*

Als besmet wordt beschouwd elk schip, dat cholera aan boord heeft of waarop zich in de laatste 7 dagen nieuwe gevallen van cholera hebben voorgedaan.

Als verdacht wordt beschouwd elk schip, aan boord waarvan zich op het oogenblik van vertrek of gedurende de reis gevallen van cholera hebben voorgedaan, doch sedert 7 dagen geen nieuw geval.

Als onbesmet wordt beschouwd elk schip, dat, zelfs uit een besmette haven komende, noch vóór het vertrek, noch gedurende den overtocht, noch op het oogenblik van aankomst sterfgevallen of gevallen van cholera aan boord heeft gehad.

Besmette schepen worden aan de volgende behandeling onderworpen :

1°. De zieken worden onmiddellijk ontscheept en afgezonderd.

2°. De andere personen moeten zoo mogelijk eveneens worden ontscheept en aan een waarneming worden onderworpen, waarvan de duur zal verschillen naar gelang van den sanitairèn toestand van het schip en den datum van het laatste geval, zonder dat die waarneming vijf dagen te boven zal mogen gaan.

3°. Het vuile linnen, de lijfsbenoodigdheden en goederen van bemanning en passagiers zullen, wanneer zij volgens het sanitair gezag van de haven als besmet beschouwd moeten worden, ontsmet worden, evenals het schip of slechts het besmette gedeelte van het schip.

De verdachte schepen zijn aan de volgende maatregelen onderworpen :

1°. Geneeskundig onderzoek.

2°. Ontsmetting : het vuile linnen, de lijfsbenoodigdheden en goederen van de bemanning en der passagiers,

die volgens het plaatselijk sanitair gezag als besmet moeten beschouwd worden, zullen worden ontsmet.

3°. Loozing van het ruimwater na ontsmetting, en vervanging van het aan boord in voorraad zijnde drinkwater door goed drinkwater.

Het verdient aanbeveling om de bemanning en de passagiers te onderwerpen aan een waarneming van 5 dagen, te rekenen van den dag af waarop het schip de haven van vertrek heeft verlaten.

Evenzeer is het aanbevelenswaardig het aan land gaan der bemanning behalve om redenen van dienst te beletten.

De *onbesmette* schepen zullen onmiddellijk tot het vrije verkeer worden toegelaten, onverschillig hoe hun pas luidt.

De eenige behandeling, die de overheid van de haven van aankomst ten hunnen opzichte kan voorschrijven, bestaat in de maatregelen, toepasselijk op verachte schepen (geneeskundig onderzoek, ontsmetting, loozing van het ruimwater en vervanging van het aan boord in voorraad zijnde door goed drinkwater).

Het verdient aanbeveling om passagiers en bemanning gedurende 5 dagen onder toezicht te houden van den dag af dat het schip uit de besmette haven is vertrokken.

Eveneens is het aanbevelenswaardig om het aan land gaan der bemanning anders dan om redenen van dienst te beletten.

Het bevoegd gezag in de haven van aankomst zal steeds een certificaat kunnen eischen, ten bewijze dat er in de haven van vertrek geen cholera aan boord van het schip was.

Het bevoegd gezag van de haven zal bij de toepassing van deze maatregelen rekening houden met de aanwezigheid van een geneesheer en een ontsmettingsinrich-

ting (oven) aan boord van de schepen der drie bovengenoemde categoriën.

Bijzondere maatregelen kunnen worden voorgeschreven ter opzichte van overladen schepen, bepaaldelijk van pelgrims- of andere schepen, die in slechte hygiënische omstandigheden verkeerren.

De koopmansgoederen, die over zee worden aangebracht, kunnen, wat aangaat ontsmetting, verbod van in- en doorvoer en quarantaine, op geene andere wijze behandeld worden dan die, welke over land zijn vervoerd. (Zie Bijlage der Conventie van Dresden, Titel IV.)

Indien een schip zich niet wenschte te onderwerpen aan de door de havenoverheid voorgeschreven verplichtingen, mag het weder zee kiezen.

Het zal verlof kunnen bekomen om zijn koopmansgoederen aan land te brengen, nadat de noodige voorzorgsmaatregelen genomen zullen zijn, te weten :

- 1°. Afzondering van schip, bemanning en reizigers ;
- 2°. Loozing van het ruimwater na ontsmetting ;
- 3°. Vervanging van het aan boord in voorraad zijnde water door goed drinkwater.

Het zal eveneens verlof kunnen bekomen om de reizigers, die daartoe het verzoek mochten doen, te ontschepen, op voorwaarde dat deze zich onderwerpen aan de door de plaatselijke overheid voorgeschreven maatregelen.

II. *Op te richten sanitaire posten.*

1. Te Fao of in de nabijheid van dit punt : een groot ziekenhuis op het vaste land met een volledigen

gezondheidsdienst, die tevens het bestuur heeft over de na te noemen sanitaire posten in de Perzische golf.

2. Een klein ziekenhuis op een der twee bij Bassorah gelegen Turksche eilandjes Sélahiyé of Yilaniyé om toezicht te houden op de personen, die aan het onderzoek te Fao mochten ontsnapt zijn.

3. Handhaving van den sanitairen post, die thans te Bassorah bestaat.

4. Oprichting van een sanitairen post in de baai van Koweit.

5. Sanitaire post te Menama, de hoofdstad der Bahrein-eilanden.

6. Sanitaire post te Bender-Abbas.

7. Sanitaire post te Bender-Bouchir.

8. Sanitaire post te Mohammerah.

9. Sanitaire post in de haven van Gwadar (Belouchistan).

10. Sanitaire post in de haven van Mascate (op de kust van Oman).

BIJLAGE IV.

TOEZICHT EN UITVOERING.

1. Het toepassen van en toezicht houden op de door deze overeenkomst vastgestelde maatregelen betreffende de bedevaarten is binnen de grenzen der bevoegdheid

van den oppersten Gezondheidsraad te Constantinopel opgedragen aan een Commissie uit dien Raad. Die commissie is samengesteld uit drie der vertegenwoordigers van Turkije in dien Raad en de vertegenwoordigers der mogendheden, die tot de sanitaire conventies van Venetië, Dresden en Parijs zijn toegetreden of zullen toetreden. Met het voorzitterschap dier commissie is een der Turksche leden belast. Bij staking van stemmen beslist de voorzitter.

2. Ter verzekering der noodzakelijke voorwaarden voor de goede werking der verschillende in deze overeenkomst genoemde sanitaire inrichtingen, zal een corps worden ingesteld van gediplomeerde en bekwaame geneesheeren, van goed geëfende ontsmetters en werktuigkundigen en van sanitaire suppoosten, gekozen uit personen die als officier of onderofficier in militairen dienst geweest zijn.

3. Wat de, uit het, door deze Conventie vastgestelde systeem voortspruitende kosten betreft, zoo bestaat er reden om het tegenwoordig stelsel van verdeling der kosten tusschen de Turksche regeering en den oppersten Gezondheidsraad te Constantinopel, welk stelsel is aangenomen ingevolge overeenkomst tusschen de Turksche regeering en de in dien Raad vertegenwoordigde Mogendheden, te handhaven.

4. De sanitaire overheid van de Turksche haven van oponthoud of aankomst, die een overtreding constateert, maakt daarvan proces-verbaal op, waarop de kapitein zijn aanmerkingen kan stellen.

Een gewaarmerkt afschrift van dat proces-verbaal wordt in de haven van oponthoud of aankomst ter hand

gesteld aan de consulaire overheid van het land, welks vlag het schip voert. Deze neemt het bedrag van de boete in bewaring. Bij ontstentenis van een consul doet dit de sanitaire overheid.

De boete vervalt eerst definitief aan den oppersten Gezondheidsraad te Constantinopel als de in het volgende artikel bedoelde consulaire commissie haar geldig zal hebben verklaard.

Een tweede gewaarmerkt afschrift van het proces-verbaal zal door de sanitaire overheid, d.e. de overtreding heeft geconstateerd, moeten gezonden worden aan den voorzitter van den Gezondheidsraad te Constantinopel die dat stuk aan de consulaire commissie zal mededeelen.

De sanitaire of consulaire overheid zal van de overtreding en de inbewaargeving der boete op den pas aantekening doen.

5. Te Constantinopel wordt eene consulaire commissie ingesteld om uitspraak te doen over tegenstrijdige verklaringen van den agent van den gezondheidsdienst en van den beschuldigten gezagvoerder.

Zij zal telken jare door het consulaire corps worden benoemd.

De administratie van den gezondheidsdienst kan vertegenwoordigd worden door een agent, die de taak van openbaar ministerie waarneemt.

De consul van den betrokken staat zal steeds worden opgeroepen. Hij heeft het recht om mede te stemmen.

6. De opbrengst der sanitaire rechten en boeten kan in geen geval voor andere doeleinden worden gebruikt

dan voor die welke tot den werkring der sanitaire Raden behooren.

VERKLARING.

Daar de Regeeringen, welke de internationale sanitaire Overeenkomst, den derden April 1894 te Parijs gesloten, hebben ondertekend, het nuttig hebben geacht vóór de uitwisseling der akten van bekrachtiging zekere wijzigingen in de diplomatieke akte dier Overeenkomst aan te brengen, zijn de ondergeteekenden, te dien einde behoorlijk gevolmachtigd, omtrent de volgende bepalingen overeengekomen :

I. Alinea 5 van afdeeling A der eerste bijlage van de Overeenkomst zal aldus luiden :

5. „Indien de plaatselijke omstandigheden het veroorloven, zijn de pelgrims verplicht aan te toonen dat zij de strikt noodige middelen bezitten voor het volbrengen der pelgrimsreis heen en terug en voor het verblijf op de Heilige Plaatsen.”

II. Artikel 13 van het in afdeeling B derzelfde eerste bijlage vervatte reglement zal door het volgende artikel vervangen worden :

„Art. 13. Het schip moet de pelgrims in het tusschen-dek kunnen bergen.

„Op het schip moet voor ieder persoon (de bemanning niet inbegrepen), van welken leeftijd ook, een opper-

vlakke beschikbaar zijn van ten minste 150 vierkante decimeter met een tusschendekshoogte van ten minste 1,80 meter.

„De schepen, die de kustvaart uitoefenen, moeten voor iederen pelgrim eene ruimte beschikbaar hebben van ten minste twee meter breedte langs de boorden van t. et schip.”

III. De onderteevend hebbende Regeeringen stemmen er in toe dat de akten van bekrachtiging van Hare Britsche Majesteit, bijlage III der Overeenkomst niet inhouden. Derhalve zullen de bepalingen dier bijlage niet toegepast worden op de oorlogs- of koopvaardij-schepen van Groot-Britannië en Ierland en van Engelsch-Indië.

IV. Deze Verklaring, welke een bijlage zal uitmaken van de internationale Sanitaire Overeenkomst van Parijs van 3 April 1894, zal in de akten van bekrachtiging der Hooge Contracteerende Partijen begrepen worden en wordt in de plaats gesteld van de reserves, opgenomen in het proces-verbaal van onderteekening der Overeenkomst gedagteekend 3 April 1894.

Ter oorkonde waarvan de onderteekenaars, behoorlijk hiertoe gevolmachtigd, deze Verklaring hebben opgemaakt en van hun zegel voorzien.

Gedaan in dertien exemplaren te Parijs den 30sten October 1897.

Voor Nederland,
(L. S.) A. DE STUERS.

Voor Duitschland,
(L. S.) MÜNSTER.

*Voor Oostenrijk-Hongarije,
de Ambassadeur van Oostenrijk-Hongarije,*

(L. S.) A. WOLKENSTEIN.

Voor België,

(L. S.) B^{OP}. D'ANETHAN.

Voor Denemarken,

(L. S.) J. HEGERMANN LINDECRONE.

Voor Spanje,

(L. S.) Hertog DE MANDAS.

Voor de Fransche Republiek,

(L. S.) HANOÏTAUX.

Voor Groot-Britannie,

(L. S.) MARTIN GOSSELIN.

Voor Griekenland,

(L. S.) C. A. CRIËSIS.

Voor Italië,

(L. S.) G. TORNIELLI.

Voor Perzië,

(L. S.) NAZABE AGA.

Voor Portugal,

(L. S.) ANTONIO MARIA BARTTEOLOMEA
FEREIRA.

Voor Rusland,

(L. S.) MOHRENHEIM.

Behoort bij de resolutie van 17 Maart 1900 La. B.
No. 2067 (G. B. No. 14).

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

1870

...

...

...

...

...

...

...

...

K O L O N I E S U R I N A M E.

B E S L U I T van 25 April 1900,
tot wijziging van het Besluit van 17 September 1896 tot regeling der examens voor het verkrijgen van de bevoegdheid tot het uitoefenen van eenigen tak der geneeskunst en van de artsnijbereidkunst voorgeschreven.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME.

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 16 der verordening van 8 Mei 1896 (G. B. No. 24), *regelende de vocruaarde tot het verkrijgen der bevoegdheid van genees-, heel- en vertoekundige tandheelkundige, apotheker, leerling- apotheker en vroedvrouw in de kolonie Suriname*, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Aan art. 5 van het Besluit van 17 September 1896 (G. B. No. 35) *tot regeling der examens voor het verkrijgen van de bevoegdheid tot het uitoefenen van eenigen tak der geneeskunst en van de artsnijbereidkunst voorgeschreven*, wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„Afwijzing kan geschieden voor een deel van het „examen ten aanzien van iederen candid; at echter slechts „éénmaal. De afwijzing wordt geacht voor het geheele

1900.

No. 15.

„examen te zijn geschied indien de candidaat niet binnen
 „een jaar na de gedeeltelijke afwijzing met gunstig gevolg
 „een herexamen aflegt in de daartoe door de Commissie
 „aangewezen vakken.”

Art. 2.

Art. 7 van dat Besluit wordt gelezen als volgt:

„De examens bedoeld in de artt. 6, 7, 8, 9 en 10 der
 „voormelde verordening worden in twee deelen gesplitst:
 „theoretisch en practisch.

„Wanneer de candidaat slaagt bij het eerste gedeelte,
 „bepaalt de Commissie onmiddellijk den tijd voor het
 „tweede gedeelte, met tusschenruimte van niet minder
 „dan 24 uren en niet meer dan één jaar.

„Indien bijzondere omstandigheden ter beoordeeling
 „der commissie, het wenschelijk maken, kan van de
 „in het voorgaande lid bepaalde termijnen worden
 „afgeweken.”

Art. 3.

Dit Besluit treedt in werking met den dag zijner
 afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 25sten April 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

Uitgegeven den 26sten April 1900

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

1900.

No. 16.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

VERORDENING van 21 Maart 1900,
tot regeling van de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor leden van de Koloniale Staten.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat ingevolge het 2de lid van art 77 van het Reglement op het beleid der Regeering vergoeding van reis- en verblijfkosten bij koloniale verordening aan de leden van de Koloniale Staten kan worden toegekend, en het wenschelijk is eene desbetreffende regeling te treffen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De leden van de Koloniale Staten, die buiten *Paramaribo* wonen, genieten voor hunne reizen als zoodanig van hunne woonplaats naar *Paramaribo* en terug vergoeding van verblijfkosten ten bedrage van tien gulden per etmaal.

Wanneer de afwezigheid van de woonplaats twaalf uren of korter duurt, kan het halve, wanneer zij langer

1900.

No. 16.

dan twaalf uren duurt, het geheele in het vorige lid bepaalde bedrag in rekening worden gebracht.

Art. 2.

Voor de reizen van leden van de Koloniale Staten, als bedoeld in art. 1, wordt kosteloos passage verleend in de eerste klasse aan boord van de stoomschepen, die den rivierdienst verrichten, of in andere door den Gouverneur aan te wijzen publieke vervoermiddelen

Wordt van particuliere reisgelegenheid gebruik gemaakt, dan worden de werkelijke uitgaven vergoed.

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking op den dag van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 21sten Maart 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

Uitgegeven den 7^{den} Juni 1900

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

VERORDENING van 8 Maart 1900,
houdende regelen tot verzekering van de gemeenschappelijke belangen van de belanghebbenden bij de aan de Orelanakreek gelegen gronden.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is regelen vast te stellen betreffende de behartiging der gemeenschappelijke belangen van de belanghebbenden bij de gronden langs de *Orelanakreek*, en de daaruit voor hen voortspruitende verplichtingen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,
vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Wanneer door belanghebbenden bij de gronden langs de *Orelanakreek* maatregelen of werken worden noodig geacht in hun algemeen belang bij die gronden, zal daaraan overeenkomstig de bepalingen dezer verordening uitvoering kunnen worden gegeven.

Art. 2.

Van belanghebbenden en van den maatstaf van aanslag van hunne gronden in de eventueele lasten, welke het gevolg zijn van de uitvoering van maatregelen of werken, als bedoeld in art. 1, zal jaarlijks vóór 15 Januari door den Districts-Commissaris van *Beneden-Commewijne* eene lijst worden opgemaakt, na voorlichting door eene onder zijn voorzitterschap staande commissie van vier leden uit belanghebbenden, voor de eerste keer door den Gouverneur aan te wijzen en daarna door belanghebbenden zelve te kiezen, op de wijze door den Gouverneur te bepalen. Blijven belanghebbenden in gebreke de bedoelde aanwijzing te doen, dan geschiedt deze door den Gouverneur op voorstel van den Districts-Commissaris.

De in het eerste lid bedoelde lijst zal gedurende ten minste zes weken ten kantore van den Districts-Commissaris ter kennisneming liggen voor belanghebbenden, aan wie daarbij gelegenheid zal worden gegeven hunne bezwaren in te brengen, waarna de lijst door den Districts-Commissaris, onder mededeeling van de ingebrachte bezwaren, ter vaststelling aan den Gouverneur wordt aangeboden.

Voor zoover gedurende een loop van een dienstjaar wijzigingen plaats hebben, zal de lijst dienovereenkomstig op voorstel van den Districts-Commissaris voornoemd, die de direct belanghebbenden en de bovenbedoelde Commissie hoort, door den Gouverneur worden gewijzigd.

Art. 3.

Een maatregel of werk wordt beschouwd als te zijn

in het gemeenschappelijk belang der belanghebbenden, wanneer op eene daartoe bijeen geroepen vergadering, of ten gevolge van een op andere wijze ingesteld onderzoek naar de meening van belanghebbenden, blijkt, dat $\frac{4}{5}$ van hen, die hunne meening ter zake hebben te kennen gegeven, zich verklaren voor de uitvoering.

De regelingen noodig voor de toepassing van dit artikel, worden door den Gouverneur vastgesteld.

Art. 4.

Vóór 1 Maart van elk dienstjaar wordt door de in art. 2 bedoelde Commissie aan den Gouverneur verslag gedaan van de in het afgelopen jaar verrichte werkzaamheden en een voorstel ter goedkeuring aangeboden omtrent door de belanghebbenden voor het ingetreden dienstjaar noodig geachte maatregelen of werken en de daaraan verbonden kosten.

Art. 5.

De maatregelen en werken, door de in art. 3 aangegeven meerderheid van belanghebbenden noodig geacht, worden, na goedkeuring door den Gouverneur, of voor zoover zij zijn goedgekeurd, uitgevoerd door het Gouvernement of door belanghebbenden, geheel of gedeeltelijk, naar gelang door den Gouverneur zal zijn bepaald.

Bij uitvoering door het Gouvernement worden de kosten over belanghebbenden omgeslagen naar den in art. 2 bedoelden maatstaf van aanslag. De Gouverneur stelt op voorstel van den Districts-Commissaris vast het door ieder verschuldigd bedrag en den termijn van betaling.

In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, kan door het Gouvernement worden gedeeld

in de kosten van de door het Gouvernement uit te voeren werken of hulp worden verleend bij de door belanghebbenden uit te voeren werken.

Wanneer door den Gouverneur wordt beslist dat, of in hoever, de uitvoering door belanghebbenden zelven zal geschieden, zal door de in art. 2 bedoelde Commissie binnen ééne maand na de beslissing van den Gouverneur, aan de goedkeuring van dezen worden onderworpen een plan voor de uitvoering en de met inachtneming van den maatstaf van aanslag bedoeld in art. 2, aan belanghebbenden op te leggen lasten.

Art. 6.

De in de vorige artikelen bedoelde Commissie ontwerpt haar huishoudelijk reglement en onderwerpt dit aan de goedkeuring van den Gouverneur.

Tot den werkring der Commissie worden gerekend te behooren alle onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden bij 'e gronden langs de *Orelanakreek*.

Art 7.

Belanghebbenden zijn verplicht om, nadat de goedkeuring van den Gouverneur op de regeling en verdeling van lasten, bedoeld in art. 4 zal zijn verkregen en hun daarvan mededeeling zal zijn gedaan, binnen een door den Gouverneur voor den aanvang der werkzaamheden te stellen termijn, deze naar behooren te verrichten of te doen verrichten naar de aanwijzingen en voorschriften der Commissie, welke bevoegd is, om, bij eventueele

tekortkomingen hierin en onverminderd het bepaalde bij artikel 10, het werk voor rekening van belanghebbenden te doen uitvoeren, zullende aan dezen daarvan schriftelijk mededeeling worden gedaan onder opgave van den termijn, binnen welken het verschuldigde bedrag zal moeten zijn betaald.

Art. 8.

Wanneer de Commissie niet binnen de daarvoor gestelde termijnen de bij deze verordening voorgeschreven voorstellen doet of bij de uitvoering van maatregelen en werken, aanwijzingen doet of beslissingen neemt, of in het algemeen optreedt op eene wijze, waarmede de Districts-Commissaris zich niet kan vereenigen, dient deze zelfstandig de bedoelde voorstellen in, of brengt zijne bezwaren ter kennis van den Gouverneur, die alsdan ten aanzien van die bezwaren, na de Commissie te hebben gehoord, beslist.

Art. 9.

Op de invordering der bedragen bedoeld in art. 5, 2e lid en aan het slot van art. 7 is toepasselijk het Koninklijk Besluit van 3 April 1869 (G. B. No. 24).

Als ontvanger dezer bedragen wordt aangewezen de Districts-Commissaris van *Beneden-Commewijne*.

Art. 10.

Het niet binnen den daarvoor gestelden tijd betalen van het bedrag bedoeld in art. 5, 2e lid en aan het slot van art. 7, en het niet binnen den daarvoor gestelden

1900

No. 17.

termijn uitvoeren of doen uitvoeren van de werken, waarvan de uitvoering geheel of gedeeltelijk door belanghebbenden zelve moet geschieden, wordt gestraft met geldboete van één tot vijf en twintig gulden.

Art. 11.

Overtreding van deze verordening wordt vervolgd en berecht overeenkomstig de voorschriften der Herziene Strafverordening van 1874.

Art. 12.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, den 8sten Maart 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHUCH.

Uitgegeven den 26sten Juni 1900.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

VERORDENING van 12 April 1900,
*tot wijziging van de verordening van 8 Maart 1900
houdende regelen tot verzekering van de gemeen-
schappelijke belangen van de belanghebbenden bij de
aan de Orelanakreek gelegen gronden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende : dat het noodig is
wijziging te brengen in de verordening van 8 Maart 1900,
*houdende regelen tot verzekering van de gemeenschap-
pelijke belangen van de belanghebbenden bij de aan de
Orelanakreek gelegen gronden ;*

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen
goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening :

Art. 1.

In art. 7 van de verordening van 8 Maart 1900,
*houdende regelen tot verzekering van de gemeenschap-
pelijke belangen van de belanghebbenden bij de aan de
Orelanakreek gelegen gronden worden in plaats van de*

1900.

No. 18.

woorden „bedoeld in art. 4,“ gelezen de woorden „bedoeld in art. 5.“

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met die, in art 1 genoemd.

Gegeven te Paramaribo, den 12^{den} April 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHUCH.

Uitgegeven, den 26sten Juni 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

VERORDENING van 30 Juni 1900,
*houdende bijzondere voorschriften betreffende de
tegen met pest besmette vreemde landen of plaatsen
te nemen maatregelen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodzakelijk is bijzondere voorschriften vast te stellen betreffende de tegen met pest besmette vreemde landen of plaatsen te nemen maatregelen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Wanneer de Gouverneur bericht ontvangt dat eenig land of eene tot dat land behoorende plaats door pest is besmet, maakt hij onmiddellijk de maatregelen bekend, door hem noodig geacht ten aanzien van schepen, personen en goederen uit dat land of uit die plaats afkomstig.

Art. 2.

De Gouverneur deelt deze bekendmaking aanstonds mede aan den Consul van het land als bedoeld in art. 1 en aan de Consuls van andere landen te *Paramaribo*.

Indien in de kolonie geen Consul gevestigd is van enig land, betrokken bij de Internationale Sanitaire Conventie, in 1897 te *Venetië* gesloten, goedgekeurd bij de Wet van 14 Juli 1898 (Staatsblad No. 475), dan neemt de Gouverneur de noodige maatregelen voor het doen dier mededeeling aan de betrokken Regeering.

Gelijke mededeelingen zullen door den Gouverneur worden gedaan omtrent intrekking of wijziging van bedoelde maatregelen.

Art. 3.

Als besmet wordt beschouwd het land of de plaats waar, blijkens mededeeling der betrokken Regeering, een geval van pest is voorgekomen.

Als niet meer besmet wordt beschouwd het land of de plaats waar de pest heeft geheerscht, doch waar, volgens mededeeling der betrokken Regeering, geen geval van overlijden aan pest noch nieuw geval van pest is voorgekomen gedurende tien dagen na de geneziging of den dood van den laatsten pestlijder, mits de noodige maatregelen ter ontsmetting zijn genomen.

Art. 4.

De door den Gouverneur voor te schrijven maatregelen zullen slechts gelden ten aanzien van de vaartuigen, personen en goederen afkomstig uit de besmette plaats, en dus niet van toepassing zijn ten aanzien van de

vaartuigen, personen en goederen, afkomstig uit het overige deel van het land, waartoe de besmette plaats behoort, wanneer blijkt dat de Regeering van het betrokken land de noodige maatregelen heeft genomen tegen den uitvoer van aan besmetting onderhevige voorwerpen, uit de besmette plaats afkomstig.

Geene maatregelen zullen worden genomen tegen vaartuigen, personen of goederen, die eene besmette plaats hebben verlaten ten minste twaalf dagen vóór dat zich aldaar het eerste geval van pest voordeed.

Art. 5.

Een vaartuig wordt als *besmet* beschouwd wanneer de pest aan boord heerscht, of wanneer zich gedurende de laatste twaalf dagen een of meer gevallen van pest aan boord hebben voorgedaan.

Een vaartuig wordt als *verdacht* beschouwd wanneer tijdens het vertrek of gedurende den overtocht gevallen van pest aan boord zijn voorgekomen, doch geen nieuw geval gedurende de laatste twaalf dagen.

Een vaartuig wordt als *gezond* beschouwd, ook al komt het uit een besmette haven, wanneer de reis vandaar naar de kolonie ten minste twaalf dagen heeft geduurd en er noch sterfgeval, noch ziektegeval van pest aan boord heeft plaats gevonden vóór het vertrek, gedurende den overtocht of bij aankomst. Heeft de reis minder dan twaalf dagen geduurd, dan wordt het vaartuig als *verdacht* beschouwd.

De scheepsgeneesheer of, bij ontstentenis van een geneesheer, de gezagvoerder is verplicht, desgevorderd, eene verklaring af te geven onder aanbod van eede,

dat geen sterfgevallen of ziektegevallen van pest aan boord hebben plaats gevonden vóór het vertrek, gedurende den overtocht of bij aankomst, of wel dat geen nieuw geval van pest aan boord in de laatste twaalf dagen is voorgekomen.

Art. 6.

Besmette vaartuigen worden onderworpen aan de volgende maatregelen :

Het vaartuig begeeft zich naar de quarantaine-plaats, alwaar de zieken dadelijk worden ontscheept en afgezonderd.

De andere personen worden, zoo mogelijk, eveneens ontscheept en onderworpen aan eene observatie-quarantaine van ten hoogste tien dagen. Indien zich gedurende dien tijd onder hen een geval van pest voordoet, wordt die termijn verlengd tot tien dagen na de genezing of den dood van den laatsten pestlijder.

Vuil linnengoed, gedragen kleederen en andere voorwerpen, die, naar het oordeel van den quarantaine-geneesheer, als besmet zijn te beschouwen, worden ontsmet.

Het ruimwater wordt na ontsmetting verwijderd op door den quarantaine-geneesheer aan te geven wijze en het drinkwater door versch drinkwater vervangen.

Alle gedeelten van het vaartuig, die door pestlijders zijn betrokken geweest, worden ontsmet. Verdere ontsmetting kan door den quarantaine-geneesheer worden bevoelen.

Art. 7.

Verdachte vaartuigen worden onderworpen aan de volgende maatregelen :

Het vaartuig begeeft zich naar de quarantaine-plaats, alwaar het door den quarantaine-geneesheer wordt bezocht.

Vuil linnengoed, gedragen kleederen en andere voorwerpen, die, naar het oordeel van den quarantaine-geneesheer, als besmet zijn te beschouwen, worden ontsmet.

Het ruimwater wordt, na ontsmetting verwijderd en het drinkwater door versch drinkwater vervangen.

Alle gedeelten van het vaartuig, die door pestlijders zijn betrokken geweest, worden ontsmet. Verdere ontsmetting kan door den quarantaine-geneesheer worden bevolen.

Art. 8.

Ten aanzien van de gezonde vaartuigen *kunnen* door den quarantaine-geneesheer dezelfde maatregelen worden bevolen, als bij art. 7 voor verdachte vaartuigen voorgeschreven, behoudens wat betreft de ontsmetting van het vaartuig.

Art. 9.

De Gouverneur is bevoegd om bijzondere maatregelen voor te schrijven ten aanzien van vaartuigen die immigranten aan boord hebben.

Art. 10.

Uit landen of plaatsen, die als met pest besmet worden beschouwd, mogen niet worden ingevoerd :

1°. gedragen lijffinnen en kleederen en gebruikt beddegoed.

1900.

No. 19.

Wanneer die voorwerpen worden aangebracht als bagage of ten gevolge van verandering van woonplaats, mogen ze worden ingevoerd na te zijn ontsmet.

2°. lompen en vodden, ook al zijn ze in balen geperst, als koopmansgoed vervoerd.

3°. gebruikte zakken, tapijten en kleeden en gebruikte borduurwerken.

4°. ongelooide huiden.

5°. onbewerkte zijde en wol.

6°. versche afval van dieren, waaronder klauwen, hoeven en haar.

7°. menschenhaar.

Art. 11.

Het verbod van invoer in het vorige artikel voorkomende is niet toepasselijk :

1°. op goederen, voor doorvoer bestemd, die derwijze verpakt zijn dat zij op reis niet kunnen zijn aangeraakt.

2°. op goederen die derwijze zijn vervoerd, dat, hoewel door een besmet land of plaats gevoerd, zij niet met besmette goederen in aanraking kunnen zijn geweest.

3°. op goederen, waarvan wordt aangetoond dat zij zijn verzonden tenminste vijf dagen vóór het eerste geval van pest in de afschepingsplaats.

Art. 12.

Brieven, briefkaarten, gedrukte stukken van allerlei aard, akten en geschreven bescheiden zijn aan geenerlei beperkende bepaling of ontsmetting onderworpen.

Art. 13.

Bij verschil van opvatting omtrent de toepassing van vorenstaande bepalingen beslist de Gouverneur.

Art. 14.

Overtreding van eene der bepalingen van art. 10 of wel weigering om eene verklaring af te geven als bedoeld in het laatste lid van art. 5 wordt gestraft met gevangenisstraf van veertien dagen tot zes maanden en met eene geldboete van vijf en twintig tot drie honderd gulden, te zamen of afzonderlijk.

Art. 15.

De overtredingen van deze verordening worden berecht naar de voorschriften der Herzienne Strafverordening van 1874.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Juni 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven, den 1sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1891

...

...

...

...

...

...

...

...

1900.

No. 20.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

V A N   D E

K O L O N I E   S U R I N A M E.

VERORDENING van 16 Juli 1900,
*waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale
huishoudelijke begroeting voor het dienstjaar 1901.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der Regeering in deze kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven, worden aangewezen op de Koloniale huishoudelijke begroeting, en dat volgens art. 110 van hetzelfde reglement, die begroeting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

ARTIKEL I.

De koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1901 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, voorloopig vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Gouvernements-Secretarie, Koloniale Staten en algemeene dienst.**Gouvernements-secre-
tarie en algemeene dienst.**

Art. 1. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en bedienden en toelagen aan de ambtenaren van den burgerlijken stand belast met het voltrekken van huwelijken . . . . . f 31647,50

Art. 2. Meubilair, bureelbehoefden, bindloon, abonnement op couranten en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen van gouvernements - commissiën, reis- en teerkosten van den ijker en onderhoud van gereedschappen voor het ijkwezen, alsmede boek- en drukwerken, frankeergelden, advertentiekosten, telegrammen, schrijffloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst 45500,00

1900.

No. 20.

Art. 3. Traktement of verloftraktement en toelage voor de bewaking en het schoonmaken van het gebouw voor de Koloniale Staten en van de daarin en op het erf gevestigde bureelen . . . . . f 625,00

Koloniale Staten.

Art. 4. Traktementen of verloftraktementen van den griffier, den commies ter griffie, den surnumerair, alsmede den huisbewaarder en bode 7000,00

Art. 5. Bureel-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, drukwerken en aankoop van boeken 4400,00

Districts-bestuur.

Art. 6. Traktementen of verloftraktementen en fouragegeld van de districts-commissarissen, secretarissen en klerken, en abonnement voor bureelkosten van commissarissen en burgerkapiteins, alsmede toelage voor huisvesting, benevens meubilair aan ieder der districts-commissarissen, ten behoeve van hunne bureelen en van de zittingplaatsen der rechters 57800,00

Art. 7. Loon en kleeding der roeiers van de vaartuigen ten dienste van de districts-commissarissen 900,00

Toezicht op de Boschnegers en Indianen.

Art. 8. Traktementen van

de opperhoofden van de Bosch-
negers en Indianen, toelage aan
den vertegenwoordiger van het
opperhoofd van den stam der
Aucaners, alsmede toelage en
reiskosten voor den burger-
officier in Boven-Saramacca. f 2600,00

Art. 9. Transportkosten,
loonen en geschenken ter ver-
gelding van kleine diensten en
begraveniskosten van Bosch-
negers en Indianen 2100,00

**Transportkosten van
ambtenaren en gepen-
sionneerden.**

Art. 10. Uit- en terugzen-
ding van burgerlijke ambtena-
ren, benevens transport van
met verlof gaande of van ver-
lof terugkeerende en gepen-
sionneerde ambtenaren met
hunne gezinnen 20000,00

Art. 11. Vergoeding wegens
reis- en verblijfkosten in Ne-
derland tot het ondergaan van
een geneeskundig onderzoek
door aan den dienst in Suri-
name verbonden of daarvoor
bestemd personeel 100,00

Art. 12. Reis- en teerkos-
ten, alsmede verhuizingskos-
ten en rijtuighuren binnen de
kolonie van ambtenaren, be-
ambten en andere personen in
kolonialen dienst, voor zoover
daartoe geen afzonderlijke
gelden bij andere artikelen der
begrooting zijn toegestaan. 4000,00

Volksfeesten.

Art. 13. Uitgaven ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin . . . f 1250,00

Subsidie aan eene militaire sociëteit.

Art. 14. Subsidie aan eene militaire sociëteit of dergelijke inrichting buiten de kazerne . . . . . 2000,—

f 149922,50

IIde AFDEELING.**Justitie en Politie.****Hof van Justitie en parket van den Procureur-Generaal.**

Art. 15. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den president, de leden, den procureur-generaal, den advocaat-generaal, den griffier, den substituut-griffier en de verdere ambtenaren en surnumerairs of geëmployeerden ter griffie en op het parket, alsmede den boede van het hof van justitie f 67747,50

Art. 16. Meubilair, bureelkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal 2770,00

Kantongerecht te Paramaribo en rechterlijke macht in de districten.

Art. 17. Traktementen of verloftraktementen van den

kantonrechter te Paramaribo, den griffier, de ambtenaren en de geëmployeerden ter griffie van het kantongereelt te Paramaribo, van de kantonrechters van Nickerie en Coronie en hunne griffiers en van de ommegaande rechters en hunne griffiers ..... f 40200,00

Art. 18. Menbilair voor het kantongerecht te Paramaribo en abonnement voor den griffier voor bureelkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede toelagen voor bureelkosten aan den griffier en aan de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongerechten in Nickerie en in Coronie en aan de griffiers van de ommegaande rechters, benevens abonnement voor reiskosten 1680,00

Art. 19. Huisvesting van ambtenaren bij de rechterlijke macht 2730,00

Gevangeniszen.

Art. 20. Bewaking van veroordeelden en gedetineerden en toelage aan den persoon belast met de zorg voor het opslaan en de geregelde verzending der goederen voor de gestraften in de districten en abonnement voor reiskosten, schrijfbehoefden en schrijfloonen voor de commissiën van administratie 14062,00

Art. 21. Voeding, kleeding,

ligging, bewassing, gences-
 en heekundige verpleging en
 verschillende andere uitgaven
 voor gedetineerden en veroor-
 deelden, alsmede gereedschap-
 pen, werktuigen, verlichting
 en andere huishoudelijke be-
 hoeften van de gevangnissen
 en arresthuizen . . . . . f 27500,00

Rechterlijke Politie.

Art. 22. Traktementen
 of verloftraktementen van
 het politiepersoneel, toelagen
 voor bovenkleeding en schoei-
 sel, vergoeding van tekort op
 de algemeene kleedingrekening
 der politie en toelage aan den
 persoon belast met de zorg
 voor het opslaan, het verzenden
 en het verrekenen der goede-
 ren voor de beambten van
 politie, gestationneerd in de
 goudvelden en andere afge-
 legen plaatsen 151240,00

Art. 23. Andere uitgaven
 ten dienste van de politie en
 huur van politiestations 26912,50

Art. 24. Kosten van uit-
 levering en uitzetting 3800,00

Art. 25. Toezicht op het
 terrein tusschen de Lawa en
 de Tapanahony 4605,00

Art. 26. Toelagen aan de
 wijkmeesters te Paramaribo. 625,00

Algemeene kosten.

Art. 27. Toelage aan den
 landspraktizijn 1500,00

1900.

Art. 28. Vervolgingen en procedures, waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de koloniale kas komen	f 12000,00
	<hr/> f 354372,00

IIIde AFDEELING.

Schutterij te Paramaribo.

Art. 29. Traktementen en toelagen van den kapitein-kwartiermeester, den chirurgijn-majoor, den auditeur, den kapelmeester en van het verdere personeel der schutterij te Paramaribo	f 3350,00
---	-----------

Art. 30. Aankoop van fournitures, maakloon van uniformen, kosten der muziek en der schietoefeningen, alsmede schrijfbehoeften en diverse benodigdheden	3400,00
	<hr/> f 6750,00

IVde AFDEELING.

Administratie van Financiën.**Centrale administratie en domeinen.**

Art. 31. Traktementen of verloftraktementen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën, de ambtenaren en bedienden van zijn bureel, van

den gouvernements-landmeter en verdere ambtenaren op het bureel der domeinen	f 29832,50
Art. 32. Toelagen voor het houden van toezicht op in pacht en kosteloos gebruik uitgegeven perceelen land en op de gouvernements stalweiden	2640,00
Art. 33. Voorschotten aan Fleine landbouwers (creolen)	5000,00
Art. 34. Traktementen of verloftraktementen, toelagen en daggelden van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeeesteren de verdere ambtenaren van 's lands middelen	90028,75
Art. 35. Huur van woningen van ambtenaren der belastingen bij de stijlerijen en toelagen voor huishuur aan de ambtenaren der belastingen in Nickerie	3400,00
Art. 36. Tafelgelden, victualie en andere kosten van het personeel aan boord van het zeilvaartuig voor het toezicht op den in- en uitvoer te water	1906,75
Art. 37. Uitgaven voor den dienst der accijnzen, de invoerrechten en de goudbelasting, onderhoud en vernieuwing van werktuigen, gereedschappen, balansen, maten en gewichten, hondepenningen, licht en andere behoeften voor den dienst der belastingen, onderhoud van en materialen	

1900.

voor het vaarttuig voor het
toezicht te water, mitsgaders
aandeelen van ambtenaren en
anderen in ontvangen boeten,
alsmede kosten van vervol-
ging en proceskosten in zake
belastingen en inkomsten van
onderscheiden aard . . . . . f 4203,00

Art. 38. Toelagen voor
den secretaris der commissie
voor de inkomstenbelastingen
abonnement voor schrijfbe-
hoeften en schrijffloonen, en
voor den scriba der comm-
missie tot de patenten. . . . . 700,—

**Posterij, telefoon en
telegraaf.**

Art. 39. Traktementen of
verloftraktementen en toela-
gen van het personeel bij de
posterij 9682,50

Art. 40. Uitkeeringaan de Ne-
derlandsche postadministratie
van het aandeel van Suriname
in de kosten wegens het vervoer
van brievenmalen en postpak-
ketten, alsmede voor de uit Su-
riname verzonden en in Neder-
land en andere landen betaald
wordende postwissels, betalin-
gen aan de naburige koloniën
en Staten wegens de stuksge-
wijze van Suriname verzonden
correspondentie enz. aan het
Internationaal Bureel der Al-
gemeene Postvereëninging te
Bern, en kosten van den bin-
nenlandschen postdienst. . . . 7400,00

Art. 41. Toelage voor den ambtenaar belast met het beheer over het telefoonwezen en voor het verder personeel bij het telefoonwezen werkzaam ..... f 4259,50

Art. 42. Onderhoud van de telefoon, aanschaffing van reserve materieel, vernieuwing van telefoonpalen, kosten van aanschaffing van materieel voor het maken van aansluitingen voor particulieren aan gouvernementstelefoonlijnen, welke kosten worden terugbetaald, en meubilair en bureelbehoefden 3500,00

Art. 43. Subsidie voor de telegraphische verbinding der kolonie met de naburige koloniën en Staten en met Europa. 24000,00

Hypotheekkantoor.

Art. 44. Traktementen of verloftraktementen van den hypotheekbewaarder en de ambtenaren van zijn kantoor. 7520,00

Art. 45. Meubilair, bureelbehoefden en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor. 500,00

Algemeene kosten.

Art. 46. Meubilair, schrijfbehoefden, papier en bindloon, abonnement op couranten, briefposten, drukkosten en andere uitgaven voor het bureau van den administrateur van financiën, voor het bureau der domeinen, voor den con-

1900.

troleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de kantoren der postrij . . . . . f 9850,00

Art. 47. Reis- en teerkosten 2000,00

Rente en aflossing van leeningen.

Art. 48. Rente en aflossing van de geldleening van 1874 tot bevordering van de immigratie, ten laste der kolonie Suriname, benevens kosten daarop vallende 42600,00

Art. 49. Renten en aflossing van de geldleening van 1895 ten behoeve van het Immigratiefonds van de kolonie Suriname, benevens kosten vallende op de uitgifte, loting, enz. 30670,00

Art. 50. Renten en aflossing van de geldleeningen ten behoeve der buitengewone productieve werken, benevens kosten vallende op de uitgifte, loting, enz. 27910,00

————— f 307600,00

Vde AFDEELING.

Immigratie en kolonisatie.

Immigratie - departement.

Art. 51. Traktementen of verloftraktementen en toela-

1900.

No. 20.

gen van het personeel bij het departement in de kolonie..	f 28685 00
Art. 52. Toelagen aan tolken voor huisvesting.....	4260,00
Art. 53. Reis- en teerkosten van de ambtenaren bij het departement in de kolonie	500,00
Art. 54. Meubilair, kantoor- en schrijfbehoefden, bindloon, drukkosten, abonnement op couranten, briefport, telegrammen en andere uitgaven voor het departement in de kolonie, mitsgaders kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het koeliedepôt te Paramaribo	1440,00
Kolonisatie.	
Art. 55. Voorschotten aan kolonisten.....	7000,00
Art. 56. Terugvoerkosten van gewezen immigranten aan wie domeingrond is afgestaan.	1500,00
Art. 57. Premiën aan gewezen immigranten aan wie domeingrond is afgestaan en die afzien van het recht op vrije terugreis.....	4000,00
Art. 58. Premiën uit te loven op de in 1901 te houden tentoonstelling van landbouw en veeteelt.....	1500,00
Art. 59. Kosten van de in 1901 te houden tentoonstelling van landbouw en veeteelt	3000,00
	<hr/> f 48885,00

VIde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs, armenzorg en burgerlijke geneeskundige dienst.**Eeredienst.**

Art. 60. Traktementen of verloftraktementen en toelagen voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche gemeenten te Paramaribo, van den predikant te Nickerie, van de geestelijken der Roomsch-Katholieke gemeente en van twee godsdienstleeraars der Nederlandsch-Nederlandsch-Portugeesch Israëlietische gemeenten .... f 40300,00

Art. 61. Subsidiën voor den eeredienst..... 7000,00

Onderwijs.

Art. 62. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van diens klerk, alsmede den bode, en abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor bureelbehoefden en schrijffloen 7700,00

Art. 63. Meubilair, bureelbehoefden, drukkosten, reis- en teerkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens 1700,00

Art. 64. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam personeel f 122198,75

Art. 65. Huur van gebouwen of lokalen, schoolmeubelen en schoolbehoefden. 10500,00

Art. 66. Subsidiën voor het onderwijs. 54100,00

Art. 67. Tegemoetkoming aan de Moravische Broedergemeente voor uitgaven voor de school bij de Aucaner Boschnegers aan de Tapanahony .. 2000,00

Art. 68. Traktement van den custos van het koloniaal museum en van de bibliotheek 480,00

Art. 69. Kosten van wetenschappelijke verzamelingen en inrichtingen 10028,00

Art. 70. Subsidiën voor onderzoekingsreizen in Suriname 27500,00

Armenzorg.

Art. 71. Traktementen of verloftraktementen en dag-gelden van het personeel en abonnement aan de commissie van regenten van het gesticht Boniface 4452,00

Art. 72. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogens binnen en buiten het gesticht Boniface 20700,00

Art. 73. Subsidie aan kerkgenootschappen voor weezen,

verpleging en alimentatie van
weezen van immigranten ... f 34800,00

**Burgerlijke geneeskun-
dige dienst.**

Art. 74. Traktementen
of verloftraktementen en toe-
lagen van den geneeskundigen
inspecteur en van diens klerk,
van de geneeskundigen belast
met de stadsarmenpraktijk en
van den secretaris en den bode
van de geneeskundige comm. is-
sie, van officieren van gezond-
heid en apothekers in het mili-
tair hospitaal, van geadmit-
teerde vroedvrouwen en van
den veearts..... 16380,00

Art. 75. Toelagen aan de
leeraren aan de school tot
opleiding van jongelieden tot
districts-geneesheer 6800,00

Art. 76. Behoeften voor de
school tot opleiding van jonge-
lieden tot districts-genees-
heer 800,00

Art. 77. Personeel van het
abattoir 1220,00

Art. 78. Onderhoud van
het abattoir, brandstoffen, enz.
en bureelbehoeften 660,00

Art. 79. Kosten verbonden
aan de keuring van levens-
middelen, enz. op de venduën,
kosten ter verkrijging van
animale koepokstof en kosten
van quarantaine-maatregelen
1050,00

Art. 80. Meubilair, bureel-
behoeften, drukkosten en reis-

en teerkosten van den geneeskundigen inspecteur en kosten van examens..... f

1550,00

Art. 81. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van, alsmede huuren toelagen voor huishuur aan districtsgeneesheeren en toelagen aan officieren van gezondheid, die bij het uitoefenen van den burgerlijken geneeskundigen dienst behulpzaam zijn .....

45400,00

Art. 82. Vergoeding voor het gebruik van vaartuigen, fouragegelden en restitutie van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren .....

9915,00

Art. 83. Kosten van verpleging en geneesmiddelen, enz. van burgerlijke personen in en buiten het militair hospitaal en in de districten en in de yaws-inrichting op station Groningen (Saramacca)

55000,00

Art. 84. Geneeskundige behandeling van en opzicht over de krankzinnigen .....

14382,50

Art. 85. Onderhoud der krankzinnigen .....

13000,00

Art. 86. Kosten van kantoorbehoefden, aankoop van boeken en reparatie van instrumenten ten behoeve van de inrichting ter verpleging van krankzinnigen .....

150,00

Inrichting voor melaatschen op Chatillon.

Art. 87. Traktementen of verloftraktementen, abonne-

1900.

ment en daggelden van den directeur-geneesheer, den onder-directeur, den ziekenoppasser en verder personeel.. f 11097,75

Art. 88. Uitgaven ten behoeve der verpleegden en verder personeel, alsmede kosten verbonden aan de keuring van levensmiddelen en voor het toezicht op de verzending daarvan 37775,00

Art. 89. Subsidie aan inrichtingen tot isoleering en verpleging van lepralijders.. 4000,00

Begravenissen en kerkhoven.

Art. 90. Traktement van den bedienaar der begravenissen..... 300,00

Art. 91. Onderhoud der begraafplaatsen, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften, alsmede begravenissen van onvermogenen 6500,00

————— f 569439,00

VIIde AFDEELING.

Bouwdepartement.

Het departement.

Art. 92. Traktementen of verloftraktementen van den chef van het bouwdepartement, van de ambtenaren van zijn bureel, alsmede daggeld van den bode ..... f 17165,00

1900.

No. 20.

Art. 93. Meubilair, bureelbehoefden, drukkosten en reisen teerkosten..... f 1650,00

Landsgebouwen en publieke werken.

Art. 94. Onderhoud van de landsgebouwen met hun toebehooren, onderhoud en vernieuwing van de voer- en werktuigen en gereedschappen 82800,00

Art. 95. Bezoldiging van den molenbaas, den machinist en het verder personeel van den baggermolen 10000,00

Art. 96. Onderhoud van den baggermolen, scheepsbehoefden, en steenkolen en werkpremiën 5716,00

Art. 97. Onderhoud van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten, benevens kosten van besproeiing van de straten en wegen van Paramaribo in den drogen tijd 82500,00

Art. 98. Onderhoud en aanleg van centrale vestigingsplaatsen en andere vestigingen van kleine landbouwers. 23000,00

Art. 99. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo 9200,00

Art. 100. Onderhoud van fortificatiën ..... *Memorie.*

Art. 101. Nieuwe werken en aankoop van onroerende goederen..... 24700,00

Art. 102. Uitgaven voor buitengewone productieve werken f 258494,81⁵
 ————— f 515225,81⁵

VIIIste AFDEELING.

Koloniale vaartuigen, betonning, bebakening, seinwezen en brandweer.

Algemeen beheer.

Art. 103. Traktementen of verloftraktementen en toelagen van den beheerder en diens klerk, van den hoofdmachinist der koloniale vaartuigen en van beambten in algemeenen dienst..... f 11530,00

Art. 104. Meubilair, bureelkosten, drukkosten, briefporten en andere kleine uitgaven, benevens kosten voor het visceeren van de gezondheidspassen der mailvaartuigen 8478,00

Onderhoud, aanschaffing en vernieuwing van het materieel der koloniale vaartuigen, alsmede steenkolen voor de stoomvaart en de smederij.

Art. 105. Materialen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het materieel der koloniale vaartuigen, aanschaffing en vernieuwing van kleine vaartuigen, alsmede steenkolen..... 140650,00

1900.

Art. 105a. Aanschaffing van een stoomschip	<i>Memorie.</i>
Art. 106. Huur en subsidie van vaartuigen ten behoeve van den rivier- en zeedienst en voor reizen van hoofdamttenaren en commissiën	f 10330,00

Personeel der koloniale vaartuigen.

Art. 107. Traktementen of verloftraktementen, gages, toelagen en tafelgelden van de gezagvoerders en het verder personeel der koloniale vaartuigen	101587,00
--	-----------

Art. 108. Loon van naar behoefte aan te huren bemanning	1200,00
---	---------

Art. 109. Victualie voor de equipage en voor den waker van het terrein	36648,60
--	----------

Art. 110. Vergoeding van tekort op de algemeene kleedingrekening van het personeel der koloniale vaartuigen	<i>Memorie.</i>
---	-----------------

Art. 111. Cursus bij het departement der koloniale vaartuigen tot opleiding van machinist-leerlingen	1600,00
--	---------

Betonning en bebakening.

Art. 112. Traktement en gages van het personeel van het lichtschip en van het geleidelicht aan den mond van de Suriname en toelage aan het personeel van den vuurtoren aan de Marowijne	3760,00
---	---------

Art. 113. Victualie, licht en	
-------------------------------	--

andere benoedigdheden voor de equipage van het lichtschip en het licht aan den mond van de Suriname, benevens transport van levensmiddelen voor het personeel van den vuurtoren aan de Marowijne. f 2323,—

Art. 114. Onderhoud van het lichtschip en voor olie enz. voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie, voor het licht aan den mond van de Suriname en voor den vuurtoren aan de Marowijne mitsgaders aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien 3050,00

Seinwezen.

Art. 115. Toelage aan een seinwachter 91,25

Art. 116. Vlaggen en andere benoedigdheden voor het seinwezen 200,00

Brandweer.

Art. 117. Traktementen en toelagen van het personeel der brandweer 5720,00

Art. 118. Materieel van de brandweer 1800,00

---

f 328957,85

IXde AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en toelagen.

Art. 119. Pensioenen van burgerlijke landsdienaren .. 1118860,00

1900.

No. 20.

Art. 120. Pensioenen van weduwen en kinderen van overleden burgerlijke lands- dienaren	f 93842,09 ^s
Art. 121. Wachtgelden ..	700,00
Art. 122. Onderstanden ..	1455,00
Art. 123. Toelage aan een broeder der orde van den Nederlandschen Leeuw.....	200,00
	<hr/> f 215066,09 ^s

Xde AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Art. 124. Onvoorziene uit- gaven.....	50000,00
	<hr/> f 2546218,26

Twee millioen vijfhonderd zes en veertig duizend tweehonderd achttien gulden, zes en twintig cent.

ARTIKEL II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der artikelen 2, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 21, 23, 24, 25, 28, 30, 32, 33, 35, 36, 37, 40, 42, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 63, 65, 69, 72, 73, 76, 78, 79, 80, 82, 83, 85, 86, 88, 89, 91, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 101, 102, 104, 105, 106, 108, 109, 111, 113, 114, 116, 118, 119, 120, 121 en 122 van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, kan het, evenals de

posten bij *artikelen* 100 en 110 voor *Memorie* uitgetrokken, door overschrijving uit *artikel* 124 dier begrooting worden aangevuld.

Uit dat artikel (onvoorzien uitgaven) worden de toelagen voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen betaald, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen waarin de traktementen voor die betrekkingen zijn omschreven.

ARTIKEL III.

Op *artikel* 124 van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting worden aangewezen de tot het dienstjaar 1901 behoorende uitgaven, die hare omschrijving niet vinden in een der andere artikelen van die begrooting.

Die uitgaven worden, voor elke soort afzonderlijk, in rekening gebracht en omschreven.

ARTIKEL IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1901, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten :

A. Directe en indirecte belastingen,

- a. inkomstenbelasting ;
- b. patentrecht ;
- c. belasting op de huurwaarde van huizen te Paramaribo en op die van huizen, gebouwen en erven te Nieuw-Nickerie ;

- d.* paardengeld;
- e.* accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
- f.* invoerrechten;
- g.* belasting op goud;
- h.* weeg-, rooi- en bergloon en entrepôt-rechten;
- i.* zegelrechten;
- k.* geneeskundige belasting;
- l.* successie- en overgangsrechten;
- m.* begrafenisrechten;
- n.* recht op verlotingen;
- o.* opbrengst van de gouvernementsschool voor uitgebreid lager onderwijs;
- p.* opbrengst van de tweede gouvernementsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteijnschool);
- q.* hondenbelasting.

B. Inkomsten van onderscheiden aard,

- a.* passiegeden;
- b.* opbrengst der posten;
- c.* opbrengst van de telephoon;
- d.* opbrengst van het abattoir;
- e.* opbrengst van huren, erfpachten, verkooping van domeinen en afkoop van zakelijke rechten;
- f.* concessierecht tot het ontginnen van balata op domeingrond;
- g.* concessierecht tot het ontginnen van delfstoffen op domeingrond;
- h.* landtaxen of akkergelden;
- i.* inhoudingen (korting en storting) voor pensioen;
- k.* renten van de kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch-pensioenfonds;
- l.* terugbetaling van voorschotten;

- m.* restitutie van kosten van materieel, enz. bij het tot stand brengen van aansluitingen van particulieren aan gouvernements-telefoonlijnen;
- n.* boeten, opbrengst van verbeurdverklaringen en terugbetaling van voorloopig betaalde justitie- en proceskosten;
- o.* grillierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas;
- p.* salarissen van den hypotheekbewaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas;
- q.* leges, te heffen ter gouvernements-secretarie;
- r.* ontvangsten van den secretaris der geneeskundige commissie;
- s.* justiearlonen van den ijker;
- t.* opbrengst van scheepvaart-formulieren;
- u.* restitutie der kosten voor het gebruik en het verhuren van gereedschappen, werktuigen en verbruikte materialen van het departement der koloniale vaartuigen ten behoeve van anderen, particulieren, mitsgaders ontvangen gelden wegens verkochte materialen en steenkolen en voor toegangkaartjes tot den kolonialen afsteiger;
- v.* sleeploon van vaartuigen door de stoomschepen van het departement der koloniale vaartuigen;
- w.* de heffing van het werkloon der gevangenen;
- x.* agio op verkochte gouvernementswissels;
- ij.* ciadtaxes van de Compagnie française des cables télégraphiques;
- z.* opbrengst van port d'armes;
- aa.* opbrengst van marktvergunningen;
- bb.* aandeel der eigenaren van plantages in het district

- Beneden-Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van fort Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek ;
- cc.* opbrengst van de leening voor productieve werken ;
- dd.* realiseering, ten behoeve van de productieve werken, van het overschot van de op de Grootboeken van de Nederlandsche Werkelijke Schuld uitgezette kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds ;
- ee.* overschrijving van een bedrag van f 30344,81⁶ in 1899 door leening ontvangen, doch niet besteed voor productieve werken ;
- ff.* verschillende ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de koloniale geldmiddelen.

Gegeven te Paramaribo, den 16^{den} Juli 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 20sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Raming der middelen en inkomsten van de kolonie Suriname, dienst 1901.

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
Directe en indirecte belastingen.		
A.		
<i>α.</i>	Inkomstenbelasting	f 62000,—
<i>β.</i>	Patentrecht	» 24000,—
<i>γ.</i>	Belasting op de huurwaarde van huizen te Paramaribo en op die van huizen, gebouwen en erven te Nieuw-Nickerie.....	» 38500,—
<i>δ.</i>	Paardengeld	» 1200,—
<i>ε.</i>	Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	» 200000,—
<i>ζ.</i>	Invoerrechten	» 1100000,—
<i>η.</i>	Belasting op goud.....	» 63000,—
<i>θ.</i>	Weeg-, rooi- en bergloon en entrepôtrechten	» 8000,—
<i>ι.</i>	Zegelrechten	» 48000,—
<i>κ.</i>	Geneeskundige belasting	» 50000,—
<i>λ.</i>	Successie- en overgangsrechten	» 10000,—
<i>μ.</i>	Begrafenisrechten	» 1700,—
<i>ν.</i>	Recht op verlotingen	» 100,—
<i>ξ.</i>	Opbrengst van de gouvernementsschool voor uitgebreid lager onderwijs	» 27000,—
<i>π.</i>	Opbrengst van de tweede gouvernementsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool).....	» 1600,—
<i>q.</i>	Hondenbelasting	» 2500,—
B.	Inkomsten van onderscheiden aard.	
<i>a.</i>	Passagegelden	» 90000,—
<i>b.</i>	Opbrengst der posten	» 32000,—
<i>c.</i>	Opbrengst van de telephoon ...	» 6500,—
<i>d.</i>	Opbrengst van het abattoir	» 3900,—
<i>e.</i>	Opbrengst van huren, erfpachten, verkooping van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	23000,—

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
<i>f.</i>	Concessierecht tot het ontginnen van balata op domeingrond .	f 10000,—
<i>g.</i>	Concessierecht tot het ontginnen van delfstoffen op domeingrond	» 110000,—
<i>h.</i>	Landtaxen of akkergelden	» 10000,—
<i>i.</i>	Inhoudingen (kortingenstorting) voor pensioen	» 87000,—
<i>k.</i>	Renten van de kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	» 410,—
<i>l.</i>	Terugbetaling van voorschotten.	» 12000,—
<i>m.</i>	Restitutie van kosten van materieel, enz. bij het tot stand brengen van aansluitingen van particulieren aan gouvernements-telefoonlijnen	» 2000,—
<i>n.</i>	Boeten, opbrengst van verbeurdverklaringen en terugbetaling van voorloopig betaalde justitie- en proceskosten	» 9000,—
<i>o.</i>	Griffierechten, te verantwoorden aan de koloniale kas	» 1300,—
<i>p.</i>	Salarissen van den hypotheekbevaarder, te verantwoorden aan de koloniale kas	» 1800,—
<i>q.</i>	Leges, te heffen ter gouvernements-secretarie	» 4100,—
<i>r.</i>	Ontvangsten van den secretaris der Geneeskundige Commissie	» 300,—
<i>s.</i>	Justeerloozen van den ijker .	» 150,—
<i>t.</i>	Opbrengst van scheepvaart-formulieren	» 300,—
<i>u.</i>	Restitutie der kosten voor het gebruik en het verhuren van gereedschappen, werktuigen en verbruikte materialen van het departement der Koloniale vaar-	

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
	tuigen ten behoeve van anderen, nitsgaders ontvangen gelden wegens verkochte materialen en steenkolen en voor toegangskaartjes tot den kolonialen afvaartsteiger	f 4950,—
v.	Sleeploon van vaartuigen door de stoomschepen van het departement der koloniale vaartuigen	» 600,—
w.	De helte van het werkloon der gevangenen	» 200,—
x.	Agio op verkochte gouvernements-wissels	» 1000,—
ij.	Eindtaxes van de Compagnie française des cables télégraphiques	» 550,—
z.	Opbrengst van port d'armes	» 1800,—
aa.	Opbrengst van marktvergunningen	» 5800,—
bb.	Aandeel der eigenaren van plantages in het district Beneden Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van fort Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek	» 2000,—
cc.	Opbrengst van de leening voor productieve werken	» 94750,—
dd.	Realiseering ten behoeve van de productieve werken van het overschot van de op de Grootboeken van de Nederlandsche Werkelijke Schuld uitgezette kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	» 132800,—
ee.	Overschrijving van een bedrag van f 30944,81 ⁵ , in 1899 door leening ontvangen doch niet besteed voor productieve werken	» 30944,81

1900.

No. 20.

MIDDELEN EN INKOMSTEN.		Geraamd bedrag.
ff.	Verschillende ontvangsten	f 7150,—
C.	Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aan- vulling van de koloniale geld- middelen.	» 222313,44 ⁵
		<u>f 2540218,26</u>

100

STATE OF TEXAS

COUNTY OF _____
 DISTRICT COURT, _____
 vs.
 _____
 vs.
 _____

This is to certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the District Court of the County of _____, State of Texas, this _____ day of _____, 19____.

_____
 County Clerk

_____
 District Clerk

1900.

No. 21.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

V A N   D E

K O L O N I E   S U R I N A M E.

B E S L U I T van 23 Juli 1900,
*ter uitvoering van art. 1 tweede lid der verordening
van 2 Mei 1894 (G. B. 1895 No. 30), betreffende
het aangaan van eene geldleening ten behoeve van het
Immigratiefonds van de kolonie Suriname (uitgifte
van de zevende serie).*

I N   N A A M   D E R   K O N I N G I N !

D E   G O U V E R N E U R   V A N   S U R I N A M E ,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 1 tweede lid der verordening van 2 Mei 1894 (G. B. 1895 No. 30), *betreffende het aangaan van eene geldleening ten behoeve van het Immigratiefonds van de kolonie Suriname*, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

vast te stellen de volgende

Voorwaarden waarop kan worden ingeschreven tot het bekomen van bewijzen van aandeel in de *zevende serie*, nominaal groot *honderd duizend gulden* (f 100.000) der geldleening ten laste der *kolonie Suriname* en ten behoeve van het Immigratiefonds aldaar in het geheel groot

een millioen vijf honderd duizend gulden (f1.500.000), van welke geldleening de betaling der rente en de aflossing door den Staat der Nederlanden zijn gegarandeerd bij de wet van den 13^{den} Juli 1895 (Staatsblad No. 444).

Art. 1.

Voor de bovenbedoelde geldleening worden uitgegeven bewijzen van aandeel aan toonder, groot f1000.— bij de uitgifte, zooveel noodig, te splitsen in onderaandeelen, groot f500 of f100.

De renten dier stukken, ad 3 ten honderd in het jaar, zijn op halfjarige coupons, verschijnende 1° Januari en 1° Juli, groot f15.—, f7.50 en f1.50 betaalbaar te *Paramaribo* en te *Amsterdam*.

Bij elk stuk worden gevoegd twintig halfjarige coupons, waarvan de eerste verschijnt 1 Juli 1901 en een bewijs ter bekoming van nieuwe coupons.

Bewijzen van onderaandeel, waarin een aandeel gesplitst is, dragen een zelfde nummer; zij worden onderscheiden door bijvoeging van de letters A of B, voor zooveel betreft stukken van f500.—, door bijvoeging van de letter a, b, c, enz. voor zooveel betreft stukken van f100.—

Art. 2.

De bewijzen van aandeel worden na voorafgaande openbare uitloting, welke telken jare, voor het eerst in 1902, in de tweede helft der maand October plaats heeft op 1° Januari daaraanvolgende voor hun nominaal bedrag

aflosbaar gesteld in de jaren en tot de bedragen vermeld in het navolgende plan van amortisatie :

van 1903 tot en met 1916	telken jare	f1000	is dus samen	f 14000.—
„ 1917 „ „ „	1930	„ „	2000 „ „	28000.—
„ 1931 „ „ „	1944	„ „	3000 „ „	42000.—
„ 1945 „ „ „	1948	„ „	4000 „ „	16000.—
				f 100.000.—

Art. 3.

De inschrijving geschiedt in sommen van f100.— of veelvouden van dit bedrag, bij biljetten, welke, behoorlijk ingevuld en onderteekend, op nader in *Nederland* aan te kondigen dag en uur, zijn in te leveren ten kantore van den Agent van het Ministerie van Financiën te *Amsterdam*.

Formulieren dier inschrijvingsbiljetten zijn aan dat kantoor kosteloos verkrijgbaar.

Art. 4.

De inschrijvingsbiljetten moeten duidelijk aanwijzen :

- a. den naam, de voornamen en de woonplaats van den inschrijver ;

Personen of firma's, elders dan in *Nederland* of in *Suriname* gevestigd, kunnen niet inschrijven dan door tusschenkomst van een in *Nederland* gevestigd persoon of firma die door medeonderteekening van het inschrijvingsbiljet de daarin uitgedrukte verplichting op zich neemt ;

- b. het nominaal bedrag waarvoor wordt ingeschreven, in schrijfletters uitgedrukt en in cijfers herhaald ;

- c. het aantal en de hoegroothed der bewijzen van aandeel, welke voor het ingeschreven nominaal bedrag worden verlangd;
- d. den koers tegen welchen wordt ingeschreven.

Biljetten, welke niet aan die vereischten voldoen of bepalingen inhouden, die van deze voorwaarden afwijken, komen niet in aanmerking.

Bij niet-invulling der onder letter *c* bedoelde opgaaf zullen uitsluitend aandeelbewijzen van *duizend gulden* (f 1000.—) worden toegewezen en verstrekt, behoudens aanvulling met stukken van *honderd gulden* (f 100.—), voor zoover dat onvermijdelijk mocht blijken.

Art. 5.

Indien tegen verschillende koersen wordt ingeschreven, zullen bij de toewijzing zij, die tegen hooger koers inschreven, de voorkeur genieten.

Voor alle bewijzen van aandeel, welke toegewezen worden, zal echter aan de inschrijvers een prijs worden in rekening gebracht, berekend naar den laagsten koers, tegen welchen gegund wordt.

Indien tegen dezen koers door twee of meer personen voor een hooger bedrag is ingeschreven dan nog kan worden toegewezen, geschiedt de toewijzing, ten aanzien van die personen, zooveel mogelijk ponsdsgewijze.

Art. 6.

Aan de inschrijvers wordt schriftelijk en kosteloos kennis gegeven van het hun toegewezen nominaal bedrag, van het aantal en de hoegroothed der door hen te

ontvangen bewijzen van aandeel, alsmede van het bedrag door hen te storten, met inbegrip der rentevergoeding in art. 7 bedoeld; onder aftrek der in art. 9 bedoelde provisie, voor zooveel hierop aanspraak bestaat.

Deze kennisgevingen dienen tot bewijs van inschrijving en moeten overgelegd worden bij de storting.

Art. 7.

De stortingen geschieden in geld ten kantore van de Surinaamsche Bank te *Amsterdam* tegen uitreiking der bewijzen van aandeel.

Dag en uur der storting, alsmede het bedrag eventueel wegens rentevergoeding verschuldigd, worden door den Minister van Koloniën bekend gemaakt.

Art. 8.

Indien de bij art. 7 bedoelde stortingen niet op den daarvoor bepaalden tijd geschieden, zullen bewijzen van aandeel, tot het aan den malatigen inschrijver toegevoezen nominaal bedrag, door tusschenkomst van twee makelaars ter beurze van *Amsterdam* verkocht worden.

Indien de zuivere opbrengst daarvan alsdan minder dan de bij inschrijving verschuldigde prijs en de sedert verlopen rente mocht bedragen, zal het verschil op den inschrijver verhaald worden, terwijl in het tegenovergestelde geval het verschil, na aftrek van één ten honderd van het nominaal bedrag der inschrijving, aan den inschrijver zal worden uitgekeerd.

De Gouverneur behoudt zich echter voor om, zoolang de bewijzen van aandeel niet verkocht zijn, aan den in gebreke gebleven inschrijver te vergunnen om de

1900.

No. 21.

achterstallige storting alsnog binnen een nader te stellen termijn te voldoen met bijpassing eener rente van *twintig cent* (f 0.20) per *duizend gulden* (f 1000.—) per dag over het volle bedrag der inschrijving, gerekend van den dag, waarop de achterwege gebleven storting had moeten geschieden tot dien waarop zij plaats heeft.

Art. 9.

Aan bankiers, bankinstellingen, makelaars in effecten en *commissionnairs* in effecten, mits in het Koninkrijk der *Nederlanden* gevestigd, wordt voor *courtage* een vierde ten honderd van het nominaal bedrag der hun toegewezen inschrijvingen toegekend en bij de storting verrekend.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Juli 1900.

TONCKENS.

Ee wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 23sten Juli 1900.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

PUBLICATIE van 25 April 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 14^{den}
Juli 1898, houdende goedkeuring der internationale
sanitaire conventie, den 19^{den} Maart 1897 te Venetië
gesloten tusschen Nederland, Duitschland, Oostenrijk-
Hongarije, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Bri-
tannië en Ierland, Griekenland, Italië, Luxemburg,
Montenegro, Turkije, Perzië, Portugal, Rumenië,
Rusland, Servie en Zwitserland.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande
wet:

IN NAAM VAN HARE MAJESTEIT WILHELMINA, BIJ DE
GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN
ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

WIJ EMMA, KONINGIN-WEDUWE, REGENTES VAN HET
KONINKRIJK,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut!
doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebbende, dat de internationale sanitair: overeenkomst, den 19den Maart 1897 te *Venetië* gesloten, bepalingen inhoudt, wettelijke rechten betreffende ;

Gelet op het 2de gedeelte van artikel 59 der Grondwet ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Artikel 1.

De nevens deze wet in afdruk gevoegde, den 19den Maart 1897 te *Venetië* tusschen *Neerland, Deutschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië en Ierland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Montenegro, Turkije, Perzië, Portugal, Rumenië, Rusland, Servië* en *Zwitserland* gesloten overeenkomst, wordt goedgekeurd.

Artikel 2.

Wij behouden Ons voor, omtrent het tijdstip van de ratificatie nader met de betrokken Regeeringen overeen te komen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen,

1900.

No. 22.

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering daarvan de hand zullen houden.

Gegeven te Soestdijk, den 14den Juli 1898.

EMMA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den vier en twintigsten Augustus 1898.

De Minister van Justitie

GORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneeming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 25sten April 1900.

TONCKENS.

De Gouvernements-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

Uitgegeven den 27sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

CONVENTION.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume ; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand ; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie ; Sa Majesté le Roi des Belges ; Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume ; le Président de la République Française ; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes ; Sa Majesté le Roi des Hellènes ; Sa Majesté le Roi d'Italie ; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg ; Son Altesse le Prince de Monténégro ; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans ; Sa Majesté le Schah de Perse ; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves ; Sa Majesté le Roi de Roumanie ; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies ; Sa Majesté le Roi de Serbie ; Le Conseil Fédéral Suisse,

Ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste et la surveillance sanitaire à établir à cet effet dans la mer Rouge et dans le golfe Persique, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

1900.

No. 22.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume,

Le Jonkheer P. J. F. M. VAN DER DOES DE WILLEBOIS, Agent Politique et Consul Général des Pays-Bas en Egypte, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais ;

M. le Dr. RUYSCH, Conseiller au Ministère de l'Intérieur, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais ;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand,

M. OTTO DE MÜHLBERG, Son Conseiller actuel intime de Légation ;

M. CURT LEHMANN, Son Conseiller actuel de Légation ;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

M. le Comte HENRY DE LÜTZOW, Son Chambellan et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Dresde ;

M. le Chev. A. DE SUZZARA, Conseiller aulique et ministériel au Ministère Impérial et Royal des Affaires étrangères ;

M. le Dr. Chev. DE KUSY, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal de l'Intérieur et Conseiller supérieur de santé ;

M. N. EBNER D'EBENTHALL, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal du Commerce ;

M. le Dr. CHYZER, Conseiller ministériel et Chef de la section sanitaire au Ministère Royal hongrois de l'Intérieur ;

M. E. ROEDIGER, Conseiller de section au Ministère Royal hongrois du Commerce ;

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. BECO, Secrétaire général de Son Ministère de l'Agriculture et de Travaux publics, Commandeur de l'Ordre Royal de Léopold, etc. ;

M. le Dr. E. VAN ERMENGEM, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Officier de l'Ordre Royal de Léopold ;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

DON SILVERIO BAGUER DE CORSI Y RIVAS, Comte de BAGUER, Son Ministre résident ;

M. le Dr. CALVO Y MARTIN, Professeur de la Faculté de Médecine, Conseiller de l'Instruction publique, Sénateur du Royaume à vie, Membre de l'Académie Royale de Médecine de Madrid, Grand Cordon de première classe d'Isabelle la Catholique, Commandeur de l'Ordre de Charles III ;

DON MANUEL ALONSO SANUDO, Professeur de la clinique médicale de la Faculté de Madrid et Membre de l'Académie Royale de Médecine de Saragosse ;

Le Président de la République Française,

M. CAMILLE BARRÈRE, Ambassadeur de la République Française près la Confédération Suisse, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

M. le Prof. BROUARDEL, Président du Comité consultatif d'hygiène publique de France, Doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie des Sciences, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

M. le Prof. PROUST, Inspecteur général des services sanitaires, Professeur d'hygiène à la Faculté de Médecine de Paris. Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes.

L'hon. M. MICHAEL HERBERT, Compagnon de l'Ordre du Bain, Son Secrétaire d'Ambassade ;

M. le Dr. R. THORNE THORNE, Compagnon de l'Ordre du Bain, Chef de la Section médicale de „Local Government Board” ;

M. JAMES CLEGHORN, Chirurgien Général, Directeur général du Service médical des Indes Britanniques ;

M. J. LANE NOTTER, Chirurgien Colonel du Service médical militaire, Professeur d'hygiène militaire à l'École de Médecine militaire de Netley ;

M. H. FARNALL, Compagnon de l'Ordre de Saint-Michel et Saint-George, Secrétaire au Ministère des Affaires étrangères à Londres ;

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

M. le Dr. ZANCAROL, Son Délégué au Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Egypte, Commandeur de l'Ordre National du Sauveur ;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

M. le Comte LELIO BONIN-LOGARE, Son Sous-Secrétaire d'Etat pour les Affaires étrangères ;

M. le Prof. R. SANTOLUQUIDO, Chef de division pour la santé publique au Ministère Royal de l'Intérieur ;

1900.

M. le Dr. Foà, Professeur d'anatomie pathologique à l'Université de Turin ;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

M. BECO, Secrétaire général du Ministère d'Agriculture et des Travaux publics de Belgique ;

M. le Dr. VAN ERMENGEM, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand ;

Son Altesse le Prince de Monténégro,

M. le Comte H. DE LÜTZOW, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. I. et R. Apostolique en Saxe ;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

M. le Dr. COZZONIS Effendi, Inspecteur général de l'Administration sanitaire de l'Empire Ottoman, Grand Cordon de l'Ordre du Medjidié, Grand Officier de l'Ordre de l'Osmanié, etc. ;

Sa Majesté le Schah de Perse,

M. le Dr. PANAYOTE Bey, Délégué de Perse au Conseil Supérieur de santé à Constantinople, Commandeur des Ordres Impériaux du Lion et Soleil, de l'Osmanié et du Medjidié ;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. A. D. DE OLIVEIRA SOARES, Son Chargé d'affaires *ad interim* en Italie ;

M. le Prof. J. THOMAZ DE SOUSA-MARTINS, ancien Membre du Comité central de santé, Professeur de pathologie générale, Commandeur de l'Ordre National de Saint Jacques de l'Épée ;

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

M. A. E. LAHOVARY, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie, Commandeur de l'Ordre Royal de la Couronne etc. ;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

M. ALEXANDRE YONINE, Son Conseiller privé et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Suisse ;

M. le Dr. LOUKIANOW, Conseiller d'État actuel, Directeur de l'Institut Impérial de médecine expérimentale ;

Sa Majesté le Roi de Serbie,

M. MILAN JOVANOVITCH BATUT, Professeur d'hygiène publique à la Faculté des Sciences de Belgrade ;

Le Conseil Fédéral Suisse,

M. GASTON CARLIN, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie ;

M. le Dr. F. SCHMID, Directeur du Bureau sanitaire Fédéral Suisse ;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes touchant les régions contaminées de peste, ainsi qu'à l'égard des provenances de ces régions :

I. Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans le *Règlement Sanitaire Général pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste*, annexé à la présente Convention, lequel a la même valeur que s'il y était incorporé ;

II. Il sera recommandé aux autorités compétentes du Maroc d'appliquer, dans les ports de ce pays, des mesures

en harmonie avec celles prévues dans le règlement sus-mentionné ;

III. Les pays qui n'ont pas pris part à la Conférence ou qui n'ont pas signé la Convention, pourront y accéder sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement Royal d'Italie et, par celui-ci, aux autres Gouvernements signataires ;

IV. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années, par tacite reconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets.

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard ;

V. Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté de provoquer, par la voie diplomatique, les modifications qu'elles jugeraient nécessaires d'apporter à la Convention ou à son annexe.

La présente Convention sera ratifiée ; les ratifications en seront déposées à Rome le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Venise, en dix-huit exemplaires, le dix-neuf mars mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.

Signé : (L. S.) DR. RUYSCH.

» (L. S.) v. MÜHLBERG.

- Signé : (L. S.) LEHMANN.
 » (L. S.) H. DE LÜTZOW.
 » (L. S.) SUZZARA.
 » (L. S.) DR. DE KUSY.
 » (L. S.) EBNER.
 » (L. S.) CHYZER.
 » (L. S.) ROEDIGER.
 » (L. S.) E. BECO.
 » (L. S.) DR. VAN ERMENGEM.
 » (L. S.) COMTE DE BAGUER.

Pour les Docteurs CALVO et SANUDO,
 BAGUER.

- » (L. S.) CAMILLE BARRÈRE.
 » (L. S.) P. BROUARDEL.
 » (L. S.) A. PROUST.
 » (L. S.) MICHAEL HERBERT.
 » (L. S.) R. THORNE THORNE.
 » (L. S.) JAMES CLEGHORN.
 » (L. S.) J. LANE NOTTER.
 » (L. S.) H. FARNALL.
 » (L. S.) G. ZANCAROL.
 » (L. S.) BONIN.
 » (L. S.) ROCCO SANTOLIVIDO.
 » (L. S.) PIO FOÀ.
 » (L. S.) E. BECO.
 » (L. S.) DR. VAN ERMENGEM.
 » (L. S.) H. LÜTZOW.
 » (L. S.) DR. COZZONIS.
 » (L. S.) DR. PANAYOTE.
 » (L. S.) A. D. DE OLIVEIRA SOARES.
 » (L. S.) J. T. SOUSA MARTINS.

1900.

No. 22.

- Signé : (L. S.) A. E. LAHOVARY.
» (L. S.) A. YONINE.
» (L. S.) S. LOUKIANOW.
» (L. S.) DR. M. JOVANOVITCH BATUT.
» (L. S.) CARLIN.
» (L. S.) DR. SCHMID.

REGLEMENT SANITAIRE GENERAL
pour prévenir l'invasion et la propa-
gation de la peste.

CHAPITRE I.

MESURES à PRENDRE HORS D'EUROPE.

I.

Notification.

Les Gouvernements des pays qui adhéreront à la présente Convention notifieront télégraphiquement aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste ayant apparu *sur leur territoire*, conformément au titre I du chapitre II „Mesures à prendre en Europe.”

Les titres II, III, IV du même chapitre II sont également applicables.

Il est désirable que, dans les autres pays, les mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'apparition d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation et son importation dans les pays indemnes, prévus pour l'Europe, soient également appliquées.

Police sanitaire des navires partant dans les ports contaminés.

MESURES COMMUNES AUX NAVIRES ORDINAIRES ET AUX NAVIRES A PÉLERINS.

1°. Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par un médecin délégué de l'autorité publique, de toute personne prenant passage à bord d'un navire.

L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette visite.

2°. Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3°. Interdiction d'embarquement de toute personne présentant des symptômes de peste.

NAVIRES à PÉLERINS.

1°. Lorsqu'il existe des cas de peste dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pélerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte de la peste.

Il est entendu que pour exécuter cette mesure chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales (1).

2°. Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour, et pour le séjour dans les Lieux Saints, si les circonstances locales le permettent.

MESURES à PRENDRE à BORD DES NAVIRES à PÉLERINS.

TITRE I. *Dispositions générales.*

Art. 1. Les prescriptions suivantes sont applicables aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou au golfe Persique ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Art. 2. N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Art. 3. Toute navire à pèlerins à l'entrée de la mer Rouge et du golfe Persique, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz*, qui sera publié par le Conseil de santé de Constantinople, conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Art. 4. Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

(1) La Conférence a décidé, par voie d'interprétation, que, dans les Indes néerlandaises, cette observation pourrait se faire à bord des navires en partance.

Les navires à pélerins, faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée dits „voyages au cabotage”, sont soumis aux prescriptions contenues dans le règlement spécial mentionné à l'article 3.

TITRE II. *Mesures à prendre avant le départ.*

Art. 5. Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pélerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente (1) du port de départ son intention d'embarquer des pélerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Art. 6. A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

Il est procédé seulement à l'inspection, si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne réponde plus à l'état actuel du navire.

Art. 7. L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pélerins qu'après s'être assurée :

a. que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté ;

(1) L'autorité compétente est actuellement : dans les Indes anglaises, un *officer* désigné à cet effet par le Gouvernement royal (*Native passenger Ships Act*, 1887, art. 7) ; dans les Indes néerlandaises, le maître du port ; en Turquie, l'autorité sanitaire ; en Autriche-Hongrie, l'autorité du port ; en Italie, le capitaine de port ; en France, en Tunisie et en Espagne, l'autorité sanitaire ; en Egypte, l'autorité sanitaire quarantenaire, etc.

b. que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien acré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois ou en fer recouvert de bois ;

c. qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage.

d. que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination ; qu'elle existe en quantité suffisante ; qu'à bord, les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes ;

e. que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage ;

f. que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité ;

g. que l'équipage comprend un médecin diplômé et commissionné (1), soit par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient, soit par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins, et que le navire

(1) Exception est faite pour les Gouvernements qui n'ont pas de médecins commissionnés.

possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23 ;

h. que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants ;

i. que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Art. 8. Le capitaine est tenu de faire apposer à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées, dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant :

1°. La destination du navire ;

2°. La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin.

3°. Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

Art. 9. Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main :

1°. Une liste visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer.

2°. Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées : équipage, pèlerins et autres passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et, dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complé-

mentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Art. 10. L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect (1), suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les ports.

TITRE III. *Précaution à prendre pendant la traversée.*

Art. 11. Chaque navire embarquant des pèlerins doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient ou par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1000.

Art. 12. Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment :

1°. S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés.

2°. S'assurer que les prescriptions de l'article 20 relatif à la distribution de l'eau sont observées.

3°. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21 ;

4°. S'assurer que le navire est maintenu en état

(1) Voyez chapitre IV, titre I, art. 1 et 2 de la présente Convention.

constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18.

5°. S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19.

6°. Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une *surface de un mètre cinquante centimètres carrés, c'est-à-dire seize pieds carrés anglais, avec une hauteur d'entrepont d'environ un mètre quatre-vingt centimètres.*

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace *d'au moins deux mètres de largeur* dans le long des plats-bords du navire.

Art. 14. Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Art. 15. Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Art. 16. Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec, avec lequel ou

mélanguera des désinfectants, pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Art. 17. De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main, de manière à fournir de l'eau de mer, pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Art. 18. Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisance à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucun lieu d'aisance ne doit exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers, aussi bien que celles affectées à l'équipage, doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Art. 19. La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des numéros 5 et 6 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

Art. 20. La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Art. 21. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie ou autrement stérilisée et le capitaine est tenu de la rejeter à la mer au premier port de relâche où il lui sera possible de s'en procurer de meilleure.

Art. 22. Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Art. 23. Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ces navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et la quantité des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Art. 24. Une infirmerie régulièrement installée et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité doit être réservée aux logements des malades.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5% des pèlerins embarqués à raison de trois mètres carrés par tête (1).

Art. 25. Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de peste.

Les personnes chargées de soigner les pestueux peuvent seules pénétrer auprès d'eux et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

(1) La Conférence ayant eu connaissance des conditions dans lesquelles les infirmeries doivent être établies d'après l'article 53 de l'acte sur les navires à pèlerins édicté par le Gouvernement de l'Inde, en recommande l'exécution. Celle-ci serait considérée comme se substituant à l'art. 24.

(Extrait) L'infirmerie sera installée sur le pont supérieur, dans les parties construites sur le pont lui-même. Cette infirmerie permanente comptera six lits au moins, et aura une superficie de 144 pieds carrés au moins, une capacité de 864 pieds cubes au moins. Si le navire porte cinquante femmes ou plus, il y aura une deuxième infirmerie permanente de deux lits au moins, ayant une superficie de 72 pieds carrés et une capacité de 288 pieds cubes au moins. Cette infirmerie sera réservée aux femmes et aux enfants ayant moins de douze ans.

L'éclairage et l'aération de ces infirmeries doivent être reconnus

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent les malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être, soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément au numéro 5 du chapitre III de la présente Convention,

Art. 26. En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du

suffisants par l'inspecteur. Elles seront construites sur une plate-forme élevée d'au moins 10 centimètres, solidement établies, leur toit sera bien calfaté. Il est préférable de les construire en fer plutôt qu'en bois.

On ne recevra sous aucun prétexte dans l'infirmerie permanente des malades atteints de variole, de choléra, de fièvre jaune ou de peste.

Le navire aura à bord le matériel nécessaire pour construire sur le pont supérieur une deuxième infirmerie temporaire, réservée aux malades qui devraient être isolés (choléra, peste, fièvre jaune, variole ou autres maladies contagieuses).

L'emplacement que devrait occuper cette infirmerie temporaire sera désigné d'avance par l'inspecteur. Elle sera construite dans des conditions analogues à celles de l'infirmerie permanente. Elle aura une superficie d'au moins 144 pieds carrés.

nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer.

Art. 27. La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit :

1°. Le nombre des passagers débarqués ou embarqués dans ce port.

2°. Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées.

3°. L'état sanitaire du port de relâche.

Art. 28. Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarqués doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau que doit apposer l'autorité compétente.

Art. 29. Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage

soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 30. Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans le prix du billet.

TITRE IV. *Pénalités.*

Art. 31. Tout capitaine convaincu de ne pas s'être conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de deux livres turques (1). Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Art. 32. Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Art. 33. Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9, est passible d'une amende de 50 livres turques.

Art. 34. Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrement tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Art. 35. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de cent pèlerins sans la présence d'un

(1) La livre turque vaut 22 frs.,50.

médecin commissionné, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Art. 36. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer, conformément aux prescriptions de l'article 9, est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Art. 37. Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de leur destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Art. 38. Toutes autres infractions aux prescriptions du présent règlement sont punies d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Art. 39. Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Art. 40. Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions du chapitre V de la présente Convention.

Art. 41. Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions confor-

méraent aux lois de leur pays respectifs en cas de fautes commises par eux dans son application.

Art. 42. Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

III.

Mesures à prendre pour prévenir l'importation de la peste.

1. Voie de terre.

Les mesures prises sur la voie de terre contre les provenances des régions contaminées de peste doivent être conformes aux principes sanitaires formulés par la présente Convention. Les pratiques modernes de la désinfection doivent être substituées aux quarantaines de terre.

Dans ce but, des étuves d'autres outillages de désinfection seront disposés dans des points bien choisis sur les routes suivies par les voyageurs. Les mêmes moyens seront employés sur les lignes des chemins de fer créées ou à créer. Les marchandises seront désinfectées suivant les principes adoptés par la présente Convention.

Chaque Gouvernement est libre de fermer ses frontières aux passagers et aux marchandises.

2. Voie maritime.

A) MESURES à PRENDRE DANS LA MER ROUGE.

Art. 1. — *Navires indemnes.* a) Les navires reconnus indemnes, après visite médicale, auront libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le navire devra toutefois avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de son départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection du linge sale, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

b. Les navires indemnes ordinaires auront la faculté de passer le canal de Suez en quarantaine. Ils entreront dans la Méditerranée en continuant l'observation de dix jours. Les navires ayant un médecin et une étuve ne subiront pas la désinfection avant le transit en quarantaine.

Art. 2. — *Navires suspects.* Les navires suspects sont ceux à bord desquels il a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours. Ces navires seront traités d'une façon différente suivant qu'ils ont ou n'ont pas à bord un médecin et un appareil à désinfection (étuve).

a. Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve), remplissant les conditions voulues, seront admis à passer le canal de Suez en quarantaine dans les conditions du règlement pour le transit.

b. Les autres navires suspects n'ayant ni médecin ni appareil de désinfection (étuve) seront, avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus aux Sources de Moïse pendant le temps nécessaire pour opérer les désinfections du linge sale, du linge de corps et autres objets susceptibles, et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

S'il s'agit d'un navire postal ou d'un paquebot spécialement affecté au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle, que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point de départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine sera accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si le dernier cas de peste remonte à plus de quatorze jours et si l'état sanitaire du navire est satisfaisant, la libre pratique pourra être donnée à Suez, lorsque les opérations de désinfection seront terminées.

Pour un bateau ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours, les passagers à destination d'Égypte seront débarqués aux Sources de Moïse et isolés pendant le temps nécessaire pour compléter dix jours; leur linge sale et leurs effets à usage seront désinfectés. Ils recevront alors la libre pratique. Les bateaux ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours et demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus aux Sources de Moïse le temps nécessaire pour compléter dix jours; ils subiront la désinfection réglementaire.

Art. 3. — *Navires infectés*, c'est-à-dire ayant de la peste à bord ou ayant présenté des cas de peste depuis douze jours. Ils se divisent en navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve), et navires sans médecins et sans appareil de désinfection (étuve).

a. Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) seront arrêtés au Sources de Moïse, les personnes atteintes de peste débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si la peste venait à se développer. Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que la navire.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront dix jours à l'établissement des Sources de Moïse; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de l'apparition du dernier cas.

Ainsi, lorsque le dernier cas se sera produit depuis neuf, dix, onze ou douze jours, la durée de l'observation sera de 24 heures; s'il s'est produit depuis huit jours, l'observation sera de deux jours; s'il s'est produit depuis sept jours, l'observation sera de trois jours et ainsi de suite comme cela est indiqué au tableau placé plus loin.

b. Navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve). — Les navires avec médecin et étuve seront arrêtés aux Sources de Moïse.

Le médecin du bord déclarera sous serment quelles sont les personnes à bord atteintes de peste. Ces malades seront débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers et de l'équipage subira la désinfection à bord.

Lorsque la peste se sera montrée exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord indiquera aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés. Il déclarera également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le pestiféré depuis la première manifestation de la maladie, soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets capables de transmettre l'infection. Ces personnes seulement seront considérées comme „suspects”.

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés, seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire” la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquelles le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes de peste sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placées sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, sans contact avec les malades, lesquels seront placés dans l'hôpital.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'exédera pas vingtquatre heures.

1900.

Les suspects subiront une observation, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage; la durée de cette observation variera selon le tableau suivant :

Lorsque le dernier cas de peste se sera produit dans le cours du douzième, du onzième, du dixième ou du neuvième jour avant l'arrivée à Suez	} l'observation sera de 24 heures.
S'il s'est produit dans le cours du huitième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 2 jours.
S'il s'est produit dans le cours du septième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 3 jours.
S'il s'est produit dans le cours du septième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 4 jours.
S'il s'est produit dans le cours du cinquième ou du quatrième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 5 et 6 jours.
S'il s'est produit dans le cours du troisième jour ou du second jour avant l'arrivée à Suez	} — — 7 et 8 jours.
S'il s'est produit un jour avant l'arrivée à Suez	} — — 9 jours.

Le passage en quarantaine pourra être accordé avant l'expiration des délais indiqués dans le tableau ci-dessus si l'autorité sanitaire le juge possible; il sera en tout cas accordé lorsque la désinfection aura été accomplie,

si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées ci-dessus comme „suspectes”.

Une étuve placée sur un ponton pourra venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Les navires infectés demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus dix jours aux Sources de Moïse à compter du dernier cas survenu à bord et subiront la désinfection réglementaire.

Le temps pris par les opérations de désinfection est compris dans la durée de l'observation.

Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse.

1°. La visite médicale, prévue par le règlement, sera faite, pour chaque navire arrivant à Suez, par un des médecins de la station. Elle sera faite de jour pour les provenances des ports contaminés de peste.

2°. Les médecins seront au nombre de sept, un médecin en chef, quatre titulaires et deux suppléants. Si le service médical était encore insuffisant, on aurait recours aux médecins de la marine des différents États, qui seraient placés sous l'autorité du médecin en chef de la station sanitaire.

3°. Ils seront pourvus d'un diplôme régulier, choisis de préférence parmi les médecins ayant fait des études spéciales pratiques d'épidémiologie et de bactériologie.

4°. Ils seront nommés par le Ministre de l'Intérieur, sur la présentation du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

5°. Ils recevront un traitement qui sera de six mille francs pour les médecins suppléants et qui, primitivement de huit mille francs, pourra s'élever progressivement à douze mille francs pour les quatre médecins et de douze mille à quinze mille francs pour le médecin en chef.

6°. La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse est placée sous l'autorité du médecin en chef de Suez.

7°. Si des malades y sont débarqués, deux des médecins de Suez y seront internés, l'un pour soigner les pesteux, l'autre pour soigner les personnes non atteintes de peste.

8°. Le nombre des gardes sanitaires sera porté à vingt. Un de ces gardes sera spécialement chargé de l'entretien des étuves placées aux sources de Moïse.

9°. La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse comprendra :

a. Trois étuves à désinfection au moins, dont une sera placée sur un ponton.

b. Un nouvel hôpital d'isolement de douze lits pour les malades et les suspects. Cet hôpital sera disposé de façon à ce que les malades, les suspects, les hommes et les femmes soient isolés les uns des autres.

c. Des baraquements, des tentes-hôpital et des tentes ordinaires pour les personnes débarquées.

d. Des baignoires et des douches-lavage en nombre suffisant.

e. Les bâtiments nécessaires pour les services communs, le personnel médical, les gardes etc. ; un magasin, une buanderie.

f. Un réservoir d'eau.

Passage en quarantaine du Canal de Suez.

1°. L'autorité sanitaire de Suez accorde le passage en quarantaine ; le Conseil en est immédiatement informé. Dans les cas douteux, la décision est prise par le Conseil.

2°. Un télégramme est aussitôt expédié à l'autorité désignée par chaque Puissance. L'expédition du télégramme sera faite aux frais du bâtiment.

3°. Chaque Puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette Puissance. Seront exceptés les cas de force majeure et de relâche forcée.

Lors de l'arraisonnement, le capitaine sera tenu de déclarer s'il a à son bord des équipes de chauffeurs indigènes ou de serviteurs à gages quelconques, non inscrits sur le rôle d'équipage ou le registre à cet usage. Les questions suivantes seront posées aux capitaines de tous les navires se présentant à Suez, venant du Sud. Ils y répondront sous serment :

„Avez-vous des auxiliaires : chauffeurs ou autres gens de service, non inscrits sur le rôle d'équipage ou sur le registre spécial ? Quelle est leur nationalité ? Où les avez-vous embarqués ?”

Les médecins sanitaires devront s'assurer de la présence de ces auxiliaires et s'ils constatent qu'il y a des manquants parmi eux, chercher avec soin les causes de l'absence.

4°. Un officier sanitaire et deux gardes sanitaires montent à bord. Ils doivent accompagner le navire jusqu'à Port-Saïd ; ils ont pour mission d'empêcher les

communications et de veiller à l'exécution des mesures prescrites pendant la traversée du canal.

5°. Les voyageurs pourront s'embarquer à Port-Saïd en quarantaine. Mais tout embarquement ou débarquement et tout transbordement de passagers et de marchandises sont interdits pendant le parcours du canal de Suez à Port-Saïd.

6°. Les navires transitant en quarantaine devront effectuer le parcours de Suez à Port-Saïd sans garage.

En cas d'échouage ou de garage indispensable, les opérations nécessaires seront effectuées par le personnel du bord, en évitant toute communication avec le personnel de la Compagnie du Canal de Suez.

Les transports de troupes transitant en quarantaine seront tenus de traverser le canal seulement de jour.

S'ils doivent séjourner de nuit dans le canal, ils prendront leur mouillage au lac Timsah.

7°. Le stationnement des navires transitant en quarantaine est interdit dans le port de Port-Saïd, sauf dans le cas prévu aux parag. 5 et 8. Les opérations de ravitaillement devront être pratiquées avec les moyens du bord.

Ceux des chargeurs, ou toute autre personne, qui seront montés à bord, seront isolés sur le ponton quarantenaire. Leurs vêtements y subiront la désinfection réglementaire.

8°. Lorsqu'il sera indispensable, pour les navires transitant en quarantaine, de prendre du charbon à Port-Saïd, ces navires devront exécuter cette opération dans un endroit, offrant les garanties nécessaires d'isolement et de surveillance sanitaire, qui sera indiqué par le

Conseil sanitaire. Pour les navires, à bord desquels une surveillance efficace de cette opération est possible et où tout contact avec les gens du bord peut être évité, le charbonnage par les ouvriers du port sera autorisé. La nuit le lieu de l'opération, devra être éclairé à la lumière électrique.

9°. Les pilotes, les électriciens, les agents de la Compagnie et les gardes sanitaires seront déposés à Port-Saïd, hors du port, entre les jetées, et de là conduits directement au ponton de quarantaine, où leurs vêtements subiront une désinfection complète.

Mesures à prendre pour les navires venant en Égypte d'un port contaminé de peste, par la Méditerranée.

1°. Les navires ordinaires indemnes venant d'un port d'Europe ou du bassin de la Méditerranée infecté de peste, se présentant pour passer le canal de Suez, obtiendront le passage en quarantaine. Ils continueront leur trajet en observation de dix jours.

2°. Les navires ordinaires indemnes, qui voudront aborder en Égypte, pourront s'arrêter à Alexandrie ou à Port-Saïd, où les passagers achèveront le temps de l'observation, soit dans le lazaret de Gabari, soit à bord, selon la décision de l'autorité sanitaire locale.

3°. Les mesures auxquelles sont soumis les navires infectés et suspects venants d'un port contaminé de peste d'Europe ou des rives de la Méditerranée, désirant aborder dans un des ports d'Égypte ou passer le canal de Suez, seront déterminées par le Conseil sanitaire conformément au règlement adopté par la présente Convention.

Ces mesures, pour devenir exécutoires, devront être

acceptées par les diverses Puissances représentées au Conseil. Elles régleront le régime imposé aux navires, aux passagers et aux marchandises.

Le conseil soumettra dans les mêmes formes aux Puissances un règlement visant les mêmes questions en ce qui concerne le choléra.

Ces deux règlements doivent être présentés dans le plus bref délai possible.

Surveillance sanitaire des pèlerinages dans la mer Rouge.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins venant d'un port contaminé dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après :

Les navires reconnus „indemnes” après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées :

Les pèlerins seront débarqués ; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer ; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés ; la durée de ces opérations en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures.

Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires „*suspects*”, c'est-à-dire ceux à bord desquels y a eu des cas de peste au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis douze jours, seront traités de la façon suivante : les pèlerins seront débarqués ; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer ; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés ; l'eau de la cale sera changée. Les parties du navire habitées par les malades seront désinfectées. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures. Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord, sous serment, qu'il n'y a pas eu de cas de peste pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Si, au contraire, un ou plusieurs cas de peste ont été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé, à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les navires infectés, c'est à-dire ayant à bord des cas de peste, ou bien en ayant présenté depuis douze jours, subiront le régime suivant :

Les personnes atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible,

de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront douze jours à l'établissement de Camaran; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale individuelle et rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, la peste s'était montrée à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire serait renvoyé à Camaran, où il subirait de nouveau le régime des navires infectés.

Améliorations à apporter à la station de Camaran.

A. Évacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran :

1°. Installation de bouées et de balises en nombre suffisant.

1900.

No. 22.

2°. Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis.

3°. Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement.

4°. Des chalands en nombre suffisant, avec un remorqueur à vapeur pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens du bord.

C. Installation de la station sanitaire, qui comprendra :

1°. Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'Administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux de divers services et aux campements.

2°. Des locaux pour l'Administration et pour le personnel des services sanitaires et autres.

3°. Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets portés et autres objets.

4°. Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bains-douches ou à des bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage.

5°. Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés :

- a. pour l'observation des suspects ;
- b. pour les pesteux ;
- c. pour les malades atteints d'autres affections contagieuses ;
- d. pour les malades ordinaires.

6°. Les campements seront séparés les uns des autres

d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible ; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes.

7°. Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation, sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 m. 50 au-dessous du plan des fosses.

D. Outillage sanitaire :

1°. Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité.

2°. Pulvérisateurs, étuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique analogues à ceux qui sont indiqués dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3°. Machines à distiller l'eau : appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur ; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable : canalisations et réservoirs fermés, étanches, et ne pouvant se vider que par des robinets ou des pompes.

4°. Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire.

5°. Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Epannage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs d'épandage au point de vue de l'hygiène.

6°. Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

E. L'autorité sanitaire assure, dans chaque campement, un établissement pour les comestibles, un pour le combustible.

La tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché dans plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins,

Le contrôle de la qualité des vivres et de l'approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médecin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

*Améliorations à apporter aux stations sanitaires
d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.*

1°. Création de deux hôpitaux pour pesteux, hommes et femmes, à Abou-Ali.

2°. Création à Vasta d'un hôpital pour malades ordinaires.

3°. Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierre capables de contenir cinquante personnes par logement.

4°. Trois étuves à désinfection placées à Abou-Saad, Vasta, Abou-Ali, avec buanderies et accessoires.

5°. Établissement de douches-lavages à Abou-Saad et à Vasta.

6°. Dans chacune des îles d'Abou-Saad et de Vasta, des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour.

7°. Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé d'après les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans une des îles.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre *E* sont applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Il est désirable que les installations de Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali, soient terminées dans le plus bref délai possible.

Reorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

La Conférence confirme les recommandations et vœux déjà formulés, laissant au Conseil sanitaire le soin de réaliser ces améliorations et estime en outre :

1°. Qu'il est nécessaire de fournir aux pèlerins une bonne eau potable, soit qu'on la trouve sur place, soit qu'on l'obtienne par la distillation.

2°. Qu'il importe que tous les vivres qui sont importés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a de la peste au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects, ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses.

3°. Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ de Djebel-Tor des outres, qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques.

- 4°. Que chaque section doit être pourvue d'un médecin.
- 5°. Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour diriger les embarquements et débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les somboukdjis.

6°. Que pendant les époques des pèlerinages les pèlerins seulement soient mis en observation à Djebel-Tor.

7°. Que le village de Kouroum soit évacué.

8°. Qu'un fil télégraphique relie le campement de Djebel-Tor à la station sanitaire de Suez.

Règlement applicable dans les ports arabiques de la mer Rouge à l'époque du pèlerinage.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. VOYAGE D'ALLER.

Si la présence de la peste n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs, si aucun cas de peste ne s'est produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence de la peste est constatée dans le port de départ ou dans ses environs, ou si un cas de peste s'est produit pendant la traversée, le navire sera soumis à Djebel-Tor aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. VOYAGE DE RETOUR.

Art. 1. Tout navire provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, contaminé de peste, ayant à bord des pèlerins

ou masses analogues, à destination de Suez ou d'un port de la Méditerranée, est tenu de se rendre à El-Tor pour y subir l'observation réglementaire indiquée plus bas.

Il y sera procédé au débarquement des passagers, bagages et marchandises susceptibles et à leur désinfection, ainsi qu'à celle des effets à usage et du navire.

Art. 2. Les navires qui ramèneront les pèlerins ne traverseront le canal qu'en quarantaine.

Les pèlerins égyptiens après avoir quitté El-Tor, devront débarquer à Ras Mallap ou tout autre endroit désigné par le Conseil sanitaire, pour y subir l'observation de trois jours et une visite médicale, avant d'être admis en libre pratique.

Dans le cas où, pendant la traversée de El-Tor à Suez, ces navires auraient eu un cas suspect à bord, ils seront repoussés à El-Tor.

Art. 3. Les agents des Compagnies de navigation et les capitaines sont prévenus qu'après avoir fini leur observation à la station sanitaire de El-Tor et à Ras Mallap, les pèlerins égyptiens seront seuls autorisés à quitter définitivement le navire pour rentrer ensuite dans leurs foyers. Ne seront reconnus comme Égyptiens ou résidant en Égypte que les pèlerins porteurs d'une carte de résidence émanant d'une autorité égyptienne, et conforme au modèle établi. Des exemplaires de cette carte seront déposés auprès des autorités consulaires et sanitaires de Djeddah et de Yambo, où les agents et capitaines de navire pourront les examiner.

Les pèlerins non égyptiens, tels que les Turcs, les Russes, les Persans, les Tunisiens, les Algériens, les Marocains etc., ne pourront, après avoir quitté El Tor, être débarqués dans un port égyptien.

En conséquence les agents de navigation et les capitaines sont prévenus que le transbordement des pèlerins étrangers à l'Égypte, soit à Tor, soit à Suez, à Port Saïd ou à Alexandrie est interdit.

Les bateaux qui auraient à leur bord des pèlerins appartenant aux nationalités dénommées dans le paragraphe précédent suivront la condition de ces pèlerins et ne seront reçus dans aucun port égyptien de la Méditerranée.

Art. 4. Si la présence de la peste n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires seront soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes.

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser soixante-douze heures.

Si la présence de la peste est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pèlerinage, ces navires seront soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés.

Les personnes atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble, ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de

L'équipage et des passagers seront désinfectés, ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tout les pèlerins seront soumis à une observation de douze jours pleins à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un cas de peste s'est produit dans une section, la période de douze jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Art. 5. Les navires provenant d'un port contaminé de peste du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, sans y avoir embarqué des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu à bord, durant la traversée, d'accident suspect, sont placés dans la catégorie des navires ordinaires suspects. Ils seront soumis aux mesures préventives et au traitement imposés à ces navires.

S'ils sont à destination de l'Égypte, ils subiront une observation de dix jours à compter de la date du départ, aux Sources de Moïse; ils seront soumis en outre à toutes les mesures prescrites pour les bateaux suspects (désinfection, etc.) et ne seront admis à la libre pratique qu'après visite médicale favorable.

Il est entendu que, si ces navires, durant la traversée, ont eu des accidents suspects, l'observation sera subie aux Sources de Moïse et sera de douze jours.

Art. 6. Les caravanes composées de pèlerins égyptiens devront, avant de se rendre en Égypte, subir une quarantaine de rigueur de douze jours à El-For; elles seront

ensuite dirigées sur Ras Mallap pour y subir une observation de cinq jours, après laquelle elles ne seront admises en libre pratique qu'après visite médicale favorable et désinfection des effets.

Les caravanes composées de pèlerins étrangers devant se rendre dans leurs foyers par la voie de terre seront soumises aux mêmes mesures que les caravanes égyptiennes et devront être accompagnées par des gardes sanitaires jusqu'aux limites du désert.

Les caravanes venant du Hedjaz par la route de Akaba ou de Moïla, seront soumises, à leur arrivée au canal, à la visite médicale et à la désinfection du linge sale et des effets à usage.

Art. 7. 1°. Le transbordement des pèlerins est strictement interdit dans les ports égyptiens.

2°. Les navires venant du Hedjaz ou d'un port de la côte arabique de la mer Rouge avec patente nette, n'ayant pas à bord des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu d'accident suspect durant la traversée, seront admis en libre pratique à Suez après visite médicale favorable.

Art. 8. Les navires partant du Hedjaz avec patente nette et ayant à leur bord des pèlerins à destination d'un port de la côte africaine de la mer Rouge sont autorisés à se rendre à Souakim pour y subir l'observation de trois jours avec débarquement des passagers au campement quarantenaire.

Art. 9. Les caravanes de pèlerins arrivant par voie de terre seront soumises à la visite médicale et à la désinfection aux Sources de Moïse.

*Mesures sanitaires à appliquer au départ des pèlerins
des ports du Hedjaz et allant vers le Sud.*

Il y aura dans les ports d'embarquement des installations sanitaires assez complètes pour qu'on puisse appliquer aux pèlerins qui rentrent dans leur pays, les mesures qui sont obligatoires au moment du départ de ces pèlerins dans les ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb.

L'application de ces mesures sera facultative, c'est-à-dire qu'elles ne seront appliquées que dans les cas où l'autorité consulaire du pays auquel appartient le pèlerin, ou le médecin du navire à bord duquel il va s'embarquer, les jugera nécessaires.

B. MESURES à PRENDRE DANS LE GOLFE PERSIQUE.

*I. Régime sanitaire applicable aux provenances
maritimes dans le golfe Persique.*

Est considéré comme *infecté* le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas depuis douze jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant :

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés.

2°. Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3°. Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures ci-après :

1°. Visite médicale.

2e. Désinfection ; le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés

3°. Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les malades ou les suspects, devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

4°. Evacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5°. L'équipage et les passagers sont soumis à une observation de dix jours à compter du moment où il n'existe plus de cas de peste à bord.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Ces navires doivent, toutefois, avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de leur départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer du médecin ou, à son défaut, du capitaine et sous serment, un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin diplômé et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, savoir :

1°. Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.

1900.

No. 22.

2°. Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection.

3°. Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. *Établissements sanitaires du golfe Persique.*

Il y a lieu d'installer au golfe Persique deux établissements sanitaires, l'un au détroit d'Ormutz, (île d'Ormutz, île de Kishm, ou, à leur défaut, une localité à fixer dans leur voisinage); l'autre aux environs de Bassorah dans un lieu à déterminer.

Il y aura à la station sanitaire du détroit d'Ormutz deux médecins au moins, des agents sanitaires, des gardes sanitaires et tout un outillage de désinfection. Un petit hôpital sera construit.

A la station des environs de Bassorah seront construits un grand lazaret et des installations pour la désinfection des marchandises et comportant un service médical composé de plusieurs médecins.

Les navires, avant de pénétrer dans le golfe Persique, seront arraisonnés à l'établissement sanitaire du détroit d'Ormutz. Ils y subiront le régime sanitaire prescrit par le règlement. S'ils ont des malades atteints de peste à bord, ils les débarqueront.

Toutefois, les navires qui doivent remonter le Chat-El-Arab seront autorisés, si la durée de l'observation n'est pas terminée, à continuer leur route, à la condition de passer le golfe Persique et le Chat-El-Arab en quaran-

taine. Un gardien-chef, deux gardes sanitaires pris à Ormutz surveilleront le bateau jusqu' à Bassorah où une seconde visite médicale sera partiquée et où se feront les désinfections nécessaires.

Les bateaux qui doivent toucher aux ports de la Perse pour y débarquer des passagers ou des marchandises pourront faire ces opérations à Bender-Bouchir, lorsqu'une installation sanitaire convenable y aura été établie ; jusque-là ces opérations seront pratiquées à Ormutz ou à Bassorah.

Il est bien entendu qu'un navire qui reste indemne à l'expiration des dix jours à compter de la date à laquelle il a quitté le dernier port contaminé de peste, recevra la libre pratique dans les ports du Golfe après constatation à l'arrivée, de son état indemne.

Les établissements sanitaires d'Ormutz et de Bassorah seront placés sous la dépendance du Conseil Supérieur de santé de Constantinople. Pour la station d'Ormutz une entente sera établie entre le Gouvernement ottoman et le Gouvernement persan.

En attendant que les Gouvernements ottoman et persan aient établi cette entente, il sera organisé d'urgence dans une des îles du détroit d'Ormutz un poste sanitaire dans lequel seront placés, par les soins du Conseil sanitaire, des médecins et des gardes sanitaires. Ces derniers accompagneront les navires passant en quarantaine jusque dans le Chat-el-Arab, dans l'établissement placé aux environs de Bassorah.

Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Haunikim et de Kizil Dizé, près de Bayazid, sur les frontières turco-persane et turco-russe.

CHAPITRE II.

MESURES à PRENDRE EN EUROPE.

TITRE I. — *Mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'état d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation dans les endroits indemnes.*

NOTIFICATION ET COMMUNICATIONS ULTÉRIEURES.

Le Gouvernement du pays contaminé doit notifier aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste. Cette mesure est essentielle.

Elle n'aura de valeur réelle que si celui-ci est prévenu lui-même des cas de peste et des cas douteux survenus sur son territoire. On ne saurait donc trop recommander aux divers Gouvernements la déclaration obligatoire des cas de peste par les médecins.

L'objet de la notification sera l'existence de cas de peste, l'endroit où ces cas ont paru, la date de leur apparition, le nombre des cas constatés et celui des décès.

La notification sera faite aux agences diplomatiques ou consulaires dans la capitale du pays contaminé. Pour les pays qui n'y sont pas représentés, la notification sera faite directement par télégraphe aux Gouvernements étrangers.

Cette première notification sera suivie de communications ultérieures données d'une façon régulière, de

manière à tenir les Gouvernements au courant de la marche de l'épidémie. Ces communications se feront au moins une fois par semaine.

Les renseignements sur le début et sur la marche de la maladie devront être aussi complets que possible. Ils indiqueront plus particulièrement les mesures prises en vue de combattre l'extension de l'épidémie. Ils devront préciser les mesures prophylactiques adoptées relativement :

- à l'inspection sanitaire ou à la visite médicale,
- à l'isolement,
- à la désinfection,

et les mesures prescrites au point de vue de départ des navires et de l'exportation des objets susceptibles.

Il est entendu que les pays limitrophes se réservent de faire des arrangements spéciaux en vue d'organiser un service d'informations directes entre les chefs des administrations des frontières.

Le Gouvernement de chaque Etat sera tenu de publier immédiatement les mesures qu'il croit devoir prescrire au sujet des provenances d'un pays ou d'une circonscription territoriale contaminée.

Il communiquera aussitôt cette publication à l'agent diplomatique ou consulaire du pays contaminé, résidant dans sa capitale. A défaut d'agence diplomatique ou consulaire dans la capitale, la communication se fera directement au Gouvernement du pays intéressé.

Il sera tenu également de faire connaître par les mêmes voies le retrait de ces mesures ou les modifications dont elles seraient l'objet.

1900.

No. 22

TITRE II. *Conditions dans lesquelles une circonscription (1) territoriale doit être considérée comme contaminée ou saine.*

Est considérée comme contaminée toute circonscription où a été constatée officiellement l'existence de cas de peste.

N'est plus considérée comme contaminée toute circonscription dans laquelle la peste a existé, mais où, après constatation officielle, il n'y a eu ni décès, ni cas nouveau de peste depuis dix jours après la guérison ou la mort du dernier pesteux, à condition que les mesures de désinfection nécessaires aient été exécutées.

Les mesures préventives seront appliquées au territoire contaminé à partir du moment où des cas de peste auront été officiellement constatés.

Ces mesures cesseront d'être appliquées dès qu'il aura été officiellement constaté que la circonscription est redevenue saine.

Ne sera pas considéré comme autorisant l'application de ces mesures le fait que quelques cas importés se sont manifestés dans une circonscription territoriale, sans donner lieu à des cas de transmission.

TITRE III. *Nécessité de limiter aux circonscriptions territoriales contaminées les mesures destinées à empêcher la propagation de l'épidémie.*

Pour restreindre les mesures aux seules régions

(1) On entend par le mot *circonscription* une partie de territoire d'un pays placée sous une autorité administrative bien déterminée, ainsi: une province un „gouvernement”, un district, un département, un canton, une île, une commune, une ville, un village, un port, un polder, etc., quelles que soient l'étendue et la population de ces portions de territoire.

1900.

atteintes, les Gouvernements ne doivent les appliquer qu'aux provenances des circonscriptions contaminées.

Mais cette restriction limitée à la circonscription contaminée ne devra être acceptée qu'à la condition formelle que le Gouvernement du pays contaminé prenne les mesures nécessaires pour prévenir l'exportation des objets susceptibles provenant de la circonscription contaminée.

Quand une circonscription est contaminée, aucune mesure restrictive ne sera prise contre les provenances de cette circonscription, si ces provenances l'ont quittée cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

TITRE IV. *Marchandises ou objets susceptibles envisagés au point de vue des défenses d'importation ou de transit et de la désinfection.*

I. IMPORTATION ET TRANSIT.

Les objets ou marchandises susceptibles, qui peuvent être prohibés à l'entrée, sont :

1°. Les linges de corps, hardes et vêtements portés (effets à usage), les literies ayant servi.

Lorsque ces objets sont transportés comme bagages ou à la suite d'un changement de domicile (effets d'installation), ils sont soumis à un régime spécial.

Les paquets laissés par les soldats et les matelots et renvoyés dans leur patrie après décès sont assimilés aux objets compris dans le 1° qui précède.

2°. Les chiffons et drilles, sans en excepter les chiffons comprimés par la force hydraulique, qui sont transportés comme marchandises en ballots.

- 3°. Les sacs usés, les tapis, les broderies ayant servi.
- 4°. Les cuirs verts, les peaux non tannées, les peaux fraîches.
- 5°. Les débris frais d'animaux, onglons, sabots, crins, poils, soies et laines brutes.
- 6°. Les cheveux.

Le transit des marchandises ou objets susceptibles, emballés de telle façon qu'ils ne puissent être manipulés en route, ne doit pas être interdit.

De même, lorsque les marchandises ou objets susceptibles sont transportés de telle façon qu'en cours de route, ils n'aient pu être en contact avec des objets souillés, leur transit à travers une circonscription territoriale contaminée ne doit pas être un obstacle à leur entrée dans le pays de destination.

Les marchandises et objets susceptibles ne tomberont pas sous l'application des mesures de prohibition à l'entrée, s'il est démontré à l'autorité du pays de destination qu'ils ont été expédiés cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

Il n'est pas admissible que les marchandises puissent être retenues en quarantaine, aux frontières de terre. La prohibition pure et simple ou la désinfection sont les seules mesures qui puissent être prises.

II. DÉSINFECTION.

Bagages. La désinfection sera obligatoire pour le linge sale, les hardes, vêtements et objets, qui font partie de bagages ou de mobiliers (effets d'installation), provenant d'une circonscription territoriale déclarée conta-

minée et que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés.

Marchandises. La désinfection ne sera appliquée qu'aux marchandises et objets que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés, ou à ceux dont l'importation peut être défendue.

Il appartient à l'autorité du pays de destination de fixer le mode et l'endroit de la désinfection.

La désinfection devra être faite de manière à ne détériorer les objets que le moins possible.

Il appartient à chaque Etat de régler la question relative au paiement éventuel de dommages-intérêts résultant d'une désinfection.

Les lettres et correspondances, imprimés, livres, journaux, papiers d'affaires etc. (non compris les colis postaux) ne seront soumis à aucune restriction ni désinfection.

TITRE V. *Mesures à prendre aux frontières terrestres.*
Service des chemins de fer. Voyageurs.

Les voitures affectées au transport des voyageurs, de la poste et des bagages ne peuvent être retenues aux frontières.

S'il arrive qu'une de ces voitures soit souillée, elle sera détachée du train pour être désinfectée, soit à la frontière, soit à la station d'arrêt la plus rapprochée, lorsque la chose sera possible.

Il en sera de même pour les wagons à marchandises.

Il ne sera plus établi de quarantaines terrestres. Seules les personnes présentant des symptômes de peste peuvent être retenues.

Ce principe n'exclut pas le droit pour chaque État, de fermer, au besoin, une partie de ses frontières.

Il importe que les voyageurs soient soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance de la part du personnel des chemins de fer.

L'intervention médicale se bornera à une visite des voyageurs et aux soins à donner aux malades.

S'il y a visite médicale, elle sera combinée autant que possible avec la visite douanière, de façon que les voyageurs soient retenus le moins longtemps possible.

Dès que les voyageurs venant d'un endroit contaminé seront arrivés à destination, il serait de la plus haute utilité de les soumettre à une surveillance de dix jours à compter de la date du départ.

Les mesures concernant le passage aux frontières du personnel des chemins de fer et de la poste sont du ressort des administrations intéressées. Elles seront combinées de façon à ne pas entraver le service régulier.

Les Gouvernements se réservent le droit de prendre des mesures particulières à l'égard de certaines catégories de personnes, notamment envers :

- a. Les Bohémiens et les vagabonds ;
- b. Les émigrants et les personnes voyageant ou passant la frontière par troupes.

TITRE VI. *Régime spécial des zones frontières.*

Le règlement du trafic-frontière et des questions inhérentes à ce trafic, ainsi que l'adoption de mesures exceptionnelles de surveillance, doivent être laissés à des arrangements spéciaux entre les Etats limitrophes.

TITRE VII. *Voies fluviales, fleuves, canaux et lacs.*

On doit laisser aux Gouvernements des États riverains le soin de régler, par des arrangements spéciaux, le régime sanitaire des voies fluviales.

TITRE VIII. *Partie maritime. Mesures à prendre dans les ports.*

Est considéré comme *infecté* le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant :

1°. Les malades sont immédiatement débarqués et isolés.

2°. Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une surveillance⁽¹⁾ dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et

(1) Le mot „observation” veut dire : isolement des voyageurs soit à bord d'un navire, soit dans un lazaret, avant qu'ils n'obtiennent la libre pratique.

Le mot „surveillance” veut dire : les voyageurs ne seront pas isolés ; ils obtiennent de suite la libre pratique, mais sont suivis dans les diverses localités où ils se rendent et soumis à un examen médical constatant leur état de santé.

1900.

No. 22.

selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3°. Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

4°. L'eau de la cale sera évacuée après désinfection et l'on substituera une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5°. Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures ci-après :

1°. Visite médicale.

2. Désinfection : le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

3. Évacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

4°. Désinfection de toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à dater de l'arrivée du navire.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord), sauf toutefois ce qui a trait à la désinfection du navire.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat du médecin du bord ou, à son défaut, du capitaine, et sous serment, attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires d'émigrants ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être

traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises après que les précautions nécessaires auront été prises, à savoir :

- 1°. Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.
- 2°. Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection.
- 3°. Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

Chaque pays doit pourvoir au moins un des ports du littoral de chacune de ses mers d'une organisation et d'un outillage suffisants pour recevoir un navire, quel que soit son état sanitaire.

Les bateaux de cabotage feront l'objet d'un régime spécial à établir d'un commun accord entre les pays intéressés.

TITRE IX. *Mesures à prendre à l'égard des navires provenant d'un port contaminé et remontant le Danube.*

En attendant que la ville de Soulina soit pourvue d'une bonne eau potable, les bateaux qui remontent le fleuve devront être soumis à une hygiène rigoureuse.

L'encombrement des passagers sera strictement interdit.

Les bateaux entrant en Roumanie par le Danube seront retenus jusqu'à la visite médicale et jusqu'à parachèvement des opérations de désinfection.

Les bateaux se présentant à Soulina devront subir, avant de pouvoir remonter le Danube, une ou plusieurs visites médicales faites de jour. Chaque matin, à une heure indiquée, le médecin s'assurera de l'état de santé de tout le personnel du bateau et ne permettra l'entrée que s'il constate que cet état est satisfaisant. Il délivrera sans frais au capitaine ou au batelier un passeport sanitaire ou patente, ou certificat dont la production sera exigée aux garages ultérieurs.

Il y aura une visite chaque jour. La durée de l'arrêt à Soulina des navires non infectés ne dépassera pas six jours. La désinfection des linges contaminés sera effectuée dès l'arrivée.

On substituera une eau potable de bonne qualité à l'eau douteuse qui pourrait être à bord.

L'eau de la cale sera désinfectée.

Les mesures qui viennent d'être indiquées ne seront applicables qu'aux provenances des ports contaminés de peste.

Il est bien entendu qu'un navire provenant d'un port non contaminé pourra, s'il ne veut pas être soumis aux mesures restrictives précédemment indiquées, ne pas accepter les voyageurs venant d'un port contaminé.

Le régime pour les bateaux suspects et infectés sera le même que dans les autres ports d'Europe.

CHAPITRE III.

**INSTRUCTIONS RECOMMANDÉES POUR
FAIRE LES OPÉRATIONS DE DÉSINFECTION.**

1°. Les hardes, vieux chiffons, pansements infectés, les papiers et autres objets sans valeur seront détruits par le feu.

2°. Les linges, objets de literie, vêtements, matelas, tapis, etc., contaminés ou suspects, seront désinfectés dans des étuves fonctionnant à la pression normale ou à la pression d'une atmosphère et demie à deux atmosphères, avec ou sans circulation de vapeur saturée.

Pour être considérées comme instruments de désinfection efficaces, ces étuves doivent être soumises à des épreuves indiquant, à l'aide du *thermomètre à signal*, le moment où la température réelle obtenue au sein d'un matelas s'élève au moins à 100°.

Pour être certain de l'efficacité de l'opération, cette température doit être maintenue réelle pendant dix à quinze minutes.

3°. Solutions désinfectantes :

a. Solution de sublimé à 1 pour 1000, additionnée de 10 g. ammes de chlorure de sodium.

Cette solution sera colorée avec du *bleu d'avitine* ou du *bleu d'indigo*. Elle ne sera pas mise dans des vases métalliques ;

b. Solution d'acide phénique pur cristallisé à 5% ou d'acide phénique brut, impur, du commerce à 5% dans une dissolution chaude de savon noir ;

c. Le lait de chaux fraîchement préparé (1).

4°. Recommandations spéciales à observer dans l'emploi des solutions désinfectantes.

On plongera dans la solution de sublimé les linges, vêtements, objets souillés par les déjections des malades. La solution d'acide phénique pur et la solution savonneuse phéniquée conviennent parfaitement pour le même usage. Les objets resteront dans la solution six heures au moins.

On lavera avec la solution de sublimé les objets qui ne peuvent supporter sans détérioration la température de l'étuve (100°), les objets en cuir, bois collé, feutre, velours, soie, etc.; les pièces de monnaie pourront être désinfectées par la solution phéniquée savonneuse.

Les personnes qui donnent des soins aux malades se laveront les mains et le visage avec la solution de sublimé ou une des solutions phéniquées.

Les solutions phéniquées serviront surtout pour désinfecter les objets qui ne supportent ni la température de 100° cent., ni le contact du sublimé, tels que les métaux, les instruments, etc.

Le lait de chaux est spécialement recommandé pour la désinfection des déjections et des vomissements. Les

---

1) Pour avoir du lait de chaux très actif, on prend de la chaux de bonne qualité, on la fait se déliter en l'arrosant petit à petit avec la moitié de son poids d'eau. Quand la délitescence est effectuée, on met la poudre dans un récipient soigneusement bouché et placé dans un endroit sec. Comme un kilogramme de chaux qui absorbe 500 gr. d'eau pour se déliter a acquis un volume de 2 litres 200, il suffit de la délayer dans le double de son volume d'eau, soit 4 kgr., 400 gr., pour avoir un lait de chaux qui soit environ à 20 pour 100.

crachats et les matières purulents doivent être détruits par le feu.

5°. Désinfection des bateaux occupés par des malades atteints de peste.

On videra la ou les cabines et toutes les parties du bâtiment occupées par des malades ou des suspects ; on soumettra tous les objets aux prescriptions précédentes.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionnée de 10% d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale ; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec le même solution.

Deux heures après, on frottera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

6°. Désinfection de la cale d'un navire infecté.

Pour désinfecter la cale d'un navire on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer ; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

CHAPITRE IV.

MESURES DE PRESERVATION QU'IL EST RECOMMANDÉ DE PRENDRE à BORD DES NAVIRES AU MOMENT DU DÉPART, PENDANT LA TRAVERSE ET LORS DE L'ARRIVÉE.

NOTA. La transmission de la peste paraît se faire par les

excrétions des malades (crachats, déjections), les produits morbides (suppuration des bubons, des anthrax, etc.) et, par suite, par les linges, les vêtements et les mains souillés.

I. MESURES à PRENDRE AU POINT DE DÉPART.

1°. Le capitaine veillera à ne pas laisser embarquer les personnes suspectes d'être atteintes de la peste. Il refusera d'accepter à bord les linges, hardes, objets de literie et en général tous objets sales ou suspects.

Les objets de literie, vêtements, hardes, etc., ayant appartenu à des malades atteints de peste ne seront pas admis à bord.

2°. Avant l'embarquement, le navire sera mis dans un état de propreté parfaite; au besoin il sera désinfecté.

3°. Il est indispensable que l'eau potable embarquée à bord soit prise à une source qui soit à l'abri de toute contamination possible.

L'eau n'expose à aucun danger si elle est distillée ou bouillie.

II. MESURES à PRENDRE PENDANT LA TRAVERSÉE.

1°. Il est désirable que dans chaque navire un endroit spécial soit réservé pour isoler les personnes atteintes d'une affection contagieuse.

2°. S'il n'en existe pas, la cabine ou tout autre endroit dans lequel une personne est atteinte de peste sera mis en interdit.

Seules les personnes chargées de donner des soins aux malades y pourront pénétrer. Elles-mêmes seront isolées de tout contact avec les autres personnes.

1900.

No. 22.

3°. Les objets de literie, les linges, les vêtements qui auront été en contact avec le malade seront immédiatement et dans la chambre même du malade plongés dans une solution désinfectante. Il en sera de même pour les vêtements des personnes qui leur auront donné des soins et qui auraient été souillés.

Ceux de ces objets qui n'ont pas de valeur seront brûlés ou jetés à la mer, si le navire n'est pas dans un port ou dans un canal. Les autres seront portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé, de façon à éviter tout contact avec les objets environnants.

S'il n'y a pas d'étuve à bord, ces objets resteront plongés dans la solution désinfectante pendant six heures.

4°. Les excréments des malades (crachats, matières fécales, urine) seront reçus dans un vase dans lequel on aura préalablement versé un verre d'une solution désinfectante indiquée plus haut.

Ces excréments seront immédiatement jetés dans les cabinets. Ceux-ci seront rigoureusement désinfectés après chaque projection.

5°. Les locaux occupés par les malades seront rigoureusement désinfectés suivant les règles indiquées plus haut.

6°. Les cadavres, préalablement enveloppés d'un suaire imprégnée de sublimé, seront jetés à la mer.

7°. Toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant la traversée seront inscrites sur le journal du bord, qui sera présenté à l'autorité sanitaire au moment de l'arrivée dans un port.

8°. Ces prescriptions devront être appliquées à tout ce qui a été en contact avec les malades, quelles qu'aient été la gravité et l'issue de la maladie.

III. MESURES à PRENDRE LORS DE L'ARRIVÉE.

1°. Si le navire est infecté, les personnes atteintes seront débarquées et isolées dans un local special.

Seront considérés comme douteux les individus ayant été en contact avec les malades.

2°. Tous les objets contaminés et les objets tel que les habits, les objets de literie, matelas, tapis et autres objets qui ont été en contact avec le malade, les vêtements de ceux qui lui ont donné des soins, les objets contenus dans la cabine du malade et dans les cabines, le pont ou les parties du pont sur lesquelles le malade aurait séjourné, seront désinfectés.

CHAPITRE V.

SURVEILLANCE ET EXÉCUTION.

Compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople (Mer Rouge—Golfe Persique—Frontières Turco-Persane et Russe).

1°. La mise en pratique et la surveillance des mesures contre l'invasion de la peste arrêtées par la présente Convention, sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople, au Comité établi par l'article 1 de l'annexe IV de la Convention de Paris, du 3 avril 1894, avec cette disposition interprétative, que les membres de ce Comité seront pris exclusivement dans le sein du Conseil Supé-

rieur de santé de Constantinople et représenteront les Puissances qui auront adhéré ou adhéreront aux Conventions sanitaires de Venise 1892, de Dresde 1893, de Paris 1894 et de Venise 1897.

2°. Le corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire, comme officiers ou sous-officiers, prévu à l'article 2 de l'annexe IV de la même Convention, est chargé d'assurer le bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés et institués par les règlements actuels.

3°. Les dépenses d'établissement des postes sanitaires définitifs et provisoires prévus par la présente Convention sont, quant à la construction des bâtiments, à la charge du Gouvernement ottoman. Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople est autorisé, si besoin est et vu l'urgence, à faire l'avance des sommes nécessaires sur le fonds de réserve, qui lui seront fournies, sur sa demande, par la „Commission mixte chargée de la révision du tarif sanitaire”. Il devra, dans ce cas, veiller à la construction de ces établissements.

4°. Le conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Hannikim et de Kizil Dizé, près de Bayazid, sur les frontières turco-persane et turco-russe, au moyen des fonds qui sont dès maintenant mis à sa disposition.

5°. Les articles 4, 5 et 6 l'annexe IV de la Convention de Paris de 1891 sont applicables aux dispositions du présent règlement.

Compétence du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

6°. Les dépenses résultant des mesures prévues par les règlements contenus dans la Convention pourront être couvertes par les moyens suivants que la Conférence a recommandés autant pour les nouvelles installations aux Sources de Moïse que pour l'augmentation du personnel dépendant du Conseil sanitaire :

a. prorogation, avec l'assentiment des Puissances, du Décret Khédivial du 28 décembre 1896 (fixant au 1 juillet 1897 l'entrée en vigueur du tarif réduit des droits de phare) jusqu'au moment où la différence entre le rendement du tarif actuel et du tarif réduit aura atteint le chiffre de L. ég. 4000. La somme ainsi réalisée sera affectée aux dépenses extraordinaires (nouvelles installations aux Sources de Moïse).

b. pour les dépenses *ordinaires* (augmentation du personnel) versement annuel au Conseil sanitaire, par le Gouvernement égyptien, d'une somme de L. ég. 4000, qui pourrait être prélevée sur l'excédent du service des phares resté à la disposition de ce Gouvernement. Toutefois il sera déduit de cette somme le produit d'une taxe quarantenaire supplémentaire de P. T. 10 (piastres tarif) par pèlerin, à prélever à El-Tor.

Au cas où le Gouvernement égyptien verrait des difficultés à supporter cette part dans les dépenses, les Puissances représentées au Conseil sanitaire s'enten-

1900.

No. 22.

draient avec le Gouvernement Khédivial pour assurer la participation de ce dernier aux dépenses prévues.

Certifié conforme à l'original.

Le Président de la Conférence,

BONIN.

Les Secrétaires,

E. MAYOR.

A. DE FROON-KIRCHRATH.

ALBERT LEGRAND.

H. DE SOUSSAY.

O. PASSERA.

V. MACCHI DI CELLERE.

Behoort bij de Publicatie van 25 April 1900 (G. B. No. 22).

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

... of the ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

RESOLUTIE van 25 April 1900 La. B No. 2992 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de op den 19^{den} Maart 1897 te Venetië tusschen Nederland, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Montenegro, Turkije, Perzië, Portugal, Rusland, Servië en Zwitserland gesloten internationale sanitaire conventie en van het procesverbaal van de nederlegging der akten van bekrachtiging, afgesloten te Rome op 31 October 1899.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME.

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 23sten Februari 1900 Lett. A¹ en B No. 5/56, waaruit blijkt dat de op den 19^{den} Maart 1897 te Venetië tusschen Nederland, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Montenegro, Turkije, Perzië, Portugal, Rusland, Servië en Zwitserland gesloten en bij de wet van den 14^{den} Juli 1898 (Staatsblad No. 17, Gouvernementsblad No. 92) goedgekeurde internationale sanitaire conventie door de

1900.

Koningin is bekrachtigd en dat het procesverbaal van de nederlegging der akten van bekrachtiging is afgesloten te Rome op 31 October 1899;

BESLUIT:

Te bepalen dat genoemde conventie en het procesverbaal zullen worden afgekondigd door plaatsing van deze resolutie met den daaraan gehechten afdruk van de conventie en het procesverbaal en van de vertaling daarvan in het Gouvernementsblad.

Paramaribo, den 25sten April 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven, den 27sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

THE HISTORY OF

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

CONVENTION.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg; Son Altesse le Prince de Monténégro; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans; Sa Majesté le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; Le Conseil Fédéral Suisse,

Ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste et la surveillance sanitaire à établir à cet effet dans la mer Rouge et dans le golfe Persique, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

1900.

No. 23.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume,

Le Jonkheer P. J. F. M. VAN DER DOES DE WILLEBOIS, Agent Politique et Consul Général des Pays-Bas en Égypte, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais ;

M. le Dr. RUYSCH, Conseiller au Ministère de l'Intérieur, Chevalier de l'Ordre du Lion Néerlandais ;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand,

M. OTTO DE MÜHLBERG, Son Conseiller actuel intime de Légation ;

M. CURT LEHMANN, Son Conseiller actuel de Légation ;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

M. le Comte HENRY DE LÜTZOW, Son Chambellan et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Dresde ;

M. le Chev. A. DE SUZZARA, Conseiller aulique et ministériel au Ministère Impérial et Royal des Affaires étrangères ;

M. le Dr. Chev. DE KUSY, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal de l'Intérieur et Conseiller supérieur de santé ;

M. N. EBNER D'EBENTHALL, Conseiller ministériel au Ministère Impérial et Royal du Commerce ;

M. le Dr. CHYZER, Conseiller ministériel et Chef de la section sanitaire au Ministère Royal hongrois de l'Intérieur ;

M. E. ROEDIGER, Conseiller de section au Ministère Royal hongrois du Commerce ;

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. BECO, Secrétaire général de Son Ministère de l'Agriculture et de Travaux publics, Commandeur de l'Ordre Royal de Léopold, etc. ;

M. le Dr. E. VAN ERMENGEM, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Officier de l'Ordre Royal de Léopold ;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et, en Son nom, Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

DON SILVERIO BAGUER DE CORSI Y RIVAS, Comte de BAGUER, Son Ministre résident ;

M. le Dr. CALVO Y MARTIN, Professeur de la Faculté de Médecine, Conseiller de l'Instruction publique, Sénateur du Royaume à vie, Membre de l'Académie Royale de Médecine de Madrid, Grand Cordon de première classe d'Isabelle la Catholique, Commandeur de l'Ordre de Charles III ;

DON MANUEL ALONSO SANUDO, Professeur de la clinique médicale de la Faculté de Madrid et Membre de l'Académie Royale de Médecine de Saragosse ;

Le Président de la République Française,

M. CAMILLE BAERÈRE, Ambassadeur de la République Française près la Confédération Suisse, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

M. le Prof. BUCARDEL, Président du Comité consultatif d'hygiène publique de France, Doyen de la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie des Sciences, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

M. le Prof. PROUST, Inspecteur général des services sanitaires, Professeur d'hygiène à la Faculté de Médecine de Paris, Membre de l'Académie de Médecine, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'honneur ;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes.

L'hon. M. MICHAEL HERBERT, Compagnon de l'Ordre du Bain, Son Secrétaire d'Ambassade ;

M. le Dr. R. THORNE THORNE, Compagnon de l'Ordre du Bain, Chef de la Section médicale de „Local Government Board” ;

M. JAMES CLEHORN, Chirurgien Général, Directeur général du Service médical des Indes Britanniques ;

M. J. LANE NOTTER, Chirurgien Colonel du Service médical militaire, Professeur d'hygiène militaire à l'École de Médecine militaire de Netley ;

M. H. FARNALL, Compagnon de l'Ordre de Saint-Michel et Saint-George, Secrétaire au Ministère des Affaires étrangères à Londres ;

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

M. le Dr. ZANCAROL, Son Délégué au Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte, Commandeur de l'Ordre National du Sauveur ;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

M. le Comte LELIO BONIN-LOGARE, Son Sous-Secrétaire d'Etat pour les Affaires étrangères ;

M. le Prof. R. SANTOLIVIDO, Chef de division pour la santé publique au Ministère Royal de l'Intérieur ;

1900.

No. 23

M. le Dr. Foà, Professeur d'anatomie pathologique à l'Université de Turin ;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg,

M. BECO, Secrétaire général du Ministère d'Agriculture et des Travaux publics de Belgique ;

M. le Dr. VAN ERMENGEM, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand ;

Son Altesse le Prince de Monténégro,

M. le Comte H. DE LÜTZOW, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. I. et R. Apostolique en Saxe ;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

M. le Dr. COZZONIS Effendi, Inspecteur général de l'Administration sanitaire de l'Empire Ottoman, Grand Cordon de l'Ordre du Medjidié, Grand Officier de l'Ordre de l'Osmanié, etc. ;

Sa Majesté le Schah de Perse,

M. le Dr. PANAYOTE Bey, Délégué de Perse au Conseil Supérieur de santé à Constantinople, Commandeur des Ordres Impériaux du Lion et Soleil, de l'Osmanié et du Medjidié ;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. A. D. DE OLIVEIRA SOARES, Son Chargé d'affaires *ad interim* en Italie ;

M. le Prof. J. THOM Z DE SOUSA-MARTINS, ancien Membre du Comité central de santé, Professeur de pathologie générale, Commandeur de l'Ordre National de Saint Jacques de l'Épée ;

1900.

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

M. A. E. LAHOVARY, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie, Commandeur de l'Ordre Royal de la Couronne etc. ;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

M. ALEXANDRE YONIN, Son Conseiller privé et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Confédération Suisse ;

M. le Dr. LOUKIANOW, Conseiller d'État actuel, Directeur de l'Institut Impérial de médecine expérimentale ;

Sa Majesté le Roi de Serbie,

M. MILAN JOVANOVITCH BATUT, Professeur d'hygiène publique à la Faculté des Sciences de Belgrade ;

Le Conseil Fédéral Suisse,

M. GASTON CARLIN, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près S. M. le Roi d'Italie ;

M. le Dr. F. SCHMID, Directeur du Bureau sanitaire Fédéral Suisse ;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes touchant les régions contaminées de peste, ainsi qu'à l'égard des provenances de ces régions :

I. Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans le *Règlement Sanitaire Général pour prévenir l'invasion et la propagation de la peste*, annexé à la présente Convention, lequel a la même valeur que s'il y était incorporé ;

II. Il sera recommandé aux autorités compétentes du Maroc d'appliquer, dans les ports de ce pays, des mesures

en harmonie avec celles prévues dans le règlement sus-mentionné ;

III. Les pays qui n'ont pas pris part à la Conférence ou qui n'ont pas signé la Convention, pourront y accéder sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement Royal d'Italie et, par celui-ci, aux autres Gouvernements signataires ;

IV. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années, par tacite reconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard ;

V. Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté de provoquer, par la voie diplomatique, les modifications qu'elles jugeraient nécessaires d'apporter à la Convention ou à son annexe.

La présente Convention sera ratifiée ; les ratifications en seront déposées à Rome le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Venise, en dix-huit exemplaires, le dix-neuf mars mil huit cent quatre-vingt-dix-sept.

Signé : (L. S.) DR. RUYSC.

» (L. S.) v. MÜHLBERG.

- Signé : (L. S.) LEHMANN.
 » (L. S.) H. DE LÜTZOW.
 » (L. S.) SUZZARA.
 » (L. S.) DR. DE KUSY.
 » (L. S.) EBNER.
 » (L. S.) CHYZER.
 » (L. S.) ROEDIGER.
 » (L. S.) E. BECO.
 » (L. S.) DR. VAN ERMENGEM.
 » (L. S.) COMTE DE BAGUER.

Pour les Docteurs CALVO et SANUDO,
 BAGUER.

- » (L. S.) CAMILLE BARRÈRE.
 » (L. S.) P. BROUARDEL.
 » (L. S.) A. PROUST.
 » (L. S.) MICHAEL HERBERT.
 » (L. S.) R. THORNE THORNE.
 » (L. S.) JAMES CLEGHORN.
 » (L. S.) J. LANE NOTTER.
 » (L. S.) H. FARNALL.
 » (L. S.) G. ZANCAROL.
 » (L. S.) BONIN.
 » (L. S.) ROCCO SANTOLIVIDO.
 » (L. S.) Pio Foà.
 » (L. S.) E. BECO.
 » (L. S.) DR. VAN ERMENGEM.
 » (L. S.) H. LÜTZOW.
 » (L. S.) DR. COZZONIS.
 » (L. S.) DR. PANAYOTE.
 » (L. S.) A. D. DE OLIVEIRA SOARES.
 » (L. S.) J. T. SOUSA MARTINS.

Signé : (L. S.) A. E. LAHOVARY.

» (L. S.) A. YONINE.

» (L. S.) S. LOUKIANOW.

» (L. S.) DR. M. JOVANOVITCH BATUT.

» (L. S.) CARLIN.

» (L. S.) DR. SCHMID.

REGLEMENT SANITAIRE GENERAL
pour prévenir l'invasion et la propa-
gation de la peste.

CHAPITRE I.

MESURES à PRENDRE HORS D'EUROPE.

I.

Notification.

Les Gouvernements des pays qui adhéreront à la présente Convention notifieront télégraphiquement aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste ayant apparu *sur leur territoire*, conformément au titre I du chapitre II „Mesures à prendre en Europe.”

Les titres II, III, IV du même chapitre II sont également applicables.

Il est désirable que, dans les autres pays, les mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'apparition d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation et son importation dans les pays indemnes, prévus pour l'Europe, soient également appliquées.

II.

Police sanitaire des navires partant dans les ports contaminés.**MESURES COMMUNES AUX NAVIRES ORDINAIRES ET AUX NAVIRES A PÉLERINS.**

1°. Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par un médecin délégué de l'autorité publique, de toute personne prenant passage à bord d'un navire.

L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette visite.

2°. Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3°. Interdiction d'embarquement de toute personne présentant des symptômes de peste.

NAVIRES à PÉLERINS.

1°. Lorsqu'il existe des cas de peste dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte de la peste.

Il est entendu que pour exécuter cette mesure chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales (1).

2°. Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour, et pour le séjour dans les Lieux Saints, si les circonstances locales le permettent.

MESURES à PRENDRE à BORD DES NAVIRES à PÉLERINS.

TITRE I. *Dispositions générales.*

Art. 1. Les prescriptions suivantes sont applicables aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou au golfe Persique ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Art. 2. N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Art. 3. Toute navire à pèlerins à l'entrée de la mer Rouge et du golfe Persique, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz*, qui sera publié par le Conseil de santé de Constantinople, conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Art. 4. Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

(1) La Conférence a décidé, par voie d'interprétation, que, dans les Indes néerlandaises, cette observation pourrait se faire à bord des navires en partance.

Les navires à pélerins, faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée dits „voyages au cabotage”, sont soumis aux prescriptions contenues dans le règlement spécial mentionné à l'article 3.

TITRE II. *Mesures à prendre avant le départ.*

Art. 5. Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pélerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente (1) du port de départ son intention d'embarquer des pélerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Art. 6. A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

Il est procédé seulement à l'inspection, si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne réponde plus à l'état actuel du navire.

Art. 7. L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pélerins qu'après s'être assurée :

a. que le navire a été mis en état de propreté par-faite et, au besoin, désinfecté ;

(1) L'autorité compétente est actuellement : dans les Indes anglaises, un *officer* désigné à cet effet par le Gouvernement local (*Native passenger Ships Act*, 1887, art. 7) ; dans les Indes néerlandaises, le maître du port ; en Turquie, l'autorité sanitaire ; en Autriche-Hongrie, l'autorité du port ; en Italie, le capitaine de port ; en France, en Tunisie et en Espagne, l'autorité sanitaire ; en Egypte, l'autorité sanitaire quarantenaire, etc.

b. que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois ou en fer recouvert de bois ;

c. qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage.

d. que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination ; qu'elle existe en quantité suffisante ; qu'à bord, les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes ;

e. que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage ;

f. que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité ;

g. que l'équipage comprend un médecin diplômé et commissionné (1), soit par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient, soit par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins, et que le navire

(1) Exception est faite pour les Gouvernements qui n'ont pas de médecins commissionnés.

possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23 ;

h. que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants ;

i. que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Art. 8. Le capitaine est tenu de faire apposer à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées, dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant :

1°. La destination du navire ;

2°. La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin.

3°. Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

Art. 9. Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main :

1°. Une liste visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer.

2°. Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées : équipage, pèlerins et autres passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et, dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complé-

mentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Art. 10. L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect (1), suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les port.

TITRE III. *Précaution à prendre pendant la traversée.*

Art. 11. Chaque navire embarquant des pèlerins doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient ou par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1000.

Art. 12. Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment :

1°. S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés.

2°. S'assurer que les prescriptions de l'article 20 relatif à la distribution de l'eau sont observées.

3°. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21 ;

4°. S'assurer que le navire est maintenu en état

(1) Voyez chapitre IV, titre I, art. 1 et 2 de la présente Convention.

constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18.

5°. S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19.

6°. Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une *surface de un mètre cinquante centimètres carrés, c'est-à-dire seize pieds carrés anglais, avec une hauteur d'entrepont d'environ un mètre quatre-vingt centimètres.*

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace *d'au moins deux mètres de largeur* dans le long des plats-bords du navire.

Art. 14. Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Art. 15. Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Art. 16. Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec, avec lequel ou

1900.

No 23.

mélanger des désinfectants, pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Art. 17. De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main, de manière à fournir de l'eau de mer, pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Art. 18. Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisance à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucun lieu d'aisance ne doit exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers, aussi bien que celles affectées à l'équipage, doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Art. 19. La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des numéros 5 et 6 du chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

Art. 20. La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Art. 21. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie ou autrement stérilisée et le capitaine est tenu de la rejeter à la mer au premier port de relâche où il lui sera possible de s'en procurer de meilleure.

Art. 22. Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Art. 23. Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ces navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et la quantité des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Art. 24. Une infirmerie régulièrement installée et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité doit être réservée aux logements des malades.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5% des pèlerins embarqués à raison de trois mètres carrés par tête (1).

Art. 25. Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de peste.

Les personnes chargées de soigner les pestueux peuvent seules pénétrer auprès d'eux et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

(1) La Conférence ayant eu connaissance des conditions dans lesquelles les infirmeries doivent être établies d'après l'article 53 de l'acte sur les navires à pèlerins édicté par le Gouvernement de l'Inde, en recommandant l'exécution Celle-ci serait considérée comme se substituant à l'art. 21.

(Extrait) L'infirmerie sera installée sur le pont supérieur, dans les parties construites sur le pont lui-même. Cette infirmerie permanente comptera six lits au moins, et aura une superficie de 141 pieds carrés au moins, une capacité de 864 pieds cubes au moins. Si le navire porte cinquante femmes ou plus, il y aura une deuxième infirmerie permanente de deux lits au moins, ayant une superficie de 72 pieds carrés et une capacité de 288 pieds cubes au moins. Cette infirmerie sera réservée aux femmes et aux enfants ayant moins de douze ans.

L'éclairage et l'aération de ces infirmeries doivent être reconnus

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent les malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être, soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément au numéro 5 du chapitre III de la présente Convention,

Art. 26. En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du

suffisants par l'inspecteur. Elles seront construites sur une plate-forme élevée d'au moins 10 centimètres, solidement établies, leur toit sera bien calfaté. Il est préférable de les construire en fer plutôt qu'en bois.

On ne recevra sous aucun prétexte dans l'infirmier permanente des malades atteints de variole, de choléra, de fièvre jaune ou de peste.

Le navire aura à bord le matériel nécessaire pour construire sur le pont supérieur une deuxième infirmier temporaire, réservée aux malades qui devraient être isolés (choléra, peste, fièvre jaune, variole ou autres maladies contagieuses).

L'emplacement que devrait occuper cette infirmier temporaire sera désigné d'avance par l'inspecteur. Elle sera construite dans des conditions analogues à celles de l'infirmier permanente. Elle aura une superficie d'au moins 144 pieds carrés.

nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer.

Art. 27. La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit :

1°. Le nombre des passagers débarqués ou embarqués dans ce port.

2°. Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées.

3°. L'état sanitaire du port de relâche.

Art. 28. Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau que doit apposer l'autorité compétente.

Art. 29. Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage

soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 30. Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans le prix du billet.

TITRE IV. *Penalités.*

Art. 31. Tout capitaine convaincu de ne pas s'être conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de deux livres turques (1). Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Art. 32. Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Art. 33. Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9, est passible d'une amende de 50 livres turques.

Art. 34. Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrement tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 2 livres turques.

Art. 35. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de cent pèlerins sans la présence d'un

(1) La livre turque vaut 22 frs.,50.

1900.

médecin commissionné, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Art. 36. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer, conformément aux prescriptions de l'article 9, est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Art. 37. Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de leur destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Art. 38. Toutes autres infractions aux prescriptions du présent règlement sont punies d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Art. 39. Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Art. 40. Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions du chapitre V de la présente Convention.

Art. 41. Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions confor-

mément aux lois de leur pays respectifs en cas de fautes commises par eux dans son application.

Art. 42. Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

III.

Mesures à prendre pour prévenir l'importation de la peste.

1. Voie de terre.

Les mesures prises sur la voie de terre contre les provenances des régions contaminées de peste doivent être conformes aux principes sanitaires formulés par la présente Convention. Les pratiques modernes de la désinfection doivent être substituées aux quarantaines de terre.

Dans ce but, des étuves d'autres outillages de désinfection seront disposés dans des points bien choisis sur les routes suivies par les voyageurs. Les mêmes moyens seront employés sur les lignes des chemins de fer créées ou à créer. Les marchandises seront désinfectées suivant les principes adoptés par la présente Convention.

Chaque Gouvernement est libre de fermer ses frontières aux passagers et aux marchandises.

2. Voie maritime.

A) MESURES À PRENDRE DANS LA MER ROUGE.

Art. 1. — Navires indemnes. a) Les navires reconnus indemnes, après visite médicale, auront libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le navire devra toutefois avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de son départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection du linge sale, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

b. Les navires indemnes ordinaires auront la faculté de passer le canal de Suez en quarantaine. Ils entreront dans la Méditerranée en continuant l'observation de dix jours. Les navires ayant un médecin et une étuve ne subiront pas la désinfection avant le transit en quarantaine.

Art. 2. — *Navires suspects.* Les navires suspects sont ceux à bord desquels il a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours. Ces navires seront traités d'une façon différente suivant qu'ils ont ou n'ont pas à bord un médecin et un appareil à désinfection (étuve).

a. Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve), remplissant les conditions voulues, seront admis à passer le canal de Suez en quarantaine dans les conditions du règlement pour le transit.

b. Les autres navires suspects n'ayant ni médecin ni appareil de désinfection (étuve) seront, avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus aux Sources de Moïse pendant le temps nécessaire pour opérer les désinfections du linge sale, du linge de corps et autres objets susceptibles, et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

S'il s'agit d'un navire postal ou d'un paquebot spécialement affecté au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle, que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point de départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine sera accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si le dernier cas de peste remonte à plus de quatorze jours et si l'état sanitaire du navire est satisfaisant, la libre pratique pourra être donnée à Suez, lorsque les opérations de désinfection seront terminées.

Pour un bateau ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours, les passagers à destination d'Égypte seront débarqués aux Sources de Moïse et isolés pendant le temps nécessaire pour compléter dix jours; leur linge sale et leurs effets à usage seront désinfectés. Ils recevront alors la libre pratique. Les bateaux ayant un trajet indemne de moins de quatorze jours et demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus aux Sources de Moïse le temps nécessaire pour compléter dix jours; ils subiront la désinfection réglementaire.

Art. 3. — *Navires infectés*, c'est-à-dire ayant de la peste à bord ou ayant présenté des cas de peste depuis douze jours. Ils se divisent en navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve), et navires sans médecins et sans appareil de désinfection (étuve).

a. Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) seront arrêtés au Sources de Moïse, les personnes atteintes de peste débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si la peste venait à se développer. Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que la navire.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront dix jours à l'établissement des Sources de Moïse; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de l'apparition du dernier cas.

Ainsi, lorsque le dernier cas se sera produit depuis neuf, dix, onze ou douze jours, la durée de l'observation sera de 24 heures; s'il s'est produit depuis huit jours, l'observation sera de deux jours; s'il s'est produit depuis sept jours, l'observation sera de trois jours et ainsi de suite comme cela est indiqué au tableau placé plus loin.

b. Navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve). — Les navires avec médecin et étuve seront arrêtés aux Sources de Moïse.

Le médecin du bord déclarera sous serment quelles sont les personnes à bord atteintes de peste. Ces malades seront débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers et de l'équipage subira la désinfection à bord.

Lorsque la peste se sera montrée exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord indiquera aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés. Il déclarera également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le pestiféré depuis la première manifestation de la maladie, soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets capables de transmettre l'infection. Ces personnes seulement seront considérées comme „suspects”.

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés, seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire” la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquelles le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes de peste sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placées sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, sans contact avec les malades, lesquels seront placés dans l'hôpital.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'exédera pas vingtquatre heures.

Les suspects subiront une observation, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage; la durée de cette observation variera selon le tableau suivant :

Lorsque le dernier cas de peste se sera produit dans le cours du douzième, du onzième, du dixième ou du neuvième jour avant l'arrivée à Suez	} l'observation sera de 24 heures.
S'il s'est produit dans le cours du huitième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 2 jours.
S'il s'est produit dans le cours du septième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 3 jours.
S'il s'est produit dans le cours du septième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 4 jours.
S'il s'est produit dans le cours du cinquième ou du quatrième jour avant l'arrivée à Suez	} — — 5 et 6 jours.
S'il s'est produit dans le cours du troisième jour ou du second jour avant l'arrivée à Suez	} — — 7 et 8 jours.
S'il s'est produit un jour avant l'arrivée à Suez	} — — 9 jours.

Le passage en quarantaine pourra être accordé avant l'expiration des délais indiqués dans le tableau ci-dessus si l'autorité sanitaire le juge possible; il sera en tout cas accordé lorsque la désinfection aura été accomplie,

si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées ci-dessus comme „suspectes”.

Une étuve placée sur un ponton pourra venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Les navires infectés demandant à obtenir la libre pratique en Égypte seront retenus dix jours aux Sources de Moïse à compter du dernier cas survenu à bord et subiront la désinfection réglementaire.

Le temps pris par les opérations de désinfection est compris dans la durée de l'observation.

Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse.

1°. La visite médicale, prévue par le règlement, sera faite, pour chaque navire arrivant à Suez, par un des médecins de la station. Elle sera faite de jour pour les provenances des ports contaminés de peste.

2°. Les médecins seront au nombre de sept, un médecin en chef, quatre titulaires et deux suppléants. Si le service médical était encore insuffisant, on aurait recours aux médecins de la marine des différents États, qui seraient placés sous l'autorité du médecin en chef de la station sanitaire.

3°. Ils seront pourvus d'un diplôme régulier, choisis de préférence parmi les médecins ayant fait des études spéciales pratiques d'épidémiologie et de bactériologie.

4°. Ils seront nommés par le Ministre de l'Intérieur, sur la présentation du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

5°. Ils recevront un traitement qui sera de six mille francs pour les médecins suppléants et qui, primitivement de huit mille francs, pourra s'élever progressivement à douze mille francs pour les quatre médecins et de douze mille à quinze mille francs pour le médecin en chef.

6°. La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse est placée sous l'autorité du médecin en chef de Suez.

7°. Si des malades y sont débarqués, deux des médecins de Suez y seront internés, l'un pour soigner les pesteux, l'autre pour soigner les personnes non atteintes de peste.

8°. Le nombre des gardes sanitaires sera porté à vingt. Un de ces gardes sera spécialement chargé de l'entretien des étuves placées aux sources de Moïse.

9°. La station de désinfection et d'isolement des Sources de Moïse comprendra :

a. Trois étuves à désinfection au moins, dont une sera placée sur un ponton.

b. Un nouvel hôpital d'isolement de douze lits pour les malades et les suspects. Cet hôpital sera disposé de façon à ce que les malades, les suspects, les hommes et les femmes soient isolés les uns des autres.

c. Des baraquements, des tentes-hôpital et des tentes ordinaires pour les personnes débarquées.

d. Des baignoires et des douches-lavage en nombre suffisant.

e. Les bâtiments nécessaires pour les services communs, le personnel médical, les gardes etc. ; un magasin, une buanderie.

f. Un réservoir d'eau.

Passage en quarantaine du Canal de Suez.

1°. L'autorité sanitaire de Suez accorde le passage en quarantaine ; le Conseil en est immédiatement informé. Dans les cas douteux, la décision est prise par le Conseil.

2°. Un télégramme est aussitôt expédié à l'autorité désignée par chaque Puissance. L'expédition du télégramme sera faite aux frais du bâtiment.

3°. Chaque Puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette Puissance. Seront exceptés les cas de force majeure et de relâche forcée.

Lors de l'arraisonnement, le capitaine sera tenu de déclarer s'il a à son bord des équipes de chauffeurs indigènes ou de serviteurs à gages quelconques, non inscrits sur le rôle d'équipage ou le registre à cet usage. Les questions suivantes seront posées aux capitaines de tous les navires se présentant à Suez, venant du Sud. Ils y répondront sous serment :

„Avez-vous des auxiliaires : chauffeurs ou autres gens de service, non inscrits sur le rôle d'équipage ou sur le registre spécial ? Quelle est leur nationalité ? Où les avez-vous embarqués ?”

Les médecins sanitaires devront s'assurer de la présence de ces auxiliaires et s'ils constatent qu'il y a des manquants parmi eux, chercher avec soin les causes de l'absence.

4°. Un officier sanitaire et deux gardes sanitaires montent à bord. Ils doivent accompagner le navire jusqu'à Port-Saïd ; ils ont pour mission d'empêcher les

communications et de veiller à l'exécution des mesures prescrites pendant la traversée du canal.

5°. Les voyageurs pourront s'embarquer à Port-Saïd en quarantaine. Mais tout embarquement ou débarquement et tout transbordement de passagers et de marchandises sont interdits pendant le parcours du canal de Suez à Port-Saïd.

6°. Les navires transitant en quarantaine devront effectuer le parcours de Suez à Port-Saïd sans garage.

En cas d'échouage ou de garage indispensable, les opérations nécessaires seront effectuées par le personnel du bord, en évitant toute communication avec le personnel de la Compagnie du Canal de Suez.

Les transports de troupes transitant en quarantaine seront tenus de traverser le canal seulement de jour.

S'ils doivent séjourner de nuit dans le canal, ils prendront leur mouillage au lac Timsah.

7°. Le stationnement des navires transitant en quarantaine est interdit dans le port de Port-Saïd, sauf dans le cas prévu aux parag. 5 et 8. Les opérations de ravitaillement devront être pratiquées avec les moyens du bord.

Ceux des chargeurs, ou toute autre personne, qui seront montés à bord, seront isolés sur le ponton quarantenaire. Leurs vêtements y subiront la désinfection réglementaire.

8°. Lorsqu'il sera indispensable, pour les navires transitant en quarantaine, de prendre du charbon à Port-Saïd, ces navires devront exécuter cette opération dans un endroit, offrant les garanties nécessaires d'isolement et de surveillance sanitaire, qui sera indiqué par le

Conseil sanitaire. Pour les navires à bord desquels une surveillance efficace de cette opération est possible et où tout contact avec les gens du bord peut être évité, le charbonnage par les ouvriers du port sera autorisé. La nuit le lieu de l'opération devra être éclairé à la lumière électrique.

9°. Les pilotes, les électriciens, les agents de la Compagnie et les gardes sanitaires seront déposés à Port-Saïd, hors du port, entre les jetées, et de là conduits directement au ponton de quarantaine, où leurs vêtements subiront une désinfection complète.

Mesures à prendre pour les navires venant en Égypte d'un port contaminé de peste, par la Méditerranée.

1°. Les navires ordinaires indemnes venant d'un port d'Europe ou du bassin de la Méditerranée infecté de peste, se présentant pour passer le canal de Suez, obtiendront le passage en quarantaine. Ils continueront leur trajet en observation de dix jours.

2°. Les navires ordinaires indemnes, qui voudront aborder en Égypte, pourront s'arrêter à Alexandrie ou à Port-Saïd, où les passagers achèveront le temps de l'observation, soit dans le lazaret de Gabari, soit à bord, selon la décision de l'autorité sanitaire locale.

3°. Les mesures auxquelles sont soumis les navires infectés et suspects venants d'un port contaminé de peste d'Europe ou des rives de la Méditerranée, désirant aborder dans un des ports d'Égypte ou passer le canal de Suez, seront déterminées par le Conseil sanitaire conformément au règlement adopté par la présente Convention.

Ces mesures, pour devenir exécutoires, devront être

acceptées par les diverses Puissances représentées au Conseil. Elles régleront le régime imposé aux navires, aux passagers et aux marchandises.

Le conseil soumettra dans les mêmes formes aux Puissances un règlement visant les mêmes questions en ce qui concerne le choléra.

Ces deux règlements doivent être présentés dans le plus bref délai possible.

Surveillance sanitaire des pèlerinages dans la mer Rouge.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins venant d'un port contaminé dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après :

Les navires reconnus „indemnes” après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées :

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures.

Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires „*suspects*”, c'est-à-dire ceux à bord desquels y a eu des cas de peste au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis douze jours, seront traités de la façon suivante : les pèlerins seront débarqués ; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer ; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés ; l'eau de la cale sera changée. Les parties du navire habitées par les malades seront désinfectées. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser 72 heures. Si aucun cas de peste n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord, sous serment, qu'il n'y a pas eu de cas de peste pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Si, au contraire, un ou plusieurs cas de peste ont été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé, à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les *navires infectés*, c'est à-dire ayant à bord des cas de peste, ou bien en ayant présenté depuis douze jours, subiront le régime suivant :

Les personnes atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible,

de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront douze jours à l'établissement de Camaran; lorsque les cas de peste remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale individuelle et rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, la peste s'était montrée à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire serait renvoyé à Camaran, où il subirait de nouveau le régime des navires infectés.

Améliorations à apporter à la station de Camaran.

A. Évacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran :

1°. Installation de bouées et de balises en nombre suffisant.

2°. Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis.

3°. Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement.

4°. Des chalands en nombre suffisant, avec un remorqueur à vapeur pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens du bord.

C. Installation de la station sanitaire, qui comprendra :

1°. Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'Administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux de divers services et aux campements.

2°. Des locaux pour l'Administration et pour le personnel des services sanitaires et autres.

3°. Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets portés et autres objets.

4°. Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bains-douches ou à des bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage.

5°. Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés :

a. pour l'observation des suspects ;

b. pour les pesteux ;

c. pour les malades atteints d'autres affections contagieuses ;

d. pour les malades ordinaires.

6°. Les campements seront séparés les uns des autres

d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible ; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes.

7°. Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation, sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 m. 50 au-dessous du plan des fosses.

D. Outillage sanitaire :

1°. Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité.

2°. Pulvérisateurs, étuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique analogues à ceux qui sont indiqués dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

3°. Machines à distiller l'eau : appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur ; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable : canalisations et réservoirs fermés, étanches, et ne pouvant se vider que par des robinets ou des pompes.

4°. Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire.

5°. Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Epanchage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs d'épandage au point de vue de l'hygiène.

6°. Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans le chapitre III de l'annexe de la présente Convention.

E. L'autorité sanitaire assure, dans chaque campement, un établissement pour les comestibles, un pour le combustible.

La tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché dans plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins,

Le contrôle de la qualité des vivres et de l'approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médecin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

*Améliorations à apporter aux stations sanitaires
d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.*

1°. Création de deux hôpitaux pour pesteux, hommes et femmes, à Abou-Ali.

2°. Création à Vasta d'un hôpital pour malades ordinaires.

3°. Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierre capables de contenir cinquante personnes par logement.

4°. Trois étuves à désinfection placées à Abou-Saad, Vasta, Abou-Ali, avec buanderies et accessoires.

5°. Établissement de douches-lavages à Abou-Saad et à Vasta.

6°. Dans chacune des îles d'Abou-Saad et de Vasta, des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour.

7°. Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé d'après les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans une des îles.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre *E* sont applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Il est désirable que les installations de Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali, soient terminées dans le plus bref délai possible.

Reorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

La Conférence confirme les recommandations et vœux déjà formulés, laissant au Conseil sanitaire le soin de réaliser ces améliorations et estime en outre :

1°. Qu'il est nécessaire de fournir aux pèlerins une bonne eau potable, soit qu'on la trouve sur place, soit qu'on l'obtienne par la distillation.

2°. Qu'il importe que tous les vivres qui sont importés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a de la peste au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects, ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses.

3°. Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ de Djebel-Tor des outres, qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques.

- 4°. Que chaque section doit être pourvue d'un médecin.
- 5°. Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour diriger les embarquements et débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les somboukdjis.
- 6°. Que pendant les époques des pèlerinages les pèlerins seulement soient mis en observation à Djebel-Tor.
- 7°. Que le village de Kouroum soit évacué.
- 8°. Qu'un fil télégraphique relie le campement de Djebel-Tor à la station sanitaire de Suez.

Règlement applicable dans les ports arabiques de la mer Rouge à l'époque du pèlerinage.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. VOYAGE D'ALLER.

Si la présence de la peste n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs, si aucun cas de peste ne s'est produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence de la peste est constatée dans le port de départ ou dans ses environs, ou si un cas de peste s'est produit pendant la traversée, le navire sera soumis à Djebel-Tor aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. VOYAGE DE RETOUR.

Art. 1. Tout navire provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, contaminé de peste, ayant à bord des pèlerins

ou masses analogues, à destination de Suez ou d'un port de la Méditerranée, est tenu de se rendre à El-Tor pour y subir l'observation réglementaire indiquée plus bas.

Il y sera procédé au débarquement des passagers, bagages et marchandises susceptibles et à leur désinfection, ainsi qu'à celle des effets à usage et du navire.

Art. 2. Les navires qui ramèneront les pèlerins ne traverseront le canal qu'en quarantaine.

Les pèlerins égyptiens après avoir quitté El-Tor, devront débarquer à Ras Mallap ou tout autre endroit désigné par le Conseil sanitaire, pour y subir l'observation de trois jours et une visite médicale, avant d'être admis en libre pratique.

Dans le cas où, pendant la traversée de El-Tor à Suez, ces navires auraient eu un cas suspect à bord, ils seront repoussés à El-Tor.

Art. 3. Les agents des Compagnies de navigation et les capitaines sont prévenus qu'après avoir fini leur observation à la station sanitaire de El-Tor et à Ras Mallap, les pèlerins égyptiens seront seuls autorisés à quitter définitivement le navire pour rentrer ensuite dans leurs foyers. Ne seront reconnus comme Égyptiens ou résidant en Égypte que les pèlerins porteurs d'une carte de résidence émanant d'une autorité égyptienne, et conforme au modèle établi. Des exemplaires de cette carte seront déposés auprès des autorités consulaires et sanitaires de Djeddah et de Yambo, où les agents et capitaines de navire pourront les examiner.

Les pèlerins non égyptiens, tels que les Turcs, les Russes, les Persans, les Tunisiens, les Algériens, les Marocains etc., ne pourront, après avoir quitté El Tor, être débarqués dans un port égyptien.

En conséquence les agents de navigation et les capitaines sont prévenus que le transbordement des pèlerins étrangers à l'Égypte, soit à Tor, soit à Suez, à Port Saïd ou à Alexandrie est interdit.

Les bateaux qui auraient à leur bord des pèlerins appartenant aux nationalités dénommées dans le paragraphe précédent suivront la condition de ces pèlerins et ne seront reçus dans aucun port égyptien de la Méditerranée.

Art. 4. Si la présence de la peste n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires seront soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes.

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser soixante-douze heures.

Si la présence de la peste est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pèlerinage, ces navires seront soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés.

Les personnes atteintes de peste seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble, ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de

l'équipage et des passagers seront désinfectés, ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tout les pèlerins seront soumis à une observation de douze jours pleins à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un cas de peste s'est produit dans une section, la période de douze jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Art. 5. Les navires provenant d'un port contaminé de peste du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la mer Rouge, sans y avoir embarqué des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu à bord, durant la traversée, d'accident suspect, sont placés dans la catégorie des navires ordinaires suspects. Ils seront soumis aux mesures préventives et au traitement imposés à ces navires.

S'ils sont à destination de l'Égypte, ils subiront une observation de dix jours à compter de la date du départ, aux Sources de Moïse ; ils seront soumis en outre à toutes les mesures prescrites pour les bateaux suspects (désinfection, etc.) et ne seront admis à la libre pratique qu'après visite médicale favorable.

Il est entendu que, si ces navires, durant la traversée, ont eu des accidents suspects, l'observation sera subie aux Sources de Moïse et sera de douze jours.

Art. 6. Les caravanes composées de pèlerins égyptiens devront, avant de se rendre en Égypte, subir une quarantaine de rigueur de douze jours à El-For ; elles seront

ensuite dirigées sur Ras Mallap pour y subir une observation de cinq jours, après laquelle elles ne seront admises en libre pratique qu'après visite médicale favorable et désinfection des effets.

Les caravanes composées de pèlerins étrangers devant se rendre dans leurs foyers par la voie de terre seront soumises aux mêmes mesures que les caravanes égyptiennes et devront être accompagnées par des gardes sanitaires jusqu'aux limites du désert.

Les caravanes venant du Hedjaz par la route de Akaba ou de Moïla, seront soumises, à leur arrivée au canal, à la visite médicale et à la désinfection du linge sale et des effets à usage.

Art. 7. 1°. Le transbordement des pèlerins est strictement interdit dans les ports égyptiens.

2°. Les navires venant du Hedjaz ou d'un port de la côte arabique de la mer Rouge avec patente nette, n'ayant pas à bord des pèlerins ou masses analogues et qui n'auront pas eu d'accident suspect durant la traversée, seront admis en libre pratique à Suez après visite médicale favorable.

Art. 8. Les navires partant du Hedjaz avec patente nette et ayant à leur bord des pèlerins à destination d'un port de la côte africaine de la mer Rouge sont autorisés à se rendre à Souakim pour y subir l'observation de trois jours avec débarquement des passagers au campement quarantenaire.

Art. 9. Les caravanes de pèlerins arrivant par voie de terre seront soumises à la visite médicale et à la désinfection aux Sources de Moïse.

*Mesures sanitaires à appliquer au départ des pèlerins
des ports du Hedjaz et allant vers le Sud.*

Il y aura dans les ports d'embarquement des installations sanitaires assez complètes pour qu'on puisse appliquer aux pèlerins qui rentrent dans leur pays, les mesures qui sont obligatoires au moment du départ de ces pèlerins dans les ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb.

L'application de ces mesures sera facultative, c'est-à-dire qu'elles ne seront appliquées que dans les cas où l'autorité consulaire du pays auquel appartient le pèlerin, ou le médecin du navire à bord duquel il va s'embarquer, les jugera nécessaires.

B. MESURES à PRENDRE DANS LE GOLFE PERSIQUE.

*I. Régime sanitaire applicable aux provenances
maritimes dans le golfe Persique.*

Est considéré comme *infecté* le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas depuis douze jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant :

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés,

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3°. Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures ci-après :

1°. Visite médicale.

2e. Désinfection ; le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés

3°. Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les malades ou les suspects, devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

4°. Evacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5°. L'équipage et les passagers sont soumis à une observation de dix jours à compter du moment où il n'existe plus de cas de peste à bord.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Ces navires doivent, toutefois, avoir complété ou compléter dix jours pleins à partir du moment de leur départ du dernier port contaminé.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer du médecin ou, à son défaut, du capitaine et sous serment, un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin diplômé et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises savoir :

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.

1900.

No. 23.

2°. Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection.

3°. Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. *Établissements sanitaires du golfe Persique.*

Il y a lieu d'installer au golfe Persique deux établissements sanitaires, l'un au détroit d'Ormutz, (île d'Ormutz, île de Kishm, ou, à leur défaut, une localité à fixer dans leur voisinage); l'autre aux environs de Bassorah dans un lieu à déterminer.

Il y aura à la station sanitaire du détroit d'Ormutz deux médecins au moins, des agents sanitaires, des gardes sanitaires et tout un outillage de désinfection. Un petit hôpital sera construit.

A la station des environs de Bassorah seront construits un grand lazaret et des installations pour la désinfection des marchandises et comportant un service médical composé de plusieurs médecins.

Les navires, avant de pénétrer dans le golfe Persique, seront arraisonnés à l'établissement sanitaire du détroit d'Ormutz. Ils y subiront le régime sanitaire prescrit par le règlement. S'ils ont des malades atteints de peste à bord, ils les débarqueront.

Toutefois, les navires qui doivent remonter le Chat-El-Arab seront autorisés, si la durée de l'observation n'est pas terminée, à continuer leur route, à la condition de passer le golfe Persique et le Chat-El-Arab en quaran-

taine. Un gardien-chef, deux gardes sanitaires pris à Ormutz surveilleront le bateau jusqu' à Bassorah où une seconde visite médicale sera partiquée et où se feront les désinfections nécessaires.

Les bateaux qui doivent toucher aux ports de la Perse pour y débarquer des passagers ou des marchandises pourront faire ces opérations à Bender-Bouchir, lorsqu'une installation sanitaire convenable y aura été établie ; jusque-là ces opérations seront pratiquées à Ormutz ou à Bassorah.

Il est bien entendu qu'un navire qui reste indemne à l'expiration des dix jours à compter de la date à laquelle il a quitté le dernier port contaminé de peste, recevra la libre pratique dans les ports du Golfe après constatation à l'arrivée, de son état indemne.

Les établissements sanitaires d'Ormutz et de Bassorah seront placés sous la dépendance du Conseil Supérieur de santé de Constantinople. Pour la station d'Ormutz une entente sera établie entre le Gouvernement ottoman et le Gouvernement persan.

En attendant que les Gouvernements ottoman et persan aient établi cette entente, il sera organisé d'urgence dans une des îles du détroit d'Ormutz un poste sanitaire dans lequel seront placés, par les soins du Conseil sanitaire, des médecins et des gardes sanitaires. Ces derniers accompagneront les navires passant en quarantaine jusque dans le Chat-el-Arab, dans l'établissement placé aux environs de Bassorah.

Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Haunikim et de Kizil Dizé, près de Bayazid, sur les frontières turco-persane et turco-russe.

CHAPITRE II.

MESURES à PRENDRE EN EUROPE.

TITRE I. — *Mesures destinées à tenir les Gouvernements signataires de la Convention au courant de l'état d'une épidémie de peste, ainsi que des moyens employés pour éviter sa propagation dans les endroits indemnes.*

NOTIFICATION ET COMMUNICATIONS ULTÉRIEURES.

Le Gouvernement du pays contaminé doit notifier aux divers Gouvernements l'existence de tout cas de peste. Cette mesure est essentielle.

Elle n'aura de valeur réelle que si celui-ci est prévenu lui-même des cas de peste et des cas douteux survenus sur son territoire. On ne saurait donc trop recommander aux divers Gouvernements la déclaration obligatoire des cas de peste par les médecins.

L'objet de la notification sera l'existence de cas de peste, l'endroit où ces cas ont paru, la date de leur apparition, le nombre des cas constatés et celui des décès.

La notification sera faite aux agences diplomatiques ou consulaires dans la capitale du pays contaminé. Pour les pays qui n'y sont pas représentés, la notification sera faite directement par télégraphe aux Gouvernements étrangers.

Cette première notification sera suivie de communications ultérieures données d'une façon régulière, de

manière à tenir les Gouvernements au courant de la marche de l'épidémie. Ces communications se feront au moins une fois par semaine.

Les renseignements sur le début et sur la marche de la maladie devront être aussi complets que possible. Ils indiqueront plus particulièrement les mesures prises en vue de combattre l'extension de l'épidémie. Ils devront préciser les mesures prophylactiques adoptées relativement :

- à l'inspection sanitaire ou à la visite médicale,
- à l'isolement,
- à la désinfection,

et les mesures prescrites au point de vue de départ des navires et de l'exportation des objets susceptibles.

Il est entendu que les pays limitrophes se réservent de faire des arrangements spéciaux en vue d'organiser un service d'informations directes entre les chefs des administrations des frontières.

Le Gouvernement de chaque Etat sera tenu de publier immédiatement les mesures qu'il croit devoir prescrire au sujet des provenances d'un pays ou d'une circonscription territoriale contaminée.

Il communiquera aussitôt cette publication à l'agent diplomatique ou consulaire du pays contaminé, résidant dans sa capitale. A défaut d'agence diplomatique ou consulaire dans la capitale, la communication se fera directement au Gouvernement du pays intéressé.

Il sera tenu également de faire connaître par les mêmes voies le retrait de ces mesures ou les modifications dont elles seraient l'objet.

TITRE II. *Conditions dans lesquelles une circonscription (1) territoriale doit être considérée comme contaminée ou saine.*

Est considérée comme contaminée toute circonscription où a été constatée officiellement l'existence de cas de peste.

N'est plus considérée comme contaminée toute circonscription dans laquelle la peste a existé, mais où, après constatation officielle, il n'y a eu ni décès, ni cas nouveau de peste depuis dix jours après la guérison ou la mort du dernier pesteux, à condition que les mesures de désinfection nécessaires aient été exécutées.

Les mesures préventives seront appliquées au territoire contaminé à partir du moment où des cas de peste auront été officiellement constatés.

Ces mesures cesseront d'être appliquées dès qu'il aura été officiellement constaté que la circonscription est redevenue saine.

Ne sera pas considéré comme autorisant l'application de ces mesures le fait que quelques cas importés se sont manifestés dans une circonscription territoriale, sans donner lieu à des cas de transmission.

TITRE III. *Nécessité de limiter aux circonscriptions territoriales contaminées les mesures destinées à empêcher la propagation de l'épidémie.*

Pour restreindre les mesures aux seules régions

(1) On entend par le mot *circonscription* une partie de territoire d'un pays placée sous une autorité administrative bien déterminée, ainsi: une province un „gouvernement”, un district, un département, un canton, une île, une commune, une ville, un village, un port, un polder, etc., quelles que soient l'étendue et la population de ces portions de territoire.

atteintes, les Gouvernements ne doivent les appliquer qu'aux provenances des circonscriptions contaminées.

Mais cette restriction limitée à la circonscription contaminée ne devra être acceptée qu'à la condition formelle que le Gouvernement du pays contaminé prenne les mesures nécessaires pour prévenir l'exportation des objets susceptibles provenant de la circonscription contaminée.

Quand une circonscription est contaminée, aucune mesure restrictive ne sera prise contre les provenances de cette circonscription, si ces provenances l'ont quittée cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

TITRE IV. *Marchandises ou objets susceptibles envisagés au point de vue des défenses d'importation ou de transit et de la désinfection.*

I. IMPORTATION ET TRANSIT.

Les objets ou marchandises susceptibles, qui peuvent être prohibés à l'entrée, sont :

1°. Les linges de corps, hardes et vêtements portés (effets à usage), les literies ayant servi.

Lorsque ces objets sont transportés comme bagages ou à la suite d'un changement de domicile (effets d'installation), ils sont soumis à un régime spécial.

Les paquets laissés par les soldats et les matelots et renvoyés dans leur patrie après décès sont assimilés aux objets compris dans le 1° qui précède.

2°. Les chiffons et drilles, sans en excepter les chiffons comprimés par la force hydraulique, qui sont transportés comme marchandises en ballots.

1900.

No. 23.

3°. Les sacs usés, les tapis, les broderies ayant servi.

4°. Les cuirs verts, les peaux non tannées, les peaux fraîches.

5°. Les débris frais d'animaux, onglons, sabots, crins, poils, soies et laines brutes.

6°. Les cheveux.

Le transit des marchandises ou objets susceptibles, emballés de telle façon qu'ils ne puissent être manipulés en route, ne doit pas être interdit.

De même, lorsque les marchandises ou objets susceptibles sont transportés de telle façon qu'en cours de route, ils n'aient pu être en contact avec des objets souillés, leur transit à travers une circonscription territoriale contaminée ne doit pas être un obstacle à leur entrée dans le pays de destination.

Les marchandises et objets susceptibles ne tomberont pas sous l'application des mesures de prohibition à l'entrée, s'il est démontré à l'autorité du pays de destination qu'ils ont été expédiés cinq jours au moins avant le premier cas de peste.

Il n'est pas admissible que les marchandises puissent être retenues en quarantaine, aux frontières de terre. La prohibition pure et simple ou la désinfection sont les seules mesures qui puissent être prises.

II. DÉSINFECTION.

Bagages. La désinfection sera obligatoire pour le linge sale, les hardes, vêtements et objets, qui font partie de bagages ou de mobiliers (effets d'installation), provenant d'une circonscription territoriale déclarée conta-

minée et que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés.

Marchandises. La désinfection ne sera appliquée qu'aux marchandises et objets que l'autorité sanitaire locale considérera comme contaminés, ou à ceux dont l'importation peut être défendue.

Il appartient à l'autorité du pays de destination de fixer le mode et l'endroit de la désinfection.

La désinfection devra être faite de manière à ne détériorer les objets que le moins possible.

Il appartient à chaque Etat de régler la question relative au paiement éventuel de dommages-intérêts résultant d'une désinfection.

Les lettres et correspondances, imprimés, livres, journaux, papiers d'affaires etc. (non compris les colis postaux) ne seront soumis à aucune restriction ni désinfection.

TITRE V. *Mesures à prendre aux frontières terrestres.*
Service des chemins de fer. Voyageurs.

Les voitures affectées au transport des voyageurs, de la poste et des bagages ne peuvent être retenues aux frontières.

S'il arrive qu'une de ces voitures soit souillée, elle sera détachée du train pour être désinfectée, soit à la frontière, soit à la station d'arrêt la plus rapprochée, lorsque la chose sera possible.

Il en sera de même pour les wagons à marchandises.

Il ne sera plus établi de quarantaines terrestres. Seules les personnes présentant des symptômes de peste peuvent être retenues.

Ce principe n'exclut pas le droit pour chaque État, de fermer, au besoin, une partie de ses frontières.

Il importe que les voyageurs soient soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance de la part du personnel des chemins de fer.

L'intervention médicale se bornera à une visite des voyageurs et aux soins à donner aux malades.

S'il y a visite médicale, elle sera combinée autant que possible avec la visite douanière, de façon que les voyageurs soient retenus le moins longtemps possible.

Dès que les voyageurs venant d'un endroit contaminé seront arrivés à destination, il serait de la plus haute utilité de les soumettre à une surveillance de dix jours à compter de la date du départ.

Les mesures concernant le passage aux frontières du personnel des chemins de fer et de la poste sont du ressort des administrations intéressées. Elles seront combinées de façon à ne pas entraver le service régulier.

Les Gouvernements se réservent le droit de prendre des mesures particulières à l'égard de certaines catégories de personnes, notamment envers :

- a. Les Bohémiens et les vagabonds ;
- b. Les émigrants et les personnes voyageant ou passant la frontière par troupes.

TITRE VI. *Régime spécial des zones frontières.*

Le règlement du trafic-frontière et des questions inhérentes à ce trafic, ainsi que l'adoption de mesures exceptionnelles de surveillance, doivent être laissés à des arrangements spéciaux entre les États limitrophes.

TITRE VII. *Voies fluviales, fleuves, canaux et lacs.*

On doit laisser aux Gouvernements des Etats riverains le soin de régler, par des arrangements spéciaux, le régime sanitaire des voies fluviales.

TITRE VIII. *Partie maritime. Mesures à prendre dans les ports.*

Est considéré comme *infecté* le navire qui a la peste à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste depuis douze jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis douze jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de peste à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant :

1°. Les malades sont immédiatement débarqués et isolés.

2°. Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une surveillance⁽¹⁾ dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et

(1) Le mot „observation” veut dire : isolement des voyageurs soit à bord d'un navire, soit dans un lazaret, avant qu'ils n'obtiennent la libre pratique.

Le mot „surveillance” veut dire : les voyageurs ne seront pas isolés ; ils obtiennent de suite la libre pratique, mais sont suivis dans les diverses localités où ils se rendent et soumis à un examen médical constatant leur état de santé.

selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser dix jours.

3°. Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

4°. L'eau de la cale sera évacuée après désinfection et l'on substituera une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

5°. Toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux devront être désinfectées. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures ci-après :

1°. Visite médicale.

2. Désinfection : le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés.

3. Évacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

4°. Désinfection de toutes les parties du navire qui ont été habitées par les pesteux. Une désinfection plus étendue pourra être ordonnée par l'autorité sanitaire locale.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à dater de l'arrivée du navire.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord), sauf toutefois ce qui a trait à la désinfection du navire.

Il est recommandé de soumettre à une surveillance, au point de vue de leur état de santé, l'équipage et les passagers pendant dix jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat du médecin du bord ou, à son défaut, du capitaine, et sous serment, attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ,

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires d'émigrants ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être

traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine.

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises après que les précautions nécessaires auront été prises, à savoir :

- 1°. Isolement du navire, de l'équipage et des passagers.
- 2°. Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection.
- 3°. Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

Chaque pays doit pourvoir au moins un des ports du littoral de chacune de ses mers d'une organisation et d'un outillage suffisants pour recevoir un navire, quel que soit son état sanitaire.

Les bateaux de cabotage feront l'objet d'un régime spécial à établir d'un commun accord entre les pays intéressés.

TITRE IX. Mesures à prendre à l'égard des navires provenant d'un port contaminé et remontant le Danube.

En attendant que la ville de Soulina soit pourvue d'une bonne eau potable, les bateaux qui remontent le fleuve devront être soumis à une hygiène rigoureuse.

L'encombrement des passagers sera strictement interdit.

Les bateaux entrant en Roumanie par le Danube seront retenus jusqu'à la visite médicale et jusqu'à parachèvement des opérations de désinfection.

Les bateaux se présentant à Soulina devront subir, avant de pouvoir remonter le Danube, une ou plusieurs visites médicales faites de jour. Chaque matin, à une heure indiquée, le médecin s'assurera de l'état de santé de tout le personnel du bateau et ne permettra l'entrée que s'il constate que cet état est satisfaisant. Il délivrera sans frais au capitaine ou au batelier un passeport sanitaire ou patente, ou certificat dont la production sera exigée aux garages ultérieurs.

Il y aura une visite chaque jour. La durée de l'arrêt à Soulina des navires non infectés ne dépassera pas six jours. La désinfection des linges contaminés sera effectuée dès l'arrivée.

On substituera une eau potable de bonne qualité à l'eau douteuse qui pourrait être à bord.

L'eau de la cale sera désinfectée.

Les mesures qui viennent d'être indiquées ne seront applicables qu'aux provenances des ports contaminés de peste.

Il est bien entendu qu'un navire provenant d'un port non contaminé pourra, s'il ne veut pas être soumis aux mesures restrictives précédemment indiquées, ne pas accepter les voyageurs venant d'un port contaminé.

Le régime pour les bateaux suspects et infectés sera le même que dans les autres ports d'Europe.

CHAPITRE III.

**INSTRUCTIONS RECOMMANDÉES POUR
FAIRE LES OPÉRATIONS DE DÉSINFECTION.**

1°. Les hardes, vieux chiffons, pansements infectés, les papiers et autres objets sans valeur seront détruits par le feu.

2°. Les linges, objets de literie, vêtements, matelas, tapis, etc., contaminés ou suspects, seront désinfectés dans des étuves fonctionnant à *la pression normale ou à la pression d'une atmosphère et demie à deux atmosphères, avec ou sans circulation de vapeur saturée.*

Pour être considérées comme instruments de désinfection efficaces, ces étuves doivent être soumises à des épreuves indiquant, à l'aide du *thermomètre à signal*, le moment où la température réelle obtenue au sein d'un matelas s'élève au moins à 100°.

Pour être certain de l'efficacité de l'opération, cette température doit être maintenue réelle pendant dix à quinze minutes.

3°. Solutions désinfectantes :

a. Solution de sublimé à 1 pour 1000, *additionnée de 10 grammes de chlorure de sodium.*

Cette solution sera colorée avec du *bleu d'aniline* ou du *bleu d'indigo*. Elle ne sera pas mise dans des vases métalliques ;

b. Solution d'acide phénique pur cristallisé à 5% ou d'acide phénique brut, impur, du commerce à 5% dans une dissolution chaude de savon noir ;

c. Le lait de chaux fraîchement préparé (1).

4°. Recommandations spéciales à observer dans l'emploi des solutions désinfectantes.

On plongera dans la solution de sublimé les linges, vêtements, objets souillés par les déjections des malades. La solution d'acide phénique pur et la solution savonneuse phénique conviennent parfaitement pour le même usage. Les objets resteront dans la solution six heures au moins.

On lavera avec la solution de sublimé les objets qui ne peuvent supporter sans détérioration la température de l'étuve (100°), les objets en cuir, bois collé, feutre, velours, soie, etc. ; les pièces de monnaie pourront être désinfectées par la solution phéniquée savonneuse.

Les personnes qui donnent des soins aux malades se laveront les mains et le visage avec la solution de sublimé ou une des solutions phéniquées.

Les solutions phéniquées serviront surtout pour désinfecter les objets qui ne supportent ni la température de 100° cent., ni le contact du sublimé, tels que les métaux, les instruments, etc.

Le lait de chaux est spécialement recommandé pour la désinfection des déjections et des vomissements. Les

1) Pour avoir du lait de chaux très actif, on prend de la chaux de bonne qualité, on la fait se déliter en l'arrosant petit à petit avec la moitié de son poids d'eau. Quand la délitescence est effectuée, on met la poudre dans un récipient soigneusement bouché et placé dans un endroit sec. Comme un kilogramme de chaux qui absorbe 500 gr. d'eau pour se déliter a acquis un volume de 2 litres 200, il suffit de la délayer dans le double de son volume d'eau, soit 4 kgr., 400 gr., pour avoir un lait de chaux qui soit environ à 20 pour 100.

crachats et les matières purulents doivent être détruits par le feu.

5°. Désinfection des bateaux occupés par des malades atteints de peste.

On videra la ou les cabines et toutes les parties du bâtiment occupées par des malades ou des suspects ; on soumettra tous les objets aux prescriptions précédentes.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionnée de 10% d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale ; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec le même solution.

Deux heures après, on frotera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

6°. Désinfection de la cale d'un navire infecté.

Pour désinfecter la cale d'un navire on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer ; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

CHAPITRE IV.

MESURES DE PRESERVATION QU'IL EST RECOMMANDÉ DE PRENDRE à BORD DES NAVIRES AU MOMENT DU DÉPART, PENDANT LA TRAVERSE ET LORS DE L'ARRIVÉE.

NOTA. La transmission de la peste paraît se faire par les

excrétions des malades (crachats, déjections), les produits morbides (suppuration des bubons, des anthrax, etc.) et, par suite, par les linges, les vêtements et les mains souillés.

I. MESURES À PRENDRE AU POINT DE DÉPART.

1°. Le capitaine veillera à ne pas laisser embarquer les personnes suspectes d'être atteintes de la peste. Il refusera d'accepter à bord les linges, hardes, objets de literie et en général tous objets sales ou suspects.

Les objets de literie, vêtements, hardes, etc., ayant appartenu à des malades atteints de peste ne seront pas admis à bord.

2°. Avant l'embarquement, le navire sera mis dans un état de propreté parfaite; au besoin il sera désinfecté.

3°. Il est indispensable que l'eau potable embarquée à bord soit prise à une source qui soit à l'abri de toute contamination possible.

L'eau n'expose à aucun danger si elle est distillée ou bouillie.

II. MESURES À PRENDRE PENDANT LA TRAVERSÉE.

1°. Il est désirable que dans chaque navire un endroit spécial soit réservé pour isoler les personnes atteintes d'une affection contagieuse.

2°. S'il n'en existe pas, la cabine ou tout autre endroit dans lequel une personne est atteinte de peste sera mis en interdit.

Seules les personnes chargées de donner des soins aux malades y pourront pénétrer. Elles-mêmes seront isolées de tout contact avec les autres personnes.

3°. Les objets de literie, les linges, les vêtements qui auront été en contact avec le malade seront immédiatement et dans la chambre même du malade plongés dans une solution désinfectante. Il en sera de même pour les vêtements des personnes qui leur auront donné des soins et qui auraient été souillés.

Ceux de ces objets qui n'ont pas de valeur seront brûlés ou jetés à la mer, si le navire n'est pas dans un port ou dans un canal. Les autres seront portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution de sublimé, de façon à éviter tout contact avec les objets environnants.

S'il n'y a pas d'étuve à bord, ces objets resteront plongés dans la solution désinfectante pendant six heures.

4°. Les excréments des malades (crachats, matières fécales, urine) seront reçus dans un vase dans lequel on aura préalablement versé un verre d'une solution désinfectante indiquée plus haut.

Ces excréments seront immédiatement jetés dans les cabinets. Ceux-ci seront rigoureusement désinfectés après chaque projection.

5°. Les locaux occupés par les malades seront rigoureusement désinfectés suivant les règles indiquées plus haut.

6°. Les cadavres, préalablement enveloppés d'un suaire imprégnée de sublimé, seront jetés à la mer.

7°. Toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant la traversée seront inscrites sur le journal du bord, qui sera présenté à l'autorité sanitaire au moment de l'arrivée dans un port.

8°. Ces prescriptions devront être appliquées à tout ce qui a été en contact avec les malades, quelles qu'aient été la gravité et l'issue de la maladie.

III. MESURES À PRENDRE LORS DE L'ARRIVÉE.

1°. Si le navire est infecté, les personnes atteintes seront débarquées et isolées dans un local special.

Seront considérés comme douteux les individus ayant été en contact avec les malades.

2°. Tous les objets contaminés et les objets tel que les habits, les objets de literie, matelas, tapis et autres objets qui ont été en contact avec le malade, les vêtements de ceux qui lui ont donné des soins, les objets contenus dans la cabine du malade et dans les cabines, le pont ou les parties du pont sur lesquelles le malade aurait séjourné, seront désinfectés.

CHAPITRE V.

SURVEILLANCE ET EXÉCUTION.

Compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople (Mer Rouge—Golfe Persique—Frontières Turco-Persane et Russe).

1°. La mise en pratique et la surveillance des mesures contre l'invasion de la peste arrêtées par la présente Convention, sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil Supérieur de santé de Constantinople, au Comité établi par l'article 4 de l'annexe IV de la Convention de Paris, du 3 avril 1894, avec cette disposition interprétative, que les membres de ce Comité seront pris exclusivement dans le sein du Conseil Supé-

rieur de santé de Constantinople et représenteront les Puissances qui auront adhéré ou adhéreront aux Conventions sanitaires de Venise 1892, de Dresde 1893, de Paris 1894 et de Venise 1897.

2°. Le corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire, comme officiers ou sous-officiers, prévu à l'article 2 de l'annexe IV de la même Convention, est chargé d'assurer le bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés et institués par les règlements actuels.

3°. Les dépenses d'établissement des postes sanitaires définitifs et provisoires prévus par la présente Convention sont, quant à la construction des bâtiments, à la charge du Gouvernement ottoman. Le Conseil Supérieur de santé de Constantinople est autorisé, si besoin est et vu l'urgence, à faire l'avance des sommes nécessaires sur le fonds de réserve, qui lui seront fournies, sur sa demande, par la „Commission mixte chargée de la révision du tarif sanitaire”. Il devra, dans ce cas, veiller à la construction de ces établissements.

4°. Le conseil Supérieur de santé de Constantinople devra, en outre, organiser sans délai les établissements sanitaires de Hannikim et de Kizil Dizé, près de Bayazid, sur les frontières turco-persane et turco-russe, au moyen des fonds qui sont dès maintenant mis à sa disposition.

5°. Les articles 4, 5 et 6 l'annexe IV de la Convention de Paris de 1891 sont applicables aux dispositions du présent règlement.

Compétence du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

6°. Les dépenses résultant des mesures prévues par les règlements contenus dans la Convention pourront être couvertes par les moyens suivants que la Conférence a recommandés autant pour les nouvelles installations aux Sources de Moïse que pour l'augmentation du personnel dépendant du Conseil sanitaire :

a. prorogation, avec l'assentiment des Puissances, du Décret Khédivial du 28 décembre 1896 (fixant au 1 juillet 1897 l'entrée en vigueur du tarif réduit des droits de phare) jusqu'au moment où la différence entre le rendement du tarif actuel et du tarif réduit aura atteint le chiffre de L. ég. 4000. La somme ainsi réalisée sera affectée aux dépenses extraordinaires (nouvelles installations aux Sources de Moïse).

b. pour les dépenses *ordinaires* (augmentation du personnel) versement annuel au Conseil sanitaire, par le Gouvernement égyptien, d'une somme de L. ég. 4000, qui pourrait être prélevée sur l'excédent du service des phares resté à la disposition de ce Gouvernement. Toutefois il sera déduit de cette somme le produit d'une taxe quarantenaire supplémentaire de P. T. 10 (piastres tarif) par pèlerin, à prélever à El-Tor.

Au cas où le Gouvernement égyptien verrait des difficultés à supporter cette part dans les dépenses, les Puissances représentées au Conseil sanitaire s'enten-

draient avec le Gouvernement Khédivial pour assurer la participation de ce dernier aux dépenses prévues.

Certifié conforme à l'original.

Le Président de la Conférence,

BONIN.

Les Secrétaires,

E. MAYOR.

A. DE FROON-KIRCHRATH.

ALBERT LEGRAND.

H. DE SOUSSAY.

O. PASSERA.

V. MACCHI DI CELLERE.

1870

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

VERTAING.

CONVENTIE.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogstderzelver naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk; Zijne Majesteit de Keizer van Duitschland, Koning van Pruisen, in naam van het Deutsche Rijk; Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Boheme, enz., enz., en Apostolisch Koning van Hongarije; Zijne Majesteit de Koning der Belgen; Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in Hoogstdeszelfs naam Hare Majesteit de Koningin-Regentes van het Koninkrijk; de President der Fransche Republiek; Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, Keizerin van Indië; Zijne Majesteit de Koning der Hellenen; Zijne Majesteit de Koning van Italië; Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Luxemburg; Zijne Hoogheid de Vorst van Montenegro; Zijne Majesteit de Keizer der Ottomanen; Zijne Majesteit de Schah van Perzië; Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven; Zijne Majesteit de Koning van Rumenië; Zijne Majesteit de Keizer aller Russen; Zijne Majesteit de Koning van Servië; de Zwitsersche Bondsraad,

Besloten hebbende zich met elkander te verstaan omtrent het vaststellen van maatregelen ter voorkoming van

het binnen-ingen en verspreiden der pest en omtrent het daarvoor in te stellen gezondheidstoezicht in de Roode Zee en de Perzische golf, hebben tot Hunne Gevolmachtigden benoerd :

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogstderzelve naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk :

Jhr. P. J. F. M. VAN DER DOES DE WILLEBOIS, Politiek agent en Consul-Generaal der Nederlanden in Egypte, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw,

den heer dr. W. P. RUIJSCH, Adviseur van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw ;

Zijne Majesteit de Keizer van Duitschland, Koning van Pruisen, in naam van het Duitsche Rijk :

den heer OTTO VON MÜHLBERG, Hoogstdezelfs werkelijken geheimen gezantschapsraad,

den heer CURT LEHMANN, Hoogstdezelfs werkelijken Gezantschapsraad ;

Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Bohem^e ; enz., enz., enz., Apostolisch Koning van Hongarije :

den heer Graaf HENRI VON LÜTZOW, Hoogstdezelfs Kamerheer en Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te Dresden,

den heer A. Ridder VON SUZZARA, Hof- en Ministerieraad aan het Keizerlijk en Koninklijk Ministerie van Buitenlandsche Zaken,

den heer dr. Ridder von KUSV, Ministerieraad aan het Keizerlijk en Koninklijk Ministerie van Binnenlandsche Zaken en Oppergezondheidsraad ;

den heer N. EBNER VON EBENTHALL, Ministerieraad aan het Keizerlijk en Koninklijk Ministerie van Koophandel,

den heer Dr. CHLIZER, Ministerieraad en Hoofd der Gezondheidsafdeeling aan het Koninklijk Hongaarsch Ministerie van Binnenlandsche Zaken ;

den heer E. ROEDIGER, Afdeelingsraad aan het Koninklijk Hongaarsch Ministerie van Koophandel ;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

den heer BECO, Secretaris-Generaal van Hoogstedszels Ministerie van Landbouw en Openbare Werken, Commandeur der Koninklijke Leopoldorde ;

den Leer Dr. E. VAN ERMENGEM, Hoogleeraar in de gezondheidsleer en bacteriologie aan de Universiteit van Gent, Officier der Koninklijke Leopoldorde ;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje en in Hoogstedszels naam Hare Majesteit de Koningin-Regentes van het Koninkrijk :

DON SILVERIO BAGUER DE CORSI Y RIVAS, graaf de Baguer, Hoogstedszels Minister-Resident,

den heer Dr. CALVO Y MARTIN, Hoogleeraar aan de Faculteit van Geneeskunde, Adviseur voor het Openbaar Onderwijs, levenslang Senator van het Koninkrijk, Lid van de Koninklijke Academie van Geneeskunde van Madrid, Grootkruis van de 1ste klasse van Isabella de Katholieke, Commandeur der Orde van Carel III,

den **MANUEL ALONSO SANUDO**, Hoogleeraar in de geneeskundige kliniek der Faculteit van Madrid en lid der Koninklijke Akademie van Geneeskunde van Saragossa;

De President der Fransche Republiek;

den heer **CAMILLE BARRÈRE**, Ambassadeur der Fransche Republiek bij den Zwitserschen Bond, Commandeur der Nationale Orde van het Legioen van Eer,

den heer Professor **BROUARDEL**, Voorzitter van het raadgevend Comité van openbare gezondheid van Frankrijk, Dekan van de Medische Faculteit van Parijs, Lid der Akademie van Wetenschappen, Lid der Akademie van Geneeskunde, Commandeur der Nationale Orde van het Legioen van Eer,

den heer Professor **PROUST**, Inspecteur-Generaal van den sanitairen dienst, Hoogleeraar in de hygiene aan de Faculteit van Geneeskunde van Parijs, Lid van de Akademie van Geneeskunde, Commandeur der Nationale Orde van het Legioen van Eer;

H. M. de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, Keizerin van Indië:

den heer **MICHAEL HERBERT**, Lid der Badorde, Hoogstderzelver Ambassade-Secretaris;

den heer **Dr. R. THORNE THORNE**, Lid der Badorde, Hoofd der Sanitaire afdeeling van den „Local Government Board“,

den heer **JAMES CLEGHORN**, Chirurgijn-Generaal, Directeur-Generaal van den Medischen Dienst van Britsch-Indië,

den heer **J. LANE NOTTER**, Chirurgijn-Kolonel van den Militairen Geneeskundigen Dienst, Hoogleeraar in de

Militaire hygiene aan de militaire geneeskundige school te Netley,

den heer H. FARNALL, Lid der Orde van den Heiligen MICHAEL en den Heiligen JORIS, Secretaris van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Londen;

Zijne Majesteit de Koning der Hellenen:

den heer Dr. ZANCAROL, Hoogstdezelfs Gedelegeerde bij den sanitairen, maritiemen en quarantaine Raad van Egypte, Commandeur der Nationale Orde van den Verlosser;

Zijne Majesteit de Koning van Italië:

den heer Graaf LELIO BONIN-LONGARE, Hoogstdezelfs Onder-Secretaris van Staat voor Buitenlandsche Zaken,

den heer Professor R. SANTOLIVUDO, Afdeelingchef voor de openbare gezondheid aan het Koninklijk Ministerie van Binnenlandsche Zaken,

den heer Dr. Foà, Hoogleeraar in pathologische anatomie aan de Universiteit van Turijn;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg:

den heer Beco, Secretaris-Generaal van het Belgische Ministerie van Landbouw en Openbare Werken, Commandeur der Koninklijke Leopoldsorde;

Zijne Hoogheid de Vorst van Montenegro:

den heer Craaf H. VON LÜTZOW, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Keizerlijke en Apostolische Koninklijke Majesteit in Saksen;

Zijne Majesteit de Keizer der Ottomanen:

1900.

den heer Dr. COZZONIS EFFENDI, Inspecteur-Generaal van de sanitaire Administratie van het Ottomaansche Rijk, Grootkruis der Medjidië-orde, Groot-Officier der Osmanië-orde, enz.

Zijne Majesteit de Schah van Perzië:

den heer Dr. PANAYOTE BEY, Gedelegeerde van Perzië in den Oppersten Gezondheidsraad te Constantinopel, Commandeur der Keizerlijke Orden van den Leeuw en de Zon, van Osmanië en Medjidië;

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven:

den heer A. D. DE OLIVEIRA SOARES, Hoogstdezelfs tijdelijken Zaakgelastigde in Italië,

den heer Professor J. THOMAS DE SOUZA MARTINS, oud-lid van het centraal Gezondheidscomité, Hoogleeraar in de algemeene pathologie, Commandeur der Nationale Orde van den Heiligen Jacobus met den Degen;

Zijne Majesteit de Koning van Rumenië:

den heer A. E. LAHOVARY, Hoogstdezelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning van Italië, Commandeur der Koninklijke Orde van de Kroon enz.;

Zijne Majesteit de Keizer aller Russen:

den heer ALEXANDER YOMNE, Hoogstdezelfs Geheime-raad en Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij den Zwitserschen Bond,

den heer Dr. LOUKIANOW, Staatsraad in werkelijken dienst, Directeur van het Keizerlijk Instituut voor proef-ondervindelijke geneeskunde;

1900.

No. 23.

Zijne Majesteit de Koning van Servië:

den heer MILAN IOVANOVITCH BATUT, Hoogleeraar in de openbare gezondheidsleer aan de Faculteit van Wetenschappen te Belgrado;

De Zwitsersche Bondsraad:

den heer GASTON CARLIN, Zijn Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning van Italië,

den heer Dr. F. SCHMID, Directeur van het sanitair Zwitsersch Bondsbureau,

welke, na uitwisseling hunner in behoorlijken vorm bevonden volmachten, zijn overeengekomen nopens de volgende bepalingen betreffende de streken, die door de pest besmet zijn, en betreffende de herkomsten van die streken.

I. Zijn aangenomen de maatregelen, aangeduid en omschreven in het »Algemeen Sanitair Reglement ter voorkoming van het binnendringen en het zich verspreiden van de pest«, hetwelk bij deze overeenkomst is gevoegd en dezelfde kracht heeft alsof het daarin was opgenomen.

II. Den bevoegden autoriteiten in Marocco zal worden aanbevolen om in de havens van dat land maatregelen toe te passen welke in overeenstemming zijn met die van het bovengenoemd reglement.

III. De landen, die aan de conferentie geen deel hebben genomen of de overeenkomst niet hebben geteekend, zullen op hun verlangen kunnen toetreden.

Die toetreding zal langs diplomatieken weg ter kennis

worden gebracht der Koninklijke Italiaansche Regeering en door deze van de overige onderteekend hebbende Regeeringen.

IV. Deze overeenkomst zal een duur hebben van 5 jaren, te rekenen van de uitwisseling der akten van bekrachtiging af. Zij zal telkens stilzwijgend met vijf jaren verlengd worden, tenzij eene der Hooge Contracteerende Partijen zes maanden vóór het verstrijken van dien termijn van 5 jaar de bedoeling mocht hebben te kennen gegeven haar te doen eindigen.

Voor het geval dat eene der Mogendheden de Overeenkomst mocht opzeggen, zal die opzegging slechts ten haren opzichte van kracht zijn.

V. De Hooge Contracteerende Partijen behouden zich de bevoegdheid voor om langs diplomatieken weg de wijzigingen uit te lokken, die zij in de Overeenkomst of hare bijlage noodig achten.

Deze Overeenkomst zal bekrachtigd worden; de akten van bekrachtiging zullen zoo spoedig mogelijk te Rome worden nedergelegd, uiterlijk binnen een jaar na den dag van onderteekening.

Ter oorkonde waarvan de respectieve gevolmachtigden haar hebben onderteekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan in achttien exemplaren te Venetië, den negentienden Maart 1800 zeven en negentig.

RUYSCH.

v. MÖHLBERG.

LEHMANN.
H. LÜTZOW.
SUZZARA.
DR. VON KUSY.
EBNER.
CHIJSER.
ROEDIGER.
E. BECO.
DR. VAN ERMENGEM.
Graaf DE BAGUER.

Voor de Doctoren CALTO en SANUDO,
BAGUER.

CAMILLE BARRÈRE.
P. BROUARDEL.
PROUST.
MICHAEL HERBERT.
R. THORNE THORNE.
JAMES CLEGHORN.
J. LANE NOTTER.
H. FARNALL.
G. ZANGAROL.
BONIN.
ROCCO SANTOLIVIDO.
PIO FOÀ.
E. BECO.
DR. VAN ERMENGEM.
H. LÜTZOW.
DR. COZZONIS.
PANAYOTE.
A. D. DE OLIVEIRA SOARES.
J. T. SOUSA MARTINS.

A. E. LAHOVARY.

A. YONINE.

S. LOUKIANOW.

Dr. M. JOVANOVITCH BATUT.

CARLIS.

Dr. SCHMID.

**Algemeen Sanitair Reglement ter voorkoming
van het binnendringen en het zich ver-
spreiden der pest.**

HOOFDSTUK I.

Maatregelen te nemen buiten Europa.

I.

KENNISGEVING.

De Regeeringen der landen, die tot deze Overeenkomst zullen toetreden, zullen, overeenkomstig den 1sten titel van hoofdstuk II „Maatregelen te nemen in Europa”, elk geval van pest, dat zich op hun gebied voordoet, per telegraaf ter kennis brengen van de verschillende Regeeringen.

De titels II, III en IV van hetzelfde tweede hoofdstuk zijn eveneens van toepassing.

Het is wenschelijk dat de maatregelen, bestemd om de onderteekeend hebbende Regeeringen op de hoogte te houden van de verschijning eener pest-epidemie, evenals de voor Europa aangegeven middelen om haar verbreiding en invoering in onbesmette landen te voorkomen, ook in de andere landen worden toegepast.

II.

SANITAIRE POLITIE OVER DE SCHEPEN, DIE UIT BESMETTE
HAVENS VERTREKKEN.*Maatregelen voor gewone schepen en pelgrimsschepen beide.*

1°. Verplicht geneeskundig onderzoek van ieder afzonderlijk, die overtocht aan boord van een schip genomen heeft, gedaan bij dag en aan land, op het oogenblik der inscheeping, gedurende den noodigen tijd, door een officieel aangewezen geneesheer.

De consulaire autoriteit, onder wien het schip staat, kan bij dat onderzoek tegenwoordig zijn;

2°. Verplichte en strenge ontsmetting, aan land, onder toezicht van een officieel aangewezen geneesheer, van elk besmet of verdacht voorwerp, onder de voorwaarden van art. 5 van hoofdstuk III der bijlage van deze Overeenkomst;

3°. Verbod van inscheeping voor ieder, die symptomen van pest vertoont.

Pelgrimsschepen.

1°. Wanneer zich gevallen van pest in de haven voordoen, zal de inscheeping aan boord der pelgrimsschepen eerst mogen geschieden nadat de personen groepsgewijze aan een waarneming zijn onderworpen, waardoor het mogelijk is geweest zich te verzekeren dat geen van hen door pest is aangetast.

Elke Regeering zal bij de uitvoering van dezen maat-

regel rekening kunnen houden met de locale omstandigheden en met hetgeen ter plaatse mogelijk is. (1)

2° Indien de plaatselijke omstandigheden het veroorloven, zijn de pelgrims verplicht aan te toonen dat zij de strikt noodige middelen bezitten voor het volbrengen der reis heen en terug en voor het verblijf op Heilige Plaatsen.

Maatregelen te nemen aan boord der pelgrimsschepen.

Titel I. Algemeene Bepalingen.

Artikel 1.

De volgende bepalingen zijn van toepassing op de pelgrimsschepen, die Mohammedaansche pelgrims naar of van den Hedjaz of de Perzische Golf vervoeren.

Artikel 2.

Als pelgrimsschip wordt niet beschouwd het vaartuig, dat behalve zijn gewone passagiers, waaronder de pelgrims van hoogere klassen begrepen kunnen worden, minder pelgrims der laagste klasse aan boord heeft dan één op de 100 ton bruto.

Artikel 3.

Elk pelgrimsschip moet bij het invaren der Roode Zee en der Perzische Golf zich gedragen naar de voorschriften, vervat in het »Bijzonder Reglement voor de

(1) De Conferentie heeft bij wege van interpretatie uitgemaakt dat in Ned.-Indië die waarneming zal kunnen plaats vinden aan boord der voor vertrek gereed liggende schepen.

bedevaarten naar de Hedjaz, dat in overeenstemming met de in deze overeenkomst nedergelegde beginselen door den Gezondheidsraad te Constantinopel zal worden uitgevaardigd.

Artikel 4.

Alleen stoomschepen zijn toegelaten tot het vervoer van pelgrims in de groote vaart. Dit is aan andere vaartuigen verboden.

De pelgrimsschepen, die de kustvaart uitoefenen en bestemd zijn voor vervoer van korten duur, z.g. kustreizen, zijn onderworpen aan de voorschriften, vervat in het in art. 3 genoemde bijzonder reglement.

Titel II. Maatregelen te nemen vóór het vertrek.

Artikel 5.

De kapitein of, bij gebreke van den kapitein, de eigenaar of de agent van een pelgrimsschip, is verplicht om ten minste drie dagen vóór het vertrek aan het bevoegd gezag (1) in de haven van vertrek kennis te geven van zijn voornemen om pelgrims in te schepen. Die verklaring moet inhouden den voorgenomen dag van vertrek en de bestemming van het schip.

(1) De bevoegde autoriteit is op dit oogenblik in Britsch-Indië een „officer” te dien einde door het plaatselijk bestuur aangewezen (Native passenger ships Act. 1887 art. 7), in Ned.-Indië de havenmeester, in Turkije de geneeskundige autoriteit, in Oostenrijk-Hongarije de geneeskundige autoriteit, in Italië de havenkapitein, in Frankrijk, Tunis en Spanje de geneeskundige autoriteit, in Egypte de geneeskundige quarantaine-autoriteit, enz.

Artikel 6.

Op deze verklaring gaat het bevoegd gezag voor rekening van den gezagvoerder over tot het *onderzoek* en de meting van het schip. De consulaire ambtenaar, onder wien het schip staat, kan dit onderzoek bijwonen.

Tot onderzoek alleen wordt overgegaan, indien de gezaghebber reeds voorzien is van een meetbrief, afgegeven door het bevoegd gezag van zijn land, tenzij er verdenking bestaat dat het stuk niet meer aan den tegenwoordigen toestand van het schip beantwoord.

Artikel 7.

Het bevoegd gezag staat het vertrek van een pelgrimschip slechts toe na zich er van te hebben overtuigd:

a. dat het schip in volkomen zindelijken staat gebracht en zoo noodig ontsmet is;

b. dat het schip in staat is om de reis zonder gevaar te ondernemen, dat het goed uitgerust, ingericht en gelucht is, dat het voorzien is van een voldoende getal sloepen, dat het niets aan boord heeft, wat schadelijk voor de gezondheid en gevaarlijk voor de veiligheid der passagiers is of kan worden, dat het dek en het tusschendeck van hout of van met hout bedekt ijzer zijn;

c. dat er behalve de proviand voor de bemanning, levensmiddelen en brandstof behoorlijk gestuwd aan boord zijn, alles van goede hoedanigheid en in eene hoeveelheid, die voldoende is voor alle pelgrims en voor den geheelen aangegeven duur van de reis;

d. dat het ingescheep'te drinkwater van goede hoe-

danigheid is en afkomstig van eene plaats, tegen elke besmetting beveiligd, dat er een voldoende hoeveelheid van aanwezig is, dat de waterbakken aan boord tegen bevuilding beschut en zoodanig afgesloten zijn, dat de uitdeeling van water slechts kan geschieden door middel van kranen of pompen;

e. dat het schip een distilleertoestel bezit, hetwelk een hoeveelheid van ten minste vijf liter water, per hoofd en per dag, voor elk ingescheept persoon, de bemanning inbegrepen, kan afleveren;

f. dat het schip een ontsmettingsoven bezit, waarvan geconstateerd is dat hij veilig is en afdoende werkt;

g. dat er zich onder de bemanning een geneesheer bevindt, gediplomeerd en aangesteld, hetzij door de Regeering van het land, waartoe het schip behoort, hetzij door de Regeering van de haven, waar het schip pelgrims inneemt (1), dat het schip geneesmiddelen aan boord heeft; een en ander overeenkomstig hetgeen gezegd zal worden in de artt. 11 en 23;

h. dat zich op het dek van het schip geen koopwaren en hinderlijke voorwerpen bevinden;

i. dat de inrichting van het schip van dien aard is dat de maatregelen, door Titel III voorgeschreven, kunnen worden ten uitvoergelegd.

Artikel 8.

De kapitein is gehouden om aan boord op een zichtbare en voor de belanghebbenden toegankelijke plaats, biljetten aan te plakken, gesteld in de voornaamste talen

(1) Uitzonderingen worden hierop toegelaten voor die Regeeringen, welke geen aangestelde geneesheeren kennen.

der landen waar de in te schepen pelgrims wonen, aanwijzende :

- 1°. de bestemming van het schip ;
- 2°. het dagelijksche rantsoen water en levensmiddelen voor elken pelgrim ;
- 3°. het tarief der levensmiddelen, die niet onder het dagelijksch rantsoen begrepen zijn en afzonderlijk moeten betaald worden.

Artikel 9.

De kapitein kan niet vertrekken dan nadat hij in handen heeft :

1°. een lijst, door het bevoegd gezag geïseerd en aanwijzende de namen, het geslacht en het totaal getal der pelgrims, die hij mag inschepen ;

2°. een gezondheidspas, vermeldende den naam, de nationaliteit en de tonnenmaat van het schip, den naam van den gezagvoerder, dien van den dokter, het juist getal der opvarenden : bemanning, pelgrims en andere passagiers, den aard der lading, de plaats van vertrek.

Het bevoegd gezag zal op den pas aanteekenen of het reglementair aantal pelgrims bereikt is of niet en, zoo niet, het getal passagiers, dat het schip alsnog in de volgende havens mag opnemen.

Artikel 10.

Het bevoegd gezag is verplicht om afdoende maat-

regelen te nemen ten einde de inschepping van elk verdacht persoon of voorwerp te verhinderen (1) volgens de voorschriften betreffende de in de havens te nemen voorzorgen.

Titel III. Voorzorgen gedurende den overtocht.

Artikel 11.

Elk schip, dat 100 of meer pelgrims heeft ingescheept, moet aan boord hebben een geneesheer, die behoorlijk gediplomeerd is en aangesteld door de regeering van het land, waartoe het schip behoort of door de Regeering van de haven waar het schip pelgrims inneemt. Een tweede geneesheer moet zich aan boord bevinden, zoodra het getal der op het schip aanwezige pelgrims 1000 te boven gaat.

Artikel 12.

De geneesheer onderzoekt de pelgrims, behandelt de zieken en waakt er voor dat aan boord de voorschriften der hygiëne worden in acht genomen. Hij moet inzonderheid :

1°. zich er van verzekeren dat de aan de pelgrims uitgereikte levensmiddelen van goede hoedanigheid zijn,

(1) Zie hoofdstuk IV, titel 1, artt. 1 en 2 van deze overeenkomst.

dat de hoeveelheid overeenkomt met de aangegeane verplichtingen en dat zij behoorlijk zijn toebereid;

2°. zich er van verzekeren dat de voorschriften van artikel 20 betreffende de wateruitdeeling worden nageleefd;

3°. indien er twijfel bestaat omtrent de hoedanigheid van het drinkwater, den kapitein schriftelijk aan de voorschriften van art. 21 hieronder herinneren;

4°. zich er van verzekeren dat het schip voortdurend zindelijk wordt gehouden en in het bijzonder dat de gemakken overeenkomstig de voorschriften van art. 18 hieronder worden schoongemaakt;

5°. zich er van verzekeren dat de verblijfplaatsen der pelgrims rein en gezond worden gehouden en dat, in geval van besmettelijke ziekte, de ontsmetting geschiedt op de wijze als bepaald in art. 19 hieronder;

6°. dagboek houden van alle gebeurtenissen op sanitair gebied die zich in den loop der reis hebben voorgedaan en dat dagboek aan het bevoegd gezag in de haven van aankomst toonen.

Artikel 13.

Het schip moet de pelgrims in het tusschendek kunnen bergen.

Op het schip moet voor ieder persoon (de bemanning niet inbegrepen), van welken leeftijd ook, een oppervlakte beschikbaar zijn van 1,50 vierkante meter, d. w. z. zestien vierkante Engelsche voeten, met een tusschenleekhoogte van ongeveer 1,80 Meter.

De schepen, die de kustvaart uitoefenen, moeten voor

ieder pelgrim een ruimte beschikbaar hebben van ten minste 2 Meter breedte langs de boorden van het schip.

Artikel 14.

Op het dek mogen zich gedurende den overtocht geen hinderlijke voorwerpen bevinden; het dek moet dag en nacht gereserveerd blijven voor de ingescheepte personen en kosteloos te hunner beschikking zijn.

Artikel 15.

De groote bagage der pelgrims wordt ingeschreven, genummerd en in het ruim geplaatst. De pelgrims mogen slechts de strikt noodzakelijke voorwerpen bij zich houden. De reglementen, die elke regeering voor hare schepen zal maken, zullen den aard, de hoeveelheid en de afmetingen dier voorwerpen bepalen.

Artikel 16.

Elken dag moeten, terwijl de pelgrims op het dek zijn, de tusschendekken zorgvuldig worden gereinigd en geboend met droog zand, vermengd met doelmatige ontsmettende stoffen.

Artikel 17.

Aan elke zijde van het schip moet op het dek een plek afgezonderd zijn, aan het gezicht onttrokken en voorzien van een handpomp om ten behoeve der pelgrims zee-water te kunnen geven. Een van die plaatsen moet uitsluitend voor vrouwen bestemd blijven.

Artikel 18.

Het schip moet, behalve de gemakken ten dienste der bemanning, voor elke honderd ingescheepte personen ten minste één bestekamer met waterdoorloop hebben.

Er moeten afzonderlijke gemakken zijn voor vrouwen.

Tusschendeks en in het ruim mogen gemakken geen zijn.

De gemakken, zoowel die voor de passagiers als die voor de bemanning bestemd, moeten zindelijk gehouden, schoon gemaakt en driemaal per dag ontsmet worden.

Artikel 19.

De ontsmetting van het schip moet geschieden overeenkomstig de voorschriften van nrs. 5 en 6 van hoofdstuk 3 der bijlage van deze overeenkomst.

Artikel 20.

De hoeveelheid drinkwater, die dagelijks gratis ter beschikking van iederen pelgrim, van welken leeftijd ook, moet gesteld worden, moet ten minste 5 liter bedragen.

Artikel 21.

Indien er twijfel bestaat omtrent de hoedanigheid van het drinkwater of omtrent de mogelijkheid dat het, hetzij op de plaatsen van herkomst, hetzij tijdens de reis is besmet geworden, moet het gekookt of op andere wyze gesteriliseerd worden, en is de kapitein verplicht om het in zee te werpen in de eerste haven, waar hij binnenloopt en waar hij zich beter drinkwater kan verschaffen.

Artikel 22.

Het schip moet voorzien zijn van twee localiteiten, bestemd voor de eigen keuken der pelgrims.

Het is den pelgrims verboden elders vuur aan te maken inzonderheid op het dek.

Artikel 23.

Elk schip moet geneesmiddelen en de voorwerpen, die voor de verpleging der zieken noodig zijn, aan boord hebben.

De reglementen, die iedere regeering voor hare schepen maakt, zullen de soort en de hoeveelheid der geneesmiddelen bepalen.

Behandeling en medicijnen worden den pelgrim gratis verstrekt.

Artikel 24.

Een behoorlijk ingerichte ziekenzaal, die goede waarborgen voor veiligheid en gezondheid aanbiedt, moet voor de zieken bestemd blijven.

Zij moet, met beschikbaarstelling eener ruimte van 3 vierkante meter per persoon, ten minste 5 pct. der ingescheepte pelgrims kunnen opnemen. (1)

(1) Na kennis te hebben genomen van de voorwaarden, volgens welke krachtens art. 53 der door het Indische Gouvernement uitgevaardigde Act op de pelgrimsschepen de ziekenzalen moeten zijn ingericht, beveelt de Conferentie de uitvoering daarvan aan. Deze zou geacht kunnen worden in de plaats te treden van artikel 24. (Uittreksel). De ziekenzaal zal ingericht worden op de op het dek geplaatste gedeelten van het opperdek. Die vaste ziekenzaal zal ten minste zes bedden bevatten, en eene oppervlakte hebben van ten minste 144 vierkante voeten en een ruimte van ten minste 864 kubieke voeten. Als het schip 50 of meer vrouwen aan boord heeft, moet er een tweede vaste ziekenzaal zijn van ten minste 2 bedden met

Artikel 25.

Personen, door pest aangetast, moeten behoorlijk op het schip kunnen worden afgezonderd.

De pestlijders zullen alleen bezocht mogen worden door hen, die met hunne verpleging belast zijn, terwijl laatstgenoemden geen aanraking mogen hebben met de andere personen aan boord.

Het beddegoed, de vloerkleeden en de kledingstukken, die met de zieken in aanraking geweest zijn, moeten onmiddellijk ontsmet worden. Op naleving van dit voorschrift wordt meer in het bijzonder aangedrongen ten opzichte van de kleederen der personen, die bij de zieken komen en bevuild kunnen zijn.

Voor zoover de bovengenoemde voorwerpen geen waarde hebben, moeten zij óf in zee worden geworpen, — indien het schip zich niet in een haven bevindt — óf worden verbrand. De andere moeten in waterdichte zak-

---

een oppervlakte van 72 vierkante voet en een ruimte van ten minste 288 kubieke voeten. Die ziekenzaal zal gereserveerd blijven voor vrouwen en voor kinderen onder de 12 jaar.

Verlichting en luchtverversching van die ziekenzalen moeten den inspecteur voldoende voorkomen. Zij moeten geplaatst zijn op een ten minste 10 centimet-r hoog platform, stevig gebouwd, het dak moet goed gebreeuwd zijn. Het is beter ze van ijzer dan van hout te bouwen.

Onder geen voorwendsel mogen in de vaste ziekenzaal lijdens aan pokken, cholera, gele koorts of pest worden opgenomen.

Het schip moet aan boord het noodige materiaal hebben om op het opperdek een tweede tijdelijke ziekenzaal te bouwen bestemd voor de zieken, die afgezonderd moeten worden (cholera, pest, gele koorts, pokken en andere besmettelijke ziekten.)

De plaats, welke de tijdelijke ziekenzaal moet innemen, zal van te voren door den inspecteur worden aangewezen. Zij zal op gelijke wijze als de vaste ziekenzaal gebouwd worden. Zij moet ten minste eene oppervlakte hebben van 144 vierkante voeten.

ken, doortrokken met sublimaat-oplossing, naar den oven gebracht worden.

De uitwerpselen der zieken moeten opgevangen worden in potten, waarin zich een ontsmettende oplossing bevindt. Die potten worden geledigd in de gemakken, welke na iedere dergelijke storting zorgvuldig moeten worden gedesinfecteerd.

De ziekenzalen moeten mede zorgvuldig worden ontsmet.

De ontsmetting moet geschieden overeenkomstig n°. 5 van hoofdstuk III dezer overeenkomst.

Artikel 26.

Indien er zich een sterfgeval tijdens den overtocht voordoet, moet de kapitein daarvan melding maken achter den naam op de lijst, die door het bevoegd gezag in de haven van vertrek voor gezien is geteekend, en bovendien den naam van den overleden persoon, diens leeftijd, woonplaats, de vermoedelijke oorzaak van den dood volgens het getuigschrift van den geneesheer en den datum van overlijden in het scheepsboek inschrijven.

Indien de dood aan een besmettelijke ziekte te wijten is, moet het lijk, na vooraf in een in sublimaat gedrenkt lijkkleed gewikkeld te zijn, in zee geworpen worden.

Artikel 27.

De in de haven van vertrek uitgereikte pas mag niet tijdens de reis worden verwisseld.

Zij wordt geïssueerd door het sanitair gezag in elke haven van ophoud. Dit teekent er op aan:

1°. het getal in die haven ontscheepte of nieuw ingescheepte reizigers;

2°, het op zee voorgevallene, voor zoover het op de gezondheid of het leven der ingescheepte personen betrekking heeft;

3°. den gezondheidstoestand van de haven van op-
onthoud.

Artikel 28.

In iedere haven, die hij aandoet, moet de kapitein de lijst, ter voldoening aan art. 9 opgemaakt, door het bevoegd gezag voor gezien doen teekenen.

Voor het geval, dat een pelgrim tijdens de reis ontscheept is, moet de gezagvoerder de ontscheeping op de lijst achter den naam van den pelgrim vermelden.

Bij inscheeping moeten de ingescheepte personen op die lijst worden vermeld overeenkomstig art 9 en vóór het nieuwe visum, hetwelk het bevoegd gezag er op moet stellen.

Artikel 29.

De kapitein moet zorgen dat alle voorbehoedmiddelen, die gedurende de reis genomen zijn, in het Scheepsboek worden ingeschreven. Dat boek wordt door hem aan het bevoegd gezag van de haven van aankomst vertoond.

Artikel 30.

De kapitein is verplicht om alle sanitaire rechten te betalen, die onder den prijs van het billet begrepen moeten zijn.

IV. Strafbepalingen,

Artikel 31.

Ieder kapitein, van wien bewezen wordt dat hij zich ten opzichte der uitdeeling van water, levensmiddelen of brandstof niet naar de op zich genomen verplichtingen gedragen heeft, zal een boete van twee Turksche ponden ⁽¹⁾ moeten betalen. Die boete wordt geheven ten voordeele van den pelgrim, die het slachtoffer van de tekortkoming geweest is, als hij kan aantoonen dat hij te vergeefs nakoming van de aangegane verbindtenis gevorderd heeft.

Artikel 32.

Iedere inbreuk op art. 8 wordt gestraft met eene boete van 30 Turksche ponden.

Artikel 33.

Ieder gezagvoerder, die eenig bedrog pleegt, of met zijn medeweten heeft laten plegen ten opzichte van de lijst der pelgrims of den gezondheidspas, bedoeld in artikel 9, zal gestraft worden met eene boete van 50 Turksche ponden.

Artikel 34.

Ieder scheepskapitein, die aankomt zonder gezondheidspas van de haven van vertrek of zonder visa van de havens van oonthoud, of die niet voorzien is van de reglementaire en volgens de artt. 9, 27 en 28 geregeld

(1) Het Turksche pond doet 20 francs 50.

bijgehouden lijst, is voor elk dier gevallen strafbaar met eene boete van 12 Turksche ponden.

Artikel 35

Ieder kapitein, van wien blijkt dat hij meer dan 100 pelgrims aan boord heeft of gehad heeft zonder de tegenwoordigheid van een overeenkomstig de voorschriften van art. 11 aangesteld geneesheer zal gestraft worden met een boete van 300 Turksche ponden.

Artikel 36.

Ieder kapitein, van wien blijkt dat hij een getal pelgrims aan boord heeft of gehad heeft grooter dan dat hetwelk hij krachtens de voorschriften van art. 9 gerechtigd is om in te schepen, zal gestraft worden met eene boete van 5 Turksche ponden voor elken pelgrim boven het geoorloofd getal.

Op den eersten post, waar een bevoegd gezag aanwezig is, worden de pelgrims, waarmede het voorgeschreven getal is overschreden, ontscheept. De kapitein is verplicht hun het noodige geld tot voortzetting hunner reis naar de plaats van bestemming te verschaffen.

Artikel 37.

Ieder gezagvoerder, van wien blijkt dat hij zonder hun toestemming of buiten geval van overmacht pelgrims heeft ontscheept op eene andere plaats dan die hunner bestemming, zal gestraft worden met eene boete van 20 Turksche ponden voor elken ten onrechte ontscheepten pelgrim.

Artikel 38.

Iedere inbreuk op de verdere voorschriften van dit reglement zal gestraft worden met eene boete van 10 tot 100 Turksche ponden.

Artikel 39.

Iedere overtreding, gedurende den loop der reis geconstateerd, wordt zoowel op den gezondheidspas als op de lijst der pelgrims aangeteekend. Het bevoegd gezag maakt er proces verbaal van op en legt dit over waar zulks behoort.

Artikel 40.

In de Turksche havens wordt de overtreding geconstateerd en de boete opgelegd door het bevoegd gezag, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V dezer Overeenkomst.

Artikel 41.

Alle ambtenaren, geroepen om tot de uitvoering van dit reglement mede te werken, zullen voor misgrepen, door hen bij de toepassing begaan, overeenkomstig de wet van hun land gestraft worden.

Artikel 42.

Dit reglement zal in de taal van den staat van het schip en in de voornaamste talen der door de in te schepen pelgrims bewoonde landen op een zichtbare en toegankelijke plaats aan boord van ieder vaartuig, dat pelgrims vervoert, worden aangeplakt.

III.

MAATREGELLEN TER VOORKOMING VAN HET INVOEREN VAN
DE PEST.1. *Aan land.*

De maatregelen, welke aan de landzijde genomen worden tegen de herkomsten van door pest besmette streken, moeten in overeenstemming zijn met de beginselen van sanitair beleid, die door deze Overeenkomst zijn geformuleerd. De landquarantaine moet worden vervangen door ontsmetting volgens de moderne praktijk.

Te dien einde zullen op goedgekozen punten aan de door de reizigers gevolgde wegen ovens en andere ontsmettingswerktuigen geplaatst worden. Dit zal eveneens geschieden bij de reeds bestaande of nog aan te leggen spoorwegen. Koopwaren zullen ontsmet worden volgens de in deze overeenkomst aangenomen beginselen.

Iedere regeering is vrij om hare grenzen voor reizigers en koopwaren te sluiten.

2. *Zeeweg.*

A. Maatregelen, te nemen in de Roode Zee.

Artikel 1. *Onbesmette schepen.* a. De schepen, die na geneeskundig onderzoek als onbesmet zijn erkend, zullen onmiddellijk tot het vrije verkeer worden toegelaten, hoe ook hun gezondheidspas luidt.

Tien volle dagen zullen echter moeten verloopen zijn sedert het schip uit de laatste besmette haven is vertrokken.

De eenige behandeling, welke de overheid van de haven van aankomst ten hunnen opzichte zal kunnen gelasten, bestaat in de maatregelen op verdachte schepen (geneeskundig onderzoek, ontsmetting van het vuile linnen, loozing van het ruimwater en vervanging van het aan boord aanwezige drinkwater door goed drinkwater.)

b. De gewone onbesmette schepen zullen het Suezkanaal in quarantaine mogen doorvaren. Zij zullen in de Middellandsche zee binnenkomen onder voortzetting der tiendaagsche quarantaine. De schepen die een geneesheer en een oven aan boord hebben, zullen vóór de doorvaart in quarantaine niet ontsmet worden.

Artikel 2. *Verdachte schepen.* Verdachte schepen zijn die, welke tijdens het vertrek of gedurende den overtocht gevallen van pest aan boord hebben gehad, doch sedert 12 dagen geen enkel nieuw geval. Deze schepen zullen op verschillende wijzen behandeld worden, al naar gelang zij al of niet een geneesheer en een ontsmettingstoestel (oven) aan boord hebben.

a. De schepen met een geneesheer en een aan de vereischen voldoende ontsmettingstoestel (oven) aan boord, zullen het Suezkanaal in quarantaine mogen passeeren, volgens de voorschriften van het reglement van doorvaart.

b. De andere verdachte schepen, die noch geneesheer noch ontsmettingsoven aan boord hebben, zullen, alvorens in quarantaine te mogen doorvaren, aan de Bronnen van Mozes opgehouden worden zoolang als noodig is om het vuile linnen, het lijfgoed en andere voorwerpen die besmetting kunnen overbrengen te ontsmetten en zich van den gezondheidstoestand van het schip te overtuigen.

Een mailboot of een speciaal voor het vervoer van passagiers ingericht vaartuig, zonder ontsmettingsoven maar met een geneesheer aan boord, zal tot de doorvaart in quarantaine worden toegelaten, indien de plaatselijke overheid door een officieel onderzoek de overtuiging heeft gekregen dat de gezondheids- en ontsmettingsvoorzorgen behoorlijk toegepast zijn, hetzij op de plaats van vertrek, hetzij gedurende den overtocht.

Mailbooten of speciaal voor het vervoer van passagiers ingerichte vaartuigen, zonder ontsmettingsoven, maar met een geneesheer aan boord, zullen te Suez tot het vrije verkeer toegelaten kunnen worden, zoodra de ontsmetting is afgelopen indien het laatste geval van pest ten minste 14 dagen te voren is voorgekomen en de gezondheidstoestand van het schip bevredigend is.

De passagiers bestemd voor Egypte, van een schip dat minder dan 14 dagen reis zonder ziektegeval heeft, zullen aan de Bronnen van Mozes ontscheept en afgezonderd worden gedurende den tijd noodig om 10 dagen vol te maken. Nadat hun vuil linnen en hunne reisbenoodigdheden ontsmet zijn, zullen zij tot het vrije verkeer worden toegelaten. De schepen die minder dan 14 dagen reis zonder ziektegeval hebben en in Egypte tot het vrije verkeer wenschen te worden toegelaten, zullen eveneens aan de Bronnen van Mozes worden opgehouden; zij zullen de reglementaire ontsmetting ondergaan.

Artikel 3. *Besmette schepen.* Besmette schepen zijn die welke pest aan boord hebben of aan boord waarvan gedurende de laatste 12 dagen nieuwe gevallen van pest zijn voorgekomen. Zij worden verdeeld in schepen met

geneesheer en ontsmettingstoestel (oven) en schepen zonder geneesheer en zonder ontsmettingstoestel (oven).

a. De schepen zonder geneesheer en zonder ontsmettingstoestel (oven) zullen aan de Bronnen van Mozes opgehouden en de door pest aangetaste personen ontscheept en in een hospitaal afgezonderd worden. De ontsmetting zal op volledige wijze plaats hebben. De andere passagiers zullen ontscheept, en in zoo klein mogelijke groepen afgezonderd worden, zoodat indien de pest mocht uitbreken, allen gezamenlijk niet van eene bijzondere groep afhankelijk zullen zijn. Het vuile linnen, de reisbenoodigdheden, de kleederen van de bemanning en van de passagiers zullen evenals het schip ontsmet worden.

Koopmansgoederen behoeven niet gelost te worden, maar alleen het besmette gedeelte van het schip moet worden ontsmet.

De passagiers zullen 10 dagen in de richting van de Bronnen van Mozes blijven; wanneer de gevallen van pest verscheidene dagen geleden zijn voorgekomen, zal de duur der afzondering verkort worden. De duur zal afhangen van het tijdstip, waarop zich het laatste geval geopenbaard heeft.

Derhalve zal wanneer sedert 8, 10, 11 of 12 dagen geen nieuw geval is voorgekomen, de waarneming 24 uren duren; wanneer zulks sedert acht dagen niet het geval was, zal de waarneming 2 dagen duren; wanneer zulks sedert 7 dagen niet het geval was zal de waarneming 3 dagen duren, en zoo voorts, gelijk verderop is aangewezen.

b. *Schepen met geneesheer en ontsmettingstoestel (oven)*. De schepen met geneesheer en oven zullen aan de Bronnen van Mozes opgehouden worden.

De scheepsdokter zal onder eede verklaren welke personen aan boord door pest aangetast zijn. Die zieken zullen ontscheept en afgezonderd worden.

Na de ontscheeping van die zieken zal het vuile linnen van de overige passagiers en van de bemanning aan boord ontsmet worden.

Wanneer de pest zich uitsluitend onder de bemanning heeft voorgedaan, zal de ontsmetting van het lijfgoed zich alleen uitstrekken tot het vuile linnen der bemanning en het goed in de verblijven der bemanning.

De scheepsdokter zal evenzoo onder eede aanwijzing doen van het gedeelte of de afdeeling van het schip, en de plaats in het hospitaal waarheen de zieke of zieken overgebracht zijn.

Eveneens zal hij onder eede verklaren welke personen met den pestlijder in aanraking zijn geweest sedert de ziekte zich het eerst openbaarde, hetzij in rechtstreeksche aanraking, hetzij in aanraking met voorwerpen die de besmetting kunnen overbrengen. Alleen die personen zullen als »verdacht« beschouwd worden.

Het gedeelte of de afdeeling van het schip en de plaats in het hospitaal, waarheen de zieke of zieken overgebracht zijn, zullen volledig ontsmet worden. Onder »gedeelte van het schip« verstaat men de hut van den zieke, de aangrenzende hutten, den gang naar deze hutten, het dek en de gedeelten van het dek waarop de zieke of zieken verblijf mochten hebben gehouden.

Wanneer de ontsmetting van het gedeelte of de af-

deeling van het schip, waarin de door pest aangetaste personen verblijf hebben gehouden, niet mogelijk is zonder de verdacht verklaarde personen te ontschepen, zullen die personen óf worden overgebracht naar een speciaal daartoe bestemd vaartuig, óf worden ontscheept en gehuisvest in de sanitaire inrichting, geheel buiten aanraking met de zieken die in het hospitaal zijn opgenomen.

De duur van dit verblijf op het vaartuig of aan wal in het belang der ontsmetting zal zoo kort mogelijk zijn en 24 uren niet te boven gaan.

De verdachten zullen eene waarneming ondergaan, hetzij op hun schip, hetzij op het daartoe bestemde vaartuig; de duur van die waarneming zal verschillen als bepaald in de volgende tabel:

wanneer het laatste geval van pest zich in den loop van den 12den, 11den, 10den of 9den dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 24 uren duren;

wanneer het zich in den loop van den 8sten dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 2 dagen duren;

wanneer het zich in den loop van den 7den dag voor de aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 3 dagen duren;

wanneer het zich in den loop van den 6den dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 4 dagen duren;

wanneer het zich in den loop van den 5den of 4den

1900.

No. 23.

dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 5 en 6 dagen duren;

wanneer het zich in den loop van den 3den of 2den dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 7 en 8 dagen duren;

wanneer het zich een dag voor aankomst te Suez heeft voorgedaan, zal de waarneming 9 dagen duren;

Doorvaart in quarantaine zal vóór het verloop van het in bovenstaande tabel aangeduide oponthoud kunnen worden toegestaan, wanneer de sanitaire overheid zulks doenlijk oordeelt; in ieder geval zal zij na afloop der ontsmetting worden toegestaan, wanneer het schip behalve de zieke ook de zoogenaamde verdachte personen achterlaat.

Een op een schuit geplaatste ontsmettingsoven zal langs zijde van het schip mogen komen ten einde de ontsmetting sneller te doen plaats hebben.

De besmette schepen die in Egypte tot het vrije verkeer wenschen te worden toegelaten, zullen 10 dagen aan de Bronnen van Mozes worden opgehouden, te rekenen van het laatst aan boord voorgekomen geval af en zullen de reglementaire ontsmetting ondergaan.

De voor ontsmetting gevorderde tijd is in den duur der waarneming inbegrepen.

*Regeling van het toezicht en de ontsmetting te Suez
en aan de Bronnen van Mozes.*

1°. Het bij het reglement voorgeschreven genees-

kundig onderzoek van elk te Suez aankomend schip zal door een der geneesheeren van het station gehouden worden. Dit zal voor de herkomsten van door pest besmette havens overdag geschieden.

2°. Er zullen 7 geneesbeeren zijn: één dirigeerend geneesheer, 4 geneesheeren en 2 plaatsvervangers. Indien de geneeskundige dienst nog onvoldoende mocht zijn, zal men zijn toevlucht nemen tot de geneesheeren van de marine der verschillende Mogendheden. Dezen zullen onder het gezag van den dirigeerenden geneesheer van het sanitair station komen te staan.

3°. Zij zullen van een regelmatig diploma voorzien moeten zijn en bij voorkeur gekozen worden uit die geneesheeren, welke eene speciale practische studie van epidemiologie en bacteriologie gemaakt hebben.

4°. Zij zullen door den Minister van Binnenlandsche Zaken, op voordracht van den sanitairen, maritiemen en quarantaine Raad van Egypte benoemd worden.

5°. Zij zullen een jaarwedde ontvangen die voor de plaatsvervangende geneesheeren frs. 6000 zal zijn, voor de geneesheeren zal beginnen met frs. 8000 en kan opklimmen tot frs. 12000, en voor der dirigeerenden geneesheer van frs. 12000 tot 15000.

6°. Het ontsmettings- en afzonderingsstation aan de Bronnen van Mozes wordt onder het bestuur van den dirigeerenden geneesheer te Suez geplaatst.

7°. Wanneer aldaar zieken ontscheept zijn, zullen er twee der geneesheeren van Suez geïnterneerd worden: de een ter behandeling van de pestlijders, de ander ter behandeling van de niet door pest aangetaste personen.

1900.

No. 23.

8°. Het aantal ziekenoppassers zal op 20 gebracht worden. Een daarvan zal in het bijzonder belast zijn met het onderhoud der bij de Bronnen van Mozes geplaatste ovens.

9°. In het ontsmettings- en afzonderingsstation aan de Bronnen van Mozes zullen aanwezig zijn:

a. Ten minste drie ontsmettingsovens, waarvan één op eene schuit geplaatst zal zijn;

b. Een nieuw afzonderingshospitaal van 12 bedden, ter opneming van zieken en verdachten. Dit hospitaal zal zoodanig ingericht worden, dat zieken en verdachten, mannen en vrouwen van elkaar gescheiden zijn;

c. Barakken, hospitaaltenten, of gewone tenten voor de ontscheepte personen;

d. Een voldoende aantal badkuipen en stortbaden;

e. De noodige gebouwen voor den algemeenen dienst; het geneeskundig personeel, de wachters enz.; een magazijn; een waschhuis;

f. Een waterreservoir.

Doorvaart in quarantaine door het Suez-kanaal.

1°. De doorvaart in quarantaine wordt toegestaan door de geneeskundige overheid te Suez, die er den Raad onmiddellijk van in kennis stelt. In twijfelachtige gevallen beslist de Raad.

2°. Een telegram wordt dadelijk afgezonden aan de daartoe door iedere Mogendheid aangewezen overheid. De verzending van het telegram geschiedt op kosten van het schip.

3°. Iedere Mogendheid zal strafbepalingen vaststellen tegen die vaartuigen welke met afwijking van den door den gezagvoerder opgegeven koers ten onrechte eene der havens tot het grondgebied van die Mogendheid behorende, mochten aandoen. Eene uitzondering zal gemaakt worden in gevallen van overmacht en van binnenloopen van een noodhaven.

Bij den aanvang van het geneeskundig onderzoek is de gezagvoerder gehouden te verklaren of hij inlandsche stokers of loontrekkende ondergeschikten in welke hoedanigheid ook, aan boord heeft, die niet op de monsterrol of het daartoe dienende register voorkomen. De volgende vragen zullen den gezagvoerders van alle schepen, die Suez aandoen en uit het zuiden komen, gesteld worden. Zij zullen ze onder eede moeten beantwoorden :

„Hebt gij helpers : stokers of andere manschappen, die niet op de monsterrol of op het bijzonder register zijn ingeschreven ? Van welke nationaliteit zijn zij ? Waar hebt gij ze aan boord genomen ?”

De geneesheeren van den gezondheidsdienst zullen zich van de aanwezigheid van die helpers moeten vergewissen, en, als zij bemerken dat er ontbreken, zorgvuldig de oorzaak van die afwezigheid opsporen.

4°. Eén sanitair ambtenaar en 2 sanitaire wachters komen aan boord. Zij moeten het schip tot Port-Saïd vergezellen, toezien dat geen gemeenschap plaats vinde en waken voor de naleving der voorgeschreven maatregelen gedurende den tocht door het kanaal.

5°. De passagiers kunnen zich te Port-Saïd in quarantaine inschepen, doch elke in-, ont- en overscheping

van passagiers en van goederen is verboden op de reis door het Kanaal van Suez tot Port-Saïd.

6°. De schepen, die in quarantaine doorvaren, zullen de reis van Suez tot Port-Saïd moeten afleggen zonder te stoppen op de wisselplaatsen.

In geval van vastraken of wanneer het stoppen op een wisselplaats niet te vermijden is, zullen de noodige werkzaamheden door het personeel van het schip zelf verricht en daarbij elke gemeenschap met het personeel der Suez-Kanaalmaatschappij vermeden worden.

De troepenschepen die in quarantaine doorvaren, zullen gehouden zijn het Kanaal alleen bij dag te bevaren.

Indien zij een nacht in het Kanaal moeten doorbrengen, zullen zij in het meer Timsah moeten ankeren.

7°. Het aanleggen in de haven van Port-Saïd is verboden voor schepen die in quarantaine doorvaren, behalve in het geval van §§ 5 en 8.

Het innemen van nieuwe victualiën zal met het aan boord voorhanden materieel behooren te geschieden. De sjouwerlieden of andere personen die aan boord gegaan mochten zijn, zullen op de quarantaine-schuit afgezonderd worden. Hunne kleederen zullen er de voorgeschreven ontsmetting ondergaan.

8°. Wanneer schepen die in quarantaine doorvaren, noodzakelijk te Port-Saïd kolen moeten innemen, zullen zij dit moeten doen op een plaats, waar de afzondering en het sanitair toezicht voldoende verzekerd zijn en die door den Gezondheidsraad zal worden aangewezen. Het stuwen van kolen zal door werklieden uit de haven mogen geschieden, indien aan boord van het schip een

afdoend toezicht op die werkzaamheden gehouden kan worden en iedere aanraking met opvarenden kan worden vermeden. Des nachts zal de plaats der werkzaamheden electrisch verlicht moeten worden.

9°. De loodsen, de werklieden, die het electrisch licht bedienen, de beambten der Maatschappij en de sanitaire wachters zullen te Port-Saïd ontscheept worden buiten de haven tusschen de hoofden en van daar rechtstreeks naar de quarantaineschuit overgebracht worden, waar hunne kleederen volledig ontsmet zullen worden.

Maatregelen, te nemen voor schepen, die uit een door pest besmette haven langs de Middellandsche Zee in Egypte komen.

1°. Gewone onbesmette schepen, die uit een door pest besmette haven van Europa of van het bekken der Middellandsche zee komen en het Suezkanaal wenschen te passeeren, zullen dit kunnen doen in quarantaine. Zij zullen hun tocht onder de tiendaagsche waarneming voortzetten.

2°. Gewone onbesmette schepen, die Egypte willen aandoen zullen zich te Alexandrië of te Port-Saïd kunnen ophouden, alwaar de reizigers den observatietijd zullen voltooien, hetzij in het lazaret van Gabari, hetzij aan boord, volgens de beslissing van het plaatselijk sanitair gezag.

3°. De maatregelen waaraan besmette en verdachte schepen zullen onderworpen zijn, die uit een door pest besmette haven van Europa of van de kusten der Middellandsche zee komen en een der havens van Egypte

wenschen aan te doen of het Suezkanaal te passeeren, zullen door den Gezondheidsraad worden vastgesteld in overeenstemming met het door deze Overeenkomst aangenomen reglement.

Om ten uitvoer te kunnen worden gelegd, zullen deze maatregelen eerst moeten worden goedgekeurd door de in den Raad vertegenwoordigde Mogendheden. Zij zullen de behandeling van schepen, passagiers en koopwaren regelen.

De Raad zal den Mogendheden insgelijks voorleggen een reglement, hetwelk dezelfde punten ten opzichte der cholera behandelt.

Deze twee reglementen moeten zoo spoedig mogelijk ter goedkeuring worden aangeboden

SANITAIR TOEZICHT OP DE BEDEVAARTEN IN DE ROODE ZEE.

Sanitair stelsel, in het (gereorganiseerd) sanitair station te Camaran op de van een besmette haven komende pelgrimsschepen toepasselijk.

De pelgrimsschepen, die uit het Zuiden komen en zich naar den Hedjaz begeven, moeten vooraf het sanitair station van Camaran aandoen en zullen aan de navolgende behandeling worden onderworpen.

De na geneeskundig onderzoek als onbesmet erkende schepen zullen tot het vrije verkeer worden toegelaten, nadat het volgende zal hebben plaats gehad :

De pelgrims zullen ontscheept worden ; zij zullen een stortbad of een zeebad nemen ; hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenoodigdheden en van hun bagage, hetwelk volgens de meening der sanitaire over-

heid verdacht kan zijn, zal ontsmet worden; een en ander, met inbegrip van de ontscheping en de inscheping, zal niet langer dan 72 uren duren.

Indien tijdens deze behandeling geen geval van pest is waargenomen, zullen de pelgrims onmiddellijk weder worden ingescheept en zal het schip naar den Hedjaz vertrekken.

De verdachte schepen, d. w. z. die waarop zich gevallen van pest voordeden op het oogenblik van vertrek, doch op welke sedert twaalf dagen geen nieuw geval voorkwam, zullen op de volgende wijze behandeld worden: De pelgrims zullen ontscheept worden, zij zullen een stort- of zeebad nemen; hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenoodigdheden en van hun baggage, hetwelk volgens de meening van de geneeskundige autoriteit verdacht kan zijn, zullen ontsmet worden; het ruimwater zal verwisseld worden. De door de zieken bewoonde gedeelten van het schip zullen ontsmet worden. Een en ander, daaronder begrepen de ontscheping en de inscheping, zal niet langer dan 72 uur duren. Indien inmiddels geen geval van pest is geconstateerd, zullen de pelgrims onmiddellijk weder worden ingescheept en zal het schip naar Djeddah vertrekken, waar een tweede geneeskundig onderzoek aan boord zal plaats vinden. Indien de uitslag daarvan gunstig is en de geneesheeren van het schip schriftelijk onder eede verklaren dat zich gedurende den overtocht geen geval van pest heeft voorgedaan, zullen de pelgrims onmiddellijk ontscheept worden.

Indien daarentegen een of meer gevallen van pest gedurende de reis of op het oogenblik van aankomst

zijn waargenomen, zal het schip naar Camaran worden teruggezonden, waar het aan de behandeling voor besmette schepen zal worden onderworpen.

De besmette schepen, d. w. z. schepen, aan boord waarvan zich gevallen van pest voordoen of in de laatste twaalf dagen voorgedaan hebben, zullen de volgende behandeling ondergaan :

De personen, door pest aangetast, zullen ontscheept en in het hospitaal afgezonderd worden. De ontsmetting zal volledig geschieden. De overige passagiers zullen worden ontscheept en in zoo klein mogelijke groepen worden afgezonderd, zoodat, indien de pest in een bepaalde groep mocht uitbreken, niet allen daarvan afhankelijk zijn.

Het vuile linuën, de reishenoodigheden en kleederen van bemanning en passagiers zullen, evenals het schip, ontsmet worden.

Het plaatselijk sanitair gezag zal uitmaken of het uitladen der groote bagage en der koopmansgoederen noodig is, en of het geheele schip dan wel een gedeelte daarvan moet worden ontsmet.

De passagiers zullen 12 dagen in het etablissement te Camaran blijven; wanneer de gevallen van pest meerdere dagen oud zijn, zal de duur der afzondering verkort kunnen worden. Die duur zal kunnen verschillen naar gelang van het tijdstip, waarop het laatste geval zich voordeed, en naar de beslissing van het sanitair gezag.

Het schip zal vervolgens naar Djeddah vertrekken, waar een streng geneeskundig onderzoek aan boord zal plaats vinden. Indien de uitslag gunstig is, zullen de pelgrims

ontscheept worden. Indien daarentegen de pest zich gedurende de reis of op het oogenblik van aankomst aan boord heeft voorgedaan, zal het sloop naar Camaran worden teruggezonden, waar het opnieuw de behandeling voor besmette schepen zal ondergaan.

Verbetering, aan te brengen aan het sanitair station te Camaran.

A. Volledige ontruiming van het eiland Camaran door de bewoners.

B. Middelen ter verzekering der veiligheid en ter vergemakkelijking van de scheepvaartbeweging in de baai van het eiland Camaran.

1°. Het aanbrenge van boeien en bakens in voldoende getale.

2°. Het bouwen van een havenhoofd of kade voor het ontschepen van passagiers en goederen.

3°. Het aanbrenge van verschillende steigers om de pelgrims van elk kampement atzonderlijk in te schepen.

4°. Een voldoende getal sloepen met een stoomsloopboot ter verzekering van den dienst van ontscheping en inscheping der pelgrims.

De ontscheping der pelgrims van de besmette schepen zal worden verricht met de zich aan boord bevindende middelen.

C. Het inrichten van den gezondheidspost, waaronder zal worden begrepen :

1°. Een spoorwegnet, hetwelk de aanlegplaats verbindt met de bestuurs- en ontsmettingsgebouwen en met

de gebouwen der verschillende takken van dienst en met de kampementen.

2°. Gebouwen voor het bestuur en het personeel van den gezondheidsdienst en van andere diensttakken.

3°. Inrichtingen voor het ontsmetten en het wasschen van niet gedragen kleedingstukken en andere zaken.

4°. Gebouwen, waarin de pelgrims stort- of zeebaden zullen moeten nemen tijdens de ontsmetting hunner kleederen.

5°. Volkomen afgezonderde ziekenhuizen, voor elk der beide sexen afzonderlijk :

- a. voor de waarneming der verdachten ;
- b. voor de pestlijders ;
- c. voor de zieken, die door andere besmettelijke ziekten zijn aangetast ;
- d. voor de gewone zieken.

6°. De kampementen zullen op afdoende wijze van elkander moeten zijn afgescheiden en de onderlinge afstand zal zoo groot mogelijk moeten zijn ; de voor de pelgrims bestemde verblijfplaatsen moeten volgens de strengste eischen der gezondheidsleer gebouwd worden en mogen niet meer dan 25 personen bevatten.

7°. Een kerkhof, goed gelegen en verwijderd van elke bewoonde plaats, zonder eenige aanraking te hebben met grondwater en gedraineerd tot 50 centimeter beneden den plattegrond der graven.

D. Geneeskundig materiaal.

1°. Een voldoende aantal stoomovens, die aan alle

eischen van veiligheid, afdoende werking en snelheid voldoen.

2°. Sprociers, ontsmettingsovens en de noodige middelen voor chemische reiniging, gelijk zij zijn aangegeven in hoofdstuk III van de bijlage dezer Overeenkomst.

3°. Distilleermachines, werktuigen om door hitte het water te steriliseeren, ijsmachines

Voor het verstrekken van drinkwater: waterleidingen en gesloten vergaarbakken, volkomen dicht en niet gelidigd kunnen worden dandoor middel van kranen of pompen.

4°. Een bacteriologisch laboratorium met het noodige personeel.

5°. Vervoerbare tonnen voor het opnemen van vooraf ontsmette uitwerpselen.

Verspreiding dier stoffen op een der van de kampementen meest verwijderde gedeelten van het eiland, met inachtneming van hetgeen uit een gezondheids oogpunt voor de goede werking van die velden noodig is.

6°. Het vuile water moet uit de kampementen worden verwijderd zonder dat het kan stilstaan of voor voedingsdoeleinden worden gebruikt.

Het gebruikte water van de ziekenhuizen moet door kalkwater worden ontsmet volgens de voorschriften van hoofdstuk III der bijlage van deze Overeenkomst.

E. De sanitaire overheid zal zorg dragen dat er in elk kampement een magazijn is voor levensmiddelen en een voor brandstof.

Het tarief der door de bevoegde overheid vastgestelde prijzen wordt op verschillende plaatsen in de voornaamste talen van de landen der pelgrims in het kampement aangeplakt.

Het toezicht op de hoedanigheid der levensmiddelen en op het voldoende van den aanvoer geschiedt dagelijks door den geneesheer van het kampement.

Water wordt kosteloos verstrekt.

*Verbeteringen aan te brengen op de sanitaire stations
van Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali.*

1°. Het oprichten van twee ziekenhuizen voor pestlijders, mannen en vrouwen, op Abou-Ali.

2°. Het oprichten op Vasta van een hospitaal voor gewone zieken.

3°. Het bouwen op Abou-Saad en Vasta van steenen huizen, die elk 50 personen kunnen bevatten.

4°. Drie ontsmettingsovens op Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali met waschplaatsen en bijbehooren.

5°. Het inrichten van stortbaden op Abou-Saad en Vasta.

6°. Op elk der eilanden Abou-Saad en Vasta distilleermachines die samen 15 ton water per dag kunnen leveren.

7°. Voor de kerkhoven, de uitwerpselen en het vuile water zal de behandeling geregeld worden volgens de voor Camaran aangenomen beginselen. Op een der eilanden zal een kerkhof worden aangelegd.

Wat levensmiddelen en water betreft, zullen de regelen, onder letter E voor Camaran aangenomen, ook

van toepassing zijn op de kampementen van Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali.

Het is wenschelijk dat de inrichtingen op Abou-Saad, Vasta en Abou-Ali zoo spoedig mogelijk gereed zijn.

Reorganisatie van het sanitair station te Djebel-Tor.

De Conferentie bevestigt de vroeger geformuleerde aanbevelingen en wenschen en laat het aan den Gezondheidsraad over om die verbeteringen te verwezenlijken. Bovendien is zij van oordeel:

1°. Dat het noodig is den pelgrims goed drinkwater te verschaffen, hetzij dit ter plaatse gevonden wordt, hetzij men het door distilleering verkrijge.

2°. Dat het van belang is alle levensmiddelen, die door de pelgrims van Djeddah en Yambo zijn medegebracht, indien er in den Hedjaz pest is, als verdacht te ontsmetten of, als zij zich in bedorven toestand bevinden, geheel te vernietigen.

3°. Dat maatregelen moeten worden genomen om de pelgrims te beletten bij het vertrek van Djebel-Tor waterzakken mede te nemen. Deze moeten worden vervangen door aarden kruiken of metalen veldflesschen.

4°. Dat iedere afdeeling een geneesheer moet hebben.

5°. Dat te El-Tor een havenkapitein moet benoemd worden om de ontschepingen te leiden en voor de inachtneming der reglementen door de gezagvoerders en de Samboukdji zorg te dragen.

6°. Dat gedurende de bedevaarten de pelgrims alleen in observatie gehouden worden te Djebel-Tor.

7°. Dat het dorp Kouroum ontruimd wordt.

8°. Dat een telegraaflijn het kampement Djebel-Tor met het sanitair station te Suez verbindt.

Règlement, toepasselijk in de Arabische havens van de Roodde Zee tijdens de bedevaarten.

Sanitaire behandeling, toe te passen op de pelgrimschepen die van het Noorden komen.

I. Heenreis.

Indien noch in de havens van vertrek noch in de omstreken pest is waargenomen en zich gedurende den overtocht geen geval van pest heeft voorgedaan, wordt het schip terstond tot het vrije verkeer toegelaten.

Indien in de haven van vertrek of omstreken pest is waargenomen of een geval zich op reis heeft voorgedaan, zal het schip te Djebel-Tor onderworpen worden aan de behandeling, ingesteld voor de schepen die van het Zuiden komen en zich te Camaran ophouden.

II. Terugreis.

Artikel 1.

Elk schip, komende uit eene door pest besmette haven van den Hedjaz of elders aan de Arabische kust der Roodde Zee, hetwelk bedevaartgangers of andere bij troepen reizende menschen met bestemming naar Suez of naar een haven aan de Middellandsche Zee aan boord heeft, is gehouden zich naar El-Tor te begeven om er de hieronder omschreven reglementaire ~~voor zamen te ondergaan~~

Er zal aldaar worden overgegaan tot ontschepping en ontsmetting van de passagiers, de bagage en de koopmansgoederen, die besmetting kunnen overbrengen, alsmede van de reisbenoodigheden en van het schip.

Artikel 2.

De schepen die bedevaartgangers terugvoeren, zullen het Kanaal slechts in quarantaine mogen doorvaren.

De Egyptische bedevaartgangers zullen, na El-Tor verlaten te hebben, moeten landen hetzij te Ras Mallap hetzij op eenige andere door den Gezondheidsraad aangewezen plaats, ten einde er de waarneming van 3 dagen en een geneeskundig onderzoek te ondergaan alvorens tot het vrije verkeer te worden toegelaten.

Ingeval tijdens den overtocht van El-Tor naar Suez aan boord van die schepen een verdacht geval mocht zijn voorgekomen, zullen zij gedwongen worden naar El-Tor terug te keeren.

Artikel 3.

Aan de agenten der scheepvaart-maatschappijen en de gezagvoerders wordt medegedeeld, dat wanneer hunne waarneming aan het sanitair station te El-tor en te Ras Mallap geëindigd is, alleen de Egyptische bedevaartgangers het schip voor goed zullen mogen verlaten om naar hunne haardsteden terug te keeren. Als Egyptenaren of ingezetenen van Egypte zullen alleen die bedevaartgangers erkend worden, welke houder zijn van eene door eene Egyptische overheid afgegeven kaart van ingezetenschap overeenkomstig het vastgestelde model. Exemplaren van deze kaart zullen worden toegezonden aan de consulaire

en sanitaire overheidspersonen te Djeddah en te Yambo, bij wie ze voor de agenten en gezagvoerders van schepen ter inzage liggen.

De bedevaartgangers die geen Egyptenaren zijn, zooals Turken, Russen, Persen, Tunesiërs, Algerijnen, Marokkanen enz. zullen na El-Tor verlaten te hebben niet in eene Egyptische haven ontscheept kunnen worden.

Bijgevolg worden de agenten van schepen en de gezagvoerders gewaarschuwd dat overscheeping van vreemde bedevaartgangers in Egypte verboden is zoowel te Tor, als te Suez, Port-Saïd of Alexandrië.

De schepen die bedevaartgangers aan boord mochten hebben, behoorende tot eene der in de voorgaande paragraaf opgesomde nationaliteiten, zullen in hetzelfde geval verkeerren als die bedevaartgangers en in geene Egyptische haven aan de Middellandsche Zee worden toegelaten.

Artikel 4.

Indien er geen pest in den Hedjaz is en gedurende de geheele bedevaart niet is voorgekomen, worden de schepen te Djebel-Tor onderworpen aan dezelfde behandeling, die te Camaran op onbesmette schepen wordt toegepast.

De pelgrims moeten ontscheept worden; zij moeten een stort- of zeebad nemen; hun vuile linnen en dat gedeelte van hun reisbenoodigdheden en bagage, dat naar de meening van de sanitaire overheid verdacht kan zijn, zullen ontsmet worden; de duur van die verrichtingen, in- en ontscheeping er onder begrepen, zal 72 uren niet te boven gaan.

Indien er pest in den Hedjaz is of gedurende de bedevaart geweest is, zullen de schepen te Djebel-Tor onderworpen worden aan de behandeling, die te Camaran voor besmette schepen geldt.

De door pest aangetaste personen zullen ontscheept en in het ziekenhuis afgezonderd worden. Er moet eene volledige ontsmetting plaats vinden: De verdere passagiers zullen ontscheept en in zoo klein mogelijke groepen worden afgezonderd, zoodat, indien er pest in een bijzondere groep mocht uitbreken, niet allen daarvan afhankelijk zullen zijn.

Het vuile linnen, de reisbenoodigdheden en kleedren van bemanning en passagiers zullen, evenals het schip, ontsmet worden.

De plaatselijke sanitaire overheid zal uitmaken of lossing der groote bagage en der koopwaren noodig is, en of het geheele schip dan wel slechts een gedeelte moet ontsmet worden.

-Alle pelgrims zullen gedurende 12 dagen, te rekenen van den dag af waarop de ontsmettingshandelingen ten einde gebracht zijn, in observatie worden gehouden. Indien zich in een afdeeling een geval van pest heeft voorgedaan, begint voor die afdeeling de termijn van 12 dagen eerst te loopen van den dag af, waarop het laatste geval is geconstateerd.

Artikel 5.

Schepen, komende uit eene door pest besmette haven van den Hedjaz of uit eenige andere haven van de Arabische kust der Roode Zee zonder er bedevaartgangers of andere bij troepen reizende menschen ingescheept.

te hebben en die gedurende den overtocht geen verdacht verschijnsel aan boord hebben gehad, worden gerangschikt in de klasse der gewone verdachte schepen. Zij zullen aan dezelfde voorzorgsmaatregelen en aan dezelfde behandeling worden onderworpen als die aan deze schepen wordt opgelegd.

Wanneer zij naar Egypte bestemd zijn, zullen zij eene waarneming van tien dagen — te rekenen van den dag van vertrek af — aan de Bronnen van Mozes ondergaan; zij zullen bovendien onderworpen worden aan alle maatregelen, voor verdachte schepen voorgeschreven (ontsmetting enz.), en niet tot het vrije verkeer worden toegelaten dan na een gunstig gezondheidsonderzoek.

Indien deze schepen gedurende den overtocht verdachte verschijnselen aan boord hebben gehad, zal de waarneming bij de Bronnen van Mozes worden gehouden en 12 dagen duren.

Artikel 6.

De karavanen bestaande uit Egyptische bedevaartgangers zullen, alvorens in Egypte te komen, te El-Tor eene verplichte quarantaine van 12 dagen ondergaan; vervolgens zullen zij naar Ras-Mallap vertrekken om er eene waarneming van 5 dagen te ondergaan, waarna zij niet tot het vrije verkeer zullen worden toegelaten dan na een gunstig gezondheidsonderzoek en ontsmetting van de bagage.

De karavanen bestaande uit vreemde bedevaartgangers die zich langs den landweg naar hunne haardsteden moeten begeven, zullen aan dezelfde maatregelen onderworpen worden als de Egyptische karavanen en tot aan

de grenzen van de woestijn vergezeld moeten worden door sanitaire wachten.

De karavanen die uit den Hedjaz komen langs den weg van Akaba of van Moïla, zullen bij hunne aankomst aan het Kanaal aan een geneeskundig onderzoek en aan ontsmetting van het vuile linnen en van de reisbenooidigheden onderworpen worden.

Artikel 7.

1°. Overschepping van bedevaartgangers is ten strengste verboden in de Egyptische havens.

2°. Schepen met schoonen gezondheidspas, komende uit den Hedjaz of uit eene haven aan de Arabische kust der Roode Zee, zonder bedevaartgangers of andere bij troepen reizende menschen aan boord te hebben, en die gedurende den overtocht geen verdacht verschijnsel hebben gehad, zullen te Suez tot het vrije verkeer worden toegelaten na gunstig geneeskundig onderzoek.

Artikel 8.

Aan schepen die met schoonen gezondheidspas uit den Hedjaz vertrekken en bedevaartgangers aan boord hebben bestemd voor eene haven aan de Afrikaansche kust der Roode Zee, is het vergund zich naar Souakim te begeven om er de waarneming van 3 dagen te ondergaan, met ontschepping der passagiers aan het quarantainekampement.

Artikel 9.

De karavanen van bedevaartgangers, die langs den

landweg aankomen, zullen aan de Bronnen van Mozes aan een geneeskundig onderzoek en aan ontsmetting worden onderworpen.

Sanitaire maatregelen, toe te passen bij het vertrek van pelgrims uit de havens van den Hedjaz naar het Zuiden.

In de havens van inscheeping moeten sanitaire inrichtingen zijn, volledig genoeg om op de pelgrims, die naar hun land terugkeeren, de maatregelen te kunnen toepassen, welke voorgeschreven zijn bij het vertrek van pelgrims uit de havens, aan gene zijde der straat van Bab-el Mandeb gelegen.

De toepassing dier maatregelen zal facultatief zijn, d. w. z. dat zij slechts zal plaats vinden wanneer de consulaire autoriteit van het land, waartoe de pelgrim behoort of de geneesheer van het schip, waarop hij zich zal inschepen, haar noodig zal oordeelen.

B. Maatregelen te nemen in de Perzische Golf.

1. Sanitaire behandeling van alles wat in de Perzische golf over zee aankomt.

Als besmet wordt beschouwd elk schip, dat pest aan boord heeft of waarop zich in de laatste 12 dagen een of meer gevallen van pest hebben voorgedaan.

Als verdacht wordt beschouwd elk schip, aan boord waarvan zich op het oogenblik van vertrek of gedurende de reis gevallen van pest hebben voorgedaan, doch sedert 12 dagen geen nieuw geval.

Als onbesmet wordt beschouwd elk schip dat, zelfs uit een besmette haven komende, noch vóór het vertrek, noch gedurende den overtocht, noch op het oogenblik van aankomst sterfgevallen of gevallen van pest aan boord heeft gehad.

Besmette schepen worden aan de volgende behandeling onderworpen :

1°. De zieken worden onmiddellijk ontscheept en afgezonderd ;

2°. De andere personen moeten zoo mogelijk eveneens worden ontscheept en aan een waarneming worden onderworpen, waarvan de duur zal verschillen naar gelang van den sanitair toestand van het schip en den datum van het laatste geval, zonder dat die waarneming tien dagen te boven zal mogen gaan.

3°. Het vuile linnen, de lijfsbenoodigheden en goederen van bemanning en passagiers zullen, wanneer zij volgens het sanitair gezag van de haven als besmet beschouwd moeten worden, ontsmet worden, evenals het schip of het besmette gedeelte van het schip.

Het plaatselijk gezag zal eene meer algemeene ontsmetting kunnen gelasten.

Verdachte schepen zijn aan de volgende maatregelen onderworpen :

1°. Geneeskundig onderzoek ;

2°. Ontsmetting : het vuile linnen, de lijfsbenoodigheden en goederen van bemanning en passagiers, die volgens het plaatselijk sanitair gezag als besmet moeten beschouwd worden, zullen worden ontsmet ;

3°. Alle gedeelten van het schip, die door zieken of verdachten bewoond zijn geweest, zullen ontsmet worden. Het plaatselijk gezag zal een meer algemeene ontsmetting kunnen gelasten;

4°. Loozing van het ruimwater na ontsmetting, en vervanging van het aan boord zijnde drinkwater door goed drinkwater;

5°. Bemanning en passagiers zullen aan een waarneming van 10 dagen onderworpen worden, te rekenen van het oogenblik, dat geen gevallen van pest meer aan boord voorkwamen.

De *onbesmette* schepen zullen onmiddellijk tot het vrije verkeer worden toegelaten, onverschillig hoe hun pas luidt.

Er zullen echter 10 volle dagen verloopen moeten zijn of nog moeten verloopen, sedert die schepen de laatste besmette haven verlaten hebben.

De eeaige behandeling, die de overheid van de haven van aankomst te hunnen opzichte kan voorschrijven, bestaat in de maatregelen, toepasselijk op verdachte schepen (geneeskundig onderzoek, ontsmetting, loozing van het ruimwater en vervanging van het aan boord zijnde water door goed drinkwater).

Het bevoegd gezag in de haven van aankomst zal steeds van den geneesheer of bij diens ontstentenis van den kapitein onder eede een certificaat kunnen eischen, ten bewijze dat er sedert het vertrek geen pest aan boord van het schip was.

Het bevoegd gezag van de haven zal bij de toepassing van deze maatregelen rekening houden met de aanwezigheid van een geneesheer en een ontsmettings-

inrichting (oven) aan boord van de schepen der bovengenoemde categoriën.

Bijzondere maatregelen kunnen worden voorgeschreven ten opzichte van schepen, die in slechte hygiënische omstandigheden verkeerden.

De koopmansgoederen, die over zee worden aangebracht, kunnen, wat aangaat ontsmetting, verbod van in- en doorvoer, en quarantaine, op geene andere wijze behandeld worden dan die, welke over land zijn vervoerd.

Indien een schip zich niet wenscht te onderwerpen aan de door de havenoverheid voorgeschreven verplichtingen, mag het weder zee kiezen.

Het zal verlof kunnen bekomen om zijn koopmansgoederen aan land te brengen, nadat de noodige voorzorgsmaatregelen genomen zullen zijn, te weten :

- 1°. Afzondering van schip, bemanning en reizigers ;
- 2°. Loozing van het ruimwater na ontsmetting ;
- 3°. Vervanging van het aan boord zijnde water door goed drinkwater.

Het zal eveneens verlof kunnen bekomen om de reizigers, die daartoe het verzoek mochten doen, te ontschepen, op voorwaarde dat dezen zich onderwerpen aan de door de plaatselijke overheid voorgeschreven maatregelen.

Sanitaire etablissementen in de Perzische Golf.

In de Perzische Golf moeten twee sanitaire etablissementen worden opgericht, het eene in de straat van Ormutz (het eiland Ormutz, het eiland Kishm of anders

eer plaats in hunne nabijheid), het andere in de buurt van Bassorah op een nader te bepalen plaats.

Aan het sanitaire station in de straat van Ormutz moeten ten minste twee geneesheeren zijn, verder sanitaire suppoosten en wachters en een volledige desinfecteerinrichting. Een klein ziekenhuis moet er opgericht worden.

Aan het station in de buurt van Bassorah moeten gebouwd worden een groot lazaret en inrichtingen voor de ontsmetting van koopwaren met een uit meerdere geneesheeren bestaanden geneeskundigen dienst.

Alvorens de Perzische Golf binnen te komen, moeten de schepen aan het sanitaire station in de straat van Ormutz onderzocht worden. Zij zullen er de door het reglement voorgeschreven sanitaire behandeling ondergaan. Indien er pestlijders aan boord zijn, zullen deze ontscheept moeten worden.

De schepen, die den Chat-el-Arab moeten opvaren, zullen echter, indien de tijd van waarneming niet ten einde is, hun weg mogen vervolgen onder voorwaarde van de Perzische Golf en den Chat-el-Arab in quarantaine te passeeren. Een hoofdwachter en twee sanitaire wachters, te Ormutz opgenomen, zullen het schip tot aan Bassorah bewaken, alwaar een tweede geneeskundig onderzoek zal plaats vinden en waar de noodige ontsmetting zal geschieden.

Schepen, die Perzische havens moeten aandoen om passagiers of koopwaren te ontschepen, zullen een en ander te Bender-Bouchir kunnen doen, zoodra eene passende sanitaire inrichting aldaar zal zijn gevestigd;

tot zoolang zal dat alles te Ormutz of te Bassorah geschieden.

Een schip, hetwelk onbesmet blijft na verloop van tien dagen, te rekenen van den datum af waarop het de laatste door pest besmette haven heeft verlaten, zal vrij verkeer hebben in de havens van de gulf, nadat bij aankomst de onbesmette toestand zal zijn geconstateerd.

De sanitaire etablissementen van Ormutz en Bassorah zullen onder den Oppersten Gezondheidsraad van Constantinopel gesteld worden. Voor het station Ormutz zal daartoe tusschen de Turksche en Perzische Regeeringen eene schikking getroffen worden.

In afwachting dat de Perzische en Turksche Regeeringen die schikking zullen getroffen hebben, zal reeds terstond op een der eilanden van de Straat van Ormutz een sanitaire post worden opgericht, waar door de zorgen van den Gezondheidsraad geneesheeren en sanitaire wachters zullen geplaatst worden. Deze laatsten zullen de in quarantaine doorgaande schepen vergezellen tot aan den Chat-el-Arab naar het in de omscreken van Bassorah gelegen etablissement.

De opperste Gezondheidsraad van Constantinopel zal bovendien zonder uitstel de sanitaire etablissementen van Hannikim en van Kizil Dizé, bij Bayarrid aan de Turksch-Russische en Turksch-Perzische grenzen organiseeren.

HOOFDSTUK II.

Maatregelen te nemen in Europa.

TITEL I.

Maatregelen bestemd om de Regeeringen, die de Conventie onderteeikend hebben, op de hoogte te houden vand en stand eener pestepidemie, alsmede vande midde-len gebezijd om hare uitbreiding en overbrenging naar onbesmet'e plaats en te voo' komen.

Kennisgeving en latere mededeelingen.

De Regeering van het besmette land moet aan de verschillende regeeringen kennis geven van het voorkomen van elk geval van pest. Deze maatregel is een hoofdzaak.

Hij zal slechts van wezenlijke waarde zijn, wanneer de Regeering zelve verwittigd wordt van de pestgevallen en van de verdachte gevallen, die op haar grondgebied zijn voorgekomen. Aan de verschillende Regeeringen kan daarom niet genoeg worden aanbevolen het aangeven der pestgevallen door de geneeskundigen verplichtend te stellen.

Het zich vertoonen van gevallen van pest, de plaats waar zich die vertoond hebben en de datum waarop het is geschied, het aantal geconstateerde gevallen en dat der sterfgevallen zullen het onderwerp der kennisgeving uitmaken.

De kennisgeving zal geschieden aan de diplomatieke of consulaire agentschappen in de hoofdstad van het besmette land. Voor de landen die aldaar niet vertegenwoordigd

zijn, zal de kennisgeving rechtstreeks per telegraaf aan de vreemde Regeeringen plaats hebben.

Deze eerste kennisgeving zal gevolgd worden door latere mededeelingen op regelmatige wijze, en zoo, dat de Regeeringen op de hoogte worden gehouden van het verloop der epidemie. Die mededeelingen hebben ten minste eenmaal per week plaats.

De inlichtingen over het uitbreken en over den voortgang der ziekte moeten zoo volledig mogelijk zijn. Maar in het bijzonder zal worden aangegeven welke maatregelen zijn genomen ten einde de verbreiding der epidemie te voorkomen. Nauwkeurig zal moeten vermeld worden welke voorbehoedsmaatregelen zijn aangewend met betrekking tot :

het sanitair onderzoek of het bezoek der lijders door geneeskundigen ;

de afzondering ;

de ontsmetting ;

alsmede de maatregelen welke zijn voorgeschreven ten opzichte van het vertrek van schepen en van den uitvoer van voorwerpen, die besmetting kunnen overbrengen.

Het is wèl verstaan dat aan elkander grenzende landen zich voorbehouden bijzondere schikkingen te treffen met het doel een dienst van rechtstreeksche berichtgeving in het leven te roepen tusschen de bestuurshoofden in de grensstreken.

De Regeering van elken Staat is gehouden onmiddellijk bekend te maken welke maatregelen zij meent te moeten uitvaardigen tegen de herkomsten van een besmet land of van een besmetten kring van het grondgebied.

Zij deelt die bekendmaking dadelijk mede aan den diplomatieken of consulairen agent van het besmette land, die in hare hoofdstad gevestigd is. Bij ontstentenis van een diplomatieken of consulairen agent in de hoofdstad geschiedt de mededeeling rechtstreeks aan de Regeering van het betrokken land.

Zij zal insgelijks gehouden zijn langs dezelfde wegen mededeeling te doen van de intrekking dier maatregelen of van wijzigingen, welke daarin mochten worden gemaakt.

TITEL II.

Omstandigheden onder welke een kring (1) van het grondgebied als besmet of vrij van besmetting moet worden beschouwd.

Elke kring, waar het zich vertoonen van een geval van pest officieel is geconstateerd wordt als besmet beschouwd.

Elke kring waarin een geval voorgekomen is, maar waar officieel geconstateerd wordt dat sedert 10 dagen na de genezing of het overlijden van den laatsten pestlijder noch sterfgevallen noch nieuwe gevallen van pest zijn voorgekomen, houdt op als besmet te worden beschouwd, mits de noodige ontsmettingsmaatregelen zijn uitgevoerd.

(1) Onder het woord *kring* wordt verstaan een gedeelte van het grondgebied van een land, dat onder eene welomschreven administratieve overheid is geplaatst, zoal- eene provincie, een gouvernement, een district, een departement, een kanton, een eiland, eene gemeente, een stad, een dorp, een haven, een polder, enz., welke ook de uitgestrektheid en de bevolking van die deelen van het grondgebied mogen zijn.

De voorzorgsmaatregelen zullen tegen het besmette gebied worden toegepast van het oogenblik af, waarop de gevallen van pest officieel geconstateerd zullen zijn.

Die maatregelen zullen niet meer worden toegepast zoodra officieel geconstateerd zal zijn dat de kring wederom vrij van besmetting is.

De omstandigheid dat zich eenige van buiten gekomen gevallen, die zich niet verbreid hebben, in een kring van het grondgebied hebben voorgedaan zal niet beschouwd worden aanleiding te geven tot de toepassing dier maatregelen.

TITEL III.

Noodzakelijkheid om de maatregelen, bestemd om den voortgang der epidemie tegen te gaan, tot de besmette kringen van het grondgebied te beperken.

Om de maatregelen alleen tot de aangetaste streken te beperken moeten de Regeeringen ze slechts toepassen op de herkomsten van besmette kringen.

Deze beperking tot den besmetten kring zal echter niet toegepast worden dan onder uitdrukkelijke voorwaarde dat de Regeering van het besmette land de noodige maatregelen neme om den uitvoer uit den besmetten kring te verhinderen, van voorwerpen die besmetting kunnen overbrengen,

Wanneer een kring besmet is, zal geen enkele beperkende maatregel worden genomen tegen de herkomsten, welke dien kring ten minste vijf dagen vóór het eerste geval van pest hebben verlaten.

TITEL IV.¹⁴

Toepasselijkheid der verbodsbepalingen tegen in- en doorvoer en der maatregelen van ontsmetting op de goederen of voorwerpen die besmetting kunnen overbrengen.

I.

In- en Doorvoer.

De eenige voor besmetting vatbare voorwerpen of goederen, waarvan de invoer verboden kan worden, zijn :

1°. Lijfgoed, oude en gedragen kleederen (reisbehoefsten); gebruikt beddegoed.

Wanneer die voorwerpen als bagage of ten gevolge van verandering van woonplaats als verhuisgoed worden, worden zij aan eene bijzondere behandeling onderworpen.

Pakketten, door soldaten of matrozen nagelaten en na hun overlijden naar hun vaderland teruggezonden, worden gelijk gesteld met de goederen, bedoeld in bovenstaand 1°.

2°. Vodden en lommen, de vodden onder waterdruk samengeperst en als koopwaar in balen vervoerd, daarvan niet uitgezonderd.

3°. Oude zakken, tapijten, en gedragen borduursels.

4°. Onbereide huiden, ongelooide en versche vellen.

5°. Versche afval van dieren, hoorn, hoeven, haren, ook van staarten en manen, ruwe zijde en wol.

6°. Menschenhaar.

De doorvoer van goederen of voorwerpen, die besmetting kunnen overbrengen, mag niet worden verboden indien zij zoodanig verpakt zijn dat zij onderweg geenerlei bewerking of behandeling (manipulatie) kunnen ondergaan.

Wanneer bedoelde goederen of voorwerpen op zoodanige wijze vervoerd worden dat zij onderweg niet in aanraking kunnen geweest zijn met bevulde voorwerpen, mag hun doorvoer door een besmette kring van het grondgebied geen hinderpaal opleveren voor hun invoer in het land van bestemming.

Goederen en voorwerpen, die besmetting kunnen overbrengen, zullen niet onderworpen zijn aan de toepassing der verbodsbepalingen bij den invoer wanneer aan de overheid van het land dat zij ten minste vijf dagen vóór het éérste geval van pest zijn verzonden.

Aanhouding van goederen in quarantaine op de landgrenzen wordt niet toegelaten. Eenvoudig verbod zonder meer of ontsmetting zijn de eenige maatregelen die genomen kunnen worden.

II.

O n t s m e t t i n g .

Bagage.—De ontsmetting zal verplichtend zijn voor vuil linnengoed, kleederen en voorwerpen die deel uitmaken van reisgoederen of inboedels (verhuisgoed) komende uit een besmet verklaarden kring van het grondgebied, en die door de plaatselijke sanitaire overheid als besmet worden beschouwd.

Koopmansgoederen.—De ontsmetting zal slechts toegepast worden op goederen en voorwerpen die door de plaatselijke sanitaire overheid als besmet worden beschouwd, of op die welker invoer kan worden verboden.

De overheid van het land van besmetting heeft de wijze en de plaats van ontsmetting te bepalen.

De ontsmetting zal op zoodanige wijze moeten plaats hebben dat de voorwerpen zoo weinig mogelijk beschadigd worden.

Iedere Staat heeft voor zich zelf de vraag te regelen betreffende eventueele vergoeding van schade uit ontsmetting voortspuitende.

Brieven en correspondentie, drukwerken, boeken, dagbladen, dienststukken, enz. (postpakketten niet inbegrepen) zullen aan geene enkele beperking of ontsmetting worden onderworpen.

TITEL V.

Maatregelen aan de landgrenzen te nemen. Dienst der spoorwegen. Reizigers.

De rijtuigen bestemd tot het vervoer van reizigers, van de post en van bagage, kunnen aan de grenzen niet worden aangehouden.

Wanneer het voorkomt dat een der rijtuigen bevuild is, zal het van den trein gehaakt worden om ontsmet te worden, hetzij aan de grans hetzij op de eerstvolgende stopplaats zoo dit mogelijk is.

Hetzelfde geldt voor de goederenwagens.

Landquarantaines zullen niet meer worden ingesteld.

Alleen personen, die kenteekenen van pest vertoonen, kunnen worden aangehouden.

Dit beginsel beperkt niet het recht van iederen Staat om zoo noodig een gedeelte zijner grenzen te sluiten.

Het is van belang dat de reizigers, wat den staat hunner gezondheid betreft, aan het toezicht van het personeel der spoorwegen worden onderworpen.

De tusschenkomst van een geneeskundige zal beperkt worden tot een onderzoek der reizigers en tot het verleenen van hulp aan de zieken.

Wanneer er geneeskundig onderzoek plaats heeft, zal dit zooveel mogelijk met het douane-onderzoek samen-vallen, zoodat de reizigers zoo kort mogelijk worden opgehouden.

Zoodra reizigers, komende uit eene besmette plaats, op hunne bestemming zijn aangekomen is het van het hoogste nut hen aan een toezicht van 10 dagen te onderwerpen, te rekenen van den dag van hun vertrek.

De maatregelen betreffende het overschrijden der grens door het personeel van den spoorweg en door dat der posterijen behooren tot de bevoegdheid der betrokken besturen. Zij zullen zóó worden genomen dat zij den geregelden dienst niet storen.

De Regeeringen behouden zich het recht voor bijzondere maatregelen te nemen ten opzichte van zekere klassen van personen, met name tegen :

- a. landloopers en zigeuners (bohémieus);
- b. landverhuizers en personen die troepsgewijze reizen of de grens overtrekken.

TITEL VI.

Bijzondere regeling voor de grensstreken.

De regeling van het grensverkeer en van de vragen met dat verkeer samenhangende, alsmede het vaststellen van bijzondere maatregelen van toezicht, moeten worden overgelaten aan bijzondere schikkingen aan elkander grenzende Staten.

TITEL VII.

Waterwegen, rivieren, kanalen en meren.

Aan de Regeeringen en Oeverstaten moet worden overgelaten bij afzonderlijke overeenkomsten de sanitaire maatregelen voor de waterwegen vast te stellen.

TITEL VIII

Maritiem gedeelte. Maatregelen in de havens te nemen.

Als *besmet* wordt beschouwd een schip dat pest aan boord heeft of aan boord waarvan sedert twaalf dagen nieuwe gevallen van pest zijn voorgekomen.

Als *verdacht* wordt beschouwd een schip aan boord waarvan op het oogenblik van vertrek of gedurende den overtocht gevallen van pest zijn voorgekomen, maar geen enkel nieuw geval sedert twaalf dagen.

Als *onbesmet* wordt beschouwd een schip dat, hoewel uit eene besmette haven komende, geen sterfgeval of ziektegeval van pest aan boord gehad heeft, noch vóór zijn vertrek, noch gedurende den overtocht, noch op het oogenblik van aankomst.

Besmette schepen worden aan de volgende behandeling onderworpen:

1°. de zieken worden onmiddellijk ontscheept en afgezonderd;

2°. de andere personen moeten zoo mogelijk eveneens ontscheept en aan eene waarneming of bewaking⁽¹⁾ worden onderworpen, welker duur zal afhangen van den sanitairen toestand van het schip en van den datum van het laatste geval, zonder tien dagen te boven te kunnen gaan;

3°. het vuile linnen, de reisbenoodigdheden en de voorwerpen van de bemanning en van de passagiers, die volgens het oordeel van de sanitaire overheid der haven als besmet worden beschouwd, zullen ontsmet worden;

4°. het ruimwater zal na de ontsmetting geloosd worden en men zal aan boord opgeslagen drinkwater door goed drinkwater vervangen;

5°. alle gedeelten van het schip, die door pestlijders bewoond waren, zullen ontsmet worden. Een volledige ontsmetting zal door de sanitaire overheid kunnen gelast worden.

Verdachte schepen worden aan de volgende maatregelen onderworpen:

1°. gezondheidsonderzoek;

(1) Het woord „waarneming” wil zeggen, afzondering der reizigers hetzij aan boord van een schip, hetzij in een lazaret, alvorens zij tot het vrije verkeer worden toegelaten. Het woord „bewaking” wil zeggen; de reizigers zullen niet afgezonderd worden; zij worden terstond tot het vrije verkeer toegelaten, maar gevolgd naar de plaats waarheen zij zich begeven en onderworpen aan een geneeskundig onderzoek betreffende hunnen gezondheidstoestand.

2°. ontsmetting : het vuile linnen, de reisbenoodigdheden en de voorwerpen van de bemanning en van de passagiers, die volgens het oordeel van de plaatselijke sanitaire overheid als besmet worden beschouwd, zullen ontsmet worden;

3°. verwijdering van het ruimwater na ontsmetting en vervanging van het drinkwater aan boord door drinkwater van goede hoedanigheid ;

4°. ontsmetting van al de gedeelten van het schip, welke door de pestlijders bewoond zijn geweest. Het plaatselijke sanitair gezag zal een meer uitgebreide ontsmetting kunnen gelasten.

Het verdient aanbeveling de bemanning en de passagiers gedurende 10 dagen, te rekenen van de aankomst van het schip, aan een geneeskundig toezicht te onderwerpen.

Eenzoo wordt aanbevolen de bemanning, behalve om redenen van dienst, niet van boord te laten gaan

Onbesmette schepen worden onmiddellijk tot het vrije verkeer toegelaten, onverschillig hoe hun gezondheids-pas luidt.

De eenige maatregelen, welke de overheid in de havens van aankomst te hunnen aanzien kan voorschrijven bestaan in die, welke op verdachte schepen van toepassing zijn, (gezondheidsonderzoek, ontsmetting, verwijdering van het ruimwater en vervanging van het drinkwater aan boord door drinkwater van goede hoedanigheid), behalve dat, wat op de ontsmetting van het schip betrekking heeft.

Het verdient aanbeveling de bemanning en de passagiers gedurende 10 dagen, te rekenen van den dag van

vertrek uit de besmette haven, aan een geneeskundig toezicht te onderwerpen.

Eenzoo wordt aanbevolen de bemanning, behalve om redenen van dienst, niet van boord te laten gaan.

De bevoegde overheid in de haven van aankomst zal steeds een beëdigd certificaat kunnen eischen van den scheepsgeneesheer of bij diens ontstentenis van den gezagvoerder, de verklaring inhoudend dat sedert het vertrek geene pestgevallen op het schip zijn voorgekomen.

De bevoegde havenoverheid zal voor de toepassing dier maatregelen rekening houden met de aanwezigheid van een geneesheer en van een ontsmettingsoven aan boord van de schepen der drie bovengenoemde klassen.

Bijzondere maatregelen kunnen worden voorgeschreven ten aanzien van schepen met veel volk aan boord, met name van schepen met landverhuizers en van elk ander schip dat in een slechten hygienischen toestand verkeert.

Goederen over zee aangevoerd kunnen ten opzichte van de ontsmetting en het verbod van in- en doorvoer en van quarantaine niet anders worden behandeld dan goederen over land aangebracht.

Het zal aan elk schip dat zich niet wenscht te onderwerpen aan de door de havenoverheid opgelegde verplichtingen vrijstaan weder zee te kiezen.

Het kan vergunning bekomen zijne goederen te lossen nadat de volgende voorzorgsmaatregelen genomen zullen zijn :

- 1°. afzondering van het schip, bemanning en passagiers;
- 2°. verwijdering van het ruimwate na ontsmetting ;

3°. vervanging van het drinkwater aan boord door drinkwater van goede hoedanigheid.

Het kan eveneens vergunning bekomen de passagiers te ontschepen, die daartoe het verzoek mochten doen, op voorwaarde dat deze zich onderwerpen aan de maatregelen door de plaatselijke overheid voorgeschreven.

Elk land moet ten minste een der havens van het kustgebied van elke zijner zeeën van eene voldoende inrichting en hulpmiddelen voorzien om een schip te ontvangen, in welken sanitairen toestand het zich ook bevinde.

Schepen in de kustvaart zullen het onderwerp uitmaken van eene gemeenschappelijke door de daarbij betrokken landen vast te stellen bijzondere regeling.

TITEL IX.

Maatregelen te nemen ten aanzien van de schepen die uit eene besmette haven komen en den Donau opvaren.

In afwachting dat de stad Sulina van goed drinkwater voorzien worde, zullen de schepen die de rivier opvaren aan een gestreng geneeskundig toezicht worden onderworpen.

Opeenhooping van passagiers is ten strengste verboden.

De schepen, die Rumenië langs den Donau binnenvaren, zullen worden aangehouden tot aan het geneeskundig onderzoek en totdat de ontsmettingsmaatregelen zullen zijn afgeloopen.

De schepen, die zich te Sulina vertoonen, moeten, alvorens den Donau te kunnen opvaren, overdag een- of meermalen een streng geneeskundig onderzoek ondergaan. Iederen morgen, op een vastgesteld uur,

verzekert de geneesheer zich van den staat der gezondheid van al de opvarenden van het schip en hij staat het opvaren niet toe dan wanneer hij geconstateerd heeft dat die staat bevredigend is. Hij geeft kosteloos aan den gezagvoerder of den schipper een sanitair paspoort of gezondheidsbrief of een certificaat af, waarvan overlegging aan de latere aanlegplaatsen gevorderd zal worden.

Iederen dag heeft een onderzoek plaats. De duur van het oponthoud te Sulina van niet besmette schepen mag zes dagen niet te boven gaan. De ontsmetting van het besmette linnen zal dadelijk bij aankomst geschieden.

Het water van twijfelachtige hoedanigheid, dat aan boord mocht zijn, zal door goed drinkwater worden vervangen.

Het ruimwater zal worden ontsmet.

De aangegeven maatregelen zijn slechts toepasselijk op de herkomsten der havens, die met pest besmet zijn.

Een schip komende uit een niet besmette haven kan, wanneer het niet wil onderworpen worden aan de hiervoren aangeduide beperkende maatregelen, weigeren passagiers, die uit eene besmette haven komen, aan boord te nemen.

De behandeling der verdachte en besmette schepen zal dezelfde zijn als in de andere havens in Europa.

HOOFDSTUK III.

Instructie, aanbevolen voor de ontsmetting.

1°. Lompen, oude voden, besmette verbanden, papieren en andere voorwerpen zonder waarde zullen door het vuur vernietigd worden.

2°. Linnengoed, beddengoed, kleederen, matrassen, tapijten enz., die besmet of verdacht zijn, zullen ontsmet worden in ovens onder werking van eene normale drukking of van eene drukking van $1\frac{1}{2}$ à 2 atmosferen, al of niet met doorloop van verzadigden stoom.

Om als doeltreffende ontsmettingswerktuigen beschouwd te worden, moeten die ovens onderworpen worden aan proeven, welke met behulp van een signaalthermometer aantooien wanneer binnen in een matras eene temperatuur van minstens 100° verkregen is

Om zeker te zijn van de doeltreffendheid der bewerking moet men die temperatuur gedurende 10 à 15 minuten laten duren.

3°. Ontsmettende oplossingen:

a. Sublimaatoplossing van 1 op 1000, waarvan 10 gram chloornatrium toegevoegd wordt.

Deze oplossing wordt gekleurd met aniline — of indigoblauw. Zij mag niet in metalen vaatwerk gedaan worden.

b. Oplossing van zuiver gekristalliseerd phenielzuur ter sterkte van 5 pct. of van ruw, ongezuiverd phenielzuur, zooals het in den handel is, ter sterkte van 5 pct., warm, opgelost in zwarte zeep.

c. Versch bereide kalkmelk. (1)

(1) Om krachtig werkende kalkmelk te verkrijgen neme men kalk van goede boedaugheid, die men laat blusschen door haar bij kleine hoeveelheden te gelijk met de helft van haar gewicht aan water te begieten. Wanneer de blussching is afgelopen, doet men het poeder in een zorgvuldig gesloten en op een droge plaats bewaarde pot. Daar een KG. kalk, die 500 gram water opneemt, om te blusschen een volume van 2 L. 200 heeft verkregen, heeft men haar slechts met het dubbele volume aan water (dus 4.4 KG.) te verdunnen om kalkmelk van ongeveer 20 op 100 te verkrijgen.

4°. Bijzondere aanbevelingen in acht te nemen bij het gebruik van ontsmettende oplossingen.

Linnengoed, kleederen en door uitwerpselen der zieken bevuilde voorwerpen worden in sublimaatoplossing gedompeld. Zuivere en zeepachtige phenieloplossingen zijn voor hetzelfde doel eveneens zeer geschikt. De voorwerpen moeten ten minste 6 uren in de oplossing blijven.

Voorwerpen, die zonder te bederven de temperatuur van den oven (100°) niet kunnen doorstaan, voorwerpen van leder, gelijmd hut, vilt, fluweel, zijde enz., worden met sublimaatoplossing gewasschen; geldstukken zullen met zeepachtige phenieloplossing ontsmet kunnen worden.

De personen, die de zieken verplegen, wasschen zich de handen en het gelaat met een sublumaat- of phenieloplossing.

De phenieloplossingen dienen vooral om de voorwerpen te ontsmetten, die noch de temperatuur van 100° C. noch sublumaat kunnen verdragen, zooals metalen, instrumenten enz.

Kalkmelk wordt in het bijzonder aanbevolen voor de ontsmetting van uitwerpselen en van braaksel. Fluïmen en etterstoffen moeten door vuur vernietigd worden.

5°. Ontsmetting der schepen waarop pestlijders aanwezig zijn.

De hut of de hutten en al de gedeelten van het vaartuig, waarin zieken of verdachten verblijf houden, worden ontruimd; alle voorwerpen worden aan de voorschriften onderworpen.

De beschotten worden ontsmet door middel van sublumaatoplossing, waaraan 10 pct. alcohol toegevoegd wordt.

De besprenkeling geschiedt te beginnen bij het bovengedeelte van het beschoot, eene horizontale lijn vormende en vervolgens afdalende, zoodat de geheele oppervlakte bedekt wordt met een laag vloeistof in fijne druppeltjes.

De vloeren worden met dezelfde oplossing gewasschen.

Twee uren later boent en spoelt men de beschotten, vloeren en zolders af met water.

6°. Ontsmetting van het ruim van een besmet schip.

Om het ruim van een schip te ontsmetten, spuited men er eerst, ten einde de zwavelwaterstof te neutraliseeren, eene voldoende hoeveelheid ijzersulfaat in; men verwijdere het ruimwater en wassche het ruim met zee-water; vervolgens spuited men er eene zekere hoeveelheid sublimaatoplossing in.

Het ruimwater zal niet in eene haven geworpen mogen worden.

HOOFDSTUK IV.

Aanbevelenswaardige voorzorgsmaatregelen aan boord der schepen te nemen op het oogenblik van vertrek gedurende den overtocht en bij aankoms'.

N.B. De overbrenging der pest schijnt te geschieden door hetgeen de zieken afscheiden (fluimen, uitwerpselen enz.), door de ziektestoffen (etter der bubonen, pestbullen, enz.) en bijgevolg door linnen, kleederen en vuile handen.

I. MAATREGELEN TE NEMEN BIJ HET VERTREK.

1°. De gezagvoerder wake er voor, dat geene personen aan boord worden toegelaten, die verdacht worden

door pest aangetast te zijn. Hij weigere linnengoed, lompen, beddegoed en in het algemeen alle vuile of verdachte voorwerpen aan boord te nemen.

Beddegoed, kleeren, lompen, enz., welke aan zieken toebehoord hebben die door pest aangetast waren, mogen niet aan boord worden toegelaten.

2°. Vóór de inschepping worde het schip volkomen gereinigd en desnoods ontsmet.

3°. Het is vooral noodzakelijk dat het drinkwater aan boord uit eene bron genomen worde die beschut is tegen alle mogelijke besmettelijke invloeden.

Water stelt aan geen gevaar bloot wanneer het gedistilleerd of gekookt is.

II. MAATREGELEN TE NEMEN GEDURENDE DEN OVERTOCHT.

1°. Het is wenschelijk, dat op ieder schip eene plaats vrij gehouden worde om de personen af te zonderen, die door eene besmettelijke ziekte aangetast zijn.

2°. Wanneer zij er niet is, worde de toegang verboden tot de hut of tot elke andere plaats waar iemand verblijft, die door de pest aangetast is.

Alleen de personen, belast met de verzorging der zieken, zullen daar mogen komen. Dezen echter mogen wederom met anderen geen aanraking hebben.

3°. Het beddegoed, het linnen en de kleederen, die met den zieke in aanraking geweest zijn, moeten onmiddellijk en wel in de kamer van den zieke zelf gedompeld worden in eene ontsmettende oplossing. Hetzelfde geschiede met de kleederen der personen die hem oppassen en welke bevuild mochten zijn.

Voorwerpen welke geene waarde hebben, moeten worden verbrand of in zee geworpen, wanneer het schip noch in eene haven, noch in een kanaal is. De andere moeten naar den oven worden overgebracht in waterdichte zakken, welke in een sublimaatoplossing gedrenkt zijn, zoodat elke aanraking met omringende voorwerpen vermeden worde.

Wanneer er geen oven aan boord is, moeten die voorwerpen gedurende 6 uur in de ontsmettende oplossing gedompeld blijven.

4°. De afscheidselen der zieken (fluimen, faecale stoffen en urine) moeten worden opgevangen in een pot waarin men van te voren van eene der boven aangegeven ontsmettende oplossingen een glasvol gegoten heeft.

Die afscheidselen moeten onmiddellijk in de gemakken worden geworpen. Deze moeten na iedere uitstorting zorgvuldig worden ontsmet.

5°. De vertrekken, waarin de zieken verblijf houden, moeten volgens de hierboven aangegeven regelen zorgvuldig worden ontsmet.

6°. De lijken moeten in zee worden geworpen, na van te voren gewikkeld te zijn in een in sublimaat gedrenkt lijkkleed.

7°. Al de voorbehoedmaatregelen welke gedurende de reis toegepast zijn, moeten in het scheepsjournaal worden vermeld, dat bij aankomst in een haven aan de geneeskundige autoriteit vertoond moet worden.

8°. Deze regelen zijn ook van toepassing op alles wat met de zieken in aanraking is geweest, welke ook de hevigheid en de afloop der ziekte moge geweest zijn.

III. MAATREGELEN TE NEMEN BIJ AANKOMST.

1°. Indien het schip besmet is, zullen de aangetaste personen ontscheept en afgezonderd worden in een afzonderlijk lokaal.

Als twijfelachtig worden beschouwd de personen die met de zieken in aanraking geweest zijn.

2°. Alle besmette voorwerpen en voorwerpen en voorwerpen van kleederen, beddengoed, matrassen, tapijten en andere, die met den zieke in aanraking zijn geweest, de kleederen van hen die hem opgepast hebben en de voorwerpen welke zich bevinden in de hut van den zieke en in de hutten op het dek of de gedeelten van het dek waarop de zieke verblijf mocht hebben gehouden, zullen ontsmet worden.

HOOFDSTUK V.

Toezicht en uitvoering.

Bevoegdheid van den Oppersten Gezondheidsraad van Constantinopel, (Roode Zee, Perzische Golf, Turksch Perzische en Russische grenzen.)

1°. De uitvoering van en het toezicht op de door deze Overeenkomst vastgestelde maatregelen tegen het binnendringen van de pest zijn — binnen de grenzen van de bevoegdheid van den Oppersten Gezondheidsraad te Constantinopel — toevertrouwd aan het Comité, ingesteld door art. 1 van bijlage IV der Overeenkomst van Parijs van 3 April 1894, met dien verstande dat de leden van dit Comité uitsluitend zullen worden genomen uit

den boezem van den Oppersten Gezondheidsraad van Constantinopel en dat zij de Mogendheden zullen vertegenwoordigen, die hunne adhaesie verleend hebben of zullen verleenen aan de Sanitaire Overeenkomsten van Venetië 1892, Dresden 1893, Parijs 1894 en Venetië 1897.

2°. Het korps gediplomeerde en bevoegde geneesheeren, goed geoefende ontsmetters en werktuigkundigen, en sanitaire oppassers, gerecruteerd uit hen die als officier of onderofficier in militairen dienst geweest zijn, bedoeld in art. 2 van Bijlage IV dierzelfde Overeenkomst, is belast met de verzekering van de goede werking der verschillende door de tegenwoordige reglementen opgenoemde en ingestelde etablissementen.

3°. De kosten van inrichting der door deze Overeenkomst voorgeschreven vaste en voorloopige sanitaire posten zijn, voor zoover de oprichting der gebouwen betreft, ten laste der Turksche Regeering.

De Opperste Gezondheidsraad van Constantiopol is bevoegd ingeval van dringende behoefte uit het reservefonds de noodige sommen voor te schieten, die hem op aanvraag door de „Gemengde Commissie tot herziening van het sanitair tarief” zullen worden verschafte. In dat geval zal hij op het bouwen dier etablissementen toezicht moeten houden.

4°. De Opperste Gezondheidsraad van Constantinopel zal bovendien zonder uitstel de sanitaire etablissementen van HANNIKIM en KIZIL DIZÉ bij Bayazid aan de Turksch-Russische en Turksch-Perzische grenzen moeten organiseren door middel der fondsen, die van nu af te zijner beschikking gesteld zijn.

5°. Artikelen 4, 5 en 6 van bijlage IV der Overeenkomst van Parijs van 1894 zijn toepasselijk op de bepalingen van dit reglement.

Bevoegdheid van den sanitairen, maritiemen en quarantaine Raad van Egypte.

6°. De uitgaven welke voortspuiten uit de maatregelen, voorgeschreven door de in de Overeenkomst opgenomen reglementen, zullen gedekt worden door de volgende middelen, welke de Conferentie heeft aanbevolen zoowel voor de nieuwe inrichtingen bij de Bronnen van Mozes als voor de uitbreiding van het onder den Gezondheidsraad staande personeel.

a. Opschorting met toestemming der Mogendheden van het Khediviaal besluit van 28 December 1895 (hetwelk op 1 Juli 1897 de inwerkingtreding van het verlaagd tarief der vuurtorenrechten heeft vastgesteld) tot het oogenblik waarop het verschil in opbrengst tusschen het tegenwoordig en het verlaagd tarief het cijfer van 4000 Eg. ponden bereikt zal hebben. De aldus verkregen som zal besteed worden aan buitengewone uitgaven (nieuwe inrichtingen aan de Bronnen van Mozes).

b. voor de *gewone* uitgaven (vermeerdering van personeel) uitkeering door de Egyptische Regeering aan den Gezondheidsraad eener som van 4000 Eg. ponden welke genomen zou kunnen worden van het ter beschikking van die Regeering gebleven overschot van den dienst der vuurtorens. Van die som zal echter worden afgetrokken de opbrengst van een extra quarantaine recht van P. T. 10 (piaster tarief) per pelgrim, te heffen te El-Tor.

Voor het geval dat Egypte er bezwaar in mocht zien dit deel der uitgaven te dragen, zullen de in den Gezondheidsraad vertegenwoordigde Mogendheden zich met de Khediviale Regeering verstaan om hare deelneming aan die onkosten te verzekeren.

PROCES-VERBAL.

Les Parties contractantes ayant unanimement accepté que l'échange des ratifications de la Convention sanitaire de Venise du 19 mars 1897 se ferait moyennant le dépôt des instruments respectifs aux archives du Ministère des Affaires Etrangères d'Italie, le présent procès-verbal de dépôt a été, à cet effet, ouvert au Ministère Royal des Affaires Etrangères, ce jourd'hui 19 mars 1898.

Les Parties contractantes sont d'accord à considérer comme étant régulièrement prorogé jusqu'au 19 septembre 1898 le délai que la Convention avait fixé pour l'échange des ratifications.

La Légation de Sa Majesté le Roi d'Italie à Lisbonne, par son rapport du 18 février 1898, ayant informé que le Gouvernement de Portugal, par deux communications, en date du 5 et du 8 du même mois, lui avait fait savoir qu'il ne donnait pas son adhésion finale à la Convention internationale sanitaire de Venise, il est acquis que le Portugal, dont les délégués avaient signé la Convention *ad referendum*, ne peut pas être considéré comme Partie contractante.

Sur quoi, le dépôt des ratifications de Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Altesse Royale le

(L. S.) A. VAN LOO.

(L. S.) BONIN.

1900.

No. 23.

Grand-Duc de Luxembourg a été effectué ce même jour, 19 mars 1898.

Ont été successivement présentées au dépôt :

(L. S.) SAURMA.

Le 15 juin 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne.

(L. S.) CAMILLE BARRÈRE.

Le 5 juillet 1898, la ratification du Président de la République française.

(L. S.) A. KROUPENSKY.

Le 27 juillet 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

(L. S.) LAD MÜLLER.

Le 6 août 1898, la ratification de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc. et Roi Apostolique de Hongrie.

(L. S.) J. LOUDON.

Le 15 Septembre 1898, la ratification de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.

(L. S.) ALEX. LAHOVARY.

Le 30 décembre 1898, la ratification de Sa Majesté le Roi de Roumanie, le délai pour le dépôt des ratifications ayant été, d'un commun accord, prorogé jusqu'au 31 décembre 1898.

(L. S.) CARLIN.

Ce même jour, 30 décembre 1898, a été présentée au

1900.

No 23.

dépôt la ratification du Conseil fédéral suisse.

(L. S.) PHILIP CURRIE.

Et à la même date du 30 décembre 1898, la ratification de Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes, a été également présentée au dépôt.

(L. S.) M. PASETTI.

Ce jour, 20 janvier 1899, ratification de Son Altesse le Prince de Monténégro a été déposée par l'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie près le Roi d'Italie, à ce dûment délégué par le Gouvernement Princier.

(L. S.) C. DEL MAZO.

Ce jour, 19 mars 1899, a été déposée la ratification de Sa Majesté la Reine Régente d'Espagne, le délai pour le dépôt des ratifications ayant été encore une fois prorogé jusqu' à cette date.

Une dernière prorogation de ce délai ayant été, enfin, consentie par les Etats signataires de la convention jusqu'au 31 octobre 1899, en ce même jour la ratification de Sa Majesté le Schah de Perse a été déposée, avec la déclaration

1900.

No. 23

(L. S.) N. MALCOM.

que tous les Gouvernements signataires et ratifiants avaient préalablement admise, à savoir „qu'il demeure entendu que le pavillon qui flottera sur la station sanitaire d'Ormuz sera le pavillon persan et que les gardes armés qui seraient nécessaires pour assurer l'observation des mesures sanitaires, seront fournis par le Gouvernement Persan.”

Ce même jour, 31 octobre 1899, le présent procès-verbal de dépôt des ratifications a été définitivement clos.

Les Etats signataires de la Convention, dont l'énumération suit, n'ont pas déposé leur ratification, à savoir :

1°. le Portugal, dont la déclaration est reproduite ci-dessus ;

2°. la Serbie, qui a formellement annoncé, le 21 janvier 1899, sa décision de ne pas ratifier la Convention, que son délégué à la Conférence de Venise avait signée *ad referendum* ;

3°. la Turquie, qui a déclaré de vouloir subordonner sa ratification à des réserves non acceptées par l'unanimité des autres Parties contractantes ;

4°. la Grèce, qui vient de déclarer, sous la date de 18 octobre 1899, son intention de ne ratifier la Convention que le jour où celle-ci serait ratifiée par la Turquie.

Le présent procès-verbal de dépôt, revêtu des signa-

tures et des sceaux des Représentants respectifs, reste déposé comme original unique, aux archives du Ministère Royal des Affaires Etrangères d'Italie, par les soins duquel une copie certifiée conforme sera délivrée des États qui ont pris part du dépôt.

(L. S.) Rome, ce 31 octobre 1899.

Vertaling.

Aangezien de Contracteerende Partijen eenstemmig hebben goedgevonden, dat de uitwisseling van de akten van bekrachtiging der Sanitaire Conventie van Venetië van 19 Maart 1897 zou geschieden door nederlegging der onderscheiden stukken in de archieven van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken van Italië, is te dien einde heden, 19 Maart 1898, aan het Koninklijk Ministerie van Buitenlandsche Zaken dit proces-verbaal van nederlegging geopend.

De Contracteerende Partijen zijn overeengekomen den termijn door de Conventie vastgesteld voor de uitwisseling der akten van bekrachtiging te beschouwen als regelmatig uitgesteld tot 19 September 1898.

Daar het Gezantschap van Zijne Majesteit den Koning van Italië te Lissabon bij zijn rapport van 18 Februari

1898 gemeld heeft dat de Regeering van Portugal door twee mededeelingen van den 5en en 8en dier maand, hem had doen weten hare toestemming niet te geven tot de Internationale Sanitaire Conventie van Venetië, staat vast dat Portugal, welker gedelegeerden de Conventie *ad referendum* hadden onderteeekend, niet als Contracteerende Partij beschouwd kan worden.

Daarop heeft dezen zelfden dag, 19 Maart 1898, plaats gehad de nederlegging der akte van bekrachtiging van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, Zijne Majesteit den Koning van Italië, Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-Hertog van Luxemburg.

(L. S.) A. VAN LOO.

(L. S.) BONIN.

Achtereenvolgens zijn ter nederlegging aangeboden :

(L. S.) SAURMA.

Op 15 Juni 1898, de akte van bekrachtiging van Z. M. den Keizer van Duitschland.

(L. S.) CAMILLE BARRÈRE.

Op 5 Juli 1898, de akte van bekrachtiging van den President der Fransche Republiek.

(L. S.) A. KROEPENSKY.

Op 27 Juli 1898, de akte van bekrachtiging van Z. M. den Keizer aller Russen.

(L. S.) LAD MÜLLER.

Op 6 Augustus 1898, de akte van bekrachtiging van Z. M.

den Keizer van Oostenrijk, Koning van Boheme. enz., en Apostolisch Koning van Hongarije.

(L. S.) J. LOUDON.

Op 15 September 1898, de akte van bekrachtiging van H. M. de Koningin der Nederlanden.

(L. S.) ALEX. LAHOVARY.

Op 30 December 1898, de akte van bekrachtiging van Z. M. den Koning van Rumenië, nadat met algemeen goedvinden, de termijn voor de nederlegging der akten van bekrachtiging tot 31 December 1898, was verlengd.

(L. S.) CARLIN.

Op dienzelfden dag, 30 December 1898, is ter nederlegging aangeboden de akte van bekrachtiging van den Zwitserschen Bondsraad.

(L. S.) PHILIP CURRIE.

En op denzelfden datum, 30 December 1898, is de akte van bekrachtiging eveneens ter nederlegging aangeboden van H. M. de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot Britannië en Ierland, Keizerin van Indië.

1900.

(L. S.) M. PASETTI.

Op heden, 20 Januari 1899, is de akte van bekrachtiging van Z. H. den Vorst van Montenegro, door den ambassadeur van Oostenrijk-Hongarije bij den Koning van Italië nederge egd, hiertoe door de Vorstelijke Regeering behoorlijk gemachtigd.

(L. S.) C. DEL MAZO.

Op heden, 19 Maart 1899, is de akte van bekrachtiging van H. M. de Koningin-Regentes van Spanje nedergelegd, nadat de termijn voor de nederlegging der akten van bekrachtiging nader tot dezer datum was verlengd.

(L. S.) N. MALCOM.

Nadat ten slotte door de Staten, die de Conventie hadden onderteekend, in een laatste uitstel tot 31 October 1899 was toegestemd, is dienzelfden dag de akte van bekrachtiging nedergelegd van Z. M. den Schah van Perzië, met de verklaring, die al de Regeeringen, welke tot de onderteekening en de bekrachtiging waren overgegaan, tevoren hadden toegelaten, n.l. »dat het wel verstaan blijft,

dat de vlag, welke op het gezondheidsstation te Ormuz geplaatst zal worden, de Perzische vlag zal zijn, en dat de gewapende wachten, welke noodig mochten zijn ter verzekering van de nakoming der sanitaire maatregelen, zullen worden geleverd door de Perzische Regeering.

Op dienzelfden dag, 31 October 1899, is dit proces-verbaal betreffende de nederlegging der akten van bekrachtiging voorgoed gesloten.

De Staten, ondertekenaars der Conventie, welke hieronder vermeld zijn, hebben hunne akte van bekrachtiging niet nedergelegd, te weten :

1°. Portugal, welks verklaring hiervoren is wedergegeven ;

2°. Servië, dat op 21 Januari 1899 formeel heeft medegedeeld zijn besluit om de Conventie niet te bekrachtigen, welke zijn gedelegeerde ter Conferentie van Venetië *ad referendum* had ondertekend ;

3°. Turkije, dat verklaard heeft zijne bekrachtiging te willen afhankelijk maken van reserves door de gezamenlijke andere Contracteerende Partijen niet aanvaard ;

4°. Griekenland, dat onde dagteekening van 18 October 1899 zijn voornemen heeft te kennen gegeven de Conventie niet te bekrachtigen dan op den dag, waarop deze door Turkije zou worden bekrachtigd.

1900.

No. 23.

Dit proces-verbaal van nederlegging, voorzien van de handteekeningen en de zegels der onderscheiden Ver-
tegenwoordigers blijft, als het eenig oorspronkelijke
berusten in de archieven van het Koninklijk Ministerie
van Buitenlandsche Zaken in Italic, door welks zorgen
een eensluidend gewaarmerkt afschrift zal worden ver-
strekt aan iederen Staat, die aan de nederlegging heeft
deelgenomen.

(L. S.) Rome, 31 October 1899.

Behoort bij de resolutie van 25 April 1900 L. B
No. 2992 (G. B. No. 23).

De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

B E S L U I T van 27 Juli 1900,
*bepalende het tijdstip van in werking treden van de
verordening van 8 Maart 1900 (G. B. No. 17)
houdende regelen tot verzekering van de gemeen-
schappelijke belangen van de belanghebbenden bij
de aan de Orelanakreek gelegen gronden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 12 van de
verordening van 8 Maart 1900 (G. B. No. 17) *houdende
regelen tot verzekering van de gemeenschappelijke be-
langen van de belanghebbenden bij de aan de Orelan-
kreek gelegen gronden*, zooals die gewijzigd is bij de
verordening van 12 April 1900 (G. B. No. 18), het
noodig is het volgende vast te stellen,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

De verordening van 8 Maart 1900 (G. B. No. 17)
*houdende regelen tot verzekering van de gemeenschap-
pelijke belangen van de belanghebbenden bij de aan de
Orelanakreek gelegen gronden*, zooals die gewijzigd is

1900.

No 24.

bij de verordening van 12 April 1900 (G. B. No. 18),
treedt in werking den 1sten Augustus 1900.

Art. 2.

Dit Besluit treedt in werking op den dag zijner
afoondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 27sten Juli 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 30sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1900.

No. 25.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

P U B L I C A T I E van 14 Juli 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 6^{den}
Juni 1900 (Staatsblad No. 102), houdende vast-
stelling van het slot der rekening van de koloniale
uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het
dienstjaar 1897.*

I N N A A M D E R K O N I N G I N !

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN
DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ.,
ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut !
doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat, vol-
gens artikel 114 van het Reglement op het beleid der
regeering in de kolonie *Suriname*, vastgesteld bij de
wet van 31 Mei 1865 (*Staatsblad* n°. 55), het slot der
rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten in

het daarbij gemelde geval behoort te worden vastgesteld bij de wet ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Eenig artikel.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1897 wordt vastgesteld als volgt :

De uitgaaf bedraagt :

Twee millioen tweehonderd vijf en zestig duizend achthonderd een en zestig gulden drie en veertig cent (f 2 265 861,43).

De ontvangst bedraagt :

Twee millioen vijf duizend vierhonderd een en twintig gulden twee en twintig en een halven cent (f 2 005 421,22^b).

Het nadeelig slot der rekening bedraagt alzoo :

Tweehonderd zestig duizend vierhonderd veertig gulden twintig en een halven cent (f 260 440,20^b), welk bedrag dientengevolge tot aanvulling van de koloniale middelen is noodig geweest.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen,

1900.

No. 25.

Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat,
aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Soestdijk, den 6^{den} Juni 1900.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *een en twintigsten* Juni 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouverne-
mentsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 14^{den} Juli 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 31sten Juli 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

PUBLICATIE van 11 Augustus 1900.
waarbij wordt afgekondigd de wet van den 9^{den} April 1900, (Staatsblad No. 56) houdende goedkeuring der 13^{den} November 1899 te Madrid geteekende verklaring, strekkende om wijziging te brengen in de op 12 Juli 1892 te Madrid geteekende verklaring nopens de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Spanje.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN *SURINAME*,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overwaging hebben genomen, dat de op den 13den November 1899 te *Madrid* geteekende verklaring strekt om wijziging te brengen in de op 12 Juli 1892 te *Madrid* geteekende verklaring nopens de

voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen *Nederland* en *Spanje*, welke bij de wet werd goedgekeurd;

Gelet op het tweede gedeelte van artikel 59 der Grondwet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De nevens deze wet in afschrift gevoegde, den 13den November 1899 te *Madrid* geteekende, verklaring strekkende om wijziging te brengen in de op 12 Juli 1892 te *Madrid* geteekende verklaring nopens de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen *Nederland* en *Spanje*, wordt goedgekeurd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den April 1900.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

*De Minister van Waterstaat, Handel
en Nijverheid,*

C. I. E. L. Y.

1900.

No. 26.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den *negenden* Mei 1900.*De Minister van Justitie,*

CORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 11^{den} Augustus 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLÍVIERA.

Uitgegeven den 24sten Augustus 1900.*De wd. Gouvernements-Secretaris,*

A. T. OLÍVIERA.

AFSCRIFT.

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Gouvernement de Sa Majesté Catholique sont convenus d'introduire les modifications suivantes dans la Déclaration entre les Pays-Bas et l'Espagne, signée à Madrid le 12 juillet 1892, réglant les relations commerciales entre les deux pays :

1°. L'article „Fécules pour usage industriel et dextrine, y compris la fécule de pommes de terre”, mentionné dans l'annexe II de la Déclaration précitée, est ajouté à la liste des articles indiqués dans son annexe I. Le maximum du droit d'entrée sur le dit article est fixé à deux pesetas par cent kilogrammes.

2°. Les paragraphes 2 (avec l'annexe II) et 3 de la Déclaration du 12 juillet 1892 sont remplacés par un nouveau paragraphe, de la teneur suivante :

Les articles énumérés dans l'annexe I, ainsi que tous les autres articles originaires des Pays-Bas et de leurs Colonies, ne seront pas assujettis à leur importation directe en Espagne et dans les îles adjacentes, à des droits autres ni plus élevés que ceux auxquels seront assujettis les produits similaires de toute autre nation.

3°. Les dispositions qui précèdent ne s'appliquent pas aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement par l'Espagne au Portugal ou à la France, en vue de faciliter le commerce des frontières en tant que ces faveurs ne seront pas accordées également à un autre Etat.

1900.

No. 26.

La présente Déclaration sortira ses effets dès qu'elle aura été ratifiée.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs, dûment autorisés, ont signé cette Déclaration, et y apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Madrid, le 13 novembre 1899.

(L. S.) (get.) W. M. DE WEEDE.

(L. S.) (get.) FRANCISCO SILVELA.

Voor eensluidend afschrift,

*De Secretaris-Generaal van het Ministerie
van Buitenlandsche Zaken,*

L. H. RUYSSENAERS.

Behoort bij de Publicatie van 11 Augustus 1900
(G. B. No. 26).

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1877

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

RESOLUTIE van 18 Augustus 1900 La. B No. 6122, *betreffende de plaatsing in het Gouvernemen'sblad van de op 13 November 1899 te Madrid geteekende verklaring, tot wijziging van die dd. 12 Juli 1892 nopens de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Spanje.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 19^{den} Juli 1900 Lett. A² en B No. 25/228, waaruit blijkt dat de op den 13^{den} November 1899 te Madrid geteekende en bij de wet van den 9^{den} April 1900 (Staatsblad No. 56, Gouvernementsblad No. 26) goedgekeurde verklaring, strekkende om wijziging te brengen in de op 12 Juli 1892 te Madrid geteekende verklaring nopens de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Spanje, door de Koningin is bekrachtigd en dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging te Madrid op 25 Mei 1900 heeft plaats gehad;

BESLUIT:

Te bepalen dat genoemde verklaring van den 13^{den} November 1899 zal worden a'gekondigd door plaatsing

1900.

No. 27.

van deze resolutie met den daaraan gehechten afdruk
van de verklaring en van de vertaling daarvan in het
Gouvernementsblad.

Gegeven te Paramaribo, den 18^{den} Augustus 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven den 24sten Augustus 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Gouvernement de Sa Majesté Catholique sont convenus d'introduire les modifications suivantes dans la Déclaration entre les Pays-Bas et l'Espagne, signée à Madrid le 12 juillet 1892, réglant les relations commerciales entre les deux pays :

1°. L'article „Fécules pour usage industriel et dextrine, y compris la fécule de pommes de terre”, mentionné dans l'annexe II de la Déclaration précitée, est ajouté à la liste des articles indiqués dans son annexe I. Le maximum du droit d'entrée sur le dit article est fixé à deux pesetas par cent kilogrammes.

2°. Les paragraphes 2 (avec l'annexe II) et 3 de la Déclaration du 12 juillet 1892 sont remplacés par un nouveau paragraphe, de la teneur suivante :

Les articles énumérés dans l'annexe I, ainsi que tous les autres articles originaires des Pays-Bas et de leurs Colonies, ne seront pas assujettis à leur importation directe en Espagne et dans les îles adjacentes, à des droits autres ni plus élevés que ceux auxquels seront assujettis les produits similaires de toute autre nation.

3°. Les dispositions qui précèdent ne s'appliquent pas aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement par l'Espagne au Portugal ou à la France, en vue de faciliter le commerce des frontières en tant que ces faveurs ne seront pas accordées également à un autre Etat.

La présente Déclaration sortira ses effets dès qu'elle aura été ratifiée.

1900.

No. 27.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs, dûment autorisés, ont signé cette Déclaration, et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Madrid, le 13 novembre 1899.

(L. S.) W. M. DE WEEDE.

(L. S.) FRANCISCO SILVELA.

VERTALING.

De Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Katholieke Majesteit zijn ove. eengekomen de volgende wijzigingen te brengen in de Verklaring tusschen Nederland en Spanje, geteekend te Madrid den 12den Juli 1892, tot regeling der handelsbetrekkingen tusschen beide landen :

1°. Het artikel „zetmeel voor industrieele doeleinden en dextrine, aardappelmeel daaronder begrepen”, vermeld in bijlage II van voornoemde Verklaring, wordt gevoegd bij de lijst der artikelen, vermeld onder bijlage I behoorende bij voorzegde bijlage II. Het maximum van het invoerrecht op genoemd artikel wordt gesteld op twee pesetas per honderd kilogram.

2°. De paragrafen 2 (met bijlage II) en 3 der Verklaring van 12 Juli 1892 worden vervangen door eene nieuwe paragraaf, luidende als volgt :

De artikelen, vermeld in bijlage I, zoomede alle andere artikelen, afkomstig van de Nederlanden en hunne koloniën, zullen, bij rechtstreekschen invoer in Spanje en de nabijgelegen eilanden, aan geene andere of hoogere rechten onderworpen zijn, dan die welke gelden voor gelijksoortige artikelen, afkomstig van eenige andere natie.

3°. De vorenstaande bepalingen zijn niet toepasselijk op de bestaande voorrechten, of die later verleend zouden kunnen worden door Spanje aan Portugal of aan Frankrijk, om den grenshandel te vergemakkelijken, voor zooveel

1900.

No. 27.

die voorrechten niet eveneens aan een anderen Staat worden verleend.

Deze verklaring zal in werking treden, zoodra zij zal zijn bekrachtigd.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze verklaring hebben onderteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan, in dubbel, te Madrid, den 13den November 1899.

(L. S.) W. M. VAN WEEDE.

v FRANSISCO SILVELA.

Behoort bij de resolutie van 18 Augustus 1900 L. B. No. 6122 (G. B. No. 27).

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1900.

No. 28.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 25 Augustus 1900,
*waarbij wordt afgekondigd de wet van den 11^{den}
December 1899 (Staatsblad No. 255) houdende
goedkeuring der wijziging van artikel 35 sub II
van hoofdstuk I van het „Règlement Sanitaire
Général” der sanitaire conventie van Venetië van
19 Maart 1897,*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen
hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN
DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ.,
ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut!
doen te weten :

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat eene
wijziging noodig is van de sanitaire conventie van Venetië
van 19 Maart 1897, goedgekeurd bij de wet van 14
Juli 1898 (Staatsblad n°. 175);

Gelet op artikel 59 der Grondwet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenij artikel.

Wij behouden Ons voor met de betrokken Regeeringen overeen te komen over de volgende wijziging van artikel 35 sub II van hoofdstuk I van het „Règlement Sanitaire Général” der sanitaire conventie van Venetië van 19 Maart 1897, goedgekeurd bij de wet 14 Juli 1898 (*Staatsblad* n°. 175):

„Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord des pèlerins sans la présence d'un, et éventuellement, d'un second médecin commisssionné, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.”

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 11den December 1899.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

1900.

No. 28.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BURGESIUS.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den vijfden Januari 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 25sten Augustus 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 8sten September 1900.*De wd. Gouvernements-Secretaris,*

A. T. OLIVIERA.

The following is a list of the names of the persons who have been admitted to the membership of the Society since the last meeting of the Council.

1. Mr. J. H. [Name]

2. Mr. W. B. [Name]

3. Mr. C. D. [Name]

4. Mr. E. F. [Name]

5. Mr. G. H. [Name]

6. Mr. I. J. [Name]

7. Mr. K. L. [Name]

8. Mr. M. N. [Name]

1900.

No. 29.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN DE

K O L O N I E S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 5 September 1900 La. B
No. 6524 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de krachtens de wet van den 11^{den} December 1899 (Staatsblad No. 255, Gouvernementsblad 1900 No. 28) op 24 Januari 1900 te Rome medegeteekende verklaring.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van den 6^{den} Augustus 1900 Lett. A¹ No. 2/243. waaruit blijkt dat de, krachtens de wet van den 11^{den} December 1899 (Staatsblad No. 255, Gouvernementsblad 1900 No. 28) houdende goedkeuring der wijziging van artikel 35 sub II van hoofdstuk I van het „Règlement Sanitaire Général” der Sanitaire conventie van Venetië van 19 Maart 1897, op 24 Januari 1900 te Rome medegeteekende verklaring door de Koningin is bekrachtigd en dat de nederlegging der akten van bekrachtiging op 19 Juli 1900 te Rome heeft plaats gehad;

B E S L U I T :

Te bepalen dat genoemde verklaring zal worden afgekondigd door plaatsing van deze resolutie met den

1900.

No. 29.

daaraan gehechten afdruk van de verklaring en van de vertaling daarvan in het *Gouvernementsblad*.

Paramaribo, den 5^{den} September 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven den 8sten September 1900.

Le wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

DECLARATION.

Les Etats signataires de la Convention sanitaire internationale de Venise du 19 mars 1897 ayant reconnu la nécessité de modifier l'art. 35 du règlement spécial „Mesures à prendre à bord des navires à pèlerins”, inséré au chapitre I du règlement général annexé à la dite Convention, en vue de le mettre en harmonie avec l'art. 11 du même règlement, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, déclarent ce qui suit :

L'art. 35 du règlement spécial précité est ainsi modifié :

„Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord des pèlerins sans la présence d'un et, éventuellement, d'un second *médecin commissionné*, conformément aux prescriptions de l'art. 11, est passible d'une amende de „300 livres turques”.

Cette Déclaration sera soumise à l'approbation du corps législatif dans les pays où cette approbation est requise ; elle entrera en vigueur dès que les ratifications en seront

VERTALING.

VERKLARING.

Daar de Staten die de internationale sanitaire Conventie van Venetië van 19 Maart 1897 hebben geteekend de noodzakelijkheid hebben ingezien om artikel 35 van het bijzonder reglement „*Maatregelen te nemen aan boord der pelgrimsschepen*”, deel uitmakende van hoofdstuk I van het bij gezegde Conventie gevoegde algemeen reglement, te wijzigen, teneinde het in harmonie te brengen met artikel 11 van datzelfde reglement, verklaren de ondergeteekenden, te dien einde door hun respectieve Regeeringen behoorlijk gevolmachtigd, het volgende :

Artikel 35 van het voornoemde bijzonder reglement wordt aldus gewijzigd :

„Ieder kapitein, van wien blijkt dat hij pelgrims aan „boord heeft of gehad heeft zonder de tegenwoordigheid van één of, eventueel, van twee *aangestelde genesheeren*, overeenkomstig de voorschriften van artikel 11, zal gestraft worden met een boete van 300 „Turksche ponden.”

Deze Verklaring zal aan de goedkenning der wetgevende macht onderworpen worden in de landen waar die goedkeuring vereischt wordt ; zij zal in werking treden

1900.

No. 29.

zoodra de akten van bekrachting, in den voor de akten van bekrachting der Conventie waarop zij betrekking heeft overeengekomen vorm, te Rome zullen zijn uitgewisseld.

Gedaan in veertien exemplaren te Rome, den 24 Januari 1900.

(Volgen de onderteekeningen.)

Behoort bij de resolutie van 5 September 1900 L. B. No. 6524 (G. B. No. 29).

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1871

1. The first part of the book is devoted to a general history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

2. The second part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

3. The third part of the book is devoted to a history of the Republic of France, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

4. The fourth part of the book is devoted to a history of the Republic of Great Britain, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

5. The fifth part of the book is devoted to a history of the Republic of Spain, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

6. The sixth part of the book is devoted to a history of the Republic of Italy, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

7. The seventh part of the book is devoted to a history of the Republic of Russia, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

8. The eighth part of the book is devoted to a history of the Republic of Prussia, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and clear style, and is intended for the use of schools and families.

B E S L U I T van 30 October 1900,
*ter uitvoering van letter a van art. 14 van het
Koninklijk besluit van 15 Maart 1871 No. 22
(G. B. No. 3), zooals dat artikel gewijzigd is bij
de Verordening van 8 April 1891 (G. B. No. 12).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN : URINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van letter *a* van artikel 14 van het Koninklijk besluit van 15 Maart 1871 No. 22 (G. B. No. 3), *betreffende de maten, gewichten en weegwerktuigen voor de kolonie Suriname, zooals dat artikel is gewijzigd bij de Verordening van 8 April 1891 (G. B. No. 12)*, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

De maten, gewichten en weegwerktuigen, zijn in het jaar 1901 onderworpen aan den herijk bedoeld bij artikel 14 letter *a* van het Koninklijk besluit van 15 Maart 1871 No. 22 (G. B. No. 3), zooals dat artikel gewijzigd is bij de Verordening van 8 April 1891 (G. B. No. 12).

Art. 2.

De herijk heeft plaats te *Paramaribo* binnen het tijdvak dat aanvangt op 1 Januari en eindigt op 1 Maart van dat jaar en in de districten binnen het tijdvak dat aanvangt op 1 April en eindigt op 1 Augustus van dat jaar.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten October 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 31sten October 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

1900.

No. 31.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

V A N   D E

K O L O N I E   S U R I N A M E.

VERORDENING van 1 November 1900,
houdende verlenging van den termijn vastgesteld voor de herziening der verordening van 30 April 1872 (G. B. No. 25), waarbij wordt vastgesteld een reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenen, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat de termijn aan het slot van artikel 44 der verordening van 30 April 1872 (G. B. No. 25), waarbij wordt vastgesteld een reglement betreffende de strafinrichtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken, de inrichting en het inwendig bestuur der gevangenen, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid, zooals die laatstelijk is gewijzigd bij de verordening van 6 December 1899 (G. B. No. 43) behoort te worden verlengd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

1900.

No. 31.

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het
regeeringsreglement dezer kolonie,
vastgesteld onderstaande verordening :

ARTIKEL 1.

De verordening van 6 December 1899 (G. B. No. 43)
wordt ingetrokken.

ARTIKEL 2.

Het tweede lid van artikel 44 der verordening van
30 April 1872 (G. B. No. 25) wordt gelezen als volgt:
»Zij zal worden herzien vóór den laatsten Decem-
ber 1902.»

ARTIKEL 3.

Deze verordening treedt in werking met den dag
harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 1sten November 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 2^{den} November 1900.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

PUBLICATIE van 16 November 1900,
waarbij wordt afgekondigd de Proclamatie van den
16^{den} Octo'er 1900, betreffende de verloving van
Hare Majesteit de Koningin.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën, dd. 18 October 1900, Kabinet La. T^{is} No. 11, waarbij ter afkondiging in het *Gouvernementsblad* is ontvangen de Proclamatie van den 16^{den} October 1900 (Staatsblad No. 169), *betreffende de verloving van Hare Majesteit de Koningin*; welke Proclamatie luidt als volgt:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

AAN MIJN VOLK!

Het is Mij eene behoefte, aan het Nederlandsche Volk, van welks levendige belangstelling in het geluk van Mij en Mijn Huis Ik zoo diep ben overtuigd, persoonlijk mededeeling te doen van Mijne verloving met Zijne Hoogheid, Hertog HENDRIK VAN MECKLEMBURG-SCHWERIN.

Moge deze gebeurtenis, onder Gods zegen, bevorderlijk zijn aan het welzijn van ons Land en van zijne Bezittingen en Koloniën in Oost en West.

1900.

No. 33.

Lasten en bevelen, dat deze proclamatie in de *Staatscourant* en in het *Staatsblad* opgenomen en ter plaatse, waar zulks gebruikelijk is, aangeplakt zal worden.

Gedaan op het Loo, heden den 16^{den} October 1900.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

W. H. DE BEAUFORT.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMANBORGESIUS.

De Minister van Marine,

RÖELL.

De Minister van Financiën,

PIERSON.

De Minister van Oorlog,

ELAND.

*De Minister van Waterstaat, Handel
en Nijverheid,*

C. LELY.

De Minister van Koloniën,

CREMER.

Uitgegeven den drie en twintigsten October 1900.

De Minister van Justitie,

CORT V. D. LINDEN.

BESLUIT:

Voormeldę Proclamatie door plaatsing van deze
Publicatie in het *Gouvernementsblad* af te kondigen.

Paramaribo, den 16^{den} November 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven den 17^{den} November 1900.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Received of Mr. J. H. ...

the sum of ...

for ...

...

...

...

...

...

...

...

RESOLUTIE van 20 November 1900 La. A No. 8320, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 25 October 1900 No. 56, tot wijziging van artikel 1, punt B § 3 van het Koninklijk besluit van 31 Augustus 1885 No. 27 (G. B. No. 12).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën, dd. 31 October d.j. La. C No. 36/333, waarbij ter uitvoering is ontvangen afschrift van het Koninklijk besluit van 25 October 1900 No. 56, *tot wijziging van artikel 1, punt B § 3 van het Koninklijk besluit van 31 Augustus 1885 No. 27 (G. B. No. 12)*;

BESLUIT:

- 1°. Te bepalen dat voormeld Koninklijk besluit van 25 October 1900 No. 56, nevens extract dezer

1900.

No. 34.

resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden
opgenomen.

2°. enz.Paramaribo, den 20sten November 1900.

TONCKENS.

Uitgegeven den 22sten November 1900.
De Gouvernements-Secretaris,
C. F. SCHUCH.

1900.

No. 34.

25 October 1900.

No. 56.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien het Koninklijk besluit van 31 Augustus 1885 No. 27 (Gouvernementsblad van *Suriname* No. 12; en Publicatieblad van *Curacao* No. 15) laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 9 Maart 1898 No. 33 (Gouvernementsblad van *Suriname* No. 16; en Publicatieblad van *Curacao* No. 8);

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën dd. 20 October 1900 La. C No. 27;

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

§ 3 van punt B van artikel 1 van eerstgemeld besluit wordt gelezen als volgt:

„alle militairen beneden den rang van officier, die zich buiten *West-Indië* voor den dienst aldaar hebben verbonden en bestemd zijn om bij het Koloniaal Werfdepot te *Harderwijk* den dienst te verlaten, of in *West-Indië* van den dienst afgaan, hetzij met gewoon paspoort, wegens expiratie van dienst, of ter zake van lichaamsgebreken, dan wel met vervroegd paspoort, gedurende een tweede of later dienstverband.”

1900.

No. 34.

„alsmede zij, die op de dagteekening van Ons tegenwoordig besluit den dienst in *West-Indië* reeds met gewoon paspoort hebben verlaten, doch alsdan hun recht op overtocht naar *Nederland* op dat tijdstip nog niet verloren hebben”.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

Het Loo, den 25 October 1900.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

(get.) CREMER.

Accordeert met het Origineel,

De Secretaris-Generaal

bij het Departement van Koloniën,

(get.) A. E. ELIAS.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal

bij het Departement van Koloniën,

A. E. ELIAS.

Behoort bij de resolutie van 20 November 1900
La. A No. 8320.

De Gouvernemen's-Secretaris,

C. F. SCHOCH.

1900.

No. 35.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN DE

KOLONIE SURINAME.

VERORDENING van 13 October 1900,
*houdende wijziging van de publicatie van den 4den
September 1854 (G. B. No. 10) tot regeling der
belasting wegens paarden, gehouden wordendz in
de stad Paramaribo en in hare buitenwijken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wensche-
lijk is vrijstelling te verleenen van belasting wegens
paarden, gebezigd voor de uitoefening van beroepen
en bedrijven;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen
goedkeuring der Koloniale Staten,
vastgesteld onderstaande verordening:

ART. I.

De artikelen 1 tot en met 7 van de publicatie van
den 4den September 1854 (G. B. No. 10), *tot regeling
der belasting wegens paarden, gehouden wordende in de
stad Paramaribo en in hare buitenwijken*, worden ver-
vangen door de volgende bepalingen:

ART. 1.

Wegens het gebruik van paarden van gemak of weelde, gehouden te Paramaribo en in de buitenwijken, wordt eene belasting geheven volgens de bepalingen van deze verordening.

Onder paarden van gemak of weelde worden verstaan paarden gebruikt onder het zadel en voor rijtuigen voorzien van veeren, riemen of andere veerkrachtige toestellen.

ART. 2.

De belasting bedraagt jaarlijks wegens elk paard f 25.—

ART. 3.

De belasting is niet verschuldigd :

wegens paarden, gehouden door genees- en heekundigen voor de uitoefening van hunne praktijk,

wegens paarden, gehouden door rijtuigverhuurders, stalhouders en anderen, die een bedrijf maken van het verhuren van paarden,

wegens paarden, gehouden door landbouwers, tuinlieden of fabrikanten voor de uitoefening van hun bedrijf.

De vrijstelling van dit artikel geldt niet voor paarden, die uitsluitend of voornamelijk gebezigd worden door de genoemde personen voor persoonlijk gebruik, anders dan voor hunne praktijk of voor hun bedrijf.

Zij, die voortdurend of regelmatig, anders dan voor de uitoefening van de in dit artikel vermelde beroepen of bedrijven paarden in huur hebben, zijn voor die paarden belasting schuldig.

ART. II.

De artikelen 8 en 9 van die publicatie worden genummerd 4 en 5.

ART. III.

Art. 10 wordt art. 6.

In dat artikel wordt in plaats van de woorden „aangifte te doen, zoo van het getal der paarden bij hen in gebruik, als van de klasse waarvoor de belasting verschuldigd is”

gelezen :

„aangifte te doen van het getal der paarden bij hen in gebruik, waarvan de belasting verschuldigd is.”

ART. IV.

De artikelen 11, 12, 13 en 14 worden genummerd 7, 8, 9 en 10.

ART. V.

Deze verordening treedt in werking 1 Januari 1901.

Gegeven te Paramaribo, den 13^{den} October 1900.

TONCKENS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 18^{den} December 1900.

De Gouvernements-Secretaris,

G. F. SCHOCH.

The first part of the report
 deals with the general
 situation of the country
 and the progress of the
 various departments.

The second part of the report
 deals with the details of the
 various departments and
 the progress of the
 different branches.

The third part of the report
 deals with the financial
 statement of the country
 and the progress of the
 different branches.

The fourth part of the report
 deals with the general
 situation of the country
 and the progress of the
 various departments.

VERORDENING van 25 October 1900,
tot toekening van pensioen aan mevrouw de weduwe
J. M. Fernandes.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het billijk is aan de nagelaten betrekkingen van den tijdelijken districts-geneesheer *J. M. Fernandes* het pensioen toe te kennen waarop zij aanspraak zouden hebben gehad wanneer hij definitief was aangesteld en hen voor pensioen verzekerd had,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening :

Eenig artikel.

Aan mevrouw *Rebecca Anna Abigaël Ballin*, weduwe van wijlen den heer *J. M. Fernandes*, in leven tijdelijk districts-geneesheer op *Berg en Dal*, den 22sten September 1900 te *Paramaribo* overleden, wordt ten laste van de koloniale kas, met ingang op 1 October 1900, een jaarlijksch pensioen toegekend van f 920.—, met

1900.

No. 36

dien verstande dat bij haar overlijden dit pensioen overgaat op de kinderen, uit haar huwelijk met wijlen den heer *J. M. Fernandes* gesproten, alsof het krachtens de pensioen verordening (van 7 April 1888 G. B. No. 23) was verleend.

Gegeven te Paramaribo, den 25sten October 1900.

TONCKENS

De wd. Gouvernements-Secretaris,
A. T. OLIVIERA.

Uitgegeven den 31sten December 1900.
De Gouvernements Secretaris,
C. F. SCHOCH.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is arranged in approximately three columns and is too light to transcribe accurately.]

